

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-83-20

Druk nr 718
Warszawa, 28 października 2020 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy - Prawo bankowe.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo bankowe

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, 568, 1065, 1106 i 1747) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) w pkt 19 skreśla się wyrazy „pochodzących z własnej działalności rolniczej”,
 - b) w pkt 27g we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „wydawnictwa periodyczne” dodaje się wyrazy „(ex CN 4902 i ex CN 4911)”,
 - c) w pkt 45 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 46 w brzmieniu:

„46) systemie TAX FREE – rozumie się przez to system teleinformatyczny na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych służący do obsługi dokumentów elektronicznych będących podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym, w szczególności do wystawiania i obiegu dokumentów, oraz prowadzenia ewidencji.”;
- 2) w art. 7:
 - a) w ust. 4 w pkt 2 wyrazy „nie przekraczają 10 zł” zastępuje się wyrazami „nie przekraczają 20 zł”,
 - b) uchyla się ust. 8;
- 3) w art. 29a:
 - a) w ust. 10 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 13,”,
 - b) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. W przypadkach, o których mowa w ust. 10 pkt 1–3, obniżenia podstawy opodatkowania, w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze z wykazaniem podatkiem, dokonuje się za okres rozliczeniowy, w którym podatnik wystawił fakturę korygującą, pod warunkiem, że z posiadanej przez tego podatnika dokumentacji, zgodnej z ustalonymi warunkami handlowymi, wynika, że uzgodnił on z nabywcą towaru lub usługobiorcą warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług określone w fakturze korygującej i faktura ta jest zgodna z posiadaną dokumentacją. W przypadku gdy w okresie

rozliczeniowym, w którym została wystawiona faktura korygująca, podatnik nie posiada dokumentacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, obniżenia podstawy opodatkowania dokonuje za ten okres rozliczeniowy, w którym dokumentację tę uzyskał.”,

c) w ust. 15:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Warunku posiadania dokumentacji, o którym mowa w ust. 13, nie stosuje się w przypadku:”,

– uchyla się pkt 4,

d) uchyla się ust. 16,

e) dodaje się ust. 17 i 18 w brzmieniu:

„17. W przypadku gdy podstawa opodatkowania ulega zwiększeniu, korekty tej podstawy dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym zaistniała przyczyna zwiększenia podstawy opodatkowania.

18. W przypadku eksportu towarów i wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów zwiększenie podstawy opodatkowania, o którym mowa w ust. 17, następuje nie wcześniej niż w deklaracji podatkowej składanej za okres rozliczeniowy, w którym wykazane zostały te transakcje.”;

4) w art. 30a w ust. 1 wyrazy „stosuje się odpowiednio przepisy art. 29a ust. 1–1b, 6, 7, 10 i 11” zastępuje się wyrazami „stosuje się odpowiednio przepisy art. 29a ust. 1–1b, 6, 7, 10, 11 i 17”;

5) w art. 31a po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:

„2a. Kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania określone w walucie obcej mogą być przeliczane przez podatnika na złote zgodnie z zasadami przeliczania przychodu wynikającymi z przepisów o podatku dochodowym, obowiązującymi tego podatnika na potrzeby rozliczania danej transakcji.

2b. Podatnik, który wybrał zasady przeliczania, o których mowa w ust. 2a, jest obowiązany do ich stosowania przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy licząc od miesiąca, w którym je wybrał.

2c. W przypadku rezygnacji z zasad przeliczania, o których mowa w ust. 2a, podatnik jest obowiązany do stosowania zasad przeliczania, o których mowa w ust. 1 lub 2, przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy licząc od początku miesiąca następującego po miesiącu, w którym zrezygnował z zasad przeliczania, o których mowa w ust. 2a.

2d. W przypadku gdy w okresie stosowania zasad przeliczania, o których mowa w ust. 2a, podatnik dokona transakcji niepodlegającej przeliczeniu zgodnie z tymi zasadami, jest on obowiązany do zastosowania dla tej transakcji zasad przeliczania, o których mowa w ust. 1 lub 2.”;

- 6) w art. 41 w ust. 9a wyrazy „w terminie 2 miesięcy” zastępuje się wyrazami „w terminie 6 miesięcy”;
- 7) w art. 42a w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„klasyfikację towaru według działu, pozycji, podpozycji lub kodu Nomenklatury scalonej (CN) albo według działu, grupy, klasy, kategorii, podkategorii lub pozycji Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług albo według sekcji, działu, grupy lub klasy Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych albo usługi według działu, grupy, klasy, kategorii, podkategorii lub pozycji Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług niezbędną do:”;
- 8) w art. 42b po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:
„3a. Nie wydaje się WIS w zakresie przedmiotowym wniosku o wydanie WIS, który w dniu złożenia wniosku jest przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.
3b. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.”;
- 9) po art. 42c dodaje się art. 42ca w brzmieniu:
„Art. 42ca. Jeżeli przedmiot WIS stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5, przepisu art. 42c nie stosuje się.”;
- 10) po art. 42h dodaje się art. 42ha w brzmieniu:
„Art. 42ha. WIS oraz decyzje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej i Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej o zmianie WIS są ważne przez okres 5 lat od dnia ich wydania.”;
- 11) w art. 43 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) dostawę produktów rolnych dokonywaną przez rolnika ryczałtowego oraz świadczenie usług rolniczych przez rolnika ryczałtowego;”;
- 12) w art. 86:
 - a) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych w ust. 10, 10d i 10e, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z trzech następnych okresów rozliczeniowych, a w przypadku podatnika, o którym mowa w art. 99 ust. 2 i 3, w deklaracji podatkowej za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych.”,

b) w ust. 19a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku obniżenia podstawy opodatkowania, o którym mowa w art. 29a ust. 13, lub stwierdzenia pomyłki w kwocie podatku na fakturze, o którym mowa w art. 29a ust. 14, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług zostały uzgodnione.”,

c) uchyla się ust. 19b;

13) w art. 88 w ust. 1 w pkt 4 po lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) usług noclegowych nabywanych w celu ich odprzedaży, opodatkowanych u tego podatnika na podstawie art. 8 ust. 2a;”;

14) w art. 89a w ust. 4 wyraz „zastała” zastępuje się wyrazem „została”;

15) w art. 96b:

a) w ust. 3:

- uchyla się pkt 4,
- w pkt 8 skreśla się wyrazy „lub numery PESEL”,
- w pkt 9 skreśla się wyrazy „lub numery PESEL”,
- w pkt 10 skreśla się wyrazy „lub numer PESEL”,
- pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) numery rachunków rozliczeniowych, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, lub imiennych rachunków w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której podmiot jest członkiem, otwartych w związku z prowadzoną przez członka działalnością gospodarczą:

a) wskazanych w zgłoszeniu identyfikacyjnym lub zgłoszeniu aktualizacyjnym oraz

- b) potwierdzonych przy wykorzystaniu STIR w rozumieniu art. 119zg pkt 6 Ordynacji podatkowej, z wyjątkiem rachunków prowadzonych przez Narodowy Bank Polski.”,
 - b) w ust. 4 w pkt 1 i 2 skreśla się wyrazy „4 i”,
 - c) w ust. 10 wyrazy „Szef Krajowej Administracji Skarbowej” zastępuje się wyrazami „Naczelnik urzędu skarbowego”,
 - d) w ust. 11 wyrazy „Szefa Krajowej Administracji Skarbowej” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”,
 - e) ust. 12 wyrazy „Szef Krajowej Administracji Skarbowej” zastępuje się wyrazami „Naczelnik urzędu skarbowego”;
- 16) po art. 96b dodaje się art. 96c w brzmieniu:
- „Art. 96c. Informacje o numerach rachunków, o których mowa w art. 96b ust. 3 pkt 13 lit. a, będących rachunkami, o których mowa w art. 119zh pkt 2–9 Ordynacji podatkowej, są przekazywane do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przy wykorzystaniu STIR w rozumieniu art. 119zg pkt 6 Ordynacji podatkowej. Przepisy art. 119zp § 1 pkt 1, § 2 pkt 1 lit. a i b, art. 119zq pkt 1 oraz art. 119zr § 1 i 2 Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.”;
- 17) w art. 99 w ust. 3a:
- a) w pkt 1 wyraz „rejestrowanych” zastępuje się wyrazem „zarejestrowanych”,
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) którzy w danym kwartale lub w poprzedzających go 4 kwartałach dokonali dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 15 do ustawy, chyba że łączna wartość tych dostaw bez kwoty podatku nie przekroczyła, w żadnym miesiącu z tych okresów, kwoty 50 000 zł, lub”;
- 18) w art. 103:
- a) w ust. 5aa:
 - w pkt 2 wyrazy „CN 2710 12 51, CN 2710 12 59” zastępuje się wyrazami „CN 2710 12 50”,
 - w pkt 5 wyrazy „CN 2710 19 64, CN 2710 19 68, CN 2710 20 31, CN 2710 20 35, CN 2710 20 39” zastępuje się wyrazami „CN 2710 19 66, CN 2710 19 67, CN 2710 20 32, CN 2710 20 38”,
 - w pkt 8 wyrazy „CN 2710 20 15, CN 2710 20 17” zastępuje się wyrazami „CN 2710 20 16”,

- b) w ust. 5ab skreśla się zdanie pierwsze;
- 19) w art. 105a w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) do nabycia towarów udokumentowanego fakturą, w której kwota należności ogółem przekracza kwotę 15 000 zł lub jej równowartość wyrażoną w walucie obcej; do przeliczania kwot wyrażonych w walucie obcej na złote stosuje się zasady wykorzystywane dla przeliczania kwot używanych do określenia podstawy opodatkowania;”;
- 20) w art. 106e w ust. 1 pkt 18a otrzymuje brzmienie:
- „18a) w przypadku faktur, w których kwota należności ogółem przekracza kwotę 15 000 zł lub jej równowartość wyrażoną w walucie obcej, obejmujących dokonaną na rzecz podatnika dostawę towarów lub świadczenie usług, o których mowa w załączniku nr 15 do ustawy – wyrazy „mechanizm podzielonej płatności”; do przeliczania kwot wyrażonych w walucie obcej na złote stosuje się zasady wykorzystywane dla przeliczania kwot używanych do określenia podstawy opodatkowania;”;
- 21) w art. 108a:
- a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
 - „1a. Przy dokonywaniu płatności za nabyte towary lub usługi wymienione w załączniku nr 15 do ustawy, udokumentowane fakturą, w której kwota należności ogółem przekracza kwotę 15 000 zł lub jej równowartość wyrażoną w walucie obcej, podatnicy są obowiązani zastosować mechanizm podzielonej płatności. Do przeliczania kwot wyrażonych w walucie obcej na złote stosuje się zasady wykorzystywane dla przeliczania kwot używanych do określenia podstawy opodatkowania.”;
 - b) w ust. 1d wyrazy „,o którym mowa w art. 498 Kodeksu cywilnego” zastępuje się wyrazem „wierzytelności”;
 - c) po ust. 3c dodaje się ust. 3d w brzmieniu:
 - „3d. W przypadku wpłaty kwoty odpowiadającej kwocie podatku oraz należności celnych na rzecz przedstawiciela bezpośredniego lub pośredniego w rozumieniu przepisów celnych, w komunikacie przelewu, o którym mowa w ust. 3, wskazuje się w miejsce informacji, o których mowa w ust. 3:
 - 1) pkt 1 i 2 – kwotę odpowiadającą kwocie podatku oraz należności celnych, która ma zostać zapłacona w mechanizmie podzielonej płatności;

- 2) pkt 3 – numer dokumentu związanego z płatnością wystawionego przez przedstawiciela bezpośredniego lub pośredniego w rozumieniu przepisów celnych;
 - 3) pkt 4 – numer, za pomocą którego przedstawiciel bezpośredni lub pośredni w rozumieniu przepisów celnych jest zidentyfikowany na potrzeby podatku.”;
- 22) w art. 108b dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:
- „8. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, może wystąpić również podmiot niebędący podatnikiem:
- 1) posiadający środki na rachunku VAT; przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio;
 - 2) nieposiadający siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju; przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.
9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8:
- 1) pkt 1, właściwym organem podatkowym jest naczelnik urzędu skarbowego:
 - a) właściwy według miejsca zamieszkania – w przypadku osoby fizycznej,
 - b) właściwy według adresu siedziby – w przypadku podmiotu niebędącego osobą fizyczną;
 - 2) pkt 2, właściwym organem podatkowym jest naczelnik drugiego urzędu skarbowego.”;
- 23) w art. 108c w ust. 1 wyrazy „przepisów art. 112b ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz art. 112c nie stosuje się” zastępuje się wyrazami „przepisów art. 112b ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 2a oraz art. 112c nie stosuje się”;
- 24) w art. 109:
- a) po ust. 3k dodaje się ust. 3l w brzmieniu:

„3l. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3h, stosuje się odpowiednio przepisy działu IV Ordynacji podatkowej.”,
 - b) po ust. 11e dodaje się ust. 11f w brzmieniu:

„11f. Podatnicy, o których mowa w art. 127 ust. 1, są obowiązani do prowadzenia, w postaci elektronicznej w systemie TAX FREE, ewidencji zawierającej dane pozwalające na prawidłowe rozliczenie podatku w systemie zwrotu podatku podróżnym, w szczególności dane dotyczące:

 - 1) dostawy towarów i podstawy opodatkowania, kwoty podatku należnego, stawki podatku;

- 2) podróźnych, niezbędne do ich identyfikacji;
 - 3) potwierdzenia wywozu towarów poza terytorium Unii Europejskiej;
 - 4) zwrotu podatku.”,
- c) dodaje się ust. 15 w brzmieniu:
- „15. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe dane, jakie powinna zawierać ewidencja, o której mowa w ust. 11f, i sposób jej prowadzenia, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego rozliczenia podatników prowadzących sprzedaż towarów podróźnym oraz możliwości kontroli obowiązków podatników przez organ podatkowy.”;
- 25) w art. 111 po ust. 6l dodaje się ust. 6m w brzmieniu:
- „6m. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych, o których mowa w ust. 6j i 6ka, stosuje się odpowiednio przepisy działu IV Ordynacji podatkowej.”;
- 26) w art. 111b w ust. 1 wyraz „niektórych” zastępuje się wyrazem „określonych”;
- 27) w art. 112b:
- a) w ust. 1 w części wspólnej wyraz „albo” zastępuje się przecinkiem,
 - b) w ust. 2 w części wspólnej wyraz „albo” zastępuje się przecinkiem,
 - c) w ust. 2a wyraz „albo” zastępuje się przecinkiem;
- 28) w art. 112c dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w zakresie ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego w stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe.”;
- 29) w art. 113 w ust. 13 w pkt 1:
- a) w lit. f w tiret trzecim skreśla się wyrazy „i nieelektrycznego sprzętu gospodarstwa domowego”,
 - b) lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) hurtowych i detalicznych części i akcesoriów do:

 - pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli (PKWiU 45.3),
 - motocykli (PKWiU ex 45.4);”;
- 30) w art. 127:
- a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) korzystają z systemu TAX FREE, oraz”,

- b) w ust. 4:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) dokonać rejestracji na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych w celu korzystania z systemu TAX FREE;”,
 - uchyla się pkt 4,
- c) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Zwrot podatku jest dokonywany w formie wypłaty gotówkowej lub rozliczenia bezgotówkowego w rozumieniu art. 63 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”,
- d) w ust. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) co najmniej od 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wydanie zaświadczenia, o którym mowa w pkt 6, nie zalegały z wpłatami należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczającymi odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość;”,
- e) ust. 11b otrzymuje brzmienie:
„11b. Warunek, o którym mowa w ust. 8 pkt 3, uważa się również za spełniony, jeżeli podmioty uregulowały, wraz z odsetkami za zwłokę, zaległości przekraczające odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3% kwoty należnych składek na ubezpieczenie społeczne i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach, w terminie 30 dni od dnia powstania tych zaległości.”;
- 31) po art. 127 dodaje się art. 127a w brzmieniu:
- „Art. 127a. 1. Sprzedawca wystawia, z wykorzystaniem systemu TAX FREE, dokument elektroniczny TAX FREE. Sprzedawca wydaje podróżnemu za jego zgodą dokument elektroniczny TAX FREE, przesyłając ten dokument w sposób z nim uzgodniony, lub wydruk dokumentu elektronicznego TAX FREE.
2. Dokument elektroniczny TAX FREE zawiera dane niezbędne do prawidłowego udokumentowania dostawy towarów, od której podróżny może ubiegać się o zwrot podatku, w szczególności dane dotyczące: sprzedawcy i podróżnego, dostawy towarów,

podstawy opodatkowania, kwoty podatku należnego, stawki podatku oraz formy zwrotu podatku.

3. Wydruk dokumentu elektronicznego TAX FREE, oprócz danych niezbędnych do prawidłowego udokumentowania dostawy towarów, zawiera także dane dotyczące potwierdzenia wywozu towarów przez organy celne.”;

32) w art. 128:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zwrot podatku nie może być dokonany osobie innej niż podróżny, który dokonał nabycia towaru.”,

b) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Podstawą do dokonania zwrotu podatku jest dokument elektroniczny TAX FREE wraz z elektronicznym potwierdzeniem przez urząd celno-skarbowy wywozu towarów ujętych w tym dokumencie.

3. Urząd celno-skarbowy potwierdza wywóz towarów w systemie TAX FREE, po sprawdzeniu zgodności danych dotyczących podróżnego zawartych w dokumencie elektronicznym TAX FREE, z danymi zawartymi w przedstawionym paszporcie lub innym dokumencie stwierdzającym tożsamość. Na żądanie podróżnego urząd celno-skarbowy potwierdza wywóz towarów pieczęcią „Polska-Cło” również na wydruku dokumentu elektronicznego TAX FREE.

4. W przypadku gdy podróżny opuszcza terytorium Unii Europejskiej z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju, podstawą do dokonania zwrotu podatku jest wydruk dokumentu elektronicznego TAX FREE, potwierdzony przez właściwy organ celny, przez który towary zostały wywiezione z terytorium Unii Europejskiej.

5. W przypadku towarów nabytych przez podróżnego na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, urząd celno-skarbowy potwierdza wywóz towarów z terytorium Unii Europejskiej pieczęcią „Polska-Cło”, po sprawdzeniu zgodności danych dotyczących podróżnego zawartych w dokumencie z danymi zawartymi w przedstawionym paszporcie lub innym dokumencie stwierdzającym tożsamość.”;

- 33) w art. 129 w ust. 1:
- a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „i 4”,
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał elektroniczne potwierdzenie wywozu towarów, o którym mowa w art. 128 ust. 2, lub wydruk dokumentu elektronicznego TAX FREE zawierający potwierdzenie, o którym mowa w art. 128 ust. 4, oraz”,
 - c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) posiada dokumenty:
 - a) określone odrębnymi przepisami, potwierdzające dokonanie zwrotu kwoty podatku – w przypadku gdy zwrot podatku został dokonany w formie rozliczenia bezgotówkowego,
 - b) na których podróżny potwierdził własnoręcznym czytelnym podpisem otrzymanie zwrotu kwoty podatku, ze wskazaniem daty otrzymania zwrotu – w przypadku gdy zwrot podatku został dokonany w formie wypłaty gotówkowej.”;
- 34) w art. 130 w ust. 1:
- a) uchyla się pkt 2,
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) szczegółowe dane, które powinien zawierać dokument elektroniczny TAX FREE oraz wydruk tego dokumentu.”;
- 35) w art. 135 w ust. 2 wyraz „wewnątrzspółnotych” zastępuje się wyrazem „wewnątrzspółnotowych”;
- 36) w art. 145a po ust. 14 dodaje się ust. 14a w brzmieniu:
„14a. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych, o których mowa w ust. 8 i 10, stosuje się odpowiednio przepisy działu IV Ordynacji podatkowej.”;
- 37) w art. 145b:
- a) w ust. 1 w pkt 3 w lit. f kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
 - „4) do dnia 31 grudnia 2021 r. – do sprzedaży towarów w systemie zwrotu podatku podróżnym, o którym mowa w dziale XII w rozdziale 6.”,
 - b) w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
 - „4) 1 stycznia 2022 r. – dla podatników, o których mowa w ust. 1 pkt 4.”;

- 38) w załączniku nr 3 do ustawy:
- a) w tytule kolumny drugiej skreśla się wyraz „2015”,
 - b) tytuł kolumny trzeciej otrzymuje brzmienie:
„Nazwa towaru lub usługi (grupy towarów lub usług)”,
 - c) po poz. 18 w tytule kolumny drugiej skreśla się wyraz „2015”,
 - d) w poz. 48 w kolumnie drugiej wyrazy „bez względu na symbol PKWiU” zastępuje się wyrazami „bez względu na PKWiU”;
- 39) w załączniku nr 10 do ustawy:
- a) w tytule kolumny drugiej skreśla się wyraz „2015”,
 - b) po poz. 23 w tytule kolumny drugiej skreśla się wyraz „2015”,
 - c) w poz. 24 w kolumnie trzeciej:
 - w tiret drugim skreśla się wyrazy „ex 4902”,
 - skreśla się tiret trzecie;
- 40) załącznik nr 15 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288, 321, 1086 i 1639) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 62b w ust. 2:
- a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) wpłaty kwoty odpowiadającej kwocie podatku od towarów i usług oraz należności celnych na rzecz przedstawiciela bezpośredniego lub pośredniego w rozumieniu przepisów celnych, przy użyciu komunikatu przelewu;”,
 - b) w pkt 10 wyrazy „wyodrębniony rachunek niebędący rachunkiem rozliczeniowym, służący identyfikacji posiadacza rachunku VAT (rachunek techniczny)” zastępuje się wyrazami „wyodrębniony rachunek techniczny służący identyfikacji posiadacza rachunku VAT”;
- 2) w art. 62e w ust. 3 w pkt 2 wyrazy „wyodrębniony rachunek niebędący rachunkiem rozliczeniowym, służący identyfikacji posiadacza rachunku VAT (rachunek techniczny)” zastępuje się wyrazami „wyodrębniony rachunek techniczny służący identyfikacji posiadacza rachunku VAT”.

Art. 3. Dane, o których mowa w art. 96b ust. 3 pkt 13 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są udostępniane w wykazie, o którym mowa w art. 96b

ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, według stanu na dzień przypadający nie wcześniej niż dzień 1 września 2019 r.

Art. 4. Informacje o numerach rachunków, o których mowa w art. 96b ust. 3 pkt 13 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, będących rachunkami, o których mowa w art. 119zh pkt 2–9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 i 1423), mogą być przekazywane do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przy wykorzystaniu STIR w rozumieniu art. 119zg pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, w terminie wcześniejszym niż dzień 1 czerwca 2021 r. Przepisy art. 119zp § 1 pkt 1, § 2 pkt 1 lit. a i b, art. 119zq pkt 1 oraz art. 119zr § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

Art. 5. Do postępowań w sprawie wydania wiążących informacji stawkowych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 2 pkt 19 i 27g, art. 42a pkt 2, art. 42b ust. 3a i 3b, art. 43 ust. 1 pkt 3 oraz pozycję 24 załącznika nr 10 do ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Do wiążących informacji stawkowych wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 42ca ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 7. Wiążące informacje stawkowe, decyzje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej o zmianie wiążących informacji stawkowych wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są ważne przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Do dostawy towarów podróżnym dokonanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i zwrotu podatku od towarów i usług podróżnym od tej dostawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9. Sprzedawca, który zamierza dokonywać dostawy towarów podróżnym począwszy od dnia 1 stycznia 2022 r., dokonuje rejestracji na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych w celu korzystania z systemu TAX FREE w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 10. W przypadku faktur korygujących wystawionych przed dniem 1 stycznia 2021 r. stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. 1. W przypadku faktur korygujących wystawionych po dniu 31 grudnia 2020 r. w związku z obniżeniem podstawy opodatkowania, o którym mowa w art. 29a ust. 13 ustawy

zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, lub w związku ze stwierdzeniem pomyłki na fakturze, o którym mowa w art. 29a ust. 14 ustawy zmienianej w art. 1, podatnicy podatku od towarów i usług w okresie do dnia 31 grudnia 2021 r. mogą stosować przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, jeżeli wybór stosowania tych przepisów zostanie uzgodniony na piśmie pomiędzy dostawcą towarów lub świadczącym usługi, a ich nabywcą, przed wystawieniem pierwszej faktury korygującej w roku 2021 r.

2. Rezygnacja z wyboru, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od końca miesiąca, w którym dokonano tego wyboru, pod warunkiem, że zostanie ona uzgodniona na piśmie pomiędzy dostawcą towarów lub świadczącym usługi, a ich nabywcą. Do faktur korygujących wystawionych po dniu rezygnacji z wyboru stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 16, który wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2021 r.;
- 2) art. 9, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2021 r.;
- 3) art. 1 pkt 1 lit. c, pkt 24 lit. b i c, pkt 30–34 i pkt 37, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Załącznik
do ustawy
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 15

**WYKAZ TOWARÓW I USŁUG, O KTÓRYCH MOWA W ART. 105A UST. 1,
ART. 106E UST. 1 PKT 18A, ART. 108A UST. 1A ORAZ ART. 108E USTAWY**

Poz.	PKWiU	Nazwa towaru (grupy towarów)/nazwa usługi (grupy usług)
1	05.10.10.0	Węgiel kamienny
2	05.20.10.0	Węgiel brunatny (lignit)
3	ex 10.4	Oleje i tłuszcze zwierzęce i roślinne – wyłącznie olej z rzepaku
4	19.10.10.0	Koks i półkoks z węgla kamiennego i brunatnego (lignitu) lub torfu; węgiel retortowy
5	19.20.11.0	Brykiety, brykietki i podobne paliwa stałe, z węgla kamiennego
6	19.20.12.0	Brykiety, brykietki i podobne paliwa stałe, z węgla brunatnego (lignitu)
7	ex 20.59.12.0	Emulsje do uczulania powierzchni do stosowania w fotografice; preparaty chemiczne do stosowania w fotografice, gdzie indziej niesklasyfikowane – wyłącznie tonery bez głowicy drukującej do drukarek do maszyn do automatycznego przetwarzania danych
8	ex 20.59.30.0	Atrament do pisania, tusz kreślarski i pozostałe atramenty i tusze – wyłącznie kasety z tuszem bez głowicy do drukarek do maszyn do automatycznego przetwarzania danych
9	ex 22.21.30.0	Płyty, arkusze, folie, taśmy i pasy, z tworzyw sztucznych, niekomórkowych, niewzmocnionych, nielaminowanych ani niepołączonych z innymi materiałami – wyłącznie folia typu stretch
10	24.10.12.0	Żelazostopy
11	24.10.14.0	Surówka i surówka zwierciadlista lub stal, w postaci granulek lub proszku
12	24.10.31.0	Wyroby płaskie walcowane na gorąco, o szerokości ≥ 600 mm, ze stali niestopowej
13	24.10.32.0	Wyroby płaskie walcowane na gorąco, o szerokości < 600 mm, ze stali niestopowej
14	24.10.35.0	Wyroby płaskie walcowane na gorąco, o szerokości ≥ 600 mm, z pozostałej stali stopowej, z wyłączeniem wyrobów ze stali krzemowej elektrotechnicznej
15	24.10.36.0	Wyroby płaskie walcowane na gorąco, o szerokości < 600 mm, z pozostałej stali stopowej z wyłączeniem wyrobów ze stali krzemowej elektrotechnicznej
16	24.10.41.0	Wyroby płaskie walcowane na zimno, o szerokości ≥ 600 mm, ze stali niestopowej
17	24.10.43.0	Wyroby płaskie walcowane na zimno, o szerokości ≥ 600 mm, z pozostałej stali stopowej, z wyłączeniem wyrobów ze stali krzemowej elektrotechnicznej

18	24.10.51.0	Wyroby płaskie walcowane, o szerokości ≥ 600 mm, ze stali niestopowej, platerowane, powlekane lub pokrywane
19	24.10.52.0	Wyroby płaskie walcowane, o szerokości ≥ 600 mm, z pozostałej stali stopowej, platerowane, powlekane lub pokrywane
20	24.10.61.0	Pręty walcowane na gorąco, w nieregularnie zwijanych kręgach, ze stali niestopowej
21	24.10.62.0	Pozostałe pręty ze stali, nieobrobione więcej niż kute, na gorąco walcowane, ciągnione lub wyciskane, włączając te, które po walcowaniu zostały skręcone
22	24.10.65.0	Pręty walcowane na gorąco, w nieregularnie zwijanych kręgach, z pozostałej stali stopowej
23	24.10.66.0	Pozostałe pręty z pozostałej stali stopowej, nieobrobione więcej niż kute, na gorąco walcowane, ciągnione lub wyciskane, włączając te, które po walcowaniu zostały skręcone
24	24.10.71.0	Kształtowniki otwarte, nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco, ciągnione na gorąco lub wyciskane, ze stali niestopowej
25	24.10.73.0	Kształtowniki otwarte, nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco, ciągnione na gorąco lub wyciskane, z pozostałej stali stopowej
26	24.20.11.0	Rury przewodowe w rodzaju stosowanych do rurociągów ropy naftowej lub gazu, bez szwu, ze stali
27	24.20.12.0	Rury okładzinowe, przewody rurowe i rury płuczkowe, w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu, bez szwu, ze stali
28	24.20.13.0	Pozostałe rury i przewody rurowe, o okrągłym przekroju poprzecznym, bez szwu, ze stali
29	24.20.31.0	Rury przewodowe w rodzaju stosowanych do rurociągów ropy naftowej lub gazu, spawane, o średnicy zewnętrznej $\leq 406,4$ mm, ze stali
30	24.20.33.0	Pozostałe rury i przewody rurowe, o okrągłym przekroju poprzecznym, spawane, o średnicy zewnętrznej $\leq 406,4$ mm, ze stali
31	24.20.34.0	Rury i przewody rurowe, o przekroju poprzecznym innym niż okrągły, spawane, o średnicy zewnętrznej $\leq 406,4$ mm, ze stali
32	24.20.40.0	Łączniki rur lub przewodów rurowych inne niż odlewane, ze stali
33	24.31.10.0	Pręty, kątowniki, kształtowniki i profile, ze stali niestopowej, ciągnione na zimno
34	24.31.20.0	Pręty, kątowniki, kształtowniki i profile, z pozostałej stali stopowej, ciągnione na zimno
35	24.32.10.0	Wyroby płaskie ze stali, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, o szerokości < 600 mm, niepokryte
36	24.32.20.0	Wyroby walcowane płaskie ze stali, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, o szerokości < 600 mm, platerowane, powleczone lub pokryte
37	24.33.11.0	Kształtowniki otwarte ze stali niestopowej, kształtowane lub gięte na zimno
38	24.33.20.0	Arkusze żeberkowane ze stali niestopowej
39	24.34.11.0	Drut ciągniony na zimno, ze stali niestopowej

40	24.41.10.0	Srebro w stanie surowym lub półproduktu lub w postaci proszku
41	ex 24.41.20.0	Złoto w stanie surowym lub półproduktu, lub w postaci proszku, z wyłączeniem złota inwestycyjnego w rozumieniu art. 121 ustawy, z zastrzeżeniem poz. 43
42	24.41.30.0	Platyna w stanie surowym lub półproduktu lub w postaci proszku
43	bez względu na symbol PKWiU	Złoto inwestycyjne w rozumieniu art. 121 ustawy
44	ex 24.41.40.0	Metale nieszlachetne lub srebro, pozłacane, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu – wyłącznie srebro, platerowane złotem, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu
45	ex 24.41.50.0	Metale nieszlachetne posrebrzane i metale nieszlachetne, srebro lub złoto, platynowane, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu – wyłącznie złoto i srebro, platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu
46	24.42.11.0	Aluminium nieobrobione plastycznie
47	24.43.11.0	Ołów nieobrobiony plastycznie
48	24.43.12.0	Cynk nieobrobiony plastycznie
49	24.43.13.0	Cyna nieobrobiona plastycznie
50	24.44.12.0	Miedź nierafinowana; anody miedziane do rafinacji elektrolitycznej
51	24.44.13.0	Miedź rafinowana i stopy miedzi, nieobrobione plastycznie; stopy wstępne miedzi
52	24.44.21.0	Proszki i płatki z miedzi i jej stopów
53	24.44.22.0	Płaskowniki, pręty, kształtowniki i walcówka, z miedzi i jej stopów
54	24.44.23.0	Druły z miedzi i jej stopów
55	24.45.11.0	Nikiel nieobrobiony plastycznie
56	ex 24.45.30.0	Pozostałe metale nieżelazne i wyroby z nich; cermetale; popiół i pozostałości zawierające metale i związki metali – wyłącznie odpady i złom metali nieszlachetnych
57	ex 25.11.23.0	Pozostałe konstrukcje i ich części; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki itp. z żeliwa, stali lub aluminium – wyłącznie ze stali
58	ex 25.93.13.0	Tkaniny, kraty, siatki i ogrodzenia z drutu z żeliwa, stali lub miedzi; siatka rozciągana z żeliwa, stali lub miedzi – wyłącznie ze stali
59	ex 26.11.30.0	Elektroniczne układy scalone – wyłącznie procesory
60	ex 26.20.1	Komputery i pozostałe maszyny do automatycznego przetwarzania danych oraz części i akcesoria do nich – wyłącznie komputery i pozostałe maszyny do automatycznego przetwarzania danych
61	ex 26.20.21.0	Jednostki pamięci – wyłącznie dyski twarde (HDD)
62	ex 26.20.22.0	Półprzewodnikowe urządzenia pamięci trwałej – wyłącznie dyski SSD
63	ex 26.30.22.0	Telefony dla sieci komórkowych lub dla innych sieci bezprzewodowych – wyłącznie telefony komórkowe, w tym smartfony
64	26.40.20.0	Odbiorniki telewizyjne, nawet zawierające odbiorniki radiowe lub aparaturę do zapisu lub odtwarzania dźwięku lub obrazu

65	ex 26.40.60.0	Konsole do gier wideo (w rodzaju stosowanych z odbiornikiem telewizyjnym lub samodzielnym ekranem) i pozostałe urządzenia do gier zręcznościowych lub losowych z elektronicznym wyświetlaczem – z wyłączeniem części i akcesoriów
66	26.70.13.0	Aparaty fotograficzne cyfrowe i kamery cyfrowe
67	27.20.2	Akumulatory elektryczne i ich części
68	28.11.41.0	Części do silników spalinowych wewnętrznego spalania, o zapłonie iskrowym, z wyłączeniem części do silników lotniczych
69	ex 28.23.22.0	Części i akcesoria do maszyn biurowych – wyłącznie kasety z tuszem i głowicą drukującą do drukarek do maszyn do automatycznego przetwarzania danych, tonery z głowicą drukującą do drukarek do maszyn do automatycznego przetwarzania danych
70	ex 29.31.10.0	Wiązki przewodów zapłonowych i inne wiązki przewodów, w rodzaju stosowanych w pojazdach, statkach powietrznych lub jednostkach pływających – wyłącznie wiązki przewodów zapłonowych i innych przewodów, w rodzaju stosowanych w pojazdach samochodowych
71	29.31.21.0	Świece zapłonowe; iskrowniki; prądnice iskrownikowe; magnetyczne koła zamachowe; rozdzielacze; cewki zapłonowe
72	29.31.22.0	Silniki rozruszników oraz rozruszniki pełniące rolę prądnic; pozostałe prądnice i pozostałe rodzaje wyposażenia do silników spalinowych
73	29.31.23.0	Sprzęt sygnalizacyjny elektryczny, wycieraczki do szyb, urządzenia zapobiegające zamarzaniu lub potnieniu szyb, w rodzaju stosowanych w pojazdach silnikowych
74	29.31.30.0	Części pozostałego sprzętu i wyposażenia elektrycznego do pojazdów silnikowych
75	29.32.20.0	Pasy bezpieczeństwa, poduszki powietrzne oraz części i akcesoria nadwozi
76	29.32.30.0	Części i akcesoria do pojazdów silnikowych (z wyłączeniem motocykli), gdzie indziej niesklasyfikowane
77	30.91.20.0	Części i akcesoria do motocykli i przyczep motocyklowych bocznych
78	ex 32.12.13.0	Biżuteria i inne wyroby jubilerskie oraz ich części, z metalu szlachetnego lub metalu platerowanego metalem szlachetnym – wyłącznie części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota, srebra i platyny, tj. niewykończone lub niekompletne wyroby jubilerskie i wyraźne części biżuterii, w tym pokrywane lub platerowane metalem szlachetnym
79	38.11.49.0	Zużyte samochody, komputery, telewizory i inne urządzenia przeznaczone do złomowania
80	38.11.51.0	Odpady szklane
81	38.11.52.0	Odpady z papieru i tektury
82	38.11.54.0	Pozostałe odpady gumowe
83	38.11.55.0	Odpady z tworzyw sztucznych
84	38.11.58.0	Odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal
85	38.12.26.0	Niebezpieczne odpady zawierające metal

86	38.12.27	Odpady i braki ogniwi i akumulatorów elektrycznych; zużyte ogniwa i baterie galwaniczne oraz akumulatory elektryczne
87	38.32.2	Surowce wtórne metalowe
88	38.32.31.0	Surowce wtórne ze szkła
89	38.32.32.0	Surowce wtórne z papieru i tektury
90	38.32.33.0	Surowce wtórne z tworzyw sztucznych
91	38.32.34.0	Surowce wtórne z gumy
92		Benzyny silnikowe, oleje napędowe, gazy przeznaczone do napędu silników spalinowych – w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym
93		Oleje opałowe oraz oleje smarowe – w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym
94	ex 58.29.11.0	Pakiety oprogramowania systemów operacyjnych – wyłącznie dyski SSD
95	ex 58.29.29.0	Pakiety pozostałego oprogramowania użytkowego – wyłącznie dyski SSD
96	ex 59.11.23.0	Pozostałe filmy i nagrania wideo na dyskach, taśmach magnetycznych i tym podobnych nośnikach – wyłącznie dyski SSD
97	bez względu na symbol PKWiU	Usługi w zakresie przenoszenia uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2020 r. poz. 136 i 284)
98	41.00.3	Roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych (prace związane z budową nowych budynków, przebudową lub remontem istniejących budynków)
99	41.00.4	Roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków niemieszkalnych (prace związane z budową nowych budynków, przebudową lub remontem istniejących budynków)
100	42.11.20.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową autostrad, dróg, ulic i innych dróg dla pojazdów i pieszych oraz budową pasów startowych
101	42.12.20.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową dróg szynowych i kolei podziemnej
102	42.13.20.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową mostów i tuneli
103	42.21.21.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową rurociągów przesyłowych
104	42.21.22.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową sieci rozdzielczych, włączając prace pomocnicze
105	42.21.23.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową systemów irygacyjnych (kanałów), magistrali i linii wodociągowych, obiektów do uzdatniania wody i oczyszczania ścieków oraz stacji pomp
106	42.21.24.0	Roboty związane z wierceniem studni i ujęć wodnych oraz instalowaniem zbiorników septycznych
107	42.22.21.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową przesyłowych linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych

108	42.22.22.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową rozdzielczych linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych
109	42.22.23.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową elektrowni
110	42.91.20.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową nabrzeży, portów, tam, śluz i związanych z nimi obiektów hydrotechnicznych
111	42.99.21.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową budowli produkcyjnych i dla górnictwa
112	42.99.22.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową stadionów i boisk sportowych
113	42.99.29.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową pozostałych obiektów inżynierii lądowej i wodnej, gdzie indziej niesklasyfikowanych
114	43.11.10.0	Roboty związane z rozbiórką i burzeniem obiektów budowlanych
115	43.12.11.0	Roboty związane z przygotowaniem terenu pod budowę, z wyłączeniem robót ziemnych
116	43.12.12.0	Roboty ziemne: roboty związane z kopaniem rowów i wykopów oraz przemieszczaniem ziemi
117	43.13.10.0	Roboty związane z wykonywaniem wykopów i wierceń geologiczno-inżynierskich
118	43.21.10.1	Roboty związane z wykonywaniem instalacji elektrycznych służących bezpieczeństwu
119	43.21.10.2	Roboty związane z wykonywaniem pozostałych instalacji elektrycznych
120	43.22.11.0	Roboty związane z wykonywaniem instalacji wodnokanalizacyjnych i odwadniających
121	43.22.12.0	Roboty związane z wykonywaniem instalacji cieplnych, wentylacyjnych i klimatyzacyjnych
122	43.22.20.0	Roboty związane z wykonywaniem instalacji gazowych
123	43.29.11.0	Roboty związane z wykonywaniem izolacji
124	43.29.12.0	Roboty związane z wykonywaniem ogrodzeń
125	43.29.19.0	Pozostałe roboty związane z wykonywaniem instalacji, gdzie indziej niesklasyfikowane
126	43.31.10.0	Roboty tynkarskie
127	43.32.10.0	Roboty instalacyjne stolarki budowlanej
128	43.33.10.0	Roboty związane z wykładaniem posadzek i oblicowywaniem ścian
129	43.33.21.0	Roboty związane z wykładaniem podłóg i ścian lastryko, marmurem, granitem lub łupkiem
130	43.33.29.0	Pozostałe roboty związane z wykładaniem podłóg i ścian (włączając tapetowanie), gdzie indziej niesklasyfikowane
131	43.34.10.0	Roboty malarskie
132	43.34.20.0	Roboty szklarskie
133	43.39.11.0	Roboty związane z wykonywaniem elementów dekoracyjnych
134	43.39.19.0	Roboty związane z wykonywaniem pozostałych wykończeniowych robót budowlanych, gdzie indziej niesklasyfikowanych
135	43.91.11.0	Roboty związane z wykonywaniem konstrukcji dachowych
136	43.91.19.0	Roboty związane z wykonywaniem pozostałych prac dekarских

137	43.99.10.0	Roboty związane z zakładaniem izolacji przeciwwilgociowych i wodochronnych
138	43.99.20.0	Roboty związane z montowaniem i demontowaniem rusztowań
139	43.99.30.0	Roboty związane z fundamentowaniem, włączając wbijanie pali
140	43.99.40.0	Roboty betoniarskie
141	43.99.50.0	Roboty związane ze wznoszeniem konstrukcji stalowych
142	43.99.60.0	Roboty związane ze wznoszeniem konstrukcji z cegieł i kamienia
143	43.99.70.0	Roboty związane z montażem i wznoszeniem konstrukcji z elementów prefabrykowanych
144	43.99.90.0	Roboty związane z wykonywaniem pozostałych specjalistycznych robót budowlanych, gdzie indziej niesklasyfikowanych
145	45.31.1	Sprzedaż hurtowa części i akcesoriów do pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli
146	45.32.1	Sprzedaż detaliczna części i akcesoriów do pojazdów samochodowych (z wyłączeniem motocykli) prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach
147	45.32.2	Pozostała sprzedaż detaliczna części i akcesoriów do pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli
148	ex 45.40.10.0	Sprzedaż hurtowa motocykli oraz części i akcesoriów do nich – wyłącznie sprzedaż części i akcesoriów do motocykli
149	ex 45.40.20.0	Sprzedaż detaliczna motocykli oraz części i akcesoriów do nich prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach – wyłącznie sprzedaż części i akcesoriów do motocykli
150	ex 45.40.30.0	Pozostała sprzedaż detaliczna motocykli oraz części i akcesoriów do nich – wyłącznie sprzedaż detaliczna części i akcesoriów do motocykli

UZASADNIENIE

Celem, dla którego jest proponowane wprowadzenie nowelizacji ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT”, jest wprowadzenie:

- 1) rozwiązań w zakresie uproszczenia rozliczania przez podatników podatku od towarów i usług – tzw. pakiet Slim VAT (*Simple Local And Modern VAT*);
- 2) rozwiązań o charakterze doprecyzującym i uzupełniającym w stosunku do niektórych konstrukcji prawnych w podatku od towarów i usług;
- 3) zmian w zakresie systemu zwrotu podatku podróżnym (TAX FREE).

Odnosząc się do poszczególnych części projektu ustawy – wskazuje się na ogólne informacje o zakresie zmian proponowanych do wprowadzenia w niniejszym projekcie ustawy:

Ad 1. Rozwiązania w zakresie uproszczenia rozliczania przez podatników podatku od towarów i usług – tzw. pakiet Slim VAT

Wprowadzone w ostatnich latach przez Ministra Finansów rozwiązania prawne i informatyczne w zakresie rozliczeń podatkowych usprawniają dokonywanie tych rozliczeń przez podatników oraz ułatwiają prowadzenie procesów ich weryfikacji przez organy podatkowe.

Obecny postęp technologiczny w rozliczaniu podatków oraz wprowadzenie narzędzi analitycznych i zabezpieczających przed nadużyciami w VAT, w tym takich jak JPK_VAT, STIR, SENT, MPP (mechanizm podzielonej płatności), system kas on-line, tzw. white lista, umożliwiających Szefowi KAS sprawną weryfikację rozliczeń podatników, przyczynił się do uszczelnienia rozliczeń i poboru podatku od towarów i usług.

Wprowadzone w ostatnich latach narzędzia uszczelniające VAT oraz związane z tym efekty w zakresie walki z nadużyciami w VAT, pozwoliły na weryfikację rozwiązań dotyczących rozliczania VAT, w niektórych przypadkach obowiązujących od 2004 r. Celem przeprowadzonego audytu tych rozwiązań było wyeliminowanie obciążeń administracyjnych w zakresie rozliczania podatku VAT po stronie podatników.

Pakiet Slim VAT wpisuje się również w odpowiedź na postulaty przedsiębiorców kierowane do Prezesa Rady Ministrów oraz do Ministra Finansów w związku z potrzebą przeciwdziałania negatywnym skutkom społeczno-gospodarczym pandemii COVID-19.

W efekcie proponowany w projekcie ustawy pakiet Slim VAT obejmuje:

- wydłużenie terminu na wywóz towarów dla zachowania stawki 0% przy opodatkowaniu zaliczek z tytułu eksportu towarów z 2 na 6 m-cy,
- wydłużenie terminu do odliczenia VAT naliczonego na bieżąco łącznie do 4 okresów rozliczeniowych. W przypadku podatników rozliczających się kwartalnie rozwiązanie pozostaje bez zmian, co oznacza, że mogą odliczyć „na bieżąco” VAT naliczony w okresie rozliczeniowym, w którym nabywają to prawo lub w 2 następnych okresach rozliczeniowych,
- spójne kursy walut – dodanie opcjonalnego dla podatników rozwiązania o możliwości stosowania do określenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej przeliczania na złote zgodnie z zasadami przeliczania przychodu wynikającymi z przepisów o podatku dochodowym, obowiązującymi tego podatnika na potrzeby rozliczania dla danej transakcji (po wyborze opcji podatnik jest obowiązany do jej stosowania przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy licząc od początku miesiąca, w którym ją wybrał),
- wprowadzenie możliwości odliczania podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących nabycie usług noclegowych w celu ich odsprzedaży,
- podwyższenie limitu na nieewidencjonowane prezenty małej wartości z 10 zł do 20 zł,
- brak konieczności uzyskiwania potwierdzeń odbioru faktur korygujących in minus,
- wprowadzenie do ustawy przepisu dotyczącego rozliczania faktur korygujących zwiększających cenę. Rozwiązanie potwierdza dotychczasową praktykę, zgodnie z którą w przypadku gdy podstawa opodatkowania ulega zwiększeniu, korekty tej podstawy dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym zaistniała przyczyna zwiększenia podstawy opodatkowania.

Ad 2. Proponowany w projekcie ustawy pakiet przepisów doprecyzowujących i uzupełniających VAT dotyczy głównie takich obszarów jak:

- zmiany do matrycy stawek VAT i Wiążącej Informacji Stawkowej,
- przełożenie symboli PKWiU 2008 na symbole PKWiU 2015 w załączniku nr 15 do ustawy o VAT i w zakresie wyłączeń ze zwolnienia podmiotowego określonych w art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. f i g ustawy o VAT,

- zmiany doprecyzowujące w zakresie wykazu podatników VAT (tzw. white lista),
- zmiany doprecyzowujące w zakresie mechanizmu podzielonej płatności,
- zmiany doprecyzowujące w zakresie nowego JPK VAT,
- uchylenie ust. 8 w art. 7 ustawy o VAT – jako rozwiązania nadmiarowego, które nie posiada odpowiedniej podstawy w przepisach dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą VAT”, w warunkach rozliczeń krajowych zaburza logikę w podejściu do opodatkowania dostawy towarów.

Projekt zawiera również zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem bankowym”. W zakresie tej ustawy proponuje się zmianę polegającą na wprowadzeniu możliwości dokonywania płatności z rachunku VAT kwoty odpowiadającej kwocie podatku z tytułu importu towarów czy też należności celnych na rzecz agencji celnych.

Pozostałe zmiany dokonywane w Prawie bankowym to zmiany o charakterze techniczno-legislacyjnym mające na celu uniknięcie stosowania definicji nawiasowej w przypadku stosowania pojęcia „rachunek techniczny”.

Ad 3. Zmiany w zakresie systemu zwrotu podatku podróжным (TAX FREE)

Proponowane zmiany ustawy o VAT mają na celu wprowadzenie elektronicznego obiegu dokumentów TAX FREE oraz elektronicznego potwierdzania wywozu towarów.

W Polsce podróżni zagraniczni (turyści), w ramach systemu TAX FREE mogą odzyskać podatek VAT zapłacony przy nabyciu towarów wyłącznie na cele prywatne, niezwiązane z prowadzoną działalnością gospodarczą. System TAX FREE dotyczy jedynie towarów zakupionych przez podróżnego, czyli osobę fizyczną niemającą stałego miejsca zamieszkania na terytorium Unii Europejskiej, u uprawnionych do takiej sprzedaży sprzedawców, jeżeli towary te w stanie nienaruszonym zostały wywiezione poza terytorium Unii Europejskiej w bagażu osobistym podróżnego. Zwrot podatku podróжным może być dokonywany przez sprzedawcę lub w punktach zwrotu podatku od towarów i usług (VAT) przez podmioty, których przedmiotem działalności jest dokonywanie takiego zwrotu.

Regulacje i rozwiązania dotyczące systemu TAX FREE obowiązują w podobnym brzmieniu od 1999 r. Znaczący postęp w rozwoju globalnej, cyfrowej i mobilnej gospodarki oraz wykorzystywanie systemu TAX FREE w mechanizmach oszustw podatkowych mających na

celu wyłudzenie podatku VAT powodują konieczność unowocześnienia, z wykorzystaniem nowych rozwiązań technologicznych, funkcjonującego w Polsce systemu TAX FREE. Obserwowany i utrzymujący się od lat wysoki poziom sprzedaży towarów podróżnym spoza Unii Europejskiej, dynamiczny rozwój technologii cyfrowych umożliwiających dokonywanie szybkich i bezpiecznych transferów dużych partii danych oraz oczekiwania przedsiębiorców w zakresie zapewnienia przez państwo równych dla wszystkich, bezpiecznych, innowacyjnych oraz stabilnych warunków prowadzenia działalności gospodarczej wymuszają podjęcie działań zmierzających do realizacji powyższych oczekiwań i wyzwań.

W celu przeciwdziałania wyłudzeniom podatku VAT, uszczelnienia systemu podatku VAT oraz wzmocnienia uczciwej konkurencji wśród przedsiębiorców konieczne jest wprowadzenie zmian w zakresie systemu TAX FREE, zarówno poprzez przyjęcie rozwiązań prawnych, jak i wykorzystanie narzędzi informatycznych.

Proponowane zmiany przewidują w pełni elektroniczny obieg dokumentów TAX FREE oraz ewidencjonowanie w systemie informatycznym wystawionych dokumentów TAX FREE i wypłaconych kwot zwrotu podatku VAT podróżnym.

Proponowana elektroniczna forma dokumentu TAX FREE umożliwi wprowadzenie elektronicznego potwierdzenia wywozu poza terytorium Unii Europejskiej towarów ujętych w dokumencie TAX FREE oraz usprawni obsługę tego dokumentu w systemach informatycznych Krajowej Administracji Skarbowej. Powyższe rozwiązanie znacząco skróci czas obsługi podróżnych przedstawiających do odprawy celnej dokument TAX FREE w postaci elektronicznej. Elektroniczny obieg dokumentów TAX FREE może również znacząco wpłynąć na ograniczenie wykorzystywania systemu TAX FREE do popełniania oszustw w podatku VAT, m.in. oszustw typu karuzelowego, zapewniając lepszy monitoring operacji gospodarczych w zakresie sprzedaży towarów, umożliwiając jednocześnie szybsze i skuteczniejsze identyfikowanie zjawisk niepożądanych. Wprowadzenie proponowanego rozwiązania wpłynie na podniesienie zaufania podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, poprzez uszczelnienie systemu podatkowego, eliminację nieuczciwych uczestników obrotu towarowego oraz zapewnienie równych warunków prowadzenia działalności gospodarczej.

Elektroniczne przesyłanie dokumentów TAX FREE do systemu informatycznego służb Krajowej Administracji Skarbowej nie jest dla sprzedawców uczestniczących w systemie TAX FREE nowym, nieznanym rozwiązaniem. Obecnie sprzedawcy dokonujący sprzedaży w systemie TAX FREE mają możliwość korzystania z ogólnopolskiego Systemu

Informatycznego „Zwrot VAT dla Podróżnych” stworzonego w celu usprawnienia funkcjonowania obrotu towarowego z zagranicą z wykorzystaniem dokumentów TAX FREE oraz ograniczenia występowania w tym obszarze zjawisk negatywnych. System „Zwrot VAT dla Podróżnych” został wprowadzony na wszystkich przejściach granicznych zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w czerwcu 2012 r. Aktualnie elektroniczne przesyłanie wybranych danych z dokumentów TAX FREE do tego systemu jest dobrowolne.

Systematycznie rośnie liczba podmiotów gospodarczych zainteresowanych sprzedażą towarów podróżnym w ramach systemu TAX FREE. Rośnie również liczba sprzedawców korzystających z Systemu „Zwrot VAT dla Podróżnych”.

W 2019 r. na przejściach granicznych RP ponad 611 tysięcy podróżnych zgłosiło do wywozu poza terytorium UE na podstawie 3 861 705 dokumentów TAX FREE towary o łącznej wartości 4 237 179 951 PLN (w tym towary krajowe na 3 663 020 dokumentach TAX FREE o wartości 3 850 933 470 PLN). Odsetek dokumentów TAX FREE wystawionych przez sprzedawców krajowych w formie elektronicznej sukcesywnie rośnie i w 2019 r. wyniósł prawie 80% ogólnej liczby krajowych dokumentów TAX FREE. Wartość tych dokumentów osiągnęła 80% ogólnej wartości towarów sprzedanych przez podmioty działające na terytorium RP. W porównaniu z rokiem poprzednim zarówno liczba dokumentów TAX FREE zgłoszonych do Systemu „Zwrot VAT dla Podróżnych”, jak i wartość towarów zgłoszonych do wywozu na podstawie tych dokumentów wzrosła o ok. 10%, co świadczy o coraz większym zainteresowaniu sprzedawców możliwością elektronicznego zgłaszania dokumentów TAX FREE. W 2019 r. sprzedawcy przesyłający do rejestru R-30 dokumenty TAX FREE w formie elektronicznej stanowili ok. 27% łącznej liczby sprzedawców uczestniczących w systemie TAX FREE. Pomimo spadku w 2019 r. ogólnej liczby sprzedawców prowadzących sprzedaż towarów z zastosowaniem dokumentów TAX FREE odsetek sprzedawców wystawiających dokumenty TAX FREE w formie elektronicznej wzrósł o 2% w porównaniu z rokiem poprzednim.

Proponuje się wprowadzenie obowiązku elektronicznego obiegu dokumentów TAX FREE wystawianych przez sprzedawców uczestniczących w Systemie TAX FREE oraz potwierdzanie przez urząd celno-skarbowy wywozu towarów poza terytorium Unii Europejskiej w formie elektronicznej. Zakłada się, że elektroniczny obieg dokumentów TAX FREE będzie rejestrowany w krajowym systemie teleinformatycznym służącym do obsługi dokumentów będących podstawą do dokonania zwrotu podatku VAT podróżnym na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych.

Platforma Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych (PUESC) stanowi punkt dostępu do e-usług Krajowej Administracji Skarbowej w obszarze obsługi i kontroli obrotu towarowego z państwami trzecimi i obrotu wyrobami akcyzowymi. Na platformie PUESC systematycznie włączane są kolejne usługi dla klientów KAS, w tym przedsiębiorców. Docelowo PUESC będzie jedynym punktem dostępu do e-usług KAS. W celu umożliwienia korzystania z e-usług udostępnianych przez Krajową Administrację Skarbową wymagane będzie założenie przez użytkownika (podmiot) konta PUESC – konta użytkownika, a korzystanie z dostępnej e-usługi będzie następowało z chwilą dokonania zgłoszenia rejestracyjnego.

To narzędzie pozostające w powszechnym użyciu w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej – w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Finansów, w izbach administracji skarbowej, w urzędach skarbowych oraz w urzędach celno-skarbowych i w podległych im oddziałach celnych – zapewniające z jednej strony obsługę przedsiębiorców, podatników i podróżnych, a z drugiej – obsługę procesów nadzoru i kontroli.

Każdy sprzedawca w momencie dokonania sprzedaży w systemie TAX FREE byłby zobowiązany do wystawienia dokumentu TAX FREE w formie elektronicznej i przekazania go do systemu TAX FREE. Sprzedawca obowiązany byłby do wydania podróżnemu za jego zgodą dokumentu TAX FREE w formie elektronicznej lub wydruku dokumentu elektronicznego TAX FREE. Organ celny potwierdzałby elektronicznie wywóz towarów w systemie TAX FREE oraz na żądanie podróżnego na wydruku tego dokumentu. Projekt zakłada, że podstawą do dokonania zwrotu podatku VAT podróżnemu będzie elektroniczne potwierdzenie wywozu towarów poza terytorium Unii Europejskiej. Obecnie obowiązującym potwierdzeniem przez urząd celno-skarbowy jest stempel „VAT – ZWROT” na dokumencie TAX FREE w formie papierowej. Zakłada się, że sprzedawcy będą mieli dostęp do elektronicznych potwierdzeń wywozu towarów i będą mogli dokonywać zwrotu podatku po otrzymaniu elektronicznego potwierdzenia wywozu towarów poza terytorium Unii Europejskiej. Zwrot podatku VAT podróżnemu następowałby w formie wskazanej przez podróżnego w momencie zakupu towarów.

Obecny system TAX FREE funkcjonuje wyłącznie w oparciu o papierowe dokumenty TAX FREE. W proponowanym elektronicznym systemie TAX FREE potwierdzony przez organ celny dokument TAX FREE w formie papierowej wykorzystywany byłby w sposób ograniczony – do przypadków wywozu towarów przez podróżnych poza terytorium Unii Europejskiej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niż Polska.

Proponowany elektroniczny system TAX FREE usprawni dokonywanie odpraw celnych i będzie ułatwieniem dla podróżnych, jak również zwiększy zabezpieczenie przed występowaniem nieprawidłowości i nadużyć przy dokonywaniu potwierdzeń wywozu i zwrotów podatku VAT poprzez uszczelnienie systemu TAX FREE i zwiększenie kontroli obiegu dokumentów TAX FREE oraz umożliwienie zaawansowanej i efektywnej analizy danych elektronicznych przez administrację celno-skarbową. Ponadto zapewni przedsiębiorcom automatyczny, szybki i łatwy dostęp do danych o transakcjach realizowanych w systemie TAX FREE i ułatwi rozliczenie zarówno z podróżnymi, jak i z administracją skarbową.

Wprowadzenie elektronicznego obiegu dokumentów TAX FREE eliminuje możliwość ręcznego wypełniania dokumentów TAX FREE, często wystawianych „in blanco” i uzupełnianych na granicy, tuż przed dokonaniem odprawy celnej, danymi osoby, która w rzeczywistości nie dokonała ich zakupu, a jedynie przewozi te towary przez granicę. Wprowadzenie elektronicznego potwierdzenia wywozu towarów wyeliminuje problemy z nieczytelnymi, zamazanymi, słabo odbitymi, częściowo widocznymi stemplami oraz różnego rodzaju błędy, np. w datach, w przypadku obecnie funkcjonującego sposobu potwierdzania przez urząd celno-skarbowy wywozu towaru na dokumencie TAX FREE stemplem zaopatrzonym w numerator.

Proponuje się również wprowadzenie obowiązku prowadzenia przez sprzedawców ewidencji dokumentów TAX FREE w formie elektronicznej, z wykorzystaniem elektronicznego systemu TAX FREE. Projektowany system TAX FREE i ewidencja TAX FREE będą zawierały informacje dotyczące wszystkich wystawionych przez sprzedawcę dokumentów TAX FREE. Również tych, które zawierają potwierdzenie wywóz towarów przez inne niż polskie przejścia graniczne. Proponowane rozwiązanie umożliwi ewidencję i monitorowanie wszystkich dokumentów TAX FREE wystawionych przez sprzedawcę. Takie rozwiązanie zapewni zarówno sprzedawcy, jak i Krajowej Administracji Skarbowej szybki i łatwy dostęp do danych z ewidencji TAX FREE prowadzonej z wykorzystaniem technologii informatycznej oraz możliwość bieżącej weryfikacji przedstawianych przez podróżnych dokumentów oraz uprości i przyspieszy obsługę wypłat kwot zwrotu podatku VAT podróżnym.

Wprowadzając obowiązek zastąpienia papierowych dokumentów TAX FREE dokumentami w formie elektronicznej, jednocześnie dostarczone będzie narzędzie służące do realizacji tego obowiązku – aplikacja umożliwiająca wystawienie i zapisanie elektronicznego dokumentu TAX FREE oraz prowadzenie ewidencji TAX FREE. Aplikacja umożliwi również przesyłanie

dokumentów TAX FREE do systemu informatycznego Krajowej Administracji Skarbowej oraz przesyłanie przez Krajową Administrację Skarbową do sprzedawcy zwrotnej informacji z elektronicznym potwierdzeniem wywozu przez podróżnego poza terytorium Unii Europejskiej towarów wskazanych w poszczególnych dokumentach TAX FREE.

Udostępnienie sprzedawcom uczestniczącym w systemie TAX FREE aplikacji do obsługi elektronicznego obiegu dokumentów TAX FREE przyczyni się do aktywizacji gospodarczej małych i średnich przedsiębiorców, którzy dotychczas nie uczestniczyli w systemie TAX FREE, poprzez zapewnienie narzędzia do prawidłowego wystawiania dokumentów TAX FREE, weryfikacji przed dokonaniem wypłaty kwoty zwrotu podatku VAT podróżnemu oraz prawidłowego rozliczenia podatku VAT.

Ponadto projekt zakłada wprowadzenie dla sprzedawców dokonujących dostaw towarów podróżnym obowiązku stosowania kas rejestrujących tzw. online. Szybki dostęp do paragonów w Centralnym Repozytorium Kas prowadzonym przez Szefa KAS skróci czas kontroli i czynności sprawdzających. Propozycja ta znacznie poszerzy możliwości analityczne. Analizy z wykorzystaniem danych pozyskanych z Centralnego Repozytorium Kas prowadzonym przez Szefa KAS obejmą wszystkich podatników działających w systemie TAX FREE. W ten sposób łatwiej będzie można wytypować podmioty nieuczciwe, zredukować naruszenia w zakresie podatku VAT. Jednocześnie znacznie zmniejszy się uciążliwość dla podatników kontroli i czynności sprawdzających. Dane z paragonów fiskalnych, jak i dokumentów TAX FREE pracownicy KAS będą mogli pobierać i analizować bez angażowania przedsiębiorcy.

Oceniając wpływ projektowanego aktu na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, należy wskazać, że wprowadzenie rozwiązań mających na celu uszczelnienie systemu podatkowego, a tym samym ograniczenie nieprawidłowości w rozliczaniu podatku VAT, przyczyni się do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej przez mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców dokonujących sprzedaży podróżnym w ramach systemu TAX FREE. Narzędzie to pozwoli na ograniczenie działań podatników zaangażowanych w nieuczciwą działalność, co przyczyni się do ograniczenia nieuczciwej konkurencji.

Opis poszczególnych rozwiązań wprowadzonych w projekcie ustawy:

Art. 1 pkt 1 lit. a i b ustawy nowelizującej (zmiana art. 2 pkt 19 i pkt 27g ustawy o VAT)

Zaproponowana zmiana dotycząca art. 2 pkt 19 ustawy o VAT (zawierającego definicję rolnika ryczałtowego) dostosowuje ten przepis do zmienionej ustawą z dnia 9 sierpnia 2019 r. o zmianie

ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1751, z późn. zm.) – dalej „ustawa z dnia 9 sierpnia 2019 r.”, definicji produktów rolnych (art. 2 pkt 20 ustawy o VAT). Wobec zawarcia w nowej definicji produktów rolnych (która obowiązuje od 1 lipca 2020 r.) zastrzeżenia, że produkty te muszą pochodzić z własnej działalności rolniczej rolnika ryczałowego bądź muszą spełniać warunki określone w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (produkty przetworzone), zastrzeżenie takie jest zbędne w art. 2 pkt 19 ustawy o VAT.

Zmiana brzmienia pkt 27g w art. 2 ma charakter porządkujący i doprecyzowujący i polega na uzupełnieniu definicji czasopism regionalnych i lokalnych o klasyfikację wg Nomenklatury scalonej (CN). Jednocześnie w tym zakresie odpowiednio dostosowana zostaje treść poz. 24 załącznika nr 10 do ustawy dotyczącej stosowania stawki podatku w wysokości 5% dla określonych wydawnictw dostarczanych drogą elektroniczną, z wyłączeniem m.in. czasopism regionalnych lub lokalnych.

Art. 1 pkt 1 lit. c ustawy nowelizującej (dodanie pkt 46 w art. 2 ustawy o VAT)

Wprowadza się w pkt 46 definicję systemu TAX FREE, który jest projektowanym systemem teleinformatycznym służącym do obsługi dokumentów elektronicznych będących podstawą do dokonania zwrotu podatku VAT podróżnym do prowadzenia ewidencji na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych. System TAX FREE będzie użytkowany jednocześnie przez sprzedawców dokonujących sprzedaży podróżnym oraz administrację celno-skarbową. Nazwa „System TAX FREE” jest nazwą własną usługi informatycznej i systemu teleinformatycznego, dlatego proponuje się posługiwanie takim samym pojęciem w przepisach dot. zwrotu podatku podróżnym.

Art. 1 pkt 2 lit. a ustawy nowelizującej (zmiana art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT – podwyższenie limitu na nieewidencjonowane prezenty małej wartości)

Projektowane rozwiązanie przewiduje podwyższenie limitu dla prezentów małej wartości nieewidencjonowanych z 10 zł do 20 zł (zmiana w art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy VAT) i jest związane z zauważanymi zmianami cen artykułów promocyjnych. Proponowana zmiana umożliwi lepsze promowanie polskich towarów i usług zarówno w kraju, jak i zagranicą.

Przyjęte w art. 7 ust. 3 i 4 ustawy o VAT rozwiązania w zakresie wyłączenia od opodatkowania VAT przekazywania prezentów o małej wartości (i próbek), jeżeli następuje to na cele związane z działalnością podatnika, stanowią implementację do polskiego porządku prawnego art. 16 dyrektywy VAT.

Wskazany przepis dyrektywy VAT pozostawia państwom członkowskim Unii Europejskiej pewien zakres swobodnego zdefiniowania pojęcia prezentu o małej wartości, pod warunkiem, że przyjęte rozwiązanie uwzględnia cel dyrektywy VAT.

Decyzje dotyczące progów (limitów kwotowych) dla prezentów o małej wartości wyznaczane są przez poszczególne państwa członkowskie, m.in. na podstawie ich sytuacji gospodarczej, średnich cen oraz przeciętnej wysokości dochodów. Dlatego też wartości te są zróżnicowane w poszczególnych państwach członkowskich.

Wprowadzenie podwyższenia limitu nieewidencjonowanego na prezenty o małej wartości do kwoty 20 zł przybliży Polskę do poziomu średniej wartości prezentów w UE.

Należy przy tym wskazać, że w większości państw członkowskich nie rozróżnia się limitów przewidzianych dla prezentów o małej wartości, dla których prowadzona jest ewidencja oraz tych, dla których takiej ewidencji podatnicy nie prowadzą. Istnieją również państwa członkowskie, w których wartość jest w ogóle niezdefiniowana albo zdefiniowana i warunkowana dodatkowymi kryteriami. Jednocześnie należy wskazać, że wiele państw członkowskich nie wprowadziło w ogóle rozwiązania dotyczącego prezentów ewidencjonowanych, takiego jak w art. 7 ust. 4 pkt 1 ustawy o VAT w Polsce. Wysokość ewidencjonowanego limitu na prezenty o małej wartości w Polsce w kwocie 100 zł, określonego w ww. art. 7 ust. 4 pkt 1 ustawy o VAT, mieści się w poziomie średniej wartości prezentów w UE, mimo że większość krajów tych wartości nie rozróżnia w sposób taki, jak ma to miejsce w Polsce.

Art. 1 pkt 2 lit. b ustawy nowelizującej (uchylenie ust. 8 w art. 7 ustawy o VAT)

Proponowany do uchylenia ust. 8 w art. 7 ustawy o VAT nie posiada odpowiedniej podstawy w przepisach dyrektywy VAT, stanowiąc nadregulację względem przepisów prawa unijnego. Rozwiązania wynikające z uchylanego przepisu możliwe są do zinterpretowania w oparciu o generalną zasadę dotyczącą opodatkowania dostawy towarów, uregulowaną w art. 7 ust. 1 ustawy o VAT. W konsekwencji, uchylenie przepisu ma charakter porządkujący.

Kwalifikowanie poszczególnych transakcji dokonanych przez podatnika, w tym również w transakcji łańcuchowej, powinno następować na podstawie ogólnych zasad dotyczących kwalifikacji czynności jako dostawy towarów, co potwierdza również orzecznictwo TSUE (np. wyroki w sprawie C-235/18 Vega International Car Transport and Logistic lub C-185/01 Auto Lease Holland). Ponadto występowanie w przepisach krajowych regulacji, która nie zawiera wyraźnej podstawy w przepisach prawa unijnego, może w pewnych szczególnych

sytuacjach powodować wątpliwości interpretacyjne, w jaki sposób powinny być kwalifikowane poszczególne transakcje. Może dochodzić do sytuacji, że na skutek niewłaściwej interpretacji przepisu art. 7 ust. 8 dokonana przez podatnika transakcja traktowana jest jako dostawa towarów, gdy w rzeczywistości dostawa taka nie występuje – z uwagi na brak przeniesienia prawa do rozporządzania towarem jak właściciel – ze wszystkimi negatywnymi dla podatnika skutkami uznania takiej transakcji za dostawę towarów. Zwykle błąd taki pociąga za sobą kolejne i powoduje niewłaściwe rozliczanie VAT w całym łańcuchu transakcji.

Jednocześnie do opodatkowania transakcji łańcuchowych odnosi się art. 22 ustawy o VAT, regulujący kwestie ustalania miejsca dostawy towarów. Jest to przepis samodzielny, niewymagający „wsparcia” w postaci uchylanego art. 7 ust. 8 w ustawie o VAT.

Art. 1 pkt 3 lit. a–d oraz pkt 12 lit. b i c ustawy nowelizującej (zmiana w art. 29a ust. 13–16 oraz w art. 86 ust. 19a i 19b ustawy o VAT – ujmowanie faktur korygujących in minus)

W art. 29a ust. 13 ustawy o VAT zrezygnowano z warunku uzyskania potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towarów lub usługobiorcę. Wprowadzenie rozwiązania opartego na braku konieczności uzyskiwania potwierdzeń odbioru faktur korygujących „in minus” jako warunku dla pomniejszenia podatku należnego likwiduje to obciążenie dla podatników. Zmiana spowoduje brak konieczności gromadzenia potwierdzeń otrzymania faktury korygującej oraz oczekiwania na ich dostarczenie.

Proponowane w projekcie rozwiązanie (ust. 13) umożliwi podatnikowi dokonanie obniżenia podstawy opodatkowania już w momencie wystawienia faktury korygującej pod warunkiem, że z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że uzgodnił z nabywcą towaru lub usługobiorcą warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy tych towarów lub świadczenia tych usług, określone w fakturze korygującej i faktura korygująca jest zgodna z tą posiadaną dokumentacją. W przypadku gdy podatnik nie posiada dokumentacji w okresie, w którym wystawił fakturę korygującą, obniżenia podstawy opodatkowania dokonuje za ten okres rozliczeniowy, w którym dokumentację tę uzyskał. Wprowadzenie w proponowanym rozwiązaniu warunku uzgodnienia z nabywcą warunków transakcji oznacza, że przy wystawieniu faktury korygującej istotne są faktyczne ustalenia między kontrahentami, a nie tylko samo wystawienie faktury.

Przy założeniu odejścia od wymogu posiadania potwierdzenia odbioru faktur korygujących, zasadnicze znaczenie zyskają inne dowody dokumentujące obniżenie podstawy opodatkowania, przykładowo dokumenty handlowe, w tym aneksy do umów, korespondencja

handlowa, dowody zapłaty, kompensaty itp., które potwierdzają, że obie strony transakcji znają i akceptują nowe, zmienione warunki transakcji.

Celem projektowanego rozwiązania jest odformalizowanie procesu uzgodnienia dostarczenia do odbiorcy faktury korygującej jako warunku potwierdzającego możliwość obniżenia podstawy opodatkowania u wystawcy faktury.

Jednocześnie niemożliwe jest wskazanie w ustawie katalogu dokumentów, które potwierdzałyby uzgodnienie nowych warunków transakcji, ponieważ mogłoby to zawęzić rodzaje dokumentów stanowiących takie potwierdzenie.

Jak wynika również w zmienianym art. 29a ust. 13 ustawy o VAT, rodzaj dokumentu handlowego potwierdzającego uzgodnienie warunków transakcji powinien wynikać, w szczególności, z warunków handlowych występujących między przedsiębiorcami.

Przykładowo, w zależności od przyjętych zwyczajów we współpracy między kontrahentami, może to być, jak wskazano, zarówno korespondencja mailowa, jak i aneks do umowy, albo inny dokument handlowy potwierdzający uzgodnienie warunków transakcji, w tym potwierdzenie dokonania nabywcy zwrotu zapłaty lub kompensaty skorygowanej wartości transakcji.

Natomiast do oceny zgromadzonej dokumentacji powinny być stosowane ogólne zasady oceny dowodów wynikające z przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.), dalej „Ordynacja podatkowa”. Uzgodnienie warunków obniżenia podstawy opodatkowania określonych w fakturze to takie uzgodnienie, jakie u dostawcy powoduje obowiązek obniżenia podstawy opodatkowania w fakturze korygującej, przez co sama faktura korygująca musi być zgodna z dokumentami potwierdzającymi uzgodnienie tych warunków. Uzgodnienie warunków oznacza zgodne oświadczenie woli obydwu stron, wobec czego także nabywca powinien być w posiadaniu tych dokumentów. Możliwość powołania się na nie w razie potrzeby przed organem podatkowym byłaby istotna przede wszystkim dla tych podatników, u których okres oczekiwania na potwierdzenia odbioru faktur korygujących jest wydłużony.

W związku z uchyleniem obowiązku posiadania potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę:

– dostosowania wymagał ust. 15 w art. 29a ustawy o VAT, poprzez dostosowanie części wspólnej ust. 15 (**tiret 1 w lit. c ww. przepisu ustawy nowelizującej**) oraz uchylenie pkt 4 (**tiret 2 w lit. c ww. przepisu ustawy nowelizującej**),

– uchylono ust. 16 w ww. art. 29a ustawy o VAT (**lit. d ww. przepisu ustawy nowelizującej**).

Ww. przepisy odnosiły się do kwestii związanej z potwierdzeniem otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę.

W lit. a ww. pkt 3 w art. 1 projektu ustawy dokonano zmiany redakcyjnej brzmienia art. 29a ust. 10 ustawy o VAT, przez usunięcie w ust. 10 w ww. art. 29a ustawy o VAT sformułowania „z zastrzeżeniem ust. 13,”. Zmiana ma wymiar legislacyjny, nie oznacza zmiany w zakresie stosowania ww. przepisu art. 29a ust. 10 ustawy o VAT. Zmiany dokonane w art. 29a ustawy powodują również konieczność uchylecia art. 86 ust. 19b (**pkt 12 lit. c ww. przepisu projektu ustawy**), który odwołując się do uchylonego art. 29a ust. 15 pkt 4, wskazywał na obowiązek zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym nabywca towaru lub usługi dowiedział się o warunkach, na jakich transakcja została zrealizowana.

W związku z proponowaną likwidacją w art. 29a ust. 13 warunku potwierdzenia otrzymania faktury korygującej wprowadzono rozwiązanie oparte na obowiązku uzgodnienia przez podatnika z nabywcą warunków obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług, określonego w fakturze korygującej. Oznacza to, że przy wystawieniu faktury korygującej istotne są faktyczne ustalenia między kontrahentami, a nie tylko samo wystawienie faktury – konieczne zatem było odpowiednie zmodyfikowanie rozwiązania dotyczącego obowiązku pomniejszania VAT naliczonego uregulowanego w art. 86 ust. 19a ustawy o VAT (**pkt 12 lit. b ww. przepisu projektu ustawy**). **Zaproponowane w projekcie brzmienie art. 86 ust. 19a zdanie pierwsze ustawy o VAT** przewiduje, że nabywca towaru lub usługi, w przypadku wystawienia przez jego kontrahenta faktury korygującej pomniejszającej podstawę opodatkowania (faktura korygująca in minus), jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług w przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 13, lub warunki stwierdzenia pomyłki w kwocie podatku na fakturze w przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 14, zostały uzgodnione.

W proponowanym rozwiązaniu nie nawiązuje się do faktury korygującej, ale również generalnie w momencie uzgodnienia warunków obniżenia podstawy opodatkowania powinna być już w posiadaniu nabywcy. Zgodnie z proponowanym rozwiązaniem nie moment otrzymania faktury, a moment uzgodnienia warunków obniżenia podstawy opodatkowania determinuje obowiązek korekty VAT naliczonego. Proponowane rozwiązanie zatem „odrywa” obowiązek pomniejszenia podatku naliczonego wynikającego z faktury korygującej in minus od obowiązku otrzymania przez nabywcę tej faktury korygującej i bazuje na podstawowym

założeniu konstrukcji rozliczenia pomniejszenia podstawy opodatkowania określonej w proponowanym art. 29a ust. 13 ustawy o VAT, tj. obowiązku uzgodnienia przez podatnika z nabywcą warunków obniżenia podstawy opodatkowania.

Jednocześnie podkreślenia wymaga, że przez uzgodnienie warunków transakcji rozumie się posiadanie dokumentów, z których to uzgodnienie wynika. Jeżeli podatnik w konkretnym przypadku nie dysponuje dokumentami innymi niż sama faktura korygująca, to wystawiona faktura korygująca również na gruncie wprowadzanych przepisów ustawy o VAT będzie dokumentem, z którego wynikają nowe warunki transakcji (w przypadku możliwości potwierdzenia, że faktura została dostarczona do nabywcy). Przyjmując powyższe, również nabywca w sytuacji otrzymania faktury korygującej nie może powoływać się na brak uzgodnienia warunków transakcji (jest zatem obowiązany do skorygowania podatku naliczonego).

Rozwiązanie mające na celu usunięcie konieczności uzyskiwania potwierdzeń odbioru faktur korygujących „*in minus*” jako warunku dla pomniejszenia podatku należnego i związane z tym odpowiednie dostosowanie rozwiązań dla obowiązku pomniejszenia podatku naliczonego zostało zaproponowane w odpowiedzi i wychodząc naprzeciw oczekiwaniom i postulatom przedsiębiorców. Proponowane rozwiązanie będzie obowiązywało podatników w odniesieniu do faktur wystawionych od 1 stycznia 2021 r.

W przypadku faktur korygujących („*in minus*” i „*in plus*”) wystawionych przed 1 stycznia 2021 r. i nierozliczonych przed tą datą, zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe (**art. 10 projektu ustawy**).

Jednocześnie w projekcie przewidziano, że w przypadku przedsiębiorców, którzy chcieliby stosować dotychczasowe rozwiązania, bazujące na obowiązku otrzymania przez wystawcę faktury potwierdzenia otrzymania przez nabywcę faktury korygującej i związane z tym przepisy dotyczące obowiązku pomniejszenia podatku naliczonego w dotychczasowym brzmieniu, istnieje taka możliwość do końca 2021 r. pod warunkiem, że wybór stosowania dotychczasowych rozwiązań zostanie uzgodniony na piśmie pomiędzy dostawcą towarów lub świadczącym usługi a ich nabywcą przed wystawieniem pierwszej faktury korygującej w 2021 r. (**art. 11 ust. 1 projektu ustawy**).

W projekcie przewidziano również możliwość rezygnacji z wyboru stosowania w 2021 r. dotychczasowych rozwiązań dla rozliczania faktur korygujących „*in minus*”. Rezygnacja z wyboru rozwiązań dotychczasowych będzie możliwa nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy

od końca miesiąca, w którym dokonano tego wyboru, pod warunkiem, że rezygnacja zostanie uzgodniona na piśmie pomiędzy dostawcą towarów lub świadczącym usługi a ich nabywcą. W takim przypadku podatnicy są obowiązani do stosowania nowych rozwiązań w zakresie rozliczania faktur korygujących „in minus” w stosunku do wszystkich faktur korygujących wystawionych począwszy od dnia następującego po dniu rezygnacji z wyboru stosowania rozwiązań dotychczasowych (**art. 11 ust. 2 projektu ustawy**).

Art. 1 pkt 3 lit. e oraz art. 1 pkt 4 ustawy nowelizującej (dodanie art. 29a ust. 17 i 18 oraz zmiana w art. 30a ust. 1 ustawy o VAT– ujmowanie faktur korygujących in plus)

Proponowane rozwiązanie zawarte w dodawanym art. 29a ust. 17 w ustawie o VAT potwierdza dotychczasową praktykę stosowaną w odniesieniu do korekt zwiększających podstawę opodatkowania.

Już obecnie podatnicy, w zależności od przyczyny korekty, tj. momentu, w którym zaistniała przyczyna zwiększenia podstawy opodatkowania, są zobowiązani do korekty podstawy opodatkowania w rozliczeniu za okres, w którym zaistniała przyczyna zwiększenia podstawy opodatkowania.

W związku z tym proponowane w projekcie rozwiązanie należy interpretować w taki sposób, że:

- 1) jeżeli korekta spowodowana jest przyczynami powstałymi już w momencie wystawienia faktury pierwotnej, to powinna ona zostać rozliczona w deklaracji podatkowej za okres, w którym została wykazana faktura pierwotna;
- 2) w sytuacji gdy korekta jest spowodowana przyczynami zaistniałymi po dokonaniu sprzedaży (przykładowo zaistniały nowe okoliczności transakcji skutkujące zwiększeniem podstawy opodatkowania), korekta powinna być dokonana w deklaracji podatkowej za miesiąc, w którym wystawiono fakturę korygującą. Taki przypadek będzie miał miejsce, gdy w fakturze pierwotnej podatek należny został wykazany w prawidłowej wysokości, natomiast przyczyna korekty powstała później i nie była możliwa do przewidzenia w momencie wystawienia faktury pierwotnej;
- 3) późniejsze wykrycie błędu w fakturze pierwotnej stanowi przyczynę zwiększenia podstawy opodatkowania rozliczanej w deklaracji podatkowej za okres, w którym została wykazana faktura pierwotna.

Ww. praktyka, pomimo braku wyraźnych regulacji ustawowych, była stosowana również w przypadku wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów, dalej jako „WNT”. Z uwagi na uregulowanie tej kwestii w odniesieniu do innych transakcji niż WNT (projektowany art. 29a ust. 17) zasadne jest również uregulowanie jej w przepisach dotyczących WNT. W tym celu konieczne jest dokonanie zmiany w przepisie art. 30a ust. 1, polegającej na dodaniu odesłania do odpowiedniego stosowania przepisu art. 29a ust. 17. Skutkiem zmiany odesłania w art. 30a ust. 1 będzie jasne uregulowanie sposobu dokonywania korekt zwiększających podstawę opodatkowania w przypadku WNT, nie zmieniając przy tym zasad, które podatnicy już obecnie stosują w praktyce.

Konsekwencją dodania art. 29a ust. 17 jest również konieczność doprecyzowania zwiększenia podstawy opodatkowania przy eksporcie i wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów. W efekcie dodano ust. 18 w art. 29a ustawy o VAT, zgodnie z którym w przypadku eksportu i wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów zwiększenie podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 17, następuje nie wcześniej niż w deklaracji podatkowej składanej za okres rozliczeniowy, w którym wykazana została ta dostawa towarów.

W przypadku faktur korygujących „in plus” znajdzie zastosowanie również **art. 10 ustawy nowelizującej**, zgodnie z którym w przypadku faktur korygujących wystawionych przed 1 stycznia 2021 r. i nierozliczonych przed tą datą, zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe (**art. 10 projektu ustawy**).

Art. 1 pkt 5 ustawy nowelizującej (dodanie w art. 31a ust. 2a–2d – spójne kursy walut dla celów rozliczeń VAT i podatku dochodowego)

Dodanie w art. 31a ustawy proponowanych rozwiązań oznacza uproszczenie dla podatników zasad stosowania kursów do przeliczenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej.

Nowe rozwiązanie będzie wprowadzone na zasadzie dobrowolności. Podatnik będzie mógł przyjąć do określenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej przeliczenie na złote zgodnie z zasadami przeliczania przychodu wynikającymi z przepisów o podatku dochodowym, obowiązującymi tego podatnika na potrzeby rozliczania dla danej transakcji.

Po wyborze opcji podatnik jest obowiązany do jej stosowania przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy licząc od miesiąca, w którym ją wybrał (proponowany ust. 2b w art. 31a ustawy).

Przepis definiuje sposób ustalania okresu, po upływie którego możliwy jest powrót do poprzedniego sposobu kalkulacji kursów. Nie wprowadza się zatem możliwości stosowania tego rozwiązania wstecznie.

W przypadku rezygnacji z wprowadzonej opcjonalnej metody przeliczania, podatnik będzie obowiązany do stosowania dotychczasowych metod przeliczania (przewidzianych w ust. 1 lub 2 art. 31a ustawy), przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy licząc od początku miesiąca następującego po miesiącu, w którym zrezygnował z wybranej opcjonalnej metody przeliczania (proponowany ust. 2c w art. 31a ustawy). Ze względu na charakter upraszczający zmiany nie nakłada się na podatników dodatkowych obowiązków informacyjnych związanych ze zmianą zasad przeliczania kursów walut. Ewentualna weryfikacja stosowanych zasad przeliczenia oraz prawidłowości ich stosowania we wskazanym przepisami okresie będzie następować w przypadku kontroli u podatnika (sposób rozliczenia będzie widoczny w prowadzonych ewidencjach i musi być zgodny przez wskazany w przepisie okres, tj. 12 miesięcy).

Przyjęcie w projektowanym ust. 2b i 2c w art. 31a ustawy o VAT rozwiązań mających na celu ustalenie horyzontu czasowego stosowania przez podatnika przyjętych metod przeliczania walut według kursów albo zgodnie z proponowanym ust. 2a, albo zgodnie z obowiązującym w ustawie o VAT rozwiązaniem zawartym w ust. 1 lub 2 ww. art. 31a – ma na celu eliminację ryzyka nadużyć. Celem ww. zapisów jest minimalizacja ryzyka instrumentalnego wykorzystania korzystniejszej metody przeliczania kursów, które istniałoby w przypadku braku wprowadzenia przyjętego rozwiązania.

Projektowane ust. 2b i 2c w art. 31a ustawy o VAT przewidują możliwość rezygnacji z przyjętego rozwiązania po okresie 12 miesięcy od rozpoczęcia jego stosowania. Projektowane zapisy nie stanowią zatem ograniczenia stosowania rozwiązań przez podatników. Istotą projektowanych rozwiązań jest stworzenie podatnikom alternatywnej możliwości wyboru metody przeliczenia walut dla celów rozliczeń w VAT, w taki sposób, aby ułatwić podatkowe rozliczanie transakcji podatnika, z zapewnieniem zasad ochrony budżetu państwa w przypadku wystąpienia ryzyka ewentualnych nieprawidłowości w stosowaniu metod przeliczeń.

Przewidziano również, że w przypadku gdy w okresie stosowania przez podatnika (proponowanej do wprowadzenia) opcjonalnej metody przeliczania podatnik dokona transakcji niepodlegającej przeliczeniu zgodnie z zasadami stosowanymi w podatku dochodowym, jest obowiązany do zastosowania dla tej transakcji dotychczasowych metod przeliczenia (przewidzianych w ust. 1 lub 2 art. 31a ustawy).

Przykładowo można wskazać na transakcje, które w podatku VAT są rozliczane przez nabywcę, np. wewnątrzspółnotowe nabycie towarów lub nabycie usług, dla których zobowiązany do rozliczenia pozostaje nabywca. W przypadku takich nabyć podatnik nie będzie mógł zastosować zasad przewidzianych w przepisach o podatku dochodowym dla przeliczenia

przychodu, w związku z tym w podatku VAT zastosowanie dla tej transakcji znajdują podstawowe zasady przeliczania, o których mowa w art. 31a ust 1 i 2.

Ta sama zasada powinna być stosowana do innych transakcji, dla których nie nastąpi przeliczenie zgodnie z zasadami przyjętymi dla ustalenia przychodu w podatku dochodowym jak np. otrzymanych częściowych zaliczek, które podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT.

Zróznicowanie życia gospodarczego może również prowadzić do innych możliwych sytuacji, w których stosowanie zasad przeliczania przyjętych w podatku dochodowym nie będzie możliwe. Jako że przeliczenie na zasadach obowiązujących, wynikających z podatku dochodowego, może okazać się niemożliwe, w każdym takim przypadku podatnik będzie zobowiązany do zastosowania dotychczasowej metody przeliczenia obowiązującej w podatku VAT.

Zgodnie z projektowanym rozwiązaniem polegającym na dodaniu w ustawie o VAT w art. 31a ust. 2a–2d przewiduje się, że podatnik, dokonując przeliczenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej na złote, będzie mógł zastosować zasady dotyczące przeliczania przychodu wynikające z przepisów o podatku dochodowym, obowiązujące tego podatnika na potrzeby rozliczania danej transakcji.

Stosownie do art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426, z późn. zm.), jak też do art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, z późn. zm.), przychody w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu.

Z art. 91 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy VAT wynika, że w przypadku gdy kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania transakcji innej niż import towarów są wyrażone w walucie innej niż waluta państwa członkowskiego, w którym następuje określenie tej wartości, jako kurs wymiany stosuje się ostatni zanotowany kurs sprzedaży, w chwili gdy VAT staje się wymagalny, na najbardziej reprezentatywnym rynku lub rynkach walutowych danego państwa członkowskiego, lub też kurs ustalony przez odniesienie do takiego rynku lub rynków, na warunkach określonych przez to państwo członkowskie.

Przepis art. 91 ust. 2 dyrektywy VAT został skonstruowany w taki sposób, że zawiera dwie opcje stosowania kursu walutowego, tj. jako kurs wymiany stosuje się:

1) ostatni zanotowany kurs sprzedaży, w chwili gdy VAT staje się wymagalny, na najbardziej reprezentatywnym rynku lub rynkach walutowych danego państwa członkowskiego, lub

2) kurs ustalony przez odniesienie do takiego rynku lub rynków, na warunkach określonych przez to państwo członkowskie.

Należy zatem stwierdzić, że przepisy dyrektywy VAT dają państwom członkowskim pewną elastyczność w zakresie ustalania zasad stosowania kursów wymiany kwoty wyrażonej w walucie obcej. Powyższą interpretację potwierdza również anglojęzyczna wersja dyrektywy VAT.

Zastosowanie kursu walutowego z dnia, w którym VAT stał się wymagalny, dotyczy tylko pierwszej z powyższych opcji, przewidzianych w art. 91 ust. 2 dyrektywy VAT. Druga opcja nie zawiera takiego wymogu. Można zatem zastosować kurs waluty z innego dnia niż dzień wymagalności VAT. Jedyny warunek to taki, że kurs ten powinien być kursem rynkowym, który to wymóg jest zachowany poprzez odniesienie do kursu NBP zawartego w zasadach dotyczących przeliczania przychodu wynikających z przepisów o podatku dochodowym, obowiązujących tego podatnika na potrzeby rozliczania danej transakcji.

Z powyższego wynika zatem, że projektowane przepisy art. 31a ust. 2a–2d ustawy o VAT mają umocowanie w ww. opcji 2 przewidzianej w art. 91 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy VAT.

Art. 1 pkt 6 ustawy nowelizującej (zmiana do art. 41 ust. 9a ustawy o VAT – wydłużenie terminu na wywóz towarów dla zachowania stawki 0% przy opodatkowaniu zaliczek z tytułu eksportu towarów z 2 na 6 m-cy)

Proponowana zmiana przepisu art. 41 ust. 9a ustawy o VAT wprowadza rozwiązanie, zgodnie z którym otrzymanie zaliczki (całości lub części zapłaty) przed dokonaniem dostawy towarów powoduje zastosowanie stawki 0% dla eksportu towarów w odniesieniu do otrzymanej zaliczki, przy spełnieniu warunku, że wywóz towarów nastąpi w terminie 6 miesięcy (a nie jak to jest obecnie w terminie 2 miesięcy), licząc od końca miesiąca, w którym podatnik otrzymał tę zaliczkę, oraz w tym terminie otrzymał dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej. Wydłużenie terminu wywozu towarów z 2 miesięcy do 6 miesięcy jest korzystne dla podatników, którzy otrzymują zaliczki na poczet eksportu towarów.

Art. 1 pkt 7 ustawy nowelizującej (zmiana art. 42a ustawy o VAT)

Wprowadzone ustawą z dnia 9 sierpnia 2019 r. zasady identyfikowania towarów i usług na potrzeby VAT oraz nowa matryca stawek VAT opierały się na założeniu stosowania w tym zakresie:

- Nomenklatury scalonej (CN) albo Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych (PKOB) w odniesieniu do towarów,
- aktualnej Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU 2015) w zakresie usług.

Powyższe założenia odzwierciedlone zostały w art. 42a ustawy o VAT definiującym wprowadzoną przepisami ww. ustawy nowelizującej instytucję wiążącej informacji stawkowej (WIS). Zgodnie z przepisem art. 42a ustawy o VAT, WIS zawiera – oprócz opisu towaru lub usługi będących jej przedmiotem (art. 42a pkt 1) oraz właściwej stawki podatku VAT (art. 42a pkt 3) również klasyfikację przedmiotu WIS według odpowiedniej klasyfikacji, tj. towaru według CN albo PKOB, usługi według PKWiU (art. 42a pkt 2).

Podkreślić należy, że WIS może być wykorzystywana przez podatników nie tylko do stosowania stawek VAT, lecz również do innych celów – w przypadku bowiem pewnych regulacji (rozwiązań, mechanizmów) określonych w przepisach o VAT, o ich stosowaniu przesądza odpowiednie klasyfikowanie towarów i usług według CN albo według PKOB, albo według PKWiU. Przy obecnym kształcie przepisów nie jest jednak możliwe wydanie WIS zawierającej klasyfikację towaru według innej niż CN albo PKOB klasyfikacji.

Mając zatem na względzie, że przepisy ustawy o VAT przewidują również klasyfikowanie towarów według PKWiU (np. w załączniku nr 15), za zasadne uznano umożliwienie otrzymywania przez podatników WIS również dla towarów, które klasyfikowane są według PKWiU, co ma zapewnić projektowana zmiana w zakresie art. 42a pkt 2 ustawy o VAT.

Wprowadzone regulacje będą miały zastosowanie również do postępowań w sprawie wydania WIS wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. w odniesieniu do wniosków o wydanie WIS, które zostały złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. O powyższym stanowi przepis przejściowy **w art. 5 niniejszej ustawy.**

Art. 1 pkt 8 ustawy nowelizującej (zmiana art. 42b ustawy o VAT)

Proponowana zmiana polegająca na dodaniu w art. 42b ust. 3a i 3b uzupełnia przepisy ustawy o VAT w zakresie wiążącej informacji stawkowej (WIS). Zgodnie z art. 42b ust. 3 wnioskodawca występujący o wydanie WIS będzie składał oświadczenie – pod rygorem

odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń – że w dniu złożenia wniosku, w zakresie przedmiotowym wniosku, nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa ani celno-skarbowa oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego. Projektowany przepis art. 42b ust. 3a stanowi wprost, że w przypadku zaistnienia ww. okoliczności (tj. gdy zakres przedmiotowy wniosku pokrywa się z przedmiotem toczącego się postępowania lub sprawa została rozstrzygnięta w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego) WIS nie będzie wydawana, co zostanie stwierdzone w stosownym postanowieniu organu wydającego WIS. Na ww. postanowienie będzie służyć zażalenie (art. 42b ust. 3b ustawy o VAT).

Podobne rozwiązanie funkcjonuje w ramach systemu indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego, wydawanych na podstawie art. 14b–14s Ordynacji podatkowej. Rozwiązanie to wykazało swoją efektywność, uniemożliwiając po wszczęciu kontroli lub postępowania podatkowego składanie wniosków w celu uzyskania interpretacji indywidualnej o treści sprzecznej z ustaleniami kontroli lub treścią decyzji albo postanowienia.

Analogicznie w przypadku WIS proponowane regulacje mają na celu zapobieganie wydawaniu rozbieżnych rozstrzygnięć przez organy podatkowe – należy podkreślić, iż Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej nie jest organem prowadzącym kontrolę lub postępowania wymiarowe, zatem nie dysponuje wiedzą o wszczętych wobec wnioskodawcy kontrolach i postępowaniach lub o wydanych decyzjach, a także o tym, czy zakres przedmiotowy wniosku o WIS pokrywa się z przedmiotem tego postępowania, kontroli lub wydanej decyzji albo postanowienia. Taką wiedzą dysponuje natomiast wnioskodawca, który z zasady otrzymuje postanowienie o wszczęciu postępowania lub kontroli oraz któremu są doręczane pisma w sprawach – w tym decyzje i postanowienia. Tym samym przedmiotowa regulacja ma służyć ujednoczeniu prawa podatkowego.

Wprowadzone regulacje będą miały zastosowanie również do postępowań w sprawie wydania WIS wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. w odniesieniu do wniosków o wydanie WIS, które zostały złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. O powyższym stanowi przepis przejściowy **w art. 5 niniejszej ustawy**.

Art. 1 pkt 9 ustawy nowelizującej (dodanie art. 42ca ustawy o VAT)

Proponowane dodanie art. 42ca stanowiącego o braku ochrony – zapewnianej w określonym przepisami art. 42c ustawy o VAT kształcie – dla podatnika będącego adresatem WIS oraz

innych podmiotów korzystających z WIS ma na celu zabezpieczenie interesu budżetu państwa przed ewentualnymi nadużyciami dokonywanymi przez nieuczciwych podatników, którzy mogą wykorzystywać otrzymany WIS w transakcjach stanowiących nadużycie prawa, tj. w sytuacji, gdy towar lub usługa będąca przedmiotem WIS stanowią element czynności zdefiniowanych w art. 5 ust. 5 ustawy o VAT. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, przez nadużycie prawa rozumie się dokonanie czynności, podlegających opodatkowaniu podatkiem VAT, w ramach transakcji, która pomimo spełnienia warunków formalnych ustanowionych w przepisach ustawy miała zasadniczo na celu osiągnięcie korzyści podatkowych, których przyznanie byłoby sprzeczne z celem, któremu służą te przepisy. Zgodnie z proponowaną zmianą, w przypadku gdy towar lub usługa, lub świadczenie kompleksowe będą elementem czynności będących przedmiotem decyzji wydanej w związku z wystąpieniem nadużycia prawa (z decyzji wydanej przez organ podatkowy będzie wynikało, że przedmiot WIS jest elementem transakcji, która została uznana za nadużycie prawa), wówczas podatnik nie będzie mógł korzystać z mocy ochronnej WIS. Nie ma bowiem uzasadnienia dla przyznania podatnikowi ochrony prawnej związanej z uzyskaniem WIS w przypadku stwierdzenia, że przedmiot WIS jest elementem transakcji gospodarczych, które zostały przez niego ukształtowane w celu uzyskania nienależnej korzyści podatkowej, sprzecznej z celem przepisów podatkowych.

Zgodnie z powyższym podatnik zostanie pozbawiony ochrony wynikającej z posiadanej WIS, wyłącznie w sytuacji, gdy z decyzji wydanej przez organ podatkowy będzie wynikało, że przedmiot WIS jest elementem transakcji, która została uznana za nadużycie prawa. Organy podatkowe są zatem zobowiązane do wykazania, że miało miejsce nadużycie prawa, a wydane przez nie decyzje będą podlegać kontroli sądów administracyjnych. Zarówno w postępowaniu podatkowym, jak również przed sądami administracyjnymi, podatnik będzie miał pełną możliwość obrony swojego stanowiska. Wyłączenie w takich przypadkach ochrony podatnika związanej z uzyskaniem WIS należy zatem uznać za rozwiązanie proporcjonalne, ponieważ:

- wyłączenie tej ochrony może mieć miejsce wyłącznie w sytuacji wykazania przez organy podatkowe, że przedmiot WIS jest elementem transakcji gospodarczych ukształtowanych w celu osiągnięcia nienależnej korzyści podatkowej, sprzecznej z celem przepisów podatkowych;
- rozstrzygnięcia organów podatkowych podlegają kontroli sądowej,

w toku postępowania przed sądami administracyjnymi podatnik może skorzystać z przewidzianych prawem instrumentów w celu przedstawienia swojego stanowiska.

Podobne rozwiązanie funkcjonuje w ramach systemu indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego, wydawanych na podstawie art. 14b–14s ustawy – Ordynacja podatkowa. W przypadku interpretacji indywidualnych, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że mogą one stanowić nadużycie prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy o VAT, odmawia się ich wydania (art. 14b § 5b pkt 3), w przypadku zaś już wydanych interpretacji, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy o VAT, do takich interpretacji nie stosuje się odpowiednich przepisów o ochronie wynikającej z nich dla podatnika.

Z uwagi jednak na swoisty charakter WIS oraz sposób ich wydawania – odmienne od interpretacji indywidualnych – przepisy analogiczne jak te zawarte w art. 14b § 5b pkt 3 Ordynacji podatkowej nie mogą mieć zastosowania w odniesieniu do WIS.

Przedmiotem interpretacji indywidualnych może być określony stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe, na które może się składać kilka różnych czynności i których przedmiotem może być kilka różnych towarów. Postępowanie w sprawie wydania interpretacji indywidualnej opiera się na opisie stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego przedstawionego przez wnioskodawcę, w który organ interpretacyjny nie może ingerować, ocena zaś dokonana przez organ odnosi się do wszystkich elementów tego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Stąd też organ interpretacyjny może jedynie przypuszczać wystąpienie pewnych zdarzeń (choć musi to być przypuszczenie uzasadnione).

Przedmiotem WIS jest towar albo usługa, albo kilka towarów / usług, ale tylko w sytuacji, gdy składają się one na jedną czynność, która z punktu widzenia podatkowego powinna być traktowana jako jedno świadczenie kompleksowe. Wydawanie WIS odbywa się w ramach postępowania podatkowego prowadzonego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej, a więc w oparciu o zgromadzone w ramach tego postępowania dowody. Zgodnie bowiem z art. 122 Ordynacji podatkowej w toku postępowania organy podatkowe podejmują wszelkie niezbędne działania w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy w postępowaniu podatkowym. Analiza wniosku o wydanie WIS ogranicza się jedynie do tych okoliczności, które wpływają na wysokość stawki VAT, nie ma możliwości oceny, czy dany towar może być wykorzystany do transakcji stanowiących nadużycie prawa. Czynności wykonywane przez organ interpretacyjny w ramach postępowania o wydanie WIS polegają głównie na analizie np. cech konkretnego towaru czy konkretnej usługi, składu towaru, procesu

jego produkcji itd., w związku z powyższym w praktyce nie ma możliwości powzięcia uzasadnionego przypuszczenia, że towar może być przedmiotem oszukańczej transakcji.

Na mocy przepisu przejściowego (art. 6) – wprowadzona regulacja będzie miała zastosowanie również do WIS wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. wydanych po dniu 1 listopada 2019 r. Jak już bowiem wcześniej wskazano – brak jest uzasadnienia dla obejmowania ochroną podmiotów, gdy celem dokonywanych przez nich transakcji jest wyłącznie uzyskanie korzyści kosztem budżetu państwa i – w efekcie – wszystkich tego państwa obywateli. Informacje zaś o wykorzystaniu WIS w transakcjach stanowiących nadużycie prawa będą pozyskiwane w trakcie prowadzonych czynności kontrolnych.

Projektowana regulacja stanowi zatem uzupełnienie i uspoźnienie zasad ochrony podatników w ramach istniejącego systemu rozwiązań „interpretacyjno-ochronnych”.

Art. 1 pkt 10 ustawy nowelizującej (dodanie art. 42ha ustawy o VAT)

Aktualne regulacje w zakresie WIS nie określają terminu jej ważności (wydane WIS mogą wygasnąć z mocy prawa w przypadku zmiany przepisów dotyczących VAT lub zostać uchylone bądź zmienione w określonych przypadkach, np. w związku ze zmianami przepisów dotyczących Nomenklatury scalonej (CN) lub ich interpretacji czy też w sytuacji stwierdzenia ich nieprawidłowości – art. 42h ustawy o VAT).

W dodawanym przepisie art. 42ha ustawy o VAT proponuje się zatem ustanowienie regulacji, w świetle której WIS będzie ważna przez okres 5 lat od dnia jej wydania.

Podobne uregulowania funkcjonują na gruncie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.) w odniesieniu do decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT). Decyzje WIT są obecnie ważne przez okres trzech lat od dnia, w którym stały się skuteczne (art. 33 ust. 3 unijnego kodeksu celnego). Przed 1 maja 2016 r. decyzje WIT były ważne przez 6 lat licząc od daty ich wydania.

Podobne rozwiązanie, tj. ograniczenie czasowe ważności wiążących informacji akcyzowych (WIA) – 5 lat – zawiera również procedowany obecnie projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (projekt wpisany w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UD35).

Mając na uwadze, że instytucje WIS, WIA i WIT składają się na system wiążących informacji klasyfikacyjnych towarów opartych na CN, zasadne jest, aby rozwiązania w zakresie ważności tych aktów były uregulowane tak samo. W związku z tym, że WIS jest bardziej zbliżony swoim charakterem i sposobem wydawania do WIA (w tym odpłatnością za ich wydanie), uzasadnione jest, aby okres ważności WIS był taki, jak okres ważności WIA. Podkreślić należy, że wprowadzenie proponowanego rozwiązania w zakresie WIS będzie korzystne zarówno dla podatników, jak i administracji podatkowej.

Wprowadzenie okresu ważności WIS umożliwi podatnikom ponowne wystąpienie i otrzymanie decyzji WIS w tym samym zakresie (w odniesieniu do tego samego towaru), jednak z uwzględnieniem aktualnych uwarunkowań prawnych (które mogły zmienić się na przestrzeni 5 lat). Zmniejsza również ryzyko długotrwałego błędnego posługiwania się WIS, która wygasła z mocy prawa z powodu zmiany przepisów (co mogło zostać niezauważone przez podatnika).

Wprowadzenie okresu obowiązywania decyzji WIS uzasadnione jest również stałym postępem technologicznym mającym wpływ na gospodarkę w postaci zwiększającej się ilości i różnorodności dóbr i usług mogących być przedmiotem WIS, czego efektem może być dezaktualizacja niektórych WIS, które nadal będą pozostawały w obrocie prawnym. Wyszukiwanie zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej obowiązujących WIS i ich analizowanie przez podatników (innych niż adresaci WIS) będzie wymagało od nich znacznego nakładu czasu i pracy.

Czasowa ważność WIS przyczyni się także do ułatwienia sprawowania nadzoru merytorycznego nad wydanymi i obowiązującymi WIS przez organy właściwe w sprawach WIS, co również będzie miało pozytywny wpływ na korzystanie z bazy WIS przez podatników, przełoży się bowiem na większą jednolitość rozstrzygnięć.

Brak ograniczenia obowiązywania decyzji WIS w czasie mogłoby prowadzić w przyszłości do sytuacji, w której pierwotnie wydana WIS byłaby czasem nawet kilkakrotnie zmieniana (czy to z powodu błędu, czy też zmian np. dotyczących CN), co niekorzystnie wpływałoby na transparentność WIS pozostających w obrocie prawnym.

Wprowadzenie zatem terminu ważności WIS pozytywnie wpłynie na pewność obrotu gospodarczego oraz zwiększenie nadzoru nad wydanymi i obowiązującymi WIS.

Analogiczne rozwiązanie – 5-letni okres ważności – dotyczyć ma WIS zmienionych na podstawie art. 42h ust. 2 albo 3, tj. na podstawie decyzji Szefa Krajowej Administracji Skarbowej albo Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, wydawanych w przypadkach

określonych w tych przepisach, np. w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości WIS spowodowanej błędną wykładnią przepisów czy też niewłaściwą oceną co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Takie decyzje zmieniające WIS również będą ważne w okresie 5 lat od ich wydania.

Podkreślić należy, że w przypadku gdy w okresie 5-letniej ważności WIS nastąpi zmiana przepisów ustawy o VAT odnoszących się do towaru albo usługi będących jej przedmiotem, w wyniku której WIS staje się niezgodna z tymi przepisami (np. zmieniona zostanie wysokość stawki dla danego towaru/usługi), zastosowanie znajdzie przepis art. 42h ust. 1 ustawy o VAT. Zgodnie z tym przepisem WIS wygasa z mocy prawa w przypadku zmiany przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku odnoszących się do towaru albo usługi będących jej przedmiotem, w wyniku której WIS staje się niezgodna z tymi przepisami. Wygaśnięcie WIS następuje z dniem wejścia w życie przepisów, w wyniku których WIS stała się z nimi niezgodna. Jeśli zatem zmiana stawki VAT nastąpi w trakcie 5-letniej ważności WIS, wygaśnięcie ona z mocy prawa z dniem wejścia stosownych zmian w przepisach, przed upływem okresu jej ważności określonego zgodnie z projektowanym art. 42ha ustawy o VAT.

W tym miejscu warto podkreślić charakter WIS jako instrumentu zapewniającego podatnikom ochronę, a przez to gwarantującego bezpieczeństwo dokonywanych transakcji, w dużo większym stopniu niż dotychczas funkcjonujące instrumenty interpretacyjne. WIS chroni bowiem nie tylko podatnika, dla którego ona została wydana, ale również wiąże organy podatkowe, które nie mogą kwestionować stawki podatku VAT wynikającej z wydanej WIS i stosowanej prawidłowo przez podatnika. Celem wprowadzenia tego instrumentu było zapewnienie ochrony dla podatników, w tym przede wszystkim małych i średnich przedsiębiorców, dla których pewność i stałość warunków prowadzenia działalności, jak i ograniczenie pewnych obciążeń natury administracyjnej (WIS wskazuje na stawkę VAT oraz stosowną klasyfikację towaru/usługi, przed wprowadzeniem WIS podatnik uzyskiwał dwa odrębne dokumenty: opinię klasyfikacyjną od Głównego Urzędu Statystycznego, zaś interpretację indywidualną od administracji podatkowej) jest wartością bardzo cenną. Posiadanie WIS, tak jak poprzednio interpretacji indywidualnej, nie jest jednak niezbędne dla podatników, którzy prawidłowo stosują przepisy ustawy o VAT.

Po utracie ważności WIS podatnik będzie mógł wystąpić o nową WIS, choć w przypadku braku zmian w przepisach prawa podatek nie będzie musiał tego robić. Aktualna bowiem pozostanie klasyfikacja i stawka wskazana w posiadanym poprzednio przez niego WIS. Dodatkowo podatnicy mogą korzystać z WIS wydanych dla innych podatników, umieszczonych w

ogólnodostępnej bazie WIS, taką WIS mogą również uzyskać od swoich kontrahentów – w takich przypadkach podatnik również będzie korzystał z ochrony na zasadach określonych w ustawie o VAT. Z całą mocą należy podkreślić, że organy podatkowe nie mają podstaw do kwestionowania prawidłowo stosowanych przez podatników stawek VAT, nawet, gdy podatnicy ci nie posiadają WIS.

W przypadku ponownego wystąpienia przez podatnika o WIS, nie sposób uznać opłaty ponoszonej przez podatnika – 40 zł – za wygórowaną, mając na uwadze moc ochronną tego instrumentu oraz okres, w którym WIS chroni podatnika (5 lat).

Dodatkowo **art. 7 projektowanej ustawy** zawiera przepis przejściowy, zgodnie z którym WIS wydane przed dniem jej wejścia w życie, jak również decyzje o zmianie WIS wydane na podstawie art. 42h ust. 2 albo 3 ustawy o VAT, pozostają ważne przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy. Brak jest bowiem uzasadnienia dla funkcjonowania w obrocie WIS „bezterminowych”, które zostały wydane przed wejściem w życie niniejszej ustawy w sytuacji, gdy wydawane później (po tej dacie) WIS będą miały 5-letni okres ważności. Taka sytuacja oznaczałaby nierówne traktowanie podatników. Stąd zaproponowano rozwiązanie, zgodnie z którym wydane przed dniem wejścia w życie WIS (oraz decyzje zmieniające wydane WIS) będą ważne przez 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej – jest to rozwiązanie korzystne dla podatników, okres ważności posiadanych przez nich WIS zostanie niejako wydłużony o 5 lat.

Art. 1 pkt 11 ustawy nowelizującej (zmiana art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT)

Proponowana zmiana dostosowuje przepis art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT (ustanawiający zwolnienie od podatku dla dostaw produktów rolnych i świadczenia usług rolniczych przez rolnika ryczałtowego) do zmienionej ustawą z dnia 9 sierpnia 2019 r. definicji produktów rolnych (art. 2 pkt 20 ustawy o VAT). Wobec zawarcia w nowej definicji produktów rolnych (która będzie obowiązywać od 1 lipca 2020 r.¹) zastrzeżenia, że produkty te muszą pochodzić z własnej działalności rolniczej rolnika ryczałtowego bądź muszą spełniać warunki określone w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (produkty przetworzone), zastrzeżenie takie jest zbędne w art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT. Projektowana zmiana nie zmienia zakresu zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT.

¹ Ustawą z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.) stosowanie tzw. nowej matrycy VAT zostało przesunięte z 1 kwietnia 2020 r. na 1 lipca 2020 r.

Art. 1 pkt 12 lit. a ustawy nowelizującej (zmiana w art. 86 ust. 11 ustawy o VAT – wydłużenie terminu do odliczenia VAT „na bieżąco”)

Obecnie, jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych w ust. 10, 10d i 10e ustawy o VAT, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych. Upływ wskazanego terminu wiąże się z brakiem możliwości odliczenia przez podatnika podatku naliczonego na bieżąco i koniecznością dokonania korekty deklaracji podatkowej.

Proponowana zmiana w art. 86 ust. 11 ustawy o VAT umożliwi podatnikowi, który nie dokonał odliczenia VAT w rozliczeniu za pierwszy okres rozliczeniowy (za który przysługiwało mu to prawo), dokonanie tego odliczenia za jeden z trzech następnych okresów rozliczeniowych, a w przypadku podatnika rozliczającego się kwartalnie za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych. Zmiana wydłuży podatnikom rozliczającym się miesięcznie efektywnie czas na dokonanie odliczenia łącznie do 4 miesięcy. W stosunku do podatników rozliczających się kwartalnie rozwiązanie pozostaje bez zmian w stosunku do obowiązującego stanu prawnego.

Art. 1 pkt 13 ustawy nowelizującej (dodano w art. 88 ust. 1 pkt 4 lit. c ustawy o VAT)

Zgodnie z obowiązującym brzmieniem art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT obniżenia kwoty lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się do nabywanych przez podatnika usług noclegowych i gastronomicznych. Wyjątek dotyczy jedynie podatników świadczących usługi przewozu osób, kupujących gotowe posiłki dla pasażerów (mają prawo do odliczenia VAT). Pozostali podatnicy nie mają prawa do odliczenia, nawet gdy wykorzystują usługi noclegowe i gastronomiczne do celów opodatkowanych (np. odsprzedają te usługi na rzecz innych podmiotów).

Regulacja ta znalazła się w ustawie o VAT jako realizacja klauzuli standstill, obecnie zawartej w art. 176 dyrektywy VAT (wcześniej w art. 17 ust. 6 VI dyrektywy), pozwalającej zachować Polsce wcześniejsze ograniczenia w odliczaniu podatku (vide: art. 25 ust. 1 pkt 3b lit. b ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym – Dz. U. poz. 50, z późn. zm.).

Ograniczenie w odliczaniu podatku VAT usług m.in. noclegowych i gastronomicznych w stosunku do podatnika, który te usługi refakturuje na rzecz innych podatników (w art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT), było przedmiotem badania przez TSUE w sprawie C-225/18 Grupa Lotos oraz wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 września 2019 r. sygn. I FSK 2084/15. Generalnie ww. orzeczenie TSUE potwierdziło zgodność z dyrektywą VAT

w zakresie granic zasady standstill w zakresie wyłączenia odliczenia VAT nawet w przypadku podatników pośredniczących w nabywaniu usług noclegowych i gastronomicznych.

W oderwaniu od wskazanego orzeczenia TSUE należy podkreślić, że proponowane w projekcie zmiany dotyczące możliwości odliczania VAT z tytułu nabycia usług noclegowych w celu ich odsprzedaży stanowią odpowiedź na potrzeby rynku.

Wprowadzane rozwiązanie nie dotyczy usług nabywanych przez podatników dla bezpośredniej korzyści turysty (rozliczanych obligatoryjnie w systemie VAT-marża, w tym także zakup i odsprzedaż pakietów turystycznych). W tym przypadku zastosowanie znajduje wyłączenie z możliwości odliczenia na podstawie art. 119 ust. 4 VAT.

Nie przewiduje się jednocześnie wprowadzenia takiego rozwiązania w odniesieniu do usług gastronomicznych. Wynika to z innej specyfiki tych świadczeń.

Projektowana zmiana polega na umożliwieniu odliczania VAT naliczonego od usług noclegowych nabytych przez podatników wyłącznie w celu ich odsprzedaży, tj. po nabyciu usługi w celu przeniesienia jej na kolejnego nabywcę (tj. w związku z tzw. refakturą usługi). Pozostałe nabycie usług noclegowych – tj. w przypadku nabycia przez podatnika do celów jego działalności i „konsumowanych” w tej działalności, nadal nie będzie generowało prawa do odliczenia. Takie wyłączenie ma uzasadnienie w tym, że generalnie usługi noclegowe i gastronomiczne noszą znamiona świadczeń nabywanych dla ostatecznej konsumpcji (do celów prywatnych), w efekcie identyfikacja celu nabycia tej usługi na etapie weryfikacji prawa do odliczenia może być trudna. W celu uniknięcia wątpliwości co do zakresu odliczenia podatku naliczonego proponuje się w treści przepisu odwołać się do art. 8 ust. 2a ustawy o VAT (wyeliminuje to prawo do odliczenia podatku w sytuacji wykorzystania usługi noclegowej do świadczenia usług kompleksowych opodatkowanych na zasadach ogólnych).

Art. 1 pkt 15 ustawy nowelizującej (zmiana w art. 96b ustawy o VAT)

Z uwagi na pojawiające się wątpliwości w zakresie publikacji w określonych w art. 96b ustawy sytuacjach w wykazie numeru PESEL (dotyczy podatników wykreślonych z rejestru i którym odmówiono zarejestrowania) pod kątem zgodności z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych, celem uniknięcia tych wątpliwości proponuje się rezygnację z zamieszczania numerów PESEL w wykazie. W przypadku natomiast osób wchodzących w skład organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu, prokurentów oraz wspólników, pomimo że numery PESEL w przypadku tych podmiotów pochodzą z Krajowego Rejestru Sądowego, dane te jako nadmiarowe również nie będą zamieszczane i publikowane w wykazie.

Przereadowano pkt 13 ust. 3 celem wyraźnego wskazania rodzaju rachunków zamieszczanych w wykazie.

Z uwagi na odrębny charakter Narodowego Banku Polskiego, z punktu widzenia celowości projektowanych rozwiązań (przeciwdziałanie wykorzystania sektora finansowego do wyłudzeń skarbowych), rachunki prowadzone przez ten bank zostały wyłączone ze sprawdzania z wykorzystaniem STIR oraz konsekwentnie pozostawiono wyłączenie NBP z obowiązku przekazywania numerów rachunków do STIR.

Przepisy w części dotyczącej przekazywania informacji o rachunkach weszłyby w życie z dniem 1 czerwca 2021 r. z uwagi na konieczność dostosowania systemów informatycznych w podmiotach prowadzących rachunki.

Dodatkowo, mając na uwadze, że podmioty mogą dostosować systemy informatyczne w różnych terminach, proponuje się również wprowadzenie możliwości wcześniejszego niż dzień 1 czerwca 2021 r. przekazywania przy wykorzystaniu STIR informacji o numerach rachunków, o których mowa w art. 119zh Ordynacji podatkowej, będących rachunkami rozliczeniowymi, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 Prawa bankowego, lub imiennymi rachunkami w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której podmiot jest członkiem, otwartymi w związku z prowadzoną przez członka działalnością gospodarczą do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Dokonuje się również doprecyzowania organu, który jest właściwy do dokonywania sprostowań oraz usuwania danych innych niż dane osobowe z uwagi na fakt, iż to naczelnicy urzędów skarbowych są dysponentami informacji pozwalającymi na takie czynności. Obecne brzmienie art. 96b ust. 10–12 powoduje konieczność wydawania przez Szefa KAS upoważnień dla naczelników urzędów skarbowych do dokonywania sprostowań oraz usuwania danych. Proponowane zmiany spowodują, że naczelnicy urzędów skarbowych nie będą musieli występować do Szefa KAS o takie upoważnienia, co skróci i przyspieszy procedurę załatwiania spraw.

Art. 1 pkt 16 ustawy nowelizującej (dodanie art. 96c do ustawy o VAT)

Dodanie art. 96c ma na celu zapewnienie kompletności wykazu, o którym mowa w art. 96b ust. 1 tej ustawy, w zakresie numerów rachunków zamieszczonych w tym wykazie. Przepis dotyczy rachunków, o których mowa w art. 119zh pkt 2–9 Ordynacji podatkowej, które są wprawdzie wykazywane w zgłoszeniach rejestracyjnych/aktualizacyjnych, ale z uwagi na wyłączenie z raportowania STIR ww. przepisem Ordynacji podatkowej nie figurują

w wykazie podatników VAT. Izba rozliczeniowa na podstawie uzyskanych z banków i SKOK informacji i zestawień, o których mowa w art. 119zp § 1 Ordynacji podatkowej, przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, nie rzadziej niż raz dziennie, informacje o rachunkach podmiotów kwalifikowanych prowadzonych i otwieranych przez banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe. Dodane przepisy dotyczą obowiązku przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej niektórych informacji o rachunkach nieprzekazywanych w ramach systemu STIR (ze względu na wyłączenie określone w art. 119zh Ordynacji podatkowej) w celu zamieszczenia tych informacji w wykazie. Informacja ta będzie dotyczyć rachunków, o których mowa w art. 96b ust. 3 pkt 13 lit. a ustawy o VAT. Informacja będzie zawierać dane o numerze rachunków będących rachunkami, o których mowa w art. 119zh pkt 2–9 Ordynacji podatkowej, oraz dane, które zostały określone w art. 119zr § 1 i 2 Ordynacji podatkowej, pozwalające na ustalenie posiadacza rachunku. Informacje w powyższym zakresie będą przekazywane przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego izby rozliczeniowej w rozumieniu art. 119zg pkt 6 Ordynacji podatkowej na podstawie stosowanych odpowiednio przepisów art. 119zp § 1 pkt 1, § 2 pkt 1 lit. a i b, art. 119zq pkt 1 oraz art. 119zr § 1 i 2 Ordynacji podatkowej.

Wprowadzenie tego przepisu pozwoli na przekazywanie informacji o tych rachunkach przez STIR, co w efekcie oznacza, że będą one widoczne w wykazie.

Art. 1 pkt 17 ustawy nowelizującej (zmiana w art. 99 ust. 3a ustawy o VAT)

W zakresie zmian w art. 99 ust. 3a pkt 1 przewidziano likwidację wątpliwości interpretacyjnych w celu wskazania, że chodzi o podmioty zarejestrowane (forma dokonana). Wyraz „zarejestrowanych” może prowadzić do błędnej wykładni uznającej, że ww. sformułowanie zamiast wskazywać na cechę podatnika (podatnik zarejestrowany) definiuje czynność naczelnika urzędu skarbowego (zarejestrowanych przez naczelnika), co nie jest celem przepisu. Równocześnie ujednocicone zostanie nazewnictwo, gdyż ustawa o VAT konsekwentnie posługuje się dla określenia statusu podmiotu sformułowaniem „zarejestrowany”.

Proponowana zmiana w art. 99 ust. 3a pkt 2 ma na celu przywrócenie zasad obowiązujących przed 1 listopada 2019 r. w zakresie wyłączenia z możliwości składania deklaracji kwartalnych. Proponuje się zatem, aby wyłączenie z możliwości składania deklaracji kwartalnych stosowane było wyłącznie w zakresie dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 15 do ustawy, nie zaś jak wskazuje art. 99 ust. 3a pkt 2 w brzmieniu określonym w ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. również w zakresie świadczenia usług wskazanych w załączniku nr 15.

Art. 1 pkt 18 lit. a i b ustawy nowelizującej (zmiany w art. 103 ustawy o VAT)

Z uwagi na zrezygnowanie w obowiązującej klasyfikacji Nomenklatury Scalonej z rozróżnienia dwóch pozycji w zbiorze „Benzyna silnikowa, Pozostałe, z zawartością ołowiu: Przekraczającą 0,013 g/l”, tj. benzyny lotniczej o liczbie oktanowej (RON) mniejszej niż 98 (CN 2710 12 51) oraz benzyny lotniczej o liczbie oktanowej (RON) 98 lub większej (CN 2710 12 59), i nadanie kodu CN 2710 12 50 zbiorowi „Benzyna silnikowa, Pozostałe, z zawartością ołowiu: Przekraczającą 0,013 g/l”, zasadne jest zamienienie w art. 103 ust. 5aa pkt 2 nieaktualnych kodów CN 2710 12 51 i 2710 12 59 kodem CN 2710 12 50. Zmianami porządkowymi należy również objąć oleje opałowe z podpozycji CN 2710 19 i 2710 20 oraz pozostałe oleje napędowe z podpozycji CN 2710 20, co do których obowiązują zmienione kody CN, dostosowane do nowej wartości progowej zawartości siarki w paliwach żeglugowych. Uzasadnia to zmianę w art. 103 ust. 5aa pkt 5 i 8 nieaktualnych kodów CN 2710 19 64, CN 2710 19 68, CN 2710 20 35, CN 2710 20 39, CN 2710 20 15 i CN 2710 20 17. (zmiana w pkt 18 lit. a ustawy nowelizującej).

Projektowane zmiany art. 103 mają charakter porządkowy. Ustawą z dnia 9 sierpnia 2019 r. wprowadzono generalną zasadę, zgodnie z którą towary i usługi będą klasyfikowane na potrzeby podatku VAT według odpowiednio: Nomenklatury scalonej (CN) oraz klasyfikacji wydanych na podstawie przepisów o statystyce publicznej, jeżeli przepisy w zakresie podatku VAT przywołują odpowiednie symbole CN lub klasyfikacji. Jednocześnie wprowadzony ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1520) art. 103 ust. 5ab ustawy o VAT (wszedł w życie z dniem 1 września 2019 r.) wprowadził zasadę klasyfikowania towarów, o których mowa w art. 103 ust. 5a (tj. określonych produktów ropopochodnych, do których wewnątrzwspólnotowego nabycia odnoszą się szczególne zasady obliczania i wpłacania podatku określone w ust. 5a tego artykułu), według Nomenklatury scalonej (CN), stanowiąc przy tym, że zmiany w CN nie powodują zmian w opodatkowaniu, jeżeli takowe nie zostały określone w ustawie.

Wobec powyższego za uzasadnione uznano ujednoczenie wprowadzonych przepisów, co przejawia się w proponowanych zmianach w art. 103 ustawy o VAT.

Art. 1 pkt 19–21 ustawy nowelizującej (zmiany art. 105a, art. 106e i art. 108a ustawy o VAT)

Zmiany w art. 105a ust. 3 pkt 5, w art. 106e pkt 18a oraz w art. 108a ust. 1a to zmiany doprecyzowujące i dotyczą odniesienia się do kwoty, od której mechanizm podzielonej

płatności staje się obowiązkowy. Obecnie w tym zakresie funkcjonuje zapis „kwota należności ogółem stanowi kwotę, o której mowa w art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców”. Pojawiły się opinie części ekspertów, że taki przepis oznacza, że obowiązek stosowania mechanizmu podzielonej płatności dotyczy wyłącznie faktur, których wartość brutto wynosi dokładnie 15 000 zł. W celu wyeliminowania jakichkolwiek wątpliwości proponuje się odniesienie wprost, że chodzi o faktury, w których wartość brutto przekracza kwotę 15 000 zł lub jej równowartość, w przypadkach gdy kwoty na fakturze wyrażane są w walucie obcej. Dodatkowo proponuje się wskazanie zasad, jakie będą stosowane w celu ustalenia, czy wartość brutto faktury przekracza limit 15 000 zł w przypadku, gdy wskazane na fakturach kwoty wyrażone są w walucie obcej, czyli wskazanie zasad przeliczania tych kwot. Proponuje się, aby w takim przypadku stosować zasady analogiczne jak w przypadku przeliczania kwot dla celów określania podstawy opodatkowania, czyli zasady określone w art. 31a ustawy o VAT.

Dodatkowo proponuje się wprowadzenie zmiany w art. 108a ust. 1d polegającej na niestosowaniu mechanizmu podzielonej płatności również do potrąceń pozakodeksowych. Dotychczas niestosowanie mechanizmu podzielonej płatności obejmuje wyłącznie wzajemne potrącenia w przypadku, gdy obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Bezpośrednie odesłanie do art. 498 Kodeksu cywilnego zawęzło zatem krąg potrąceń, wobec których stosowanie obowiązku mechanizmu podzielonej płatności było wyłączone.

Proponuje się odejście od odwołania w tym przepisie do Kodeksu cywilnego i wyłączenie obowiązku stosowania mechanizmu podzielonej płatności również w przypadku dokonania innych potrąceń (dopuszczalnych na gruncie zasady swobody umów i istniejących na rynku, np. netting).

Dalsze utrzymywanie ograniczenia wyłączenia obowiązku stosowania mechanizmu podzielonej płatności wyłącznie do potrąceń określonych w art. 498 Kodeksu cywilnego nie ma uzasadnienia, ponieważ przy rozliczaniu przez różne (inne) formy potrąceń ryzyko wyłudzeń VAT jest minimalne, nie ma bowiem w takim przypadku przepływu środków pieniężnych.

Dodatkową przesłanką uzasadniającą wprowadzaną zmianę jest fakt, że potrącenia z art. 498 Kodeksu cywilnego dotyczą wyłącznie wierzytelności wymagalnych. Powoduje to, że potrącenie wierzytelności wymagalnej z wierzytelnością o dłuższym terminie płatności z uwagi na obowiązek mechanizmu podzielonej płatności nie było stosowane, gdyż takie

potrącenie nie wyłączało obowiązku stosowania tego mechanizmu. Takie rozwiązanie jest niekorzystne z uwagi na zatory płatnicze.

Reasumując, przedmiotowym projektem proponuje się wyłączenie obowiązku stosowania mechanizmu podzielonej płatności również w przypadku innych potrąceń, czyli potrąceń dokonywanych pomiędzy osobami, które nie są względem siebie dłużnikiem i wierzycielem (potrącenie wzajemne). Dodatkowo obie potrącanie wierzytelności nie muszą być wymagalne.

Przedmiotowym projektem zaproponowano również wprowadzenie możliwości dokonywania płatności z rachunku VAT kwoty odpowiadającej kwocie podatku z tytułu importu towarów czy też należności celnych na rzecz agencji celnych (art. 62b ust. 2 pkt 3a Prawa bankowego). Możliwość ta wychodzi naprzeciw zgłaszanym postulatom i została wprowadzona w związku z obowiązującą w Polsce praktyką regulowania należności celnych oraz podatkowych z tytułu importu towarów przez przedstawicieli celnych, którzy dokonują zgłoszeń celnych na rzecz importerów. Praktyka ta ma swoje uzasadnienie i wynika przede wszystkim z faktu, iż agencje celne zwykle obejmują zgłaszane (na rzecz importerów) do procedury dopuszczenia do obrotu towary posiadane przez siebie zabezpieczeniami celnymi, tj. gwarantują zapłatę należności importowych ciężących na towarach na podstawie własnych pozwoleń na składanie zabezpieczeń generalnych i uzyskanych „zobowiązań gwarantów”. Dokonywanie terminowej zapłaty należności przywozowych pozwala także na bieżące zwalnianie sald zabezpieczeń w systemie OSOZ 2 (OSOZ 2 – Zintegrowany System Obsługi Zabezpieczeń – jest to system rejestracji i obsługi zabezpieczeń i gwarancji wszystkich typów – celne, akcyzowe, tranzytowe oraz od gier hazardowych) i ma także wpływ na przyspieszenie procesu zwalniania towarów do procedury dopuszczenia do obrotu.

W związku z powyższą zmianą konieczne stało się dodanie do art. 108a ust. 3d, w którym określono, jakie dane będą wpisywane w komunikacie przelewu w takiej sytuacji.

Art. 1 pkt 22 ustawy nowelizującej (dodanie ust. 8 i 9 w art. 108b ustawy o VAT)

Zmiany w art. 108b są niezbędne, gdyż dotychczasowe funkcjonowanie mechanizmu podzielonej płatności pokazało, że zdarzają się przypadki dokonywania płatności w mechanizmie podzielonej płatności na rzecz podmiotów, które nie są podatnikami podatku VAT. Taka sytuacja występuje przykładowo przy realizacji zajęcia wierzytelności. Podatnik, który otrzymał od komornika zawiadomienie o zajęciu wierzytelności i zgodnie z otrzymanym zawiadomieniem dokonuje na rachunek komornika płatności z tytułu zajętej wierzytelności, nie płaci de facto za nabyte towary czy usługi, czyli dokonywana płatność nie stanowi zapłaty

za fakturę. W związku z tym podatnik taki nie powinien stosować do takiej płatności mechanizmu podzielonej płatności. Z uwagi jednak na fakt, że komornik posiada rachunek rozliczeniowy, a bank automatycznie otworzył do takiego rachunku rachunek VAT, technicznie możliwe jest zastosowanie do takiej płatności mechanizmu podzielonej płatności. Taka sytuacja powoduje, że jeżeli podatnik, realizując płatność z tytułu zajętej wierzytelności, zastosuje komunikat przelewu, to kwota wskazana w komunikacie jako podatek VAT wpłynie na rachunek VAT komornika.

Ponieważ komornik nie jest podatnikiem podatku VAT, nie miał on dotychczas możliwości złożenia wniosku do naczelnika urzędu skarbowego o uwolnienie tych środków. Zgodnie bowiem z obecnie obowiązującymi przepisami komornik z tytułu wykonywanych czynności w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym nie jest podatnikiem podatku VAT, a wniosek o uwolnienie może złożyć wyłącznie podatnik.

Zaznaczyć tutaj należy, że nie jest możliwe zamknięcie przez bank rachunków VAT otwartych do rachunków rozliczeniowych komorników, gdyż byłoby to bardzo skomplikowane technicznie. Otwieranie rachunków VAT do rachunków rozliczeniowych następuje bowiem automatycznie.

Mając na uwadze powyżej opisaną sytuację, proponuje się wprowadzenie przepisu umożliwiającego złożenie wniosku o uwolnienie środków nie tylko przez podatnika, ale również przez inne podmioty niebędące podatnikami podatku VAT, które posiadają na rachunku VAT środki finansowe. Zaproponowana zmiana objęłaby również podmioty nieposiadające siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, które nie są podatnikami podatku VAT. Funkcjonowanie mechanizmu podzielonej płatności wykazało, że również wobec takich podmiotów dochodzi do regulowania płatności w mechanizmie podzielonej płatności. Mimo braku podatku VAT na wystawianych przez te podmioty fakturach (przykładowo stawka VAT na fakturze 0%) kontrahenci „sztucznie” dzielą należność wynikającą z takiej faktury tak, aby w komunikacie przelewu móc wykazać kwotę VAT. Ponieważ podmioty te posiadają rachunki rozliczeniowe prowadzone przez polskie banki, mają również automatycznie otwierany rachunek VAT. Co do zasady rachunek ten powinien być „martwy”, jednakże w sytuacji celowego lub omyłkowego podzielenia należności z faktury i zastosowania mechanizmu podzielonej płatności dochodzi do sytuacji, w której na rachunek VAT wpływają środki, a podmiot ten nie ma możliwości ich uwolnienia. Proponuje się zatem, aby podmioty te mogły występować z wnioskiem o uwolnienie środków z rachunku VAT.

Proponuje się, aby procedura rozpatrywania wniosku złożonego przez ww. podmioty była analogiczna jak wniosków składanych przez podatników.

Proponuje się również, aby w przypadku podmiotu nieposiadającego siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju właściwym organem podatkowym był naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa – Śródmieście.

W przypadku innych podmiotów właściwym organem podatkowym byłby naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania (w przypadku osoby fizycznej) oraz naczelnik urzędu skarbowego właściwy według adresu siedziby (w przypadku podmiotu niebędącego osobą fizyczną). Czyli stosowane byłyby zasady analogiczne jak te wynikające z art. 17 Ordynacji podatkowej.

W przypadku wniosków złożonych przez tego typu podmioty nie byłaby stosowana procedura określona w ust. 5 art. 108b. Nie ma bowiem uzasadnienia do badania, czy podmiot ten posiada zaległości w podatkach, gdyż nie jest on podatnikiem z tytułu podatków wskazanych w ust. 5.

Informacja o postanowieniu wydanym dla takiego podmiotu byłaby przekazywana przez naczelnika urzędu skarbowego do banku z użyciem środków komunikacji elektronicznej, co już obecnie jest możliwe na podstawie art. 108b ust. 4 ustawy.

Art. 1 pkt 23 ustawy nowelizującej (zmiana art. 108c ustawy o VAT)

Zmiana ma na celu rozwinięcie systemu korzyści dla podatników w związku ze stosowaniem mechanizmu podzielonej płatności. W przypadku zapłaty danej faktury przy zastosowaniu mechanizmu podzielonej płatności (do wysokości kwoty zapłaconej w tym mechanizmie) nie będzie stosowana sankcja określona w art. 112b ust. 2a. Ochronę przed zwiększeniem ryzyka rozszczelnienia systemu podatkowego stanowi w tym przypadku zastosowanie mechanizmu podzielonej płatności. Uzupełnienie dotychczasowego zbioru przepisów w art. 108c ust. 1 ustawy o VAT o art. 112b ust. 2a ustawy o VAT dodatkowo pozytywnie wpłynie na spójność systemu prawnego w tym zakresie, gdyż w art. 108c ust. 1 ustawy o VAT już wymieniony jest art. 112b ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT, do którego odwołuje się art. 112b ust. 2a ustawy o VAT.

Zmiana w art. 108c ust. 1 ustawy o VAT nie wymaga regulacji przejściowych. Jest to rozwiązanie korzystne dla podatników, stąd wskazane jest jak najszersze jego stosowanie od dnia wejścia w życie.

Art. 1 pkt 24 ustawy nowelizującej (zmiany art. 109 ustawy o VAT)

W dodawanym do art. 109 ust. 3l proponuje się wprowadzenie norm prawnych, które pozwolą na stosowanie przepisów działu IV ustawy – Ordynacja podatkowa do kar pieniężnych przewidzianych w ustawie o VAT. Za wprowadzeniem w zakresie kar za błędy w ewidencji odesłania do stosowania przepisów Ordynacji podatkowej przemawia celowość zapewnienia jednolitości procedury stosowanej w ramach czynności urzędów skarbowych prowadzonych na nowym JPK_VAT.

W dodawanym do art. 109 ust. 11f proponuje się wprowadzenie obowiązku prowadzenia w formie elektronicznej ewidencji przez sprzedawców dokonujących sprzedaży towarów podróżnym z wykorzystaniem elektronicznego systemu TAX FREE. Ewidencja ta będzie zawierała niezbędne dane do prawidłowego rozliczenia podatku w systemie zwrotu podatku podróżnym. Ewidencja oprócz danych dotyczących dostaw towarów podróżnym (podstawa opodatkowania, podatek, stawka podatku) będzie zawierała także dane dotyczące podróznego niezbędne do jego identyfikacji, informacje o potwierdzonym wywozie towarów poza UE i o dokonany zwrocie podatku. Szczegółowe dane, jakie będzie zawierać ewidencja, oraz sposób jej prowadzenia zostaną określone w rozporządzeniu na podstawie delegacji ustawowej dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych zawartej **w projektowanym ust. 15 w art. 109 ustawy o VAT.**

Art. 1 pkt 25 ustawy nowelizującej (dodanie ust. 6m w art. 111 ustawy o VAT)

W dodawanym do art. 111 ust. 6m proponuje się wprowadzenie norm prawnych, które pozwolą na stosowanie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej do kar pieniężnych przewidzianych w ustawie o VAT. Za wprowadzeniem w zakresie kar nakładanych na podatnika za niepoddanie kasy rejestrującej obowiązkowemu przeglądowi technicznemu lub na producenta za wprowadzenie do obrotu kasy niespełniającej deklarowanych funkcji/wymagań technicznych lub do której nie dołączono takiej deklaracji odesłania do stosowania przepisów Ordynacji podatkowej przemawia celowość zapewnienia jednolitości procedury stosowanej przy nakładaniu kar przez naczelnika urzędu skarbowego.

Art. 1 pkt 26 ustawy nowelizującej (zmiana art. 111b ustawy o VAT)

Zmiana w **art. 111b ust. 1** ma charakter doprecyzowujący i polega na zamianie sformułowania „niektórych grup podatników” na „określonych grup podatników”, co oznacza, że kasy mające postać oprogramowania będą miały zastosowanie do wskazanych przez Ministra Finansów grup podatników, w tym również będą mogły mieć zastosowanie do wszystkich podatników, jeżeli tak zostanie określone w rozporządzeniu. Zmiana ta nie powoduje konieczności wydania

nowego rozporządzenia, ponieważ nie wpływa na zmianę zakresu rozporządzeń, które zostały wydane na podstawie art. 111b ust. 3 pkt 1 i 2. Po zamianie sformułowania „niektórych grup podatników” na „określonych grup podatników” rozporządzenie w zakresie grupy podatników lub rodzajów czynności, w odniesieniu do których możliwe jest używanie kas rejestrujących mających postać oprogramowania, nie stanie się w żaden sposób sprzeczne z upoważnieniem ustawowym. Grupy podatników, których dotyczy ta regulacja, zostały wyznaczone niezależnie od wprowadzenia przedmiotowej zmiany, pozostawiając jako wytyczną „grupy podatników lub rodzaje czynności”, w stosunku do których możliwe jest stosowanie przedmiotowych kas. Także rozporządzenie dotyczące wymagań technicznych dla kas rejestrujących mających postać oprogramowania, które przeszło procedurę notyfikacji KE, nie ulegnie zmianie, bo wymagania techniczne dla tych kas są określane bez względu na zmianę sformułowania wprowadzoną w ust. 1.

Nie zachodzi tu więc przypadek określony w § 32 ust. 1 i 2 Zasad Techniki Prawodawczej, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283, dalej „ZTP”). Powołany przepis § 32 ust. 2 ZTP wskazuje wyraźnie na konieczność wydania nowego rozporządzenia w przypadku zmiany treści przepisu upoważniającego (w tym m.in. poprzez zmianę wytycznych). Natomiast w tym przypadku wytyczne pozostają bez zmian i nie mają wpływu na kształt przedmiotowych rozporządzeń.

Art. 1 pkt 27 ustawy nowelizującej (zmiana art. 112b ustawy o VAT)

Przewidywane zmiany w art. 112b ust. 1–2a mają na celu likwidację wątpliwości interpretacyjnych odnoszących się do sposobu wyliczania wysokości dodatkowego zobowiązania podatkowego.

Problem z interpretacją przepisów sankcyjnych powstaje m.in. w przypadku, gdy w rozliczeniu podatnik wykaże nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym, a w korekcie pokontrolnej wynikiem rozliczenia będzie zobowiązanie podatkowe (kwota podlegająca wpłacie). Pojawiają się zarzuty, że organy naruszają przepisy, gdyż nie biorą pod uwagę słowa „albo” (funktor prawdziwościowy alternatywy rozłącznej), przez co ustalają dodatkowe zobowiązanie podatkowe za zaniżenie zobowiązania podatkowego i zawyżenie nadwyżki podatku naliczonego nad należnym.

Art. 1 pkt 28 ustawy nowelizującej (zmiana art. 112c ustawy o VAT)

Zgodnie z przewidzianymi zmianami wprowadzana jest regulacja przewidująca wyłączenie stosowania dodatkowego zobowiązania podatkowego wobec osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe.

Art. 1 pkt 29 ustawy nowelizującej (zmiana art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. f i g ustawy o VAT)

Projektowane zmiany art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. f i g ustawy o VAT dokonywane są w związku z przełożeniem objętych tą regulacją grupowań towarów w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (dalej: PKWiU) 2008 na PKWiU 2015 r.

W efekcie zakres proponowanych zmian:

- 1) Zmiana w tirecie trzecim w lit. f w art. 113 ust. 13 pkt 1 ustawy o VAT – jest wynikiem zmiany zakresu/nazwy działu 27 PKWiU 2015 r. w stosunku do działu 27 PKWiU 2008 r. zawartego w zmienianym tirecie trzecim w lit. f przepisu. W związku z tym w zmienianym przepisie jest „urządzeń elektrycznych i nonelektrycznego sprzętu gospodarstwa domowego (PKWiU 27)”, po proponowanej zmianie będzie „urządzeń elektrycznych (PKWiU 27)”.

Natomiast zakres rzeczowy tego tiretu sprzed proponowanej zmiany, obejmujący wg działu 27 PKWiU z 2008 r. „nonelektryczny sprzęt gospodarstwa domowego” wchodzi w zakres działu 26 PKWiU 2015 r., tj. „komputery, wyroby elektroniczne i optyczne”, i w efekcie, po wprowadzeniu proponowanych zmian, tj. przełożenie w lit. f PKWiU 2008 r. na PKWiU 2015 r. znajdzie się w tirecie drugim. Oznacza to, że zmiana nie ma charakteru merytorycznego.

Zakres działu 26 według PKWiU 2015 jest szerszy niż według PKWiU 2008, gdyż część obszaru tematycznego została przesunięta z działu 27 PKWiU 2008. Jak wskazano, nie ma to jednak przełożenia na zakres wyłączenia ze zwolnienia podmiotowego, o którym mowa w art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. f tirecie drugim i trzecim ustawy o VAT.

- 2) Pozostałe działy PKWiU powołane w innych tirketach, tj. w tirecie pierwszym i czwartym tego przepisu (lit. f w art. 113 ust. 13 pkt 1 ustawy o VAT) oraz w lit. g w art. 113 ust. 13 pkt 1 ustawy o VAT, nie wymagają zmian – oznacza to, że literalnie i merytorycznie zakres działów PKWiU z 2015 r. odpowiada zakresowi działów PKWiU z 2008 r. powołanych.
- 3) Zmiana w lit. g w art. 113 ust. 13 pkt 1 ustawy o VAT – w projekcie proponuje się doprecyzowanie dotychczasowego brzmienia części wspólnej do wyliczenia w tym

przepisie poprzez wskazanie, że wyłączenie z możliwości korzystania ze zwolnienia podmiotowego dotyczy zarówno podatników dokonujących dostaw części, jak i dostaw akcesoriów do pojazdów samochodowych i motocykli (w związku z zawarciem umowy w ramach zorganizowanego systemu zawierania umów na odległość, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron, z wyłącznym wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość do chwili zawarcia umowy włącznie) – np. sprzedaż internetowa lub telefoniczna.

W obecnym brzmieniu ww. przepis lit. g w art. 113 ust. 13 pkt 1 ustawy o VAT w części wspólnej odnosi się tylko do dostaw części do pojazdów samochodowych i motocykli.

Natomiast zmiany w **art. 89a** oraz w **art. 135 (zawarte odpowiednio w art. 1 pkt 14 i pkt 35 ustawy nowelizującej)** mają wyłącznie charakter zmian porządkowych.

Art. 1 pkt 30 lit. a ustawy nowelizującej (dodanie art. 127 ust. 1 pkt 1a ustawy o VAT)

Proponowany przepis wprowadza nowy warunek, jaki powinien spełniać sprzedawca, który dokonuje sprzedaży towarów podróżnym, od których podróżnym przysługuje zwrot podatku. Sprzedawca, chcąc uczestniczyć w systemie zwrotu podatku podróżnym, oprócz dotychczasowych warunków (zarejestrowania jako podatnik podatku od towarów i usług, prowadzenia sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących i zawarcia umowy w sprawie zwrotu podatku z podmiotem pośredniczącym, gdy sprzedawca sam nie dokonuje zwrotu), będzie musiał korzystać z systemu TAX FREE. Warunek ten jest niezbędny, gdyż projektowane regulacje wprowadzają elektroniczny obieg dokumentów TAX FREE i elektroniczne potwierdzenie wyłącznie w systemie TAX FREE.

Art. 1 pkt 30 lit. b ustawy nowelizującej (zmiana art. 127 ust. 4 pkt 1 i 4 ustawy o VAT)

Korzystanie z elektronicznego systemu TAX FREE będzie możliwe po dokonaniu przez sprzedawcę rejestracji oraz założeniu konta w elektronicznym systemie TAX FREE. Zatem należy wprowadzić dla sprzedawcy, który będzie dokonywał dostaw towarów podróżnym, obowiązek dokonania rejestracji na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych (PUESC) w celu korzystania z systemu TAX FREE (zmiana art. 127 ust. 4 pkt 1).

Funkcjonalność projektowanego systemu TAX FREE, w zakresie rejestracji sprzedawcy w tym systemie, umożliwi rezygnację z obowiązku składania przez sprzedawcę do naczelnika urzędu skarbowego informacji na piśmie o rozpoczęciu sprzedaży w systemie TAX FREE, a także z informacji o miejscu, gdzie podróżny dokonujący zakupu towarów u danego sprzedawcy może odebrać podatek VAT, oraz obowiązku przedkładania kopii umów zawartych

z podmiotami pośredniczącymi w dokonywaniu zwrotu podatku VAT podróżnym. W związku z tym proponuje się uchylenie pkt 4 (zmiana art. 127 ust. 4 pkt 4).

Regulacja ta stanowi uproszczenie dla sprzedawców.

Art. 1 pkt 30 lit. c ustawy nowelizującej (zmiana art. 127 ust. 5 ustawy o VAT)

Zmiana zapisów zdania drugiego ust. 5 rozszerza możliwości zwrotu podatku podróżnym na możliwość zwrotu tego podatku w formie bezgotówkowej w rozumieniu art. 63 Prawa bankowego. Zgodnie z art. 63 Prawa bankowego rozliczenia bezgotówkowe przeprowadza się w szczególności: poleceniem przelewu, poleceniem zapłaty, czekiem rozrachunkowym i kartą płatniczą. Jest to katalog otwarty. Zatem rozliczenie bezgotówkowe zgodnie z Prawem bankowym może być również dokonywane w innej formie. Projektowana zmiana ma na celu umożliwienie dokonywania zwrotu podatku podróżnym we wszystkich formach bezgotówkowych w rozumieniu Prawa bankowego.

Obecnie zwrot podatku w formie bezgotówkowej może być dokonywany jedynie poleceniem przelewu, czekiem rozrachunkowym lub kartą płatniczą.

Art. 1 pkt 30 lit. d i e ustawy nowelizującej (zmiana art. 127 ust. 8 pkt 3 i 11b ustawy o VAT)

Zaproponowana zmiana wprowadza liberalizację warunków, jakie muszą spełniać przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie zwrotu podatku VAT podróżnym.

Proponuje się, aby warunek uzyskania od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zaświadczenia o spełnianiu wymogów dla prowadzenia ww. działalności dotyczący nieposiadania zaległości w podatkach stanowiących przychody budżetu państwa i zaległości z tytułu składek wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych spełniony był również wówczas, gdy podmioty ubiegające się o zaświadczenie co najmniej od 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wydanie zaświadczenia nie zalegały z wpłatami należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczającymi odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach (zmiana art. 127 ust. 8 pkt 3).

Proponuje się również, aby warunek dotyczący nieposiadania zaległości przekraczających odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3% kwoty należnych składek na ubezpieczenie społeczne i należnych zobowiązań podatkowych

w poszczególnych podatkach był również spełniony, gdy podmiot ureguluje te zaległości wraz z odsetkami w terminie 30 dni od dnia powstania tych zaległości.

Przyjęcie takiego rozwiązania powinno umożliwić spełnienie przez przedsiębiorców wymogów opisanych w ustawie o VAT nawet w sytuacji nieumyślnej i niezamierzonej pomyłki lub błędu rachunkowego, skutkującego powstaniem zaległości. Nieumyślne błędy nie powinny przekroczyć określonego przepisami 3% progu. Wskazana propozycja wzmocni poczucie pewności prawa u przedsiębiorców, którzy – nawet w sytuacji nieumyślnego powstania zaległości – będą mogli uzyskać od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej wymagane przepisami prawa zaświadczenie.

Jednocześnie proponowane regulacje nadal będą zabezpieczać interesy podróżnych i będą dawać gwarancję rzetelności rozliczeń zarówno co do podróżnego, jak i sprzedawcy, z którym została zawarta umowa na obsługę zwrotów.

Art. 1 pkt 31 ustawy nowelizującej (dodanie art. 127a w ustawie o VAT)

Proponowany przepis wprowadza obowiązek elektronicznego obiegu dokumentów TAX FREE zobowiązując sprzedawcę do wystawienia, w momencie dokonania sprzedaży podróżnemu, dokumentu elektronicznego TAX FREE w systemie TAX FREE. Przepis ten zobowiązuje również sprzedawcę do wydania podróżnemu za jego zgodą i w sposób z nim uzgodniony dokumentu elektronicznego TAX FREE lub wydania wydruku dokumentu elektronicznego TAX FREE. Dokument elektroniczny TAX FREE będzie zawierał dane niezbędne do prawidłowego udokumentowania dostawy towarów, od której podróżny może ubiegać się o zwrot podatku, co do zasady będą to dane analogiczne, jakie zawiera obecny dokument wystawiany przez sprzedawców dla podróżnego. Wydruk dokumentu elektronicznego będzie dodatkowo zawierał dane dotyczące potwierdzania wywozu towarów poza terytorium UE. Szczegółowe dane będą określone w rozporządzeniu.

Regulacja ta stanowi uproszczenie dla sprzedawców, podróżnych, organów celnych i skarbowych.

Art. 1 pkt 32 lit. a ustawy nowelizującej (dodanie ust. 1a w art. 128 ustawy o VAT)

Proponowany przepis wprowadza rozwiązanie ograniczające możliwości otrzymywania zwrotu podatku VAT jedynie przez podróżnego, który dokonał zakupu towarów w systemie TAX FREE. Oznacza to, że podróżny dokonując wyboru zwrotu kwoty podatku VAT w formie gotówkowej, byłby zobowiązany do osobistego odbioru gotówki bez możliwości ustanowienia pełnomocnika do odbioru gotówki. Zmiana formy wypłaty kwoty zwrotu podatku VAT

wskazana przez podróżnego w dokumencie TAX FREE w momencie zakupu towarów nie będzie możliwa.

Proponowana zmiana ma na celu uszczelnienie systemu VAT i ograniczenie popełniania oszustw z wykorzystaniem systemu TAX FREE, i przede wszystkim wzrost akceptacji przez podróżnych bezgotówkowych form wypłaty zwrotu podatku VAT oraz uniemożliwienia odbioru podatku VAT w formie gotówkowej przez osoby pozornie do tego upoważnione.

Art. 1 pkt 32 lit. b ustawy nowelizującej (zmiana art. 128 ust. 2–5 ustawy o VAT)

Proponowana zmiana w art. 128 ust. 2 ustawy o VAT zakłada, że podstawą do dokonania zwrotu podatku VAT podróżnemu będzie dokument elektroniczny TAX FREE wraz z elektronicznym potwierdzeniem wywozu towarów poza terytorium Unii Europejskiej ujętych w tym dokumencie. Obecnie obowiązującym potwierdzeniem przez urząd celno-skarbowy jest stempel z numeratorem „VAT – ZWROT” na dokumencie TAX FREE w formie papierowej.

Jednocześnie zakłada się rezygnację z obowiązku dołączania paragonu fiskalnego, który zostanie zastąpiony obowiązkowo umieszczanym w elektronicznym dokumencie TAX FREE numerem unikatowym kasy rejestrującej wraz z numerem paragonu fiskalnego potwierdzającym dokonanie sprzedaży dokonanej w systemie TAX FREE, jednoznacznie identyfikującymi sprzedaż towarów zaewidencjonowaną przy zastosowaniu danej kasy rejestrującej.

Proponowana zmiana art. 128 ust. 3 ustawy o VAT ma charakter dostosowujący do wprowadzanych zmian w art. 127a dotyczących wprowadzenia elektronicznego dokumentu TAX FREE. Ponadto w związku z wprowadzeniem elektronicznego potwierdzenia w systemie TAX FREE wywozu przez podróżnego towarów poza terytorium UE proponuje się rezygnację ze stosowania stempla zaopatrzonego w numeratorem, który był dotychczas wykorzystywany do potwierdzania przez urząd celno-skarbowy wywozu towarów na papierowym dokumencie TAX FREE. Potwierdzenie wywozu na wydruku dokumentu elektronicznego TAX FREE będzie dokonywane przez urząd celno-skarbowy na żądanie podróżnego jedynie pieczęcią „Polska-Cło”. Potwierdzenie na wydruku dokumentu elektronicznego TAX FREE, bez elektronicznego potwierdzenia w systemie nie będzie uprawniało podróżnego do otrzymania zwrotu podatku.

Proponowane zmiany do art. 128 ust. 4 ustawy o VAT stanowią konsekwencję wprowadzenia art. 127a, dotyczącego określenia elektronicznego dokumentu TAX FREE stanowiącego podstawę do dokonania zwrotu podatku VAT podróżnym, i dotyczą przypadków

wykorzystywania wydruku dokumentu elektronicznego TAX FREE do potwierdzenia wywozu towarów przez podróżnych poza terytorium Unii Europejskiej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niż Polska.

Proponowany przepis art. 128 ust. 5 ustawy o VAT jest konsekwencją rezygnacji ze stempla zaopatrzonego w numerator. Potwierdzenie wywozu towarów nabytych przez podróżnych na terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium RP przebiegałoby na dotychczasowych zasadach, z tą różnicą, że potwierdzenie to będzie dokonane pieczęcią „Polska-Cło”.

Art. 1 pkt 33 lit. a–c ustawy nowelizującej (zmiana art. 129 ust. 1 pkt 1–3 ustawy o VAT)

Proponowane zmiany polegają na dostosowaniu przepisów do projektowanych nowych rozwiązań.

Zmiana wprowadzona w pkt 1 jest konsekwencją proponowanych zmian ust. 4 w art. 127 ustawy o VAT.

Zmiana wprowadzona w pkt 2 jest konsekwencją wprowadzenia elektronicznego potwierdzenia wywozu towarów (zmiana wprowadzana w art. 128 ust. 2 ustawy o VAT) dla towarów zakupionych u polskich sprzedawców, które zostały wywiezione poza terytorium UE przez przejścia graniczne zlokalizowane na terytorium RP, oraz w przypadku wywozu towarów poza UE przez inne państwo członkowskie potwierdzania na wydruku elektronicznego dokumentu TAX FREE (zmiana wprowadzana w art. 128 ust. 4). Sprzedawca chcąc zastosować stawkę 0%, obowiązany będzie posiadać elektroniczne potwierdzenie wywozu lub wydruk dokumentu zawierającego potwierdzenie wywozu poza terytorium UE, gdy wywóz nastąpi przez inne niż Polska państwo członkowskie UE.

Zmiana wprowadzona w pkt 3 ma charakter dostosowujący do projektowanych zmian.

Proponowana zmiana w pkt 3 lit. a związana jest z rozszerzeniem katalogu możliwych form zwrotu podatku w formie bezgotówkowej (art. 127 ust. 5 ustawy o VAT).

W związku z rezygnacją z obowiązkowego papierowego dokumentu TAX FREE, na którym podróżny potwierdzał otrzymanie zwrotu podatku w formie gotówkowej, proponuje się dodanie, jako warunku umożliwiającego zastosowanie przez sprzedawcę preferencyjnej stawki podatku VAT 0% w przypadku dokonania wypłaty kwoty zwrotu podatku VAT podróżnemu w formie gotówkowej, obowiązku posiadania przez sprzedawcę dokumentu, na którym

podróżny potwierdził własnoręcznym czytelnym podpisem otrzymanie zwrotu podatku w formie gotówkowej wraz z datą jego otrzymania (w art. 129 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o VAT).

Podkreślić należy, że nie jest to nowy obowiązek. Obecnie sprzedawca również musi posiadać dokument potwierdzający dokonanie zwrotu podatku w formie gotówkowej, aby móc zastosować stawkę podatku 0%. Potwierdzenie to dokonywane było bezpośrednio na zwracanym papierowym dokumencie TAX FREE, na którym jest potwierdzenie wywozu towarów.

Art. 1 pkt 34 ustawy nowelizującej (zmiana art. 130 ust. 1 pkt 2 i 3)

Uchylenie pkt 2 dotyczącego określenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych wzoru stempla wynika z proponowanej rezygnacji z korzystania z tego stempla i zastąpienie go pieczęcią „Polska-Cło”. Wzór pieczęci „Polska-Cło” został określony w § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 grudnia 2019 r. w sprawie wzorów zamknięć urzędowych, w tym pieczęci, stempli i innych znaków (Dz. U. poz. 2426).

Proponowana zmiana w pkt 3 polega na dostosowaniu odesłania do właściwego przepisu.

Z uwagi na to, że w niektórych przypadkach potrzebny będzie wydruk dokumentu TAX FREE, proponuje się, aby niezbędne dane takiego wydruku były również określone w rozporządzeniu.

Art. 1 pkt 36 ustawy nowelizującej (dodanie ust. 14a w art. 145a ustawy o VAT)

W dodawanym do art. 145a ust. 14a proponuje się wprowadzenie norm prawnych, które pozwolą na stosowanie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej do kar pieniężnych przewidzianych w ustawie o VAT. Za wprowadzeniem w zakresie kar nakładanych na podatnika za niepoddanie kasy rejestrującej obowiązkowemu przeglądowi technicznemu lub na producenta za wprowadzenie do obrotu kasy niespełniającej deklarowanych funkcji/wymagań technicznych lub do której nie dołączono takiej deklaracji odesłania do stosowania przepisów Ordynacji podatkowej przemawia celowość zapewnienia jednolitości procedury stosowanej przy nakładaniu kar przez naczelnika urzędu skarbowego.

Art. 1 pkt 37 ustawy nowelizującej (zmiana art. 145b ustawy o VAT)

Proponowana zmiana wprowadza obowiązek stosowania kas online dla sprzedawców dokonujących dostawy towarów w systemie zwrotu podatku podróżnym. Podatnicy ci będą mogli prowadzić ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii do 31 grudnia 2021 r. Ewidencja sprzedaży na kasie online

rozpocznie się z dniem 1 stycznia 2022 r., tj. od wejścia w życie elektronicznego obiegu dokumentów TAX FREE.

Jednocześnie proponuje się umożliwienie dokonania sprzedawcom odliczenia lub zwrotu zgodnie z art. 111 ust. 4 i 5 na zakup kas rejestrujących.

Art. 1 pkt 38 ustawy nowelizującej (załącznik nr 3 do ustawy o VAT)

Proponowane zmiany w załączniku nr 3 do ustawy mają wyłącznie charakter techniczny i redakcyjny, ich wprowadzenie jest potrzebne dla klarowności przepisów.

Proponowane wykreślenie w poz. 48 załącznika wyrazu „symbol” odnoszącego się do Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) ma na celu ujednoczenie zapisów w tym zakresie stosowanych w poszczególnych pozycjach tego załącznika.

Natomiast wykreślenie z załącznika – w tytule kolumny 2 – wyrazu „2015” odnoszącego się do PKWiU (obecny zapis „PKWiU 2015” zastępuje się zapisem „PKWiU”) ujednocza zapisy załącznika z przepisami samej ustawy.

Nadanie nowego brzmienia tytułowi kolumny 3 (poprzez dodanie odniesienia do usług) porządkuje zapisy tego załącznika.

Art. 1 pkt 39 ustawy nowelizującej (załącznik nr 10 do ustawy)

Proponowane zmiany do załącznika nr 10 do ustawy mają charakter techniczny i dostosowujący:

- zmiana w zakresie książek dostarczanych drogą elektroniczną wiąże się ze zmianą dokonaną w definicji czasopism regionalnych i lokalnych w art. 2 pkt 27g ustawy o VAT,
- zmiany polegające na wykreśleniu – z tytułu kolumny 2 załącznika – wyrazu „2015” odnoszącego się do PKWiU (obecny zapis „PKWiU 2015” zastępuje się zapisem „PKWiU”) ujednoczają zapisy załącznika z przepisami samej ustawy – zmiana analogiczna jak w załączniku nr 3 do ustawy (pkt 30 noweli).

Art. 1 pkt 40 ustawy nowelizującej (załącznik nr 15 do ustawy o VAT)

Niniejszą ustawą proponuje się również nowe brzmienie załącznika nr 15 do ustawy. Obecnie towary oraz usługi wymienione w tym załączniku identyfikowane są według PKWiU 2008. Proponuje się, aby od 1 stycznia 2021 r. zastosować w tym zakresie aktualną klasyfikację, czyli PKWiU 2015.

Zgodnie z wcześniejszymi zapowiedziami, w resorcie finansów podjęto próby przejścia przy identyfikowaniu towarów wymienionych w załączniku nr 15 na Nomenklaturę Scaloną. Prowadzone prace wykazały, że dokładne przełożenie zakresu tego załącznika z PKWiU 2008 na CN nie jest możliwe z uwagi na różną konstrukcję i założenia obu klasyfikacji. Przejście na CN wykazało, że w niektórych przypadkach mogłoby dojść do zmiany zakresu przedmiotowego niektórych pozycji załącznika nr 15 względem decyzji derogacyjnej.

Z uwagi na fakt, że podstawą umożliwiającą wprowadzenie tego mechanizmu jest *decyzja wykonawcza Rady (UE) 2019/310 z dnia 18 lutego 2019 r. w sprawie upoważnienia Polski do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 226 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej* (Dz. Urz. UE L 51/19), co oznacza, że ten szczególny mechanizm może być stosowany do dostaw towarów i świadczenia usług identyfikowanych według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) enumeratywnie wymienionych w załączniku do ww. decyzji. Zatem zmiana załącznika nr 15 na CN musiałaby być poprzedzona drobiazgową analizą i konsultacjami projektu przepisów, prawdopodobnie potrzebny byłby również dialog z Komisją Europejską w tym temacie. Przeprowadzenie stosownych analiz i konsultacji wymaga odpowiedniego czasu, zwłaszcza mając na uwadze dość szczegółowe brzmienie załącznika nr 15.

Z uwagi na ewentualne ryzyko zmiany zakresu przedmiotowego załącznika nr 15 proponuje się przejście przy identyfikowaniu towarów wymienionych w tym załączniku na PKWiU 2015. Zastosowanie tej klasyfikacji praktycznie gwarantuje, że zakres załącznika nr 15, a więc i zakres obowiązkowego stosowania mechanizmu podzielonej płatności pozostanie bez zmian i tym samym nie dochodzi do zmiany zakresu wyznaczonego decyzją wykonawczą Rady (UE) 2019/310.

Dodatkowo prawidłowość przełożenia załącznika nr 15 z symboli PKWiU 2008 na PKWiU 2015 została potwierdzona przez Główny Urząd Statystyczny.

Art. 2 projektu

Zmiany w zakresie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe

Zmiana w art. 62b ust. 2 poprzez dodanie pkt 3a jest realizacją dopuszczenia możliwości dokonywania płatności z rachunku VAT kwoty odpowiadającej kwocie podatku z tytułu importu towarów czy też należności celnych na rzecz agencji celnych. Szczegółowe wyjaśnienia co do tej możliwości umieszczono przy uzasadnieniu do art. 108a ust. 3d ustawy o VAT.

Natomiast zmiana w art. 62b ust. 2 pkt 10 i art. 62e to zmiana o charakterze techniczno-legislacyjnym mająca na celu uniknięcie stosowania definicji nawiasowej. Pozostawienie zapisu w aktualnej formie oznacza stosowanie definicji rachunku technicznego wyłącznie do sytuacji wskazanej w przepisie i uniemożliwi zastosowanie tego pojęcia do innych przypadków.

Przepisy przejściowe

Proponuje się przepis przejściowy (**art. 3 projektu**), zgodnie z którym rachunki rozliczeniowe, o których mowa w art. 96b ust. 3 pkt 13 ustawy zmienianej w art. 1, będą widoczne według stanu na dzień przypadający nie wcześniej niż dzień 1 września 2019 r. Przesłanką do wskazania tej daty jest fakt, że właśnie od 1 września 2019 r. wykaz podatników VAT został udostępniony przez Szefa KAS.

Należy mieć na uwadze, że rachunki zamieszczane w wykazie mają być potwierdzane przy wykorzystaniu STIR, zaś STIR zawiera dane dopiero od 2018 r.

Niezwykle istotne jest również to, że konsekwencje za dokonanie zapłaty na rachunek spoza wykazu obowiązują dopiero od dnia 1 stycznia 2020 r. i dopiero od tej daty niezwykle istotna jest informacja o rachunku bankowym,

Wprowadzany przepis przejściowy (**art. 4 projektu**) ma na celu umożliwienie przekazywania informacji o rachunkach, które nie są potwierdzane za pomocą systemu STIR, tym podmiotom, które mają dostosowane systemy informatyczne i mogą to zrobić wcześniej niż na dzień 1 czerwca 2021 r. (dzień wejścia w życie art. 96c ustawy o VAT).

Art. 5

Proponowany przepis art. 5 projektu reguluje kwestię stosowania zmienianych niniejszą ustawą przepisów ustawy o VAT dotyczących: definicji rolnika ryczałtowego (art. 2 pkt 19), definicji czasopism regionalnych i lokalnych (art. 2 pkt 27g), zwolnienia dla dostaw towarów i świadczenia usług dokonywanych przez rolnika ryczałtowego (art. 43 ust. 1 pkt 3), pozycji 24 załącznika nr 10 do ustawy – stawka 5% dla dostaw książek dostarczanych drogą elektroniczną, jak również przepisów związanych z wydawaniem WIS (zmieniany art. 42a pkt 2 oraz dodawany art. 42b ust. 3a i 3b).

Zgodnie z przepisem przejściowym ww. przepisy ustawy o VAT w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą będą stosowane we wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowań w sprawie wydania WIS.

Art. 6 i art. 7

Przepisy przejściowe dotyczące wprowadzanych niniejszym projektem ustawy art. 42ca i art. 42ha do ustawy o VAT omówiono w części uzasadnienia do wprowadzanych rozwiązań (vide uzasadnienie do art. 1 pkt 9 i 10 ustawy nowelizującej).

Art. 8

Proponowany przepis reguluje kwestie stosowania przepisów ustawy o VAT zmienianych niniejszą ustawą dotyczących dostawy towarów podróżnym. Zgodnie z przepisem przejściowym do dostawy towarów podróżnym dokonanej przed wejściem w życie nowych regulacji i zwrotu podatku od takiej dostawy zastosowanie będą miały dotychczasowe przepisy.

Art. 9

Art. 9 projektu ustawy jest podstawą do możliwości zarejestrowania się przez podatników na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych w celu korzystania z systemu TAX FREE przed 01.01.2022 r., aby umożliwić im przygotowanie się do stosowania systemu od tej daty.

Na sprzedawców, którzy będą chcieli dokonywać dostaw towarów podróżnym począwszy **od 1 stycznia 2022 r.** (tj. sprzedawców kontynuujących dostawy towarów podróżnym oraz rozpoczynających dokonywanie takich dostaw od 1 stycznia 2022 r.), przepis nakłada obowiązek dokonania rejestracji na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych w celu korzystania z systemu TAX FREE w terminie **do dnia 31 grudnia 2021 r.**, tj. przed wejściem w życie zmian dotyczących TAX FREE. Umożliwi to sprawne zafunkcjonowanie systemu TAX FREE od momentu jego wprowadzenia w życie (tj. od 1 stycznia 2022 r.) oraz niezakłóconą kontynuację prowadzenia takiej działalności przez sprzedawców będących obecnie w systemie zwrotu podatku podróżnym. Brak rejestracji na PUESC po 31 grudnia 2021 r. uniemożliwi bowiem korzystanie z systemu TAX FREE i w konsekwencji dokonywanie dostaw towarów podróżnym, chcącym skorzystać z prawa do zwrotu podatku.

Sprzedawcy będą mogli dokonać rejestracji przed terminem wejścia w życie zmian dotyczących TAX FREE, tj. **od 1 lipca 2021 r.** Przyjęcie takiego rozwiązania umożliwi wykonanie obowiązku rejestracyjnego z wyprzedzeniem i da sprzedawcom wystarczająco długi okres na dostosowanie działalności do nowych przepisów. Ze względu na liczbę podmiotów objętych obowiązkiem rejestracji okres ten pozwoli na rozłożenie w czasie procesu rejestracji.

Od 1 stycznia 2022 r. podstawą rejestracji na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych w celu korzystania z systemu TAX FREE będą przepisy art. 127 ust. 4 pkt 1 ustawy o VAT (art. 1 pkt 30 lit. b tiret pierwsze projektu).

Jednocześnie nie istnieje potrzeba dodatkowych uregulowań dotyczących tworzenia systemu TAX FREE gdyż system ten jest częścią Programu PUESC, który zapewnia elektroniczną obsługę klientów KAS we wszelkich obszarach obsługiwanych przez KAS.

Art. 10 i art. 11

Przepisy przejściowe dotyczące zmian wprowadzanych niniejszym projektem ustawy do art. 29a ust. 13, 15, 16 i art. 86 ust. 19a i 19b ustawy o VAT omówiono w części uzasadnienia do wprowadzanych zmian we wskazanych przepisach (vide uzasadnienie do art. 1 pkt 3 lit. a–c oraz pkt 12 lit. b i c ustawy nowelizującej).

Art. 12 projektu – wejście w życie ustawy

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., z wyjątkiem:

- 1) zmian dotyczących STIR, które wchodzi w życie **z dniem 1 czerwca 2021 r.**: określonych w art. 1 pkt 16, w zakresie przekazywania przy wykorzystaniu STIR informacji o numerach rachunków, o których mowa w art. 119zh pkt 2–9 Ordynacji podatkowej, będących rachunkami rozliczeniowymi, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 Prawa bankowego, lub imiennymi rachunkami w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której podmiot jest członkiem, otwartymi w związku z prowadzoną przez członka działalnością gospodarczą do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) zmian dotyczących Tax Free, które wchodzi w życie **z dniem 1 stycznia 2022 r.**: art. 1 pkt 1 lit. c, pkt 24 lit. b i c, pkt 30–34 i pkt 37;
- 3) art. 9 dotyczącego Tax Free, który wejdzie w życie **z dniem 1 lipca 2021 r.**

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, w przypadkach określonych w obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach Unii Europejskiej.

Zakres ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo bankowe</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jan Sarnowski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Paweł Selera, Dyrektora Departamentu Podatku od Towarów i Usług, tel. 22 694-36-21, email: sekretariat.pt@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia: 16 października 2020 r.</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w Wykazie prac UD118</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem, dla którego jest proponowane wprowadzenie nowelizacji ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz.106, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT”, jest wprowadzenie:

- 1) rozwiązań w zakresie uproszczenia rozliczania przez podatników podatku od towarów i usług – pakiet Slim VAT (*Simple Local And Modern VAT*);
- 2) rozwiązań o charakterze doprecyzującym i uzupełniającym w stosunku do niektórych konstrukcji prawnych w podatku od towarów i usług;
- 3) zmian w zakresie systemu zwrotu podatku podróznym (TAX FREE).

Ad 1. Wprowadzone w ostatnich latach przez Ministra Finansów rozwiązania prawne i informatyczne w zakresie rozliczeń podatkowych usprawniają dokonywanie tych rozliczeń przez podatników oraz ułatwiają prowadzenie procesów ich weryfikacji przez organy podatkowe.

Obecny postęp technologiczny w rozliczaniu podatków oraz wprowadzenie narzędzi analitycznych i zabezpieczających przed nadużyciami w VAT, w tym takich jak JPK_VAT, STIR, SENT, MPP (mechanizm podzielonej płatności), system kas on-line, tzw. white lista, umożliwiających Szefowi KAS sprawną weryfikację rozliczeń podatników, przyczynił się do uszczelnienia rozliczeń i poboru podatku od towarów i usług.

Wprowadzone w ostatnich latach narzędzia uszczelniające VAT oraz związane z tym efekty w zakresie walki z nadużyciami w VAT pozwoliły na weryfikację rozwiązań dotyczących rozliczania VAT, w niektórych przypadkach obowiązujących od 2004 r. Celem przeprowadzonego audytu tych rozwiązań było wyeliminowanie obciążeń administracyjnych w zakresie rozliczania podatku VAT po stronie podatników.

Propozycje rozwiązań w tym zakresie zawarto w niniejszym projekcie ustawy – Pakiet Slim VAT.

Pakiet Slim VAT wpisuje się również w odpowiedź na postulaty przedsiębiorców kierowane do Prezesa Rady Ministrów oraz do Ministra Finansów w związku z potrzebą przeciwdziałania negatywnym skutkom społeczno-gospodarczym pandemii COVID-19.

Ad 2. Pakiet przepisów tzw. doprecyzujących i uzupełniających VAT dotyczy głównie takich obszarów jak:

- zmiany do matrycy stawek VAT i Wiążącej Informacji Stawkowej,
- przełożenie symboli PKWiU 2008 na symbole PKWiU 2015 w załączniku nr 15 do ustawy o VAT i w zakresie wyłączeń ze zwolnienia podmiotowego określonych w art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. f i g ustawy o VAT,
- zmiany doprecyzujące w zakresie wykazu podatników VAT (tzw. white lista),
- zmiany doprecyzujące w zakresie mechanizmu podzielonej płatności,
- zmiany doprecyzujące w zakresie nowego JPK VAT,
- uchylenie ust. 8 w art. 7 ustawy o VAT – jako rozwiązania nadmiarowego, które w warunkach rozliczeń krajowych zaburza logikę w podejściu do opodatkowania dostawy towarów.

Ad 3 Zmiany w zakresie systemu zwrotu podatku podróznym (TAX FREE).

Obserwowany i utrzymujący się od lat wysoki poziom sprzedaży w Polsce towarów podróznym spoza Unii Europejskiej, dynamiczny rozwój technologii cyfrowych umożliwiających dokonywanie szybkich i bezpiecznych transferów dużych partii danych oraz oczekiwania przedsiębiorców w zakresie zapewnienia przez państwo równych dla wszystkich, bezpiecznych,

innowacyjnych oraz właściwych/stabilnych warunków prowadzenia działalności gospodarczej wymuszają podjęcie działań zmierzających do realizacji powyższych oczekiwań i wyzwań. W związku z tym przygotowano pakiet rozwiązań do procedury potwierdzania i rozliczania dokumentów TAX FREE.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Opis najważniejszych zmian proponowanych do wprowadzenia w projekcie ustawy:

I. Pakiet zmian upraszczających „Slim VAT”

1. Wydłużenie terminu na wywóz towarów dla zachowania stawki 0% przy opodatkowaniu zaliczek z tytułu eksportu towarów z 2 na 6 m-cy.
2. Wydłużenie terminu do odliczenia VAT naliczonego na bieżąco łącznie do 4 okresów rozliczeniowych, a w przypadku podatników rozliczających się kwartalnie, odliczanie na dotychczasowych zasadach, tj. do 3 okresów rozliczeniowych.
3. Spójne kursy walut – dodanie opcjonalnego dla podatników rozwiązania o możliwości stosowania do określenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej przeliczania na złote zgodnie z zasadami przeliczania przychodu wynikającymi z przepisów o podatku dochodowym, obowiązującymi tego podatnika na potrzeby rozliczania dla danej transakcji (po wyborze opcji podatnik jest obowiązany do jej stosowania przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy licząc od początku miesiąca, w którym ją wybrał).
4. Wprowadzenie możliwości odliczania podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących nabycie usług noclegowych w celu ich odsprzedaży.
5. Podwyższenie limitu na nieewidencjonowane prezenty małej wartości z 10 zł do 20 zł.
6. Brak konieczności uzyskiwania potwierdzeń odbioru faktur korygujących in minus.
7. Wprowadzenie do ustawy przepisu dotyczącego rozliczania faktur korygujących zwiększających cenę. Rozwiązanie potwierdza dotychczasową praktykę, zgodnie z którą w przypadku gdy podstawa opodatkowania ulega zwiększeniu, korekty tej podstawy dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym zaistniała przyczyna zwiększenia podstawy opodatkowania.

II. Pakiet zmian o charakterze doprecyzującym i upraszczającym:

1. Zmiany w zakresie wiążącej informacji stawkowej (WIS) wprowadzonej ustawą z dnia 9 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1751, z późn. zm.) – dalej: „ustawa z dnia 9 sierpnia 2019 r.”, mające na celu dopracowanie i uzupełnienie systemu WIS jako całości, tj. wprowadzenie 5-letniego okresu ważności WIS (art. 42ha), wprowadzenie ograniczenia ochrony, jaką zapewnia WIS podatnikowi w przypadku, gdy WIS zostanie wykorzystana w transakcjach stanowiących nadużycie prawa (art. 42ca), umożliwienie otrzymywania przez podatników WIS dla towarów klasyfikowanych w ustawie o VAT według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) – np. dla towarów objętych mechanizmem podzielonej płatności – czego nie przewidują obecne przepisy w tym zakresie (art. 42a pkt 2), wprowadzenie zasady niewydania WIS, gdy zakres przedmiotowy wniosku o jej wydanie pokrywa się z przedmiotem toczącego się postępowania lub sprawa została rozstrzygnięta w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego (art. 42b ust. 3a i 3b).
2. Zmiany w zakresie stawek podatku VAT mają wyłącznie charakter redakcyjny i doprecyzujący – np. tytuły kolumn w załącznikach nr 3 i nr 10 do ustawy.
3. Zmiany o charakterze dostosowującym przepisy ustawy o VAT do przepisów wprowadzonych ustawą z dnia 9 sierpnia 2019 r. – w zakresie definicji rolnika ryczałtowego (art. 2 pkt 19), definicji czasopism regionalnych i lokalnych (art. 2 pkt 27g), tytułu zwolnieniowego dla dostawy produktów rolnych oraz świadczenia usług rolniczych przez rolnika ryczałtowego (art. 43 ust. 1 pkt 3).
4. Dodanie art. 109 ust. 31 spowoduje, że poprzez wskazanie, że do kar pieniężnych przewidzianych w ustawie o VAT stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej. Wyeliminowane zostaną sytuacje pozostawiania przez organy równoległe w dwóch procedurach – jednej regulowanej Ordynacją podatkową (najczęściej czynności sprawdzające, w których zidentyfikowano błąd) i drugą regulowaną k.p.a. (wezwanie do usunięcia błędu i decyzja o nałożeniu kary).
5. Zmiany załącznika nr 15 i w art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. f i g ustawy o VAT – doprecyzowano w związku przełożeniem objętych tą regulacją grupowań towarów w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (dalej: PKWiU) 2008 na PKWiU 2015 r. Dodatkowo w projekcie doprecyzowano brzmienie art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. g ustawy o VAT. Zgodnie z projektem ze zwolnienia podmiotowego w VAT wyłączone są zarówno części i akcesoria do pojazdów samochodowych i motocykli.

III. Zmiana w zakresie Tax Free – wprowadzenie elektronicznego obiegu dokumentów TAX FREE.

Proponuje się, aby obecnie obowiązująca procedura wystawiania, potwierdzania i rozliczania dokumentów TAX FREE była realizowana za pośrednictwem elektronicznego obiegu dokumentów TAX FREE, rejestrowanych w systemie teleinformatycznym służącym do obsługi dokumentów, będących podstawą dokonania zwrotu podatku VAT podróżnym, na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych (PUESC). Proponuje się także wprowadzenie obowiązku stosowania kas on-line przez sprzedawców uczestniczących w systemie zwrotu podatku podróżnym. Realizacja powyższego zamierzenia wymaga dokonania zmian przepisów ustawy o VAT, w szczególności artykułów: 2, 109, 127, 128, 129 i 130 oraz zmian przepisów wykonawczych.

IV. Projekt zawiera również zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia – Prawo bankowe. W zakresie tej ustawy proponuje się:

- 1) zmiany o charakterze techniczno-legislacyjnym mające na celu uniknięcie stosowania definicji nawiasowej w przypadku stosowania pojęcia „rachunek techniczny”;
- 2) zmianę polegającą na wprowadzeniu możliwości dokonywania płatności z rachunku VAT kwoty odpowiadającej kwocie podatku z tytułu importu towarów czy też należności celnych na rzecz agencji celnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku od towarów i usług, w tym podatnicy VAT czynni oraz podatnicy zwolnieni podmiotowo z VAT	Proponowane zmiany mogą wpłynąć na wszystkich podatników podatku od towarów i usług, tj. ok. 1,6 mln (stan na dn. 31.12.2019 r.). Liczba podmiotów zwolnionych podmiotowo z VAT (stan na dn. 31.12.2019 r.) to 162 908.	Hurtownia danych SPR VAT wg stanu na dn. 03.03.2020 r.	Projekt w zakresie rozwiązań w większości o charakterze upraszczającym i doprecyzowującym będzie oddziaływał na podatników VAT tzw. czynnych. Jednak pewne rozwiązania upraszczające, jak np. white listy, będą oddziaływały również na podatników zwolnionych podmiotowo z VAT.
Podatnicy VAT czynni	ok. 1,6 mln podatników (stan na dn. 31.12.2019 r.)	Hurtownia danych SPR VAT wg stanu na dn. 03.03.2020 r.	Wprowadzenie rozwiązań upraszczających rozliczanie VAT – pakiet Slim VAT. Oznacza zmniejszenie obciążeń w rozliczaniu VAT dla podatników. Część rozwiązań oznacza również wprowadzenie korzyści finansowych dla przedsiębiorców. Wprowadzenie przepisu dotyczącego rozliczania faktur korygujących zwiększających cenę oznacza zwiększenie pewności prawa dla podatników.
Podatnicy podatku od towarów i usług, w tym	Proponowane zmiany mogą	Hurtownia danych SPR VAT wg stanu na dn. 03.03.2020 r.	Zmiany do Wiążącej Informacji Stawkowej mające

podatnicy VAT czynni oraz podatnicy zwolnieni podmiotowo z VAT	wpłynąć na wszystkich podatników podatku od towarów i usług, tj. ok. 1,6 mln (stan na dn. 31.12.2019 r.) Liczba podmiotów zwolnionych podmiotowo z VAT (stan na dn. 31.12.2019 r.) to 162 908.		na celu dopracowanie i uzupełnienie systemu WIS jako całości (rozszerzenie możliwości wydawania WIS również w stosunku do towarów identyfikowanych za pomocą PKWiU, uzupełnienie procedury o zapis, że gdy zakres przedmiotowy wniosku o WIS pokrywa się z przedmiotem toczącego się postępowania lub sprawa została rozstrzygnięta w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego WIS nie będzie wydawana, możliwość zastosowania klauzuli nadużycia prawa w stosunku do WIS, wprowadzenie 3-letniego terminu obowiązywania WIS).
Podatnicy podatku od towarów i usług, w tym podatnicy VAT czynni oraz podatnicy zwolnieni podmiotowo z VAT, dokonujący dostaw towarów określonych w art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. f i g ustawy o VAT	j.w.	j.w.	Konieczność przełożenia symboli PKWiU 2008 na symbole PKWiU 2015 w zakresie wyłączeń ze zwolnienia podmiotowego określonych w art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. f i g ustawy o VAT. Doprecyzowanie brzmienia art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. g ustawy o VAT dotyczące wyłączenia ze zwolnienia podmiotowego w VAT zarówno części i akcesoriów do pojazdów samochodowych i motocykli.
Podmioty gospodarki narodowej podlegające opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług (ustalonym na podstawie symboli grupowań PKWiU), dokonujące transakcji w zakresie towarów i usług objętych obligatoryjnym mechanizmem odwróconej płatności, czyli towarów i usług wymienionych w załączniku nr 15 do ustawy.	Szacuje się, że wprowadzane rozwiązania będą dotyczyły ok. 554 000 podmiotów	Dane zaczerpnięte z Hurtowni danych SPR wg stanu na dzień 20 lutego 2019 r. czyli na dzień szacowania ilości podatników przy wprowadzaniu obowiązkowej formy mechanizmu podzielonej płatności.	Konieczność przełożenia symboli PKWiU 2008 na symbole PKWiU 2015 w załączniku nr 15 do ustawy o VAT .
Podatnicy z zakresu TAX FREE	Ponad 6,9 tysięcy firm	Dane IAS za 2016 rok	Bezpośrednie – podatnicy dokonujący sprzedaży towarów z zastosowaniem dokumentów TAX FREE będą zobowiązani do

			korzystania z elektronicznego systemu TAX FREE na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo – Celnych (PUESC) oraz do stosowania kas online
Podmioty pośredniczące	Obecnie w Polsce funkcjonują dwa podmioty pośredniczące .	Dane własne KAS za 2020 rok	Bezpośrednie – podmioty pośredniczące, dokonujące zwrotu podatku VAT będą zobowiązane do dostosowania posiadanego systemu rozliczania podatku do wprowadzanych rozwiązań.
Podróżni	Ponad 600 tysięcy podróżnych.	Dane własne KAS za 2018 rok	Bezpośrednie – elektroniczna obsługa dokumentów TAX FREE pozwoli na ułatwienie i przyspieszenie wywozu przez podróżnych towarów z zastosowaniem dokumentów TAX FREE oraz otrzymanie zwrotu zapłaconego podatku. Podróżni, w celu przyspieszenia odprawy granicznej, nie będą musieli samodzielnie dokonywać rejestracji dokumentów TAX FREE w systemie (w 2018 roku ponad 100 tysięcy podróżnych skorzystało z takiej możliwości).
Pracownicy Krajowej Administracji Skarbowej i funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej	Osoby zajmujące się rejestracją, kontrolą sprzedawców oraz funkcjonariusze w granicznych OC obsługujący TAX FREE.	Dane własne KAS	Bezpośrednie – uproszczenie procedury związanej z potwierdzaniem w granicznych oddziałach celnych wywozu przez podróżnych poza terytorium UE towarów z zastosowaniem dokumentów TAX FREE, ułatwienie czynności analitycznych i kontrolnych poprzez wykorzystanie elektronicznej bazy dokumentów TAX FREE.
Pracownicy Krajowej Administracji Skarbowej	Osoby zajmujące się weryfikacją plików JPK_VAT podatników	Dane własne KAS	Bezpośrednie – wprowadzenie regulacji zgodnie z którą do kar pieniężnych przewidzianych w ustawie o VAT za błędy w ewidencji stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został udostępniony w BIP RCL oraz był przedmiotem uzgodnień międzyresortowych, opiniowania i konsultacji publicznych. Ze względu na charakter projektowanych zmian mających na celu przede wszystkim uproszczenie rozliczeń VAT oraz doprecyzowanie niektórych konstrukcji VAT wyznaczono 21 dni do zgłoszenia uwag.

Projekt został przekazany do partnerów społecznych, m.in. Business Centre Club, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Naczelna Rada Adwokacka, Polska Izba Biegłych Rewidentów, Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług, Krajowa Izba Doradców Podatkowych, Krajowa Izba Gospodarcza, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacja LEWIATAN, Krajowa Izba Radców Prawnych, Polska Rada Biznesu, Polska Izba Handlu, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Polska Izba Paliw Płynnych, Polska Organizacja Gazu Płynnego, Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego, Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Izba Gospodarki Elektronicznej, Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców, Federacja Przedsiębiorców Polskich, Związek Rzemiosła Polskiego, Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl, Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej – UNICORN, Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce, Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji, Stowarzyszenie Eksporterów Polskich, Krajowe Stowarzyszenie Eksporterzy Rzeczypospolitej Polskiej, Polska Rada Centrów Handlowych, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kupców i Drobnej Wytwórczości, Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu, Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa, Federacja Gospodarki Żywnościowej RP, Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysłu Spożywczego i Opakowań”, Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego, Rada Krajowa Federacji Konsumentów, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Stowarzyszenie Samozatrudnieni, UNICORN Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw, Krajowa Izba Biegłych Rewidentów, Związek Banków Polskich, Polska Unia Dystrybutorów Stali, Związek Pracodawców Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego, Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego, Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego, Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złotem, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej, Federacja Konsumentów, Stowarzyszenie Konsumentów Polskich, Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw, Fundacja Republikańska, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców, Polska Izba Spedycji i Logistyki.

Zestawienie uwag z konsultacji wraz ze stanowiskiem Ministra Finansów zawarto w raporcie z konsultacji, dostępnym w BIP RCL. Zestawienie uwag z opiniowania oraz zestawienie uwag z uzgodnień międzyresortowych, wraz ze stanowiskami Ministra Finansów również dostępne w BIP RCL.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2019 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	Łącznie (2021–2030)
Dochody ogółem	-160,65	-165,48	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-1619,01
budżet państwa	A) -57,4	-57,4	-57,4	-57,4	-57,4	-57,4	-57,4	-57,4	-57,4	-57,4	-57,4	-574,0
	B) -103,25	-103,25	-103,25	-103,25	-103,25	-103,25	-103,25	-103,25	-103,25	-103,25	-103,25	-1032,5
	C) -4,83	-4,83	-0,96	-0,96	-0,96	-0,96	-0,96	-0,96	-0,96	-0,96	-0,96	-12,51
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	-160,65	-165,48	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61		-1619,01
budżet państwa	-160,65	-165,48	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61	-161,61		-1619,01
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>A) Skutek finansowy VAT w ujęciu rocznym w przypadku podwyższenia kwoty z 10 zł na 20 zł netto dla prezentów, w przypadku gdy podatnik nie prowadzi ewidencji osób, którym zostały przekazane towary, wynosi ok. – 57,4 mln zł przy założeniu, że każdy podatnik VAT (czynny) prześle w ciągu roku 20 prezentów.</p> <p>Przy założeniu zmiennej ilości prezentów np.10, 20, 30 lub 40 – skutek finansowy VAT w ujęciu rocznym wynosi odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ok. – 28,7 mln zł przy założeniu, że każdy podatnik VAT (czynny) prześle w ciągu roku 10 prezentów, 2) ok. – 57,4 mln zł przy założeniu, że każdy podatnik VAT (czynny) prześle w ciągu roku 20 prezentów. 3) ok. – 86,1 mln zł przy założeniu, że każdy podatnik VAT (czynny) prześle w ciągu roku 30 prezentów. 4) ok. – 114,78 mln zł przy założeniu, że każdy podatnik VAT (czynny) prześle w ciągu roku 40 prezentów. <p>Źródło danych: <i>Hurtownia danych SPR VAT wg stanu na dn. 03.03.2020 r.</i></p> <p>B) Skutek budżetowy dot. przepisu art. 88 ust. 1 pkt 4 wprowadzającego możliwość odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących nabycie usług noclegowych w celu ich odprzedaży. Przy założeniu, że jeśli dla pełnego odliczenia VAT z tytułu nabycia usług hotelowych skutek ten wyniósłby maksymalnie około 516 mln, to przyjęto założenie, że jeśli 20% stanowią refaktury usług hotelowych, wówczas dochody budżetu państwa z VAT zostałyby pomniejszone o około 103,25 mln zł w skali roku.</p> <p>C) Wprowadzenie elektronicznego obiegu dokumentów TAX FREE, elektronicznego potwierdzania wywozu towarów spowoduje uszczelnienie systemu w zakresie rozliczania podatku VAT, ograniczy nieprawidłowości, w szczególności związane z wykorzystaniem wywozu towarów z zastosowaniem dokumentów TAX FREE przez tzw. „karuzele podatkowe”, zapewni lepszy monitoring operacji gospodarczych poprzez wykorzystanie kompletnej, na bieżąco aktualizowanej bazy dokumentów TAX FREE oraz stanu ich przetworzenia, ułatwi kontrole podatkowe sprzedawców.</p> <p>Skutek budżetowy dotyczący wejścia w życie projektowanego przepisu art. 145b ust. 4, został wyliczony na podstawie danych w zakresie liczby podmiotów zarejestrowanych w systemie TAX FREE w stosunku rocznym. Dla oszacowania skutków budżetowych po pierwszym roku funkcjonowania regulacji przyjęto założenie, że w kolejnych latach mniejsza liczba podmiotów niż w pierwszym roku (nowe podmioty w systemie TAX FREE) dokona zakupu kas, tj. roczny skutek budżetowy wyniesie 20% kwoty - 4,8 mln zł = - 0,96 mln zł.</p>											

	Pozostałe zmiany w projekcie, w tym dotyczące: podzielonej płatności oraz przełożenia symboli PKWiU 2008 na symbole PKWiU 2015 w załączniku nr 15 do ustawy o VAT i w przepisach dotyczących wyłączenia z możliwości korzystania ze zwolnienia podmiotowego podatników dokonujących dostaw towarów, o których mowa w art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. f i g, a także zmiany dotyczące white listy i innych rozwiązań, w tym o charakterze upraszczającym Slim VAT i o charakterze doprecyzowującym niektóre konstrukcje VAT, nie wywierają wpływu na sektor finansów publicznych.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	Łącznie
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	duże przedsiębiorstwa	A) 57,4	57,4	57,4	57,4	57,4	57,4	57,4	57,4	57,4	57,4	574
			B) -11,7	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-30,1
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu projektu na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe. Projekt nie ma wpływu na osoby starsze i niepełnosprawne.										
Niemierzalne		<p>Wejście w życie zaproponowanych rozwiązań uprości oraz ograniczy koszty dokonywania sprzedaży w systemie TAX FREE przez przedsiębiorców poprzez wprowadzenie elektronicznej obsługi dokumentu TAX FREE oraz rezygnację z załączania do dokumentów TAX FREE papierowych paragonów fiskalnych z kas rejestrujących. Powyższe zmiany wpłyną korzystnie na uszczelnienie systemu podatkowego poprzez eliminację z niego nieuczciwych uczestników, a tym samym zapewnią równe szanse prowadzenia działalności gospodarczej przez pozostałych przedsiębiorców.</p> <p>Wprowadzane zmiany w zakresie mechanizmu podzielonej płatności wyeliminują wątpliwości, a zatem uproszą stosowanie przez podatników tego mechanizmu.</p> <p>Wprowadzane rozwiązania Slim VAT uproszą rozliczanie VAT dla podatników.</p> <p>Proponowane rozwiązania Slim VAT oznaczają zmniejszenie obciążeń w rozliczaniu VAT dla podatników (wprowadzenie spójnych zasad przeliczania walut na PLN dla VAT i podatku dochodowego, brak konieczności uzyskiwania potwierdzeń odbioru faktur korygujących). Część rozwiązań Slim VAT oznacza również wprowadzenie korzyści finansowych dla przedsiębiorców (wprowadzenie odliczenia VAT od usług noclegowych nabywanych w celu odsprzedaży, wydłużenie terminu na odliczanie VAT „na bieżąco” do 4 okresów rozliczeniowych miesięcznych, podwyższenie kwoty limitu na prezenty o małej wartości, wydłużenie terminu na wywóz towarów dla zachowania stawki 0% przy opodatkowaniu zaliczek z tytułu eksportu towarów z 2 na 6 m-cy). Wprowadzenie przepisu dotyczącego rozliczania faktur korygujących zwiększających cenę oznacza zwiększenie pewności prawa dla</p>										

		<p>podatników (dotychczas sposób korygowania tych faktur wynikał z praktyki i interpretacji). Proponowane rozwiązania Slim VAT powinny wpłynąć pozytywnie na rozwój konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców.</p>
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>A) Projekt, ze względu na wprowadzanie uproszczeń w rozliczeniu podatku VAT – likwidację zbędnych barier administracyjnych oraz wprowadzenie możliwości odliczania VAT od nabycia usług noclegowych w celu odsprzedaży, a także podwyższenie nieewidencjonowanego limitu na prezenty małej wartości do 20 zł – powinien wpłynąć pozytywnie na rozwój konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców.</p> <p>Korzyści po stronie przedsiębiorstw są symetryczne względem ujemnych skutków dla budżetu państwa. Skutek w ujęciu rocznym w przypadku podwyższenia kwoty z 10 zł na 20 zł netto dla prezentów, jeżeli podatnik nie prowadzi ewidencji osób, którym zostały przekazane towary wynosi ok. – 57,4 mln zł przyjmując, że każdy podatnik VAT (czynny) przekaze w ciągu roku 20 prezentów.</p> <p>B) Ponadto projekt wpłynie na koszty dla przedsiębiorstw wynikające z kosztów zakupu urządzeń o nowych funkcjonalnościach oraz kosztów dostępu do systemu (transmisji danych). Dla oszacowania ww. kosztów zakupu urządzeń o nowych funkcjonalnościach założono, że średni koszt zakupu takiego urządzenia wyniesie ok. 1 800 zł (kwota brutto). Natomiast do oszacowania kosztów ponoszenia dostępu do systemu (transmisji danych) przyjęto kwotę 600 zł (średni koszt roczny). W wyliczeniu została uwzględniona refundacja na zakup kasy w kwocie 700 zł. Koszty dla przedsiębiorstw obliczono jako sumę iloczynu liczby zakupu kas online w poszczególnych latach przez podatników¹⁾ oraz średniego kosztu zakupu kasy online oraz iloczynu liczby podatników obowiązanych do stosowania kas online w poszczególnych latach oraz średniego kosztu ponoszenia dostępu do systemu (transmisji danych).</p> <p>¹⁾ Założono następującą liczbę zakupu kas online w poszczególnych latach przez podatników: 2021 r.: 6901, dla poszczególnych lat 2022–2026: 1380.</p>	
<p>8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu</p>		
<p>☐ nie dotyczy</p>		
<p>Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).</p>	<p>☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy</p>	
<p>☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...</p>	<p>☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...</p>	
<p>Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.</p>	<p>☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy</p>	
<p>Komentarz:</p> <p>Wprowadzenie obowiązku wystawiania dokumentów TAX FREE z zastosowaniem elektronicznego systemu TAX FREE na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo – Celnym (PUESC) spowoduje zmniejszenie liczby dokumentów w formie papierowej, skrócenie czasu związanego z obiegiem dokumentów TAX FREE oraz wprowadzi wiele korzystnych zmian dla przedsiębiorców, podróżnych oraz budżetu państwa. Zmiany w systemie TAX FREE umożliwią skrócenie czasu/przyspieszenie zwrotu podatku podróżnym w formie bezgotówkowej. W kwestii natomiast nakładania na podmioty nowych obowiązków to jest obowiązek dokonania rejestracji na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnym (PUESC) w celu korzystania z systemu TAX FREE dla wszystkich sprzedawców uczestniczących w tym systemie również tych, którzy już obecnie są w tym systemie.</p> <p>Wprowadzane zmiany w zakresie mechanizmu podzielonej płatności jak też przełożenia symboli PKWiU 2008 na symbole PKWiU 2015 w załączniku nr 15 do ustawy o VAT i w przepisach dotyczących wyłączenia z możliwości korzystania</p>		

ze zwolnienia podmiotowego podatników dokonujących dostaw towarów, o których mowa w art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. f i g ustawy o VAT, a także zmiany dotyczące white listy, nie generują nowych obciążeń dla przedsiębiorców.

Rezygnacja z konieczności uzyskiwania potwierdzeń odbioru faktur korygujących „in minus” jako warunku dla pomniejszenia podstawy opodatkowania i podatku należnego spowoduje brak konieczności gromadzenia potwierdzeń otrzymania faktury korygującej oraz oczekiwania na ich dostarczenie. Zmiana jest istotna przede wszystkim dla tych podatników, u których okres oczekiwania na potwierdzenia odbioru faktur korygujących jest wydłużony.

Wprowadzenie opcjonalnego rozwiązania w zakresie spójnych kursów walut dla celów rozliczeń VAT i podatku dochodowego oznacza uproszczenie dla podatników zasad stosowania kursów do przeliczenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej. Ze względu na charakter upraszczający zmiany nie nakłada się na podatników dodatkowych obowiązków informacyjnych związanych ze zmianą zasad przeliczania kursów walut.

Wydłużenie terminu do odliczenia VAT naliczonego na bieżąco łącznie do 4 okresów rozliczeniowych w przypadku podatników rozliczających się za okresy miesięczne – wydłuży podatnikom rozliczającym się miesięcznie efektywnie czas na dokonanie odliczenia łącznie do 4 miesięcy bez konieczności dokonywania korekty deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym powstało u podatnika prawo do odliczenia (np. z otrzymanej faktury dokumentującej nabycie towarów lub usług). W stosunku do podatników rozliczających się kwartalnie rozwiązanie pozostaje bez zmian do obowiązującego stanu prawnego.

9. Wpływ na rynek pracy

Charakter proponowanych zmian nie powinien wpływać na zmianę układu funkcjonowania rynku pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☒ informatyzacja
☒ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne: ...		

Omówienie wpływu	Wejście w życie proponowanych zmian, poprzez wprowadzenie ułatwień w stosowaniu systemu TAX FREE oraz przyspieszenie i uproszczenie zwrotu podatku podróżnym, może pozytywnie wpłynąć na rozwój regionów przygranicznych, dzięki zwiększeniu zainteresowania podróżnych zakupami towarów z zastosowaniem dokumentów TAX FREE i wejściu nowych sprzedawców do systemu. Proponowane zmiany przewidują w pełni elektroniczny obieg dokumentów TAX FREE, rozliczanie podatku i zwrot podatku podróżnym.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Zgodnie z projektem ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 16, w zakresie przekazywania przy wykorzystaniu STIR informacji o numerach rachunków, o których mowa w art. 119zh pkt 2–9 Ordynacji podatkowej, będących rachunkami rozliczeniowymi, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, lub imiennymi rachunkami w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której podmiot jest członkiem, otwartymi w związku z prowadzoną przez członka działalnością gospodarczą do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, który wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2021 r.;
- 2) art. 1 pkt 1 lit. c, pkt 24 lit. b i c, pkt 30–34 i pkt 37, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;
- 3) art. 9, który wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2021 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na charakter proponowanych zmian nie przewiduje się ewaluacji projektu. Możliwa ewaluacja efektów projektu będzie dotyczyła funkcjonowania w praktyce wprowadzonych rozwiązań prawnych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo bankowe (UD 118)

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

Lp.	Jednostka redakcyjna/część projektu założeń projektu ustawy	Podmiot, który przedstawił stanowisko/ opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	Art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy (art. 2 pkt 19 ustawy o VAT)	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	Propozycja zastąpienia wyrazów „z własnej działalności rolniczej” wyrazami: „pochodzących z własnej działalności rolniczej”.	Uwaga o charakterze legislacyjnym. Uwzględniona.
2.	Art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy (art. 2 pkt 19 ustawy o VAT)	Biel Gandurski Tax & Legal Sp. z o.o.	Projekt ustawy przewiduje skreślenie wyrazów „z własnej działalności rolniczej”. Dla zachowania sensu powyższej zmiany oraz nadania logicznego brzmienia przywołanej definicji rolnika ryczałtowego prawidłowo skreślenie powinno w całości obejmować zwrot „pochodzących z własnej działalności rolniczej”.	j.w.
3.	Art. 1 pkt 2 projektu ustawy (dot. art. 7 lit. a ustawy o VAT).	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Przedstawiony pakiet slim Vat przewiduje także podwyższenie do 20 zł maksymalnej kwoty tzw. prezentów o małej wartości, od których nie trzeba odprowadzać VAT. Obecnie, zgodnie z art. 7 ust. 4 ustawy o VAT przez prezenty o małej wartości, o których mowa w ust. 3, rozumie się przekazywane przez podatnika jednej osobie towary: 1. łącznej wartości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 100 zł, jeżeli podatnik prowadzi ewidencję pozwalającą na ustalenie tożsamości tych osób;	Uwaga niezasadna. Przyjęte w art. 7 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, z późn. zm.), dalej: „ustawa o VAT” rozwiązania w zakresie wyłączenia od opodatkowania VAT przekazywania prezentów o małej wartości (i próbek), jeżeli następuje to na cele związane z działalnością podatnika, stanowią implementację do polskiego porządku prawnego art. 16 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347, z 11.12.2006, str. 1, z późn.

			<p>2. których przekazania nie ujęto w ewidencji, o której mowa w pkt 1, jeżeli jednostkowa cena nabycia towaru (bez podatku), a gdy nie ma ceny nabycia, jednostkowy koszt wytworzenia, określone w momencie przekazywania towaru, nie przekraczają 10 zł.</p> <p>Należy zauważyć, że zapowiedziane zmiany dotyczą jedynie punktu drugiego przywołanego przepisu. Nie przewidziano zmiany kwoty przewidzianej dla prezentów, dla których prowadzona jest ewidencja. Pozostaje ona wciąż na relatywnie niskim poziomie, w szczególności zważywszy na fakt, że jest to łączna kwota odnosząca się do całego roku podatkowego i wymagany jest prowadzenie ewidencji. Rekomenduje się kilkukrotne podniesienie ww. kwoty.</p>	<p>zm.) zwanej dalej „dyrektywą VAT”.</p> <p>Wskazany przepis dyrektywy VAT pozostawia państwom członkowskim Unii Europejskiej pewien zakres swobodnego zdefiniowania pojęcia prezentu o małej wartości, pod warunkiem, że przyjęte rozwiązanie uwzględni cel dyrektywy VAT.</p> <p>Decyzje dotyczące progów (limitów kwotowych) dla prezentów o małej wartości wyznaczone są przez poszczególne państwa członkowskie, m.in. na podstawie ich sytuacji gospodarczej, średnich cen oraz przeciętnej wysokości dochodów. Dlatego też wartości te są zróżnicowane w poszczególnych państwach członkowskich.</p> <p>Wprowadzenie podwyższenia limitu nieewidencjonowanego na prezenty o małej wartości do kwoty 20 zł przybliży Polskę do poziomu średniej wartości prezentów w UE.</p> <p>Należy przy tym wskazać, że w większości państw członkowskich nie rozróżnia się limitów przewidzianych dla prezentów o małej wartości, dla których prowadzona jest ewidencja oraz tych, dla których takiej ewidencji podatnicy nie prowadzą. Istnieją również Państwa Członkowskie, w których wartość jest w ogóle niezdefiniowana albo zdefiniowana i warunkowana dodatkowymi kryteriami.</p> <p>Wysokość ewidencjonowanego limitu na prezenty o małej wartości w Polsce w kwocie 100 zł mieści się w poziomie średniej wartości prezentów w UE, mimo że większość krajów tych wartości nie rozróżnia w sposób taki, jak ma to miejsce w Polsce.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że wiele państw członkowskich nie wprowadziło w ogóle rozwiązań dotyczącego prezentów ewidencjonowanych, takiego jak w art. 7 ust. 4 pkt 1 ustawy o VAT w Polsce.</p> <p>Wskazuje się również, że po proponowanym w projekcie ustawy podwyższeniu nieewidencjonowanego limitu na prezenty małej wartości do kwoty 20 zł, w Ministerstwie Finansów dokonywane będą oceny skali przekazania prezentów i ich realne skutki budżetowe. Ministerstwo Finansów oceni zasadność dalszego podwyższania limitów na prezenty o małej wartości w kolejnych nowelizacjach ustawy o podatku od towarów i usług.</p>
--	--	--	---	---

				Nie bez znaczenia w obecnej sytuacji jest również sytuacja finansowo-gospodarcza kraju, jak i przedsiębiorców w związku z COVID-19.
4.	Art. 1 pkt 2 lit. a projektu ustawy (dot. art. 7 ustawy o VAT)	Konfederacja Lewiatan	<p>Przepis stanowi definicję legalną pojęcia „prezentów o małej wartości”, do którego bezpośrednio odnosi się ust. 3 zmienianego artykułu, który wskazuje, iż przekazanie „prezentów o małej wartości” nie stanowi dostawy towarów, jeżeli przekazanie to następuje na cele związane z działalnością gospodarczą podatnika.</p> <p>Zmiana definicji legalnej, polega na zwiększeniu górnego limitu wartości prezentów o małej wartości, w stosunku do przekazywanych towarów, które nie są ujmowane w ewidencji pozwalającej na ustalenie tożsamości osób obdarowywanych z 10 na 20 zł.</p> <p>W związku z bezpośrednim powiązaniem zmienianego przepisu, który odnosi się do przekazywanych towarów, które są ewidencjonowane przez podatnika w sposób pozwalający na ustalenie tożsamości osób obdarowywanych, postulujemy również zmianę górnego limitu wartości prezentów o małej wartości, określonego dla tego rodzaju czynności z 100 na 200 zł. W związku z art. 7 ust. 4 pkt 1 pozostaje również art. 21 ust. 1 pkt 68a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, zgodnie z którym wolna od podatku dochodowego od osób fizycznych jest wartość nieodpłatnych świadczeń, o których mowa w art. 20 ust. 1 ww. ustawy, otrzymanych od świadczeniodawcy w związku z jego promocją lub reklamą – jeżeli jednorazowa wartość tych świadczeń nie przekracza kwoty 200 zł.</p> <p>Ujednolicenie wskazanych regulacji zapewni spójność regulacji w VAT dotyczących towarów przekazywanych w charakterze prezentów, które podlegają zwolnieniu z opodatkowania na gruncie podatku dochodowego.</p>	j.w.
5.	Art. 1 pkt 2 lit. a projektu ustawy (dot. art. 7 ust. 4)	Związek Pracodawców Business Centre Club (BCC)	<p>Art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT</p> <p>Podwyższenie jednostkowego limitu dla prezentów o małej wartości.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Po proponowanym w projekcie ustawy podwyższeniu nieewidencjonowanego limitu na prezenty małej wartości do kwoty 20 zł, w Ministerstwie Finansów dokonywane będą oceny skali</p>

	pkt 2 ustawy o VAT).		<p>Aktualnie ustawa o VAT nie przewiduje opodatkowania nieodpłatnych przekazania tzw. „prezentów o małej wartości” limitowanych kwotą 10 zł (wartość jednostkowa).</p> <p>Projekt zakłada podwyższenie przedmiotowego limitu, co niewątpliwie, w swych koncepcyjnych podstawach pozostaje działaniem zasługującym na aprobatę.</p> <p>Przy czym, o ile zrozumiałym pozostaje limitowanie wartości ww. prezentów, to proponowana kwota limitu 20 zł, nawet pomimo faktu, iż przewyższa kwotę obowiązującą obecnie, stanowi wartość zbyt niską i niedostosowaną do realiów rynkowych.</p> <p>Wydaje się, że ratio legis rozpatrywanej instytucji jest przede wszystkim umożliwienie przedsiębiorcom nieodpłatnego przekazywania, w celach gospodarczych, drobnych przedmiotów o małej wartości – bez obciążeń w obszarze VAT i dodatkowych obowiązków administracyjnych.</p> <p>W konsekwencji dalsze zwiększenie proponowanego limitu, uwzględniające obowiązujące realia gospodarcze, pozostaje jak najbardziej zasadne. Stąd, cełowym pozostaje dalsze podwyższenie ww. limitu do kwoty co najmniej 30 złotych.</p>	<p>przekazań prezentów i ich realne skutki budżetowe. Ministerstwo Finansów oceni zasadność dalszego podwyższania limitów na prezenty o małej wartości w kolejnych nowelizacjach ustawy o podatku od towarów i usług.</p> <p>Nie bez znaczenia w obecnej sytuacji jest również sytuacja finansowo-gospodarcza kraju, jak i przedsiębiorców w związku z COVID-19.</p>
6.	Art. 1 pkt 2 lit. a projektu ustawy (dot. art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT).	Biel Gandurski Tax & Legal Sp. z o.o.	<p>Art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy VAT (art. 1 pkt 2 lit. a projektu).</p> <p>Zgodnie z przedstawionym stanowiskiem Ministerstwa Finansów (dalej MF) w uzasadnieniu do projektu niniejszej ustawy zwiększenie kwoty limitu przeznaczonego dla prezentów tzw. małej wartości do 20 zł ma na celu urealnienie tej kwoty w obecnych warunkach gospodarczych.</p> <p>Biel Gandurski Tax & Legal Sp. z o.o. zauważa, iż wspomniana proponowana kwota jest w ich ocenie zbyt niska i powinna wynosić ok. 50 zł. Naszą ocenę opieramy na doświadczeniu w obsłudze rozliczeń podatku VAT z uwzględnieniem nieodpłatnych wydań towarów dokonywanych przez podmioty które obsługujemy w ramach świadczenia usług doradztwa podatkowego a także na podstawie realiów gospodarczych i panujących cenach rynkowych.</p>	j.w.

7.	Art. 1 pkt 2 lit. a projektu ustawy (dot. art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT).	Biel Gandurski Tax & Legal Sp. z o.o.	<p>Art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy VAT (art. 1 pkt 2 lit. a projektu)</p> <p>Zgodnie z przedstawionym stanowiskiem Ministerstwa Finansów (dalej MF) w uzasadnieniu do projektu niniejszej ustawy zwiększenie kwoty limitu przeznaczonego dla prezentów tzw. małej wartości do 20 zł ma na celu urealnienie tej kwoty w obecnych warunkach gospodarczych.</p> <p>Biel Gandurski Tax & Legal Sp. z o.o. zauważa, iż wspomniana proponowana kwota jest w ich ocenie zbyt niska i powinna wynosić ok. 50 zł. Naszą ocenę opieramy na doświadczeniu w obsłudze rozliczeń podatku VAT z uwzględnieniem nieodpłatnych wydań towarów dokonywanych przez podmioty które obsługujemy w ramach świadczenia usług doradztwa podatkowego a także na podstawie realiów gospodarczych i panujących cenach rynkowych.</p>	j.w.
8.	Art. 1 pkt 2 lit. a projektu ustawy (dot. art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT).	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	<p>Podwyższenie limitu na nieewidencjonowane prezenty małej wartości z 10 zł do 20 zł.</p> <p>Naszym zdaniem analogicznie powinien zostać zmieniony limit 100 PLN (prezenty ewidencjonowane) na 200 PLN.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stanowisko jak do uwagi nr 3.</p>
9.	Art. 1 pkt 2 lit. a projektu ustawy (dot. art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT).	Polskie Górnictwo i Naftowe Gazownictwo S.A.	<p>Podwyższenie proponowanej kwoty dla prezentu o małej wartości.</p> <p>Propozycja:</p> <p>Zmiana brzmienia art. 1 pkt 1 lit. a projektu:</p> <p>„w art. 7:</p> <p>a) w ust. 4 w pkt 2 wyrazy „nie przekraczają 10 zł” zastępuje się wyrazami „nie przekraczają 20 100 zł”.”.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Zaproponowane podwyższenie wartości dla prezentu o małej wartości jest nieznaczne w porównaniu do rozwiązania zawartego w obowiązującej obecnie ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (dalej: ustawa VAT) . Zasadne wydaje się podniesienie proponowanej kwoty o większą wartość. Należy także zauważyć, że projekt nie</p>	j.w.

			odnosi się do zmiany kwoty przewidzianej dla prezentów, dla których prowadzona jest ewidencja. Kwota ta również pozostaje na relatywnie niskim poziomie, w szczególności zważywszy na fakt, że jest to łączna kwota odnosząca się do całego roku podatkowego oraz wymaganym jest prowadzenie ewidencji. Z tego względu warto rozważyć także dokonanie stosownych zmian w ustawie o VAT.	
10.	Dodatkowe dot. art. 7 ust. 4 pkt 1 ustawy o VAT	Związek Pracodawców Business Centre Club (BCC)	<p>Art. 7 ust. 4 pkt 1 ustawy o VAT</p> <p>Podwyższenie łącznego limitu dla prezentów małej wartości Dla spójności systemowej – ze zwiększeniem jednostkowej wartości prezentu o małej wartości, o której mowa w art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT – powinno korespondować także zwiększenie łącznej wartości prezentów o małej wartości wyłączonych z opodatkowania VAT, w przypadku prowadzenia przez podatnika stosownej ewidencji (art. 7 ust. 4 pkt 1 ustawy o VAT).</p> <p>BCC postuluje zatem odpowiednie zwiększenie przedmiotowej kwoty.</p>	j.w.
11.	Art. 1 pkt 2 lit. b projektu ustawy (dot. art. 7 ust. 8 ustawy o VAT).	Konfederacja Lewiatan	<p>Art. 7 ust. 8 ustawy daje jasną podstawę traktowania każdej sprzedaży w łańcuchu dla podatników uczestniczących w transakcjach łańcuchowych. Usunięcie tego przepisu będzie stanowiło utrudnienie w określeniu konsekwencji podatkowych. Art. 22 (powołany w uzasadnieniu i wskazany jako regulujący transakcje łańcuchowe) odnosi się do transakcji łańcuchowych z transportem rozpoczynającym się w Polsce i kończącym w innym Państwie Członkowskim lub poza Unią Europejską.</p> <p>Art. 7 ust. 8 ustawy określający zasadę ogólną – stanowi zatem zasadę dla krajowych transakcji łańcuchowych. Mając na uwadze powyższe, uważamy, że przepis ten powinien pozostać w ustawie. Usunięcie go może prowadzić do sporów z organami podatkowymi w zakresie rozliczania łańcuchowych transakcji krajowych.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>W ocenie Ministerstwa Finansów usunięcia przedmiotowego przepisu jest zasadne uwzględniając doświadczenia innych państw członkowskich UE. Zbliżone do art. 7 ust. 8 ustawy o VAT rozwiązanie obowiązywało w niemieckiej ustawie o VAT do 31 grudnia 1996 r. (§ 3 Abs.2 UStG stara wersja). Na gruncie uchylonych przepisów UStG przyjmowano fikcje prawną zgodnie z którą dostawa do ostatniego klienta w łańcuchu była uznawana za dokonaną w tym samym czasie co dostawy każdego przedsiębiorcy w łańcuchu. Zgodnie z tym przepisem uznawano że wszystkie dostawy były realizowane w tym samym czasie i miejscu. Należy zauważyć, że obecnie przepisy UStG nie zawierają szczególnych rozwiązań w zakresie transakcji łańcuchowych analogicznych do art. 7 ust. 8 ustawy o VAT.</p> <p>Odnosząc się do kwestii możliwej niepewności po stronie podatników należy zauważyć, że konsekwencje podatkowe transakcji łańcuchowych były przedmiotem rozbudowanego</p>

				orzecznictwa TSUE (przykładowo wyroki TSUE w sprawach: C-245/04 EMAG Handel Eder OHG lub C-430/09 Euro Tyre Holding BV).
12.	Art. 1 pkt 2 lit. b projektu ustawy (dot. art. 7 ust. 8 ustawy o VAT).	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	<p>Uchylenie definicji transakcji łańcuchowej, poprzez proponowane wykreślenie art. 7 ust. 8 ustawy o VAT.</p> <p>W projekcie proponuje się uchylenie art. 7 ust. 8 ustawy o VAT, który definiuje transakcję łańcuchową dla celów VAT. W uzasadnieniu do proponowanej zmiany wskazane jest, że jest to rozwiązanie nadmierowe, zaburzające logikę w podejściu do opodatkowania dostawy towarów.</p> <p>W ocenie POPiHN, wskazany przepis nie powinien zostać uchylony. Wskazujemy, że podatnicy (zrzeszeni w ramach POPiHN oraz również inne podmioty działające na rynku) mają wydane interpretacje indywidualne na gruncie tej definicji, szczególnie w obszarze dotyczącym dokonywania transakcji przy wykorzystaniu kart paliwowych. Wykreślenie tej definicji z przepisów ustawy o VAT spowoduje, że wskazane interpretacje utracą moc ochronną dla podatnika. Wskazujemy, że przez lata funkcjonowania tego przepisu w obiegu prawnym wykształciło się bogate orzecznictwo sądów administracyjnych, które wypracowało przesłanki, jakie powinny być spełnione aby daną transakcję uznać za dostawę towarów. Postulujemy, aby temat wykładni oraz prawidłowej kwalifikacji transakcji zakupu towarów i usług przy wykorzystaniu kart paliwowych został rozwiązany przez Ministerstwo Finansów w drodze wydania objaśnień podatkowych, bądź interpretacji ogólnej uwzględniającej dorobek orzeczniczy i przesłanki, które należy wziąć pod uwagę przy dokonywaniu kwalifikacji transakcji dla celów VAT.</p> <p>W ocenie POPiHN wykreślenie definicji, o której mowa w art. 7 ust. 8 ustawy o VAT nie przyniesie zamierzonego efektu uproszczeń dla podatników, a wręcz wprowadzi stan niepewności co do prawa i pozbawi podatników ochrony wynikającej z wydanych interpretacji podatkowych. Dlatego też postulujemy utrzymanie wskazanego przepisu w ustawie o VAT oraz wydanie objaśnień/interpretacji ogólnej w obszarze dotyczącym kart paliwowych z uwzględnieniem</p>	j.w.

			<p>wypracowanych w orzecznictwie przesłanek pozwalających dokonać prawidłowej kwalifikacji transakcji dla celów VAT.</p> <p>W uzasadnieniu do projektu wskazano (str.7) :</p> <p>Jednocześnie do opodatkowania transakcji łańcuchowych odnosi się art. 22 ustawy o VAT, regulujący kwestie ustalania miejsca dostawy towarów. Jest to przepis samodzielny, niewymagający „wsparcia” w postaci uchylanego art. 7 ust. 8 w ustawie o VAT.</p> <p>Natomiast w uzasadnieniu do projektu zmian ustawy o podatku od towarów i usług z dnia 28 maja 2020 r. (Ustawa z 25 czerwca 2020, poz.1106) wskazano, że zmiany art.22 dotyczą implementacji przepisów dyrektywy 2018/1910 i mają na celu określenie miejsca świadczenia dla dostaw transakcji łańcuchowych wewnątrzspółnotowych (str.29 objaśnień) oraz transakcji łańcuchowych w imporcie i eksporcie towarów na podstawie określenia, która transakcja jest transakcją ruchomą. Usunięcie definicji transakcji w art.7 ust. 8 spowoduje brak jasnej definicji transakcji łańcuchowych w krajowym obrocie towarowym.</p>	
13.	Art. 1 pkt 3) lit. a projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 ustawy o VAT).	Polska Izba Paliw Płynnych	<p>Termin na złożenie deklaracji.</p> <p>Izba w pełni aprobuje główne założenia zmian proponowanych w art. 1 pkt 3) lit. (a) Projektu w odniesieniu do art. 29a ust. 13 ustawy o podatku i usług.</p> <p>PIPP proponuje jednak, by w zdaniu drugim tej jednostki redakcyjnej wskazać, by podatnik posiadał dokumentację, z której wynikają uzgodnienia warunków obniżenia podstawy opodatkowania, do dnia, w którym upływa termin na złożenie deklaracji (tj. by w chwili uzyskania dokumentacji możliwe było obniżenie podstawy opodatkowania w pierwszej możliwej deklaracji, dla której nie upłynął jeszcze termin złożenia). Umożliwi to szybsze obniżenie podatku należnego i tym samym szybsze doprowadzenie rozliczenia podatku należnego do stanu, który odpowiada ostatecznym warunkom, na jakich została przeprowadzona transakcja.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Proponowane do wprowadzenia rozwiązanie jest oparte na uzgodnieniach warunków obniżenia podstawy opodatkowania i odwołuje się do tego okresu. Nie byłoby uzasadnione wprowadzanie rozwiązań określających dodatkowo moment ujęcia korekty w rozliczeniu, komplikowałyby to system rozliczeń VAT u podatników.</p> <p>Jednocześnie należy zauważyć, że wprowadzenie do przepisu zasady polegającej na tym, że podatnik będzie wykazywał korektę podatku należnego w okresie w którym nie miał jeszcze dokumentacji potwierdzającej uzgodnienie warunków transakcji może doprowadzić do sytuacji gdzie korekta podatku należnego nastąpi wcześniej niż korekta podatku naliczonego u nabywcy. Przykładowo podatnik uzyskując dokumentację, z której wynika, że nabywca wie o nowych warunkach transakcji w połowie września (przed złożeniem deklaracji za sierpień) mógłby w deklaracji za sierpień skorygować podatek należny podczas gdy nabywca zapoznał się z nowymi warunkami dopiero we wrześniu i dopiero w</p>

				<p>deklaracji za ten okres wykaże korektę podatku naliczonego.</p> <p>Zaproponowana konstrukcja wydaje się referować do zmienianego brzmienia art. 29a ust. 13 ustawy o podatku od towarów i usług. Jednak na gruncie przepisu w brzmieniu zmienianym, prawo do obniżenia podstawy opodatkowania przysługuje wyłącznie w sytuacji, gdy nabywca towaru lub usługobiorca otrzymał fakturę korygującą (a tym samym był obowiązany do obniżenia kwoty podatku naliczonego) już w okresie, dla którego nie upłynął jeszcze termin złożenia deklaracji podatkowej. W sytuacji, w której obniżenie podatku podstawy opodatkowania i odpowiadające mu obniżenie podatku naliczonego uzależnione są od uzgodnienia warunków transakcji, wprowadzenie zaproponowanego rozwiązania nie byłoby uzasadnione.</p>
14.	Art. 1 pkt 3) lit. a projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 ustawy o VAT).	Polska Organizacja Gazu Płynnego	<p>Obecna treść przepisu uprawnia do obniżenia podstawy opodatkowania z wystawionej faktury korygującej pod warunkiem posiadania przez podatnika potwierdzenia jej otrzymania przez nabywcę - czyli sam fakt doręczenia był wystarczający.</p> <p>Proponowana treść uzależnia prawo do obniżenia podstawy opodatkowania od posiadania dowodów potwierdzających, że korekta została uzgodniona z nabywcą. Oto fragment treści:</p> <p>„ (...) dokonuje się za okres rozliczeniowy, w którym podatnik wystawił fakturę korygującą, pod warunkiem, że z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że uzgodnił z nabywcą towaru lub usługobiorcą warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy tych towarów lub świadczenia tych usług określone w fakturze korygującej i faktura ta jest zgodna z posiadaną dokumentacją. W przypadku, gdy w danym okresie rozliczeniowym podatnik nie posiada dokumentacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, obniżenia podstawy opodatkowania dokonuje za ten okres rozliczeniowy, w którym dokumentację tę uzyskał”.</p> <p>Jest to wymaganie idące dalej niż wynikające z obecnego zapisu. Nie wystarczy, żeby sprzedawca dostarczył fakturę korygującą, ale również posiadał dowody, że uzgodnił z</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zgłoszony postulat wskazuje, że podatnik powinien mieć prawo do obniżenia podstawy opodatkowania za okres rozliczeniowy, w którym wystawił fakturę korygującą – bez jakichkolwiek dodatkowych warunków.</p> <p>Wprowadzenie takiej zmiany oznaczałoby, że sprzedawca mógłby skorygować kwotę podatku należnego niezależnie od posiadania informacji o tym, że nabywca zna nowe warunki transakcji.</p> <p>Generowałoby to ryzyko dla sytuacji finansów publicznych – mogłoby skłaniać do niezachowania efektu neutralności podatku od towarów i usług. Konieczne jest, aby kwota podatku należnego u sprzedawcy była korygowana nie wcześniej niż kwota podatku naliczonego u nabywcy.</p> <p>Przepisy – zarówno w brzmieniu zmienianym, jak i nadanym niniejszą nowelizacją – zasadniczo przewidują konieczność posiadania przez podatnika, jak i nabywcę towarów lub usługobiorcę informacji, które potwierdzają, że obie strony mają świadomość warunków, które zostały (lub zostaną) odzwierciedlone w fakturze korygującej. W brzmieniu zmienianym temu celowi służą: faktura korygująca oraz potwierdzenie jej otrzymania, w brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją – uzgodnienie warunków podstawy opodatkowania (zakładające</p>

		<p>nabywcą warunki obniżenia podstawy.</p> <p>Warunek posiadania dowodów wydaje się nadmiarowy. Organy podatkowe, korzystając z danych pochodzących z plików JPK są z w stanie sprawdzić, czy nabywca będący kontrahentem wykazał w rejestrach zmniejszenie podatku naliczonego z wystawionej korekty powodując zwiększenie kwoty podatku do zapłaty nie sięgając do dowodów podatnika. Niewątpliwie organy nie uzyskają tej samej informacji od konsumentów, ponieważ takich plików konsumenci nie dostarczają.</p> <p>Należy jednak zauważyć, że konsumenci w ogóle nie są zainteresowani potwierdzaniem odbioru korekt i wielokrotnie nie reagują na wezwania podatnika. W konsekwencji rodzi to straty po stronie podatnika.</p> <p>Zmiany przepisów wygenerują nowe koszty. Podatnicy wypracowali już różne sposoby doręczania faktur, np. wysyłka faktur elektronicznych ze zwrotnym komunikatem o dostarczeniu na adres odbiorcy. Przy tej zmianie będą musieli dostosowywać systemy do nowych potrzeb, a zwrócić nie będzie to dawało korzyści podatnikowi w postaci zwiększenia liczby faktur korygujących uprawniających do obniżenia podstawy opodatkowania.</p> <p>Zdaniem POGP podatnik powinien mieć prawo do obniżenia podstawy opodatkowania za okres rozliczeniowy, w którym wystawił fakturę korygującą – bez jakichkolwiek dodatkowych warunków, jeśli uprzednio doszło do zawarcia umowy kupna – sprzedaży (ustnej lub na piśmie).</p>	<p>obustronną świadomość warunków rozliczenia). Oba wspomniane rozwiązania służą zachowaniu równowagi pomiędzy prawem do obniżenia podstawy opodatkowania a obowiązkiem obniżenia podatku naliczonego.</p> <p>Natomiast spełnienie postulatu Wnoszącego (likwidacja warunku uzgodnienia korekty podstawy opodatkowania) oznaczałoby, że już wystawiona faktura daje prawo do korekty – pomimo że nabywca może ją otrzymać ze znacznym opóźnieniem (lub nawet nie przypuszcza, że doszło do jej wystawienia).</p> <p>Dodatkowo należy zaznaczyć, że wymaganie posiadania dokumentacji potwierdzającej uzgodnienie transakcji nie oznacza nałożenia na sprzedawców wymagań, które idą dalej niż otrzymanie potwierdzenia dostarczenia faktury korygującej do nabywcy. W przypadku gdy podatnik nie będzie posiadał żadnej innej dokumentacji potwierdzającej uzgodnienie warunków transakcji to również takie potwierdzenie dostarczenia faktury korygującej będzie w dalszym ciągu uznawane za potwierdzające spełnienie warunków uprawniających do korekty podatku należnego.</p> <p>Jednocześnie wprowadzenie przepisów w proponowanym brzmieniu umożliwi podatnikom, którzy posiadają wskazaną dokumentację korektę podatku należnego już w momencie wystawienia faktury korygującej – pod warunkiem posiadania dokumentacji potwierdzającej uzgodnienie nowych warunków transakcji. W ich przypadku nie będzie zatem potrzeby oczekiwania na potwierdzenie dostarczenia faktury korygującej – co niejednokrotnie było dużym problemem dla podatników.</p> <p>Odnosząc się do uwagi w zakresie konsumentów (osób nieprowadzących działalności gospodarczej) należy zauważyć, że wprowadzane zmiany nie powinny wywoływać konsekwencji dla dokumentowania tego typu transakcji. Już dotychczas sprzedawca, który nie mógł uzyskać potwierdzenia dostarczenia faktury korygującej mógł gromadzić inne dowody potwierdzające wiedzę nabywcy o zmianach. Takie dowody powinny uzyskać akceptację przy prawie do korekty również po zmianach.</p> <p>Należy wskazać, że celem projektowanego rozwiązania jest odformalizowanie procesu uzgodnienia dostarczenia do odbiorcy faktury korygującej jako warunku potwierdzającego możliwość</p>
--	--	--	--

				<p>obniżenie podstawy opodatkowania u wystawcy faktury.</p> <p>Niemożliwe jest wskazanie katalogu dokumentów, które potwierdzałyby uzgodnienie nowych warunków transakcji ponieważ mogłoby to zawęzić rodzaje dokumentów stanowiących takie potwierdzenie. Rodzaj dokumentu handlowego potwierdzającego uzgodnienie warunków transakcji powinien wynikać z warunków handlowych występujących między przedsiębiorcami.</p> <p>Przykładowo, w zależności od przyjętych zwyczajów we współpracy między kontrahentami, może to być zarówno korespondencja mailowa jak i aneks do umowy, albo inny dokument handlowy potwierdzający uzgodnienie warunków transakcji, w tym potwierdzenie dokonania nabywcy zwrotu zapłaty lub kompensaty skorygowanej wartości transakcji.</p> <p>Natomiast do oceny zgromadzonej dokumentacji powinny być stosowane ogólne zasady oceny dowodów wynikające z przepisów Ordynacji podatkowej.</p> <p>W zakresie proponowanych w projekcie rozwiązań Slim VAT Ministerstwo Finansów planuje przygotowanie objaśnień podatkowych. W przygotowywanych objaśnieniach podatkowych zostaną omówione zmiany proponowane do wprowadzenia do art. 29a ust. 13 i nast. ustawy o VAT oznaczające likwidację potwierdzeń odbioru faktury korygującej „in minus”. W przygotowywanych objaśnieniach podatkowych zostaną wskazane i omówione przykładowe dowody potwierdzające uzgodnienie warunków obniżenia podstawy opodatkowania.</p> <p>Jednocześnie należy zauważyć że rozwiązania mające na celu usunięcie konieczności uzyskiwania potwierdzeń odbioru faktur korygujących „in minus” jako warunku dla pomniejszenia podatku należnego i związane z tym odpowiednie dostosowanie rozwiązań dla obowiązku pomniejszenia podatku naliczonego zostało zaproponowane w odpowiedzi i wychodząc naprzeciw oczekiwaniom i postulatam przedsiębiorców. Proponowane rozwiązanie będzie obowiązywało podatników w odniesieniu do faktur wystawionych od 1 stycznia 2021 r.</p> <p>Jednocześnie, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców wyrażonych na etapie konsultacji publicznych</p>
--	--	--	--	---

				<p>projekt ustawy, w projekcie dodano rozwiązania, które przewidują, że w przypadku przedsiębiorców, którzy chcieliby stosować dotychczasowe rozwiązania, bazujące na obowiązku otrzymania przez wystawcę faktury potwierdzenia otrzymania przez nabywcę faktury korygującej i związane z tym przepisy dotyczące obowiązku pomniejszenia podatku naliczonego w dotychczasowym brzmieniu, istnieje taka możliwość do końca 2021 r. Warunkiem wyboru „dotychczasowych” rozwiązań dotyczących rozliczania faktur korygujących „in minus” byłoby uzgodnienie dokonania tego wyboru pomiędzy kontrahentami na piśmie przed wystawieniem pierwszej faktury korygującej w 2021 r.</p> <p>W projekcie przewidziano również możliwość rezygnacji z wyboru stosowania w 2021 r. dotychczasowych rozwiązań dla rozliczania faktur korygujących in minus. Rezygnacja z wyboru rozwiązań dotychczasowych będzie możliwa nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od końca miesiąca, w którym dokonano tego wyboru, pod warunkiem, że rezygnacja zostanie uzgodniona na piśmie pomiędzy kontrahentami. W takim przypadku podatnicy będą obowiązani do stosowania nowych rozwiązań w zakresie rozliczania faktur korygujących in minus w stosunku do wszystkich faktur korygujących wystawionych począwszy od dnia następującego po dniu rezygnacji z wyboru stosowania rozwiązań dotychczasowych.</p>
15.	Art. 1 pkt 3) lit. a projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 ustawy o VAT).	Polska Izba Spedycji i Logistyki	<p>Art.1 pkt 3 ustawy nowelizującej (art. 29a ust. 13 ustawy o VAT)</p> <p>Brak konieczności uzyskiwania potwierdzeń odbioru faktur korygujących in minus niewątpliwie stanowiłyby duże ułatwienie dla wystawcy korekty. Jednak wynikający z art.1 pkt 3 ustawy nowelizującej (art. 29a ust. 13 ustawy o VAT) obowiązek udokumentowania wzajemnych uzgodnień co do zmniejszenia obciążenia, pozostawia duże możliwości uznaniowego rozstrzygnięcia przez organy skarbowe, czy zebrane dokumenty będą stanowiły dostateczny dowód w przypadku ewentualnej kontroli. Gromadzenie tej dokumentacji a zatem i ich ocena spoczywałaby na działach rozliczeń lub księgowości. Moment dokonania wzajemnych uzgodnień będzie stanowił termin, w którym można zaewidencjonować fakturę korygującą in minus u sprzedającego. W tym samym okresie nabywca będzie</p>	j.w.

			<p>zobowiązany do odpowiedniej korekty podatku naliczonego, która wynika z uzgodnienia pomiędzy podatnikami.</p> <p>U nabywcy ewidencja nie zawsze będzie dokonywana na podstawie faktury korygującej. Podstawą mogą być same uzgodnienia, co rodzi obawy co do możliwości kontroli tych rozliczeń u nabywcy. Z opinii zebranych wśród naszych członków wynika, że zaproponowane rozwiązanie powinno zawierać przykładowy katalog dokumentów stanowiących dowód dokonania dwustronnych uzgodnień a także dopuszczać możliwość stosowania dotychczasowych rozwiązań, czyli uzyskiwania potwierdzenia odbioru korekty.</p>	
16.	Art. 1 pkt 3) lit. a projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 ustawy o VAT).	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	<p>Art. 29a ust 13 Projektu (korygowanie podatku należnego)</p> <p>Proponowany przepis wprowadza nową zasadę korygowania podatku należnego. Zgodnie z projektowanymi przepisami korekta <i>in minus</i> będzie możliwa za okres, w którym wystawiono fakturę korygującą, pod warunkiem posiadania dokumentacji, z której ta korekta wynika (<i>odstąpienie od zasady posiadania potwierdzenia odbioru</i>). Przez dokumentację należy rozumieć wszelkie uzgodnienia zmaterializowane w postaci aneksów, porozumień, dokumentacji i korespondencji handlowej. Analiza przepisu prowadzi do wniosku, że samo wystawienie faktury nie jest wystarczające do korekty podatku należnego. Niezbędna jest bowiem odpowiednia dokumentacja, stanowiąca podstawę korekty. W przypadku, gdy dokumentacja pojawi się w okresie następującym po okresie wystawienia faktury, rozliczenie będzie możliwe dopiero w okresie, w którym otrzymano dokumentację. W znacznej ilości przypadków korekta faktury jest wynikiem uzgodnień między kontrahentami. Mogą jednak zdarzyć się sytuacje, gdy wystawienie faktury korygującej następuje bez generowania dodatkowej dokumentacji, gdyż przykładowo kontrahenci współpracują od wielu lat i mają do siebie zaufanie w zakresie rozliczeń lub np. dostarczają sobie towary, które szybko się psują.</p> <p>Dodatkowo POPiHN wskazuje, iż często pomimo braku formalnej dokumentacji dotyczącej korekty, potwierdzeniem,</p>	j.w.

		<p>iż nabywca otrzymał fakturę korygującą i zgadza się z przeprowadzoną korektą jest odzwierciedlenie rezultatu korekty we wzajemnych rozliczeniach stron (zastosowanie potrącenia przez nabywcę kwoty korekty z najbliższą płatnością, zwrot kwoty przez sprzedawcę do nabywcy, uwzględnienie faktury korygującej w potwierdzeniu sald kontrahentów etc.). Dodatkowo POPIHN zwraca uwagę na popularną w dzisiejszych czasach formę e-fakturowania, tj. dostarczania faktur do nabywców drogą elektroniczną, np. poprzez e-mail, w których często brak otrzymania komunikatu zwrotnego o braku dostarczenia faktury do nabywcy uznaje się za fakt dostarczenia faktury korygującej nabywcy.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, w ocenie POPIHN sprzedawca powinien być uprawniony do ujęcia faktury korygującej w swoich rozliczeniach za okres rozliczeniowy, w którym wystawił fakturę korygującą bez obowiązku gromadzenia bliżej nieokreślonej dokumentacji, o której mowa w proponowanym przepisie. Taki przepis stanowiłby znaczne uproszczenie dla podatników wskutek eliminacji zbędnego obowiązku archiwizowania szeregu dokumentacji, generującego dodatkowe koszty i czas. Dodatkowo, należy wskazać, iż w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych, kwestia ujmowania faktur korygujących in minus - jeżeli nie jest spowodowana błędem rachunkowym lub inną oczywistą omyłką - nie jest uzależniona od uzyskania przez sprzedawcę dokumentacji potwierdzającej fakt uzgodnienia warunków korekty.</p> <p>Alternatywnie, w sytuacji, w której Ministerstwo nie zaaprobuje wykreślenia warunku posiadania dokumentacji, o którym mowa w projektowanym przepisie, proponujemy, aby komentowany przepis zawierał również - obok propozycji zmian jw. - możliwość korekty w przypadku, gdy podatek wystawił korektę faktury i rozlicza ją za okres, w którym podatek otrzymał potwierdzenie odbioru faktury korygującej (<i>proces jest już znany i stosowany</i>) bądź z okoliczności przeprowadzenia korekty wynika, iż nabywca ją akceptuje. Momentem pomniejszenia podatku należnego byłyby najwcześniejsza z dwóch chwil (posiadanie dokumentacji lub</p>	
--	--	---	--

			otrzymanie potwierdzenia odbioru). Dodatkowo proponujemy, aby projekt uzupełnić o przepisy intertemporalne tj. wskazanie czy proponowane rozwiązanie będzie dotyczyć także faktur korygujących „in minus”, które wystawione zostały przed wejściem w życie projektowanych przepisów.	
17.	Art. 1 pkt 3) lit. a projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 ustawy o VAT).	Polskie Górnictwo i Naftowe Gazownictwo S.A.	<p>Usunięcie warunku obniżenia podstawy opodatkowania.</p> <p><u>Propozycja:</u></p> <p>Zmiana brzmienia art. 1 pkt 3 lit. a Projektu:</p> <p>„w art. 29a:</p> <p>a) ust. 13 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„13. W przypadkach, o których mowa w ust. 10 pkt 1-3, obniżenia podstawy opodatkowania, w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze z wykazanim podatkiem, dokonuje się za okres rozliczeniowy, w którym podatnik wystawił fakturę korygującą, pod warunkiem, że z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że uzgodnił z nabywcą towaru lub usługobiorcą warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy tych towarów lub świadczenia tych usług określone w fakturze korygującej i faktura ta jest zgodna z posiadaną dokumentacją. W przypadku gdy w danym okresie rozliczeniowym podatnik nie posiada dokumentacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, obniżenia podstawy opodatkowania dokonuje za ten okres rozliczeniowy, w którym dokumentację tę uzyskał. ”.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>W przypadku faktur korygujących in-minus przewiduje się zniesienie warunku uzyskania potwierdzenia otrzymania faktury przez nabywcę towarów lub usługobiorcę. W związku z powyższym podatnik będzie mógł dokonać obniżenia podstawy opodatkowania i podatku od towarów i usług (dalej: VAT) należnego już w okresie wystawienia faktury korygującej. Warunkiem jednak jest, aby z posiadanej przez niego dokumentacji wynikało, że uzgodnił z nabywcą towaru lub usługobiorcą warunki transakcji. Brak</p>	j.w.

			<p>szczególowego rozwiązania dotyczącego rodzaju dowodu, jaki będzie wymagany dla potwierdzenia spełnienia tego warunku może doprowadzić do licznych wątpliwości i rozbieżności w procesie stosowania prawa, które mogą doprowadzić do wykształcenia się niekorzystanej dla podatników wykładni przepisu.</p> <p>Aby uniknąć takich konsekwencji należy rozważyć usunięcie przedmiotowego warunku.</p>	
18.	<p>Art. 1 pkt 3) lit. a) projektu ustawy – zmiana w art. 29a ust. 13 ustawy o VAT (dot. art. 29a ust.13 ustawy o VAT).</p>	<p>Towarzystwo Obrotu Energia</p>	<p>W praktyce powyższa zmiana nie stanowi ułatwienia, w szczególności dla dużych podmiotów. Okres pomiędzy podpisaniem jakiegokolwiek porozumienia a sporządzeniem deklaracji jest bardzo długi, a w procesie bierze udział wiele osób.</p> <p>Uzależnienie obniżenia podstawy opodatkowania od posiadania dokumentacji potwierdzającej uzgodnienie, niezależnie od wystawionej faktury korygującej, będzie wymagała od służb księgowo - podatkowych każdorazowej szczegółowej analizy całego tzw. łańcucha korespondencji pomiędzy stronami transakcji wraz ze stosownymi pełnomocnictwami do podejmowania takich ustaleń. Analiza taka w praktyce będzie bardzo czasochłonna. Naszym zdaniem tylko pozornie wydaje się, że przepis ma uprościć i ułatwić rozliczanie podatnikom, jednak może on stanowić źródło wątpliwości interpretacyjnych i przyczynę sporów z organami podatkowymi. Organy podatkowe mogą dowodzić, że dokumentacja jaką posiada podatnik, w ich rozumieniu nie jest wystarczająca do obniżenia podstawy opodatkowania, mimo wystawionej i doręczonej kontrahentowi korekty faktury.</p> <p>Podsumowując, zmiana przepisów w art. 29a ust. 13 ustawy VAT zdaniem TOE nie jest korzystna dla podatników. Proponujemy aby zapis brzmiał:</p> <p>”W przypadkach, o których mowa w ust. 10 pkt 1-3, obniżenia podstawy opodatkowania, w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze z wykazanim podatkiem, dokonuje się za okres rozliczeniowy, w którym podatnik wystawił fakturę korygującą i ją dostarczył do nabywcy</p>	j.w.

			<p>towaru lub usługobiorcy.”</p> <p>Zgodnie z obowiązującym art. 29a ust. 14 ustawy VAT „Przepis ust. 13 stosuje się odpowiednio w przypadku stwierdzenia pomyłki w kwocie podatku na fakturze i wystawienia faktury korygującej do faktury, w której wykazano kwotę podatku wyższą niż należna”, naszym zdaniem zakres pomyłek na fakturach powinien być wyłączony z posiadania dokumentacji potwierdzającej uzgodnienie.</p>	
19.	Art. 1 pkt 3) lit. a projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 ustawy o VAT).	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	<p>Pakiet SLIM VAT obejmuje po pierwsze zmiany w zakresie faktur korygujących. W tym aspekcie przewidziane rozwiązanie należy ocenić pozytywnie, jako upraszczające dokonywanie rozliczeń VAT.</p> <p>Słuszne wątpliwości podatników może wzbudzić natomiast to, jakiego rodzaju dowód będzie wymagany dla potwierdzenia spełnienia warunku jego zastosowania. Znane są bowiem przypadki regulacji, gdzie przyjęcie przez prawodawcę nieostrych definicji skutkowało stosowaniem przez organy podatkowe niekorzystnej dla podatników ich wykładni. Pozostaje mieć nadzieję na to, że ostateczny projekt określi to w sposób precyzyjny. Jednocześnie część ekspertów dostrzega, że rozwiązanie to, skądinąd korzystne dla wystawców faktur, może być uciążliwe dla odbiorców, gdyż wymusi wprowadzenie w przedsiębiorstwie kolejnych procedur, które w tym przypadku pozwolą im określić moment, od którego zależy obowiązek korekt.</p>	j.w.
20. .	Art. 1 pkt 3) lit. a projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 ustawy o VAT).	(osoba fizyczna)	<p>Proponowana w projekcie treść ust. 13 „podatnik uzgodnił z nabywcą towaru lub usługobiorcą warunki obniżenia podstawy opodatkowania ...” nie jest wystarczająco precyzyjna i będzie powodować problemy z jej interpretacją w praktyce - przez podatników oraz organy podatkowe.</p> <p>Nie wiadomo o jakie konkretnie „uzgodnienia” chodzi.</p>	j.w.
21.	Art. 1 pkt 3) lit. a projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 ustawy o	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	<p>Art. 29a ust 13 projektu wprowadza nową zasadę korygowania podatku należnego. Otóż zgodnie z projektowanymi przepisami korekta in minus będzie możliwa za okres, w którym wystawiono fakturę korygującą, pod warunkiem posiadania dokumentacji, z której ta korekta</p>	j.w.

	VAT).	<p>wynika (odstąpienie od zasady posiadania potwierdzenia odbioru).</p> <p>Przez dokumentację należy rozumieć wszelkie uzgodnienia zmaterializowane w postaci aneksów, porozumień, dokumentacji i korespondencji handlowej. Analiza przepisu prowadzi do wniosku, że samo wystawienie faktury nie jest wystarczające do korekty podatku należnego. Niezbędna jest bowiem odpowiednia dokumentacja, stanowiąca podstawę korekty.</p> <p>W przypadku, gdy dokumentacja pojawi się w okresie następującym po okresie wystawienia faktury, rozliczenie będzie możliwe dopiero w okresie, w którym otrzymano dokumentację. W znacznej ilości przypadków korekta faktury jest wynikiem uzgodnień między kontrahentami. Mogą jednak zdarzyć się sytuacje, gdy wystawienie faktury korygującej następuje bez generowania dodatkowej dokumentacji, gdyż przykładowo kontrahenci współpracują od wielu lat i mają do siebie zaufanie w zakresie rozliczeń lub np. dostarczają sobie towary, które szybko się psują.</p> <p>W związku z powyższym PIPC proponuje, aby komentowany przepis zawierał również - obok propozycji zmian jw. - możliwość korekty w przypadku, gdy podatnik wystawił korektę faktury i rozlicza ją za okres, w którym podatnik otrzymał potwierdzenie odbioru faktury korygującej (proces jest już znany i stosowany). Momentem pomniejszenia podatku należnego byłaby najwcześniejsza z dwóch chwil (posiadanie dokumentacji lub otrzymanie potwierdzenia odbioru).</p> <p>Dodatkowo proponujemy, aby projekt uzupełnić o przepisy intertemporalne tj. wskazanie czy proponowane rozwiązanie będzie dotyczyć także faktur korygujących „in minus”, które wystawione zostały przed wejściem w życie projektowanych przepisów.</p> <p>Ponadto wprowadzane zmiany dotyczące ujmowania korekt in minus, w obecnym brzmieniu projektu ustawy, mogą powodować duże wątpliwości co do potrzebnej do uzyskania odpowiedniej dokumentacji.</p>	
--	-------	--	--

			Warto wprowadzić w przepisach konkretny katalog dokumentacji, które będą wymagane dla potwierdzenia spełnienia warunku zastosowania nowych zasad (w celu ograniczenia odmiennych interpretacji tych przepisów w przypadku sprzedawcy i nabywcy biorących udział w danej transakcji).	
22.	Art. 1 pkt 3) lit. a projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 ustawy o VAT).	(osoba fizyczna)	<p>W odniesieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy - Prawo bankowe w zakresie proponowanej zmiany treści art. 29a ust. 13 ustawy o podatku od towarów i usług wydaje się, iż w wielu przypadkach proponowana zmiana może spowodować, że przedsiębiorstwu dużo trudniej będzie rozliczyć podatek VAT z faktury zmniejszającej obrót.</p> <p>Treść przepisu odnosi się do dokumentacji dotyczącej uzgodnień podatnika z nabywcą towaru lub usługi. Tymczasem istnieje wiele przypadków, w których prowadzenie uzgodnień z kontrahentem jest trudne, a czasem wręcz niemożliwe - bywa, iż kontrahent nie wykazuje woli uzgodnienia czegokolwiek.</p> <p>Szczególnie trudne może być spełnienie wymogu przez dużych podatników w sytuacji, gdy miesięczne transakcje z innymi podatnikami są liczone w ilościach rzędu dziesiątek tysięcy i zdarzy się, iż w stosunku do niektórych z nich, konieczne będzie skorygowanie obrotu, ze względu na jego wcześniejsze zawyżenie.</p> <p>Dotychczasowe rozwiązanie, może okazać się dużo prostsze i szybsze, niż przeprowadzenie uzgodnień i zebranie dokumentacji np. z kilkoma tysiącami podmiotów dlatego, iż wystąpiła np. systemowa pomyłka zawyżająca obrót.</p> <p>Ewentualnym rozwiązaniem może być połączenie rozwiązania dotychczasowego, z proponowanym. Tym samym podatnik mógłby posiadając odpowiednią dokumentację z uzgodnienia z nabywcą rozliczyć podatek VAT wg. zmiany proponowanej lub też dokonać zmniejszenia obrotu wg zasad dotychczasowych, jeśli okażą się one bardziej przyjazne. Ponadto należy pamiętać, iż podatnik-sprzedawca zobowiązany jest dokumentować obrót</p>	j.w.

			<p>poprawnie i tak też go rozliczyć.</p> <p>Tymczasem proponowane przepisy wprowadzają warunek (jedyny), który uzależnia prawidłowość rozliczenia podatku przez sprzedawcę od dobrej woli nabywcy.</p>	
23.	Art. 1 pkt 3) lit. a projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 ustawy o VAT).	Biel Gandurski Tax & Legal Sp. z o.o.	<p>Art. 29a ust. 13 ustawy VAT (art. 1 pkt 3 lit. a projektu)</p> <p>Zgodnie z zapowiedziami MF w zakresie wystawiania faktur korygujących in minus (zmniejszenie podstawy opodatkowania) uproszczeniu miało podlegać ich sposób rozliczenia polegającym na odejściu od stosowania potwierdzenia odbioru faktury korygującej przez kontrahenta (odbiorcy faktury). Tym samym likwidacji miał ulec uciążliwy obowiązek przechowywania potwierdzeń odbioru przez podatników a jednocześnie powstałaby możliwość rozliczenia faktury korygującej in minus w okresie, w którym taka faktura została wystawiona tzn. „na bieżąco”.</p> <p>Tym czasem projekt ustawy zastępuje ten obowiązek posiadaniem przez podatnika dokumentacji, która potwierdzałaby uzgodnienie z nabywcą towaru lub usługobiorcą warunki obniżenia ceny. Posiadanie takiej dokumentacji jest warunkiem koniecznym dla możliwości obniżenia podstawy opodatkowania w danym okresie rozliczeniowym.</p> <p>W naszej ocenie warunki taki jest tylko pozorną zmianą. Po pierwsze prowadzi do takich samych skutków prawnych jak ma się to obecnie w stanie prawnym. Po drugie ustawa nie zawiera definicji dokumentacji ani nie podaje żadnych przykładów takiej dokumentacji – podane są jedynie przykłady w uzasadnieniu do ustawy.</p> <p>Rodzi to zatem wątpliwości co do uznania co właściwie jest wystarczające dla zganiania za wymaganą dokumentację. Przepis w takiej formie niestety nie jest jednoznaczny i daje duże pole do dowolnej interpretacji przez organy podatkowe.</p> <p>Dlatego też, aby powyższy przepis mógł stanowić faktyczne uproszczenie rozliczeń dla podatników – jego treść powinna brzmieć „13. W przypadkach, o których mowa w ust. 10 pkt 1-3, obniżenia podstawy opodatkowania, w stosunku do</p>	j.w.

			podstawy określonej w wystawionej fakturze z wykazanim podatkiem, dokonuje się za okres rozliczeniowy, w którym podatek wystawił fakturę korygującą.”	
24.	Art. 1 pkt 3 lit. a projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 i 15 ustawy o VAT) oraz art. 1 pkt 12 lit. b (dotyczy art. 86 ust. 19a zdanie pierwsze ustawy o VAT).	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	<p>Zamiast potwierdzenia odbioru faktury korygującej („in minus”) projekt przewiduje przesłankę „uzgodnienia z nabywcą towaru lub usługobiorcą warunków obniżenia podstawy opodatkowania”.</p> <p>Należy zgodzić się z rezygnacją z obowiązku uzyskiwania potwierdzenia odbioru faktury korygującej.</p> <p>Propozycja zawarta w projektowanych przepisach może jednak spowodować jeszcze większe problemy wielu podatników. Część podatników będzie tworzyć formalne zasady obniżania podstawy opodatkowania i przekazywać je do akceptacji kontrahentów. Dla wielu, najprostszym sposobem „uzgodnienia warunków” pozostanie jednak dotychczasowe potwierdzenie odbioru faktury korygującej.</p> <p>Jednocześnie w przedmiotowej sprawie trudno będzie znaleźć propozycję w równym stopniu zadowalającą fiskusa i podatników.</p> <p>Do rozważenia pozostaje odmienne podejście do faktur korygujących „in minus”:</p> <ul style="list-style-type: none"> - utrzymanie zasady (z nieznacznymi modyfikacjami), iż faktura taka jest wystawiana zgodnie z posiadaną dokumentacją, w razie zaistnienia przesłanek uzasadniających jej wystawienie; - wykreślenie konieczności uzgodnienia warunków z kontrahentem; <p>Proponujemy następujące brzmienie art. 29a ust 13:</p> <p><i>„13. W przypadkach, o których mowa w ust. 10 pkt 1-3, obniżenia podstawy opodatkowania, w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze z wykazanim podatkiem, dokonuje się za okres rozliczeniowy, w którym podatek wystawił fakturę korygującą, pod warunkiem, że z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że najpóźniej w dniu wystawienia faktury korygującej zaistniały przesłanki</i></p>	j.w.

		<p><i>uzasadniająca jej wystawienie</i>".</p> <p>ust. 14 – bez zmian.</p> <p>Wówczas zbędny staje się cały ust. 15 w art. 29a.</p> <p>Zmiana wymaga odmiennego podejścia do nabywcy odliczającego podatek naliczony (art. 86 ust. 19a). Należy podkreślić, że obecne przepisy (jak również projektowany ust. 19a) i tak przewidują w niektórych sytuacjach obowiązek obniżenia podatku naliczonego przez nabywcę, bez względu na otrzymanie przez niego faktury korygującej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - informacja o wystawionej fakturze korygującej oraz jej rozliczeniu przez nabywcę trafia do organów podatkowych wraz z przesyłaną co miesiąc ewidencją, więc w przypadku nierozliczenia przez nabywcę korekty w zakresie podatku naliczonego, organ podatkowy ma możliwość wezwania podatnika do skorygowania ewidencji i deklaracji; - wobec możliwości zniesienia obowiązku uzyskiwania potwierdzenia odbioru faktury korygującej „in minus” przez jej wystawcę, mogą zdarzyć się przypadki, iż taka korekta nie zostanie wysłana do nabywcy lub nabywca będzie twierdzić, iż korekty nie otrzymał; - mając jednak na uwadze zasadę neutralności VAT, a także potrzebę uproszczenia rozliczeń podatników i ograniczania dodatkowych obowiązków, można pozwolić na wprowadzenie zasady, iż nabywca ujmuje wystawioną fakturę korygującą (w przypadkach, o których mowa w art. 29a ust. 13 i 14) nie później niż w ewidencji za miesiąc następujący po miesiącu jej wystawienia, a jednocześnie znieść dodatkowe zobowiązanie podatkowe, karę pieniężną (art. 109 ust.3h oraz odpowiedzialność karną skarbową (zwłaszcza art. 61a KKS) jeśli podatnik (nabywca), który nie rozliczył takiej faktury korygującej, dokona korekty rozliczenia w terminie 14 dni od wezwania przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego. <p>Art. 86 ust. 19a zdanie pierwsze:</p> <p><i>„W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 13 i 14, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do</i></p>	
--	--	---	--

			<p>uwzględnienia faktury korygującej zmniejszającej kwoty podatku naliczonego nie później niż w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 za miesiąc następujący po miesiącu, w którym została wystawiona ta faktura korygująca”.</p> <p>Dodany ust. 19c</p> <p>„Jeżeli nabywca towaru lub usługi, który nie rozliczył faktury korygującej w sposób określony w ust. 19a zdanie pierwsze, w terminie 14 dni od wezwania przez naczelnika urzędu skarbowego prześle skorygowaną ewidencję, w zakresie prawidłowo skorygowanej ewidencji nie ponosi odpowiedzialności karnej skarbowej oraz nie podlega karze pieniężnej, o której mowa w art. 109 ust. 3h, jak również nie ustala się temu podatnikowi dodatkowego zobowiązania podatkowego”.</p>	
25.	<p>Art. 1 pkt 3 lit. a projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 i art. 86 ust. 19a ustawy o VAT).</p>	<p>Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji</p>	<p>Brak konieczności uzyskiwania potwierdzeń odbioru faktur korygujących in minus.</p> <p>Mogą pojawić się wątpliwości interpretacyjne, bo uzgodnienie warunków obniżenia podstawy jest z reguły wcześniej, niż ich realizacja (np. w umowie strony uzgadniają, że podstawa zostanie 1/ obniżona po przekroczeniu określonego pułapu zakupów, ale warunek ten realizuje się później,2/ w umowie mogą zastrzec prawo do odstąpienia, ale realizuje się ono dopiero w momencie zwrotu etc.).</p> <p>Dodatkowo, wg proponowanych przepisów nie będzie już obowiązku posiadania potwierdzenia odbioru faktury przez nabywcę jako warunku pomniejszenia podatku należnego, ale będzie dużo bardziej uciążliwy obowiązek posiadania dokumentacji uzgodnień warunków na podstawie, których została wystawiona faktura korygująca zmniejszająca.</p> <p>Proponujemy zatem umożliwić wybór sposobu dokumentowania korekty:</p> <p>„13. W przypadkach, o których mowa w ust. 10 pkt 1-3, obniżenia podstawy opodatkowania, w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze z wykazaniem podatkiem, dokonuje się za okres rozliczeniowy, w którym podatnik</p>	j.w.

		<p>wystawił fakturę korygującą, pod warunkiem, że z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że uzgodnił z nabywcą towaru lub usługobiorcą warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy tych towarów lub świadczenia tych usług określone w fakturze korygującej, a warunki te zostały spełnione i faktura ta jest zgodna z posiadaną Dokumentacją lub posiada potwierdzenie otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towarów lub usługobiorcę. W przypadku gdy w danym okresie rozliczeniowym podatnik nie posiada dokumentacji oraz potwierdzenia otrzymania faktury korygującej, o których mowa w zdaniu pierwszym, obniżenia podstawy opodatkowania dokonuje za ten okres rozliczeniowy, w którym dokumentację tę lub potwierdzenie uzyskał.”,</p> <p>Ponadto z uzasadnienia do projektu ustawy:</p> <p>„Jednocześnie podkreślenia wymaga, że przez uzgodnienie warunków transakcji rozumie się posiadanie dokumentów, z których to uzgodnienie wynika. Jeżeli podatnik w konkretnym przypadku nie dysponuje dokumentami innymi niż sama faktura korygująca to wystawiona faktura korygująca również na gruncie wprowadzanych przepisów ustawy o VAT będzie dokumentem z którego wynikają nowe warunki transakcji (w przypadku możliwości potwierdzenia, że faktura została dostarczona do nabywcy). Przyjmując powyższe również nabywca w sytuacji otrzymania faktury korygującej nie może powoływać się na brak uzgodnienia warunków transakcji (jest zatem obowiązany do skorygowania podatku naliczonego)”</p> <p>Powyższe nie wynika z przepisów proponowanych w projekcie ustawy – konieczne zatem jest dodanie zapisów, że posiadanie potwierdzenia otrzymania przez nabywcę faktury korygującej będzie również podstawą do obniżenia podstawy opodatkowania u wystawiającego fakturę i pomniejszenia podatku naliczonego, w terminie otrzymania faktury korygującej u nabywcy:</p> <p>12) w art. 86:</p> <p>b) w ust. 19a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p>	
--	--	---	--

			<p>„W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 13 i 14, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług określone w fakturze korygującej zostały uzgodnione lub w którym otrzymał fakturę korygującą.”,</p> <p>Obecnie, co do zasady, pomniejszenie podatku naliczonego następuje w miesiącu wpływu faktury korygującej. Po zmianach osoba księgująca musiałaby ustalić, w jakim okresie nastąpiły uzgodnienia warunków na podstawie których została wystawiona faktura korygująca i w tym okresie pomniejszyć podatek naliczony. Takie czynności bardzo wydłużą księgowanie faktur korygujących zmniejszających i mogą spowodować zaniżenie zobowiązania w podatku VAT za dany okres oraz konieczność składania korekt deklaracji VAT. Zmiany są również niemożliwe do wprowadzenia z punktu widzenia sposobu konfiguracji zmniejszenia podatku naliczonego dla elektronicznych faktur korygujących. Obecnie elektronicznie księgowanie są korekty zmniejszające dotyczące zwrotu towarów. Podatek naliczony jest zmniejszany, co do zasady w dacie wpływu elektronicznej faktury korygującej. Tak skonstruowany przepis uniemożliwi księgowanie e-korekt.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, aby zmiany miały faktycznie korzystny wpływ dla podatników, koniecznym jest wprowadzenie proponowanych powyżej zmian w projekcie lub jeżeli powyższe propozycje zmiany do projektu nie mogą zostać wprowadzone, wnioskujemy odstąpienie od wprowadzenia powyższych zmian.</p>	
26.	Art. 1 pkt 3 lit. a projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 i art. 86 ust. 19a ustawy o	Związek Pracodawców Business Centre Club (BCC)	<p>W zakresie w jakim proponowane brzmienie art. 29a ust. 13 ustawy o VAT zakłada rezygnację z warunku uzyskania potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towarów bądź usługobiorcę – rozwiązanie legislacyjne wprowadzone przez Projekt jest niewątpliwie działaniem pożądanym i stanowiącym odpowiedź na wcześniejsze postulaty doktryny oraz podatników.</p> <p>Projekt przewiduje co prawda możliwość obniżenia</p>	

	VAT).	<p>podstawy opodatkowania już w momencie wystawienia faktury korygującej – jednak pod warunkiem, że z posiadanej przez podatnika dokumentacji wynika, że uzgodnił on z nabywcą towaru lub usługobiorcą warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług, określone w fakturze korygującej i faktura korygująca jest zgodna z tą posiadaną dokumentacją. W przypadku gdy podatnik nie posiada dokumentacji w okresie, w którym wystawił fakturę korygującą, obniżenia podstawy opodatkowania dokonuje za ten okres rozliczeniowy, w którym przedmiotową dokumentację uzyskał.</p> <p>W konsekwencji, zobowiązanie podatników do gromadzenia dokumentacji, z której wynika fakt uzgodnienia z nabywcą lub usługobiorcą warunków obniżenia podstawy opodatkowania, stanowi de facto kolejne obciążenie administracyjne zastępujące dotychczasowe problematyczne rozwiązanie w postaci gromadzenia potwierdzeń.</p> <p>Innymi słowy, projekt proponuje zastąpienie funkcjonującego obecnie obowiązku administracyjnego (gromadzenie potwierdzeń otrzymania faktury) – obowiązkiem o jeszcze bardziej złożonym charakterze.</p> <p>Nie można przy tym tracić z pola widzenia faktu, iż konsekwencją powyższego rozwiązania jest wprowadzenie przez projekt zmian w art. 86 ust. 19a ustawy o VAT – wskazujących, że nabywca towaru lub usługi byłby obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług określone w fakturze korygującej zostały uzgodnione.</p> <p>Oceniając powyższe rozwiązanie należy w pierwszej kolejności zauważyć, iż proponowany kształt przepisów z pewnością wywoła po stronie podatników szereg wątpliwości interpretacyjnych. Stosowane przez Projektodawcę pojęcia w omawianym zakresie są bowiem nieostre i niejednoznaczne.</p> <p>W tym kontekście – nieefektywna może okazać się także próba zachowania symetrii w rozliczeniach dostawcy i</p>	
--	-------	---	--

		<p>nabywcy. Wątpliwości interpretacyjne towarzyszące nowemu brzmieniu art. 29a ust. 13 oraz art. 86 ust. 19a ustawy o VAT w oczywisty sposób mogą przekładać się na rozbieżne momenty ujęcia faktur korygujących po stronie nabywcy i dostawcy.</p> <p>Warto także zwrócić uwagę, iż – zwłaszcza po stronie nabywców – proponowana zmiana może spowodować utrudnienia w prawidłowym przygotowaniu deklaracji VAT w formie jednolitego pliku kontrolnego, którego utworzenie w praktyce opierać się może na pobraniu z systemu finansowo-księgowego danych wynikających z wprowadzonych do systemu sformalizowanych dokumentów – w tym przypadku faktur korygujących. W razie uzależnienia dokonania korekty podatku naliczonego od uzgodnienia z dostawcą, a nie od wpływu dokumentu do firmy, przygotowanie pliku wiązałoby się z koniecznością ręcznego księgowania faktur w systemie, co niepotrzebnie zwiększa ryzyko spowodowania błędów w rozliczeniu podatku.</p> <p>Równocześnie – w przypadku dużych organizacji, posiadających rozbudowaną strukturę – nowe przepisy wymagałyby wprowadzenie dodatkowych i zbędnych procedur, a także znacząco podnoszą ryzyko prawidłowego rozliczenia podatku. Przykładowo – w sytuacji gdy, korespondencja mailowa dostawcy z pracownikiem działu zakupów zostanie uznana za wystarczającą dokumentację do korekty podatku po stronie dostawcy, po stronie nabywcy nastąpi wzrost ryzyka prawidłowego rozliczenia podatku związany z brakiem możliwości wychwycenia momentu, który zostanie uznany za uzgodnienie.</p> <p>Oceniając powyższe rozwiązania całościowo, zasadny wydaje się zatem postulat dalszego odformalizowania procesu ujmowania faktur korygujących (np. poprzez uzależnienie momentu ujęcia faktury korygującej od momentu wprowadzenia jej do obrotu / wysłania odbiorcy – w przypadku stosowania faktur elektronicznych, zgodnie z art. 106n ustawy o VAT), bądź też rozważenie rezygnacji z proponowanej zmiany – przy pozostawieniu regulacji</p>	
--	--	--	--

			dotychczasowych.	
27.	Art. 1 pkt 3 lit. a i art. 1 pkt 12 lit. b i c projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13 i 15 oraz art. 86 ust. 19a i ust. 19b ustawy o VAT).	Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu	<p>Zapisy art. 1 pkt 3 lit. a i b oraz art. 1 pkt 12 lit. b i c ustawy o zmianie należy uznać za niekorzystne.</p> <p>O ile projektowane nowe brzmienie treści art. 29a ust. 13 i ust. 15 pkt 4 ustawy o VAT, o którym stanowi art. 1 pkt 3 lit. a i b ustawy o zmianie jest w pewnym sensie korzystne dla podatnika, o tyle korzyści wynikające ze zmiany art. 29a ustawy o VAT są wyraźnie mniejszej wagi aniżeli negatywne skutki zmiany art. 86 ust. 19a i 19b ustawy o VAT w wariantcie I (patrz poniżej). Mając na uwadze wypracowane modele zachowań dotyczących obrotu dokumentów, tj. faktury elektroniczne, wiadomości elektroniczne (e-mail) z funkcją potwierdzenia odbioru, czy też możliwość nadania przesyłki pocztowej „za zwrotnym potwierdzeniem odbioru”, w szczególności zaś w kontekście aktualnego jeszcze art. 29a ust. 15 pkt 4 ustawy o VAT, należy zaznaczyć, że zaproponowana w art. 1 pkt 2 lit. a (?) ustawy o zmianie zmiana nie jest bardzo znaczącym ułatwieniem dla przedsiębiorców. Z drugiej zaś strony, zmiana zaproponowana a art. 1 pkt 12 lit. b i c ustawy o zmianie potencjalnie jest znaczącym utrudnieniem dla przedsiębiorców.</p> <p>Projektowane nowe brzmienie treści art. 86 ust. 19a ustawy o VAT, o którym stanowi art. 1 pkt 12 lit. b ustawy o zmianie jest nieprecyzyjne, a w konsekwencji stanowi potencjalne pole do sporów interpretacyjnych. Zachodzi bowiem wątpliwość, czy podstawą do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego jest faktura korygująca, która zawiera uzgodnione warunki obniżenia podstawy opodatkowania (wariant I), czy też udokumentowane uzgodnienie samo w sobie stanowi takową podstawę, a faktura korygująca jest jedynie formalnym dopełnieniem uzgodnienia (wariant II).</p> <p>Zakładając wariant I, należy zwrócić uwagę, że dokonanie uzgodnienia co do zmiany podstawy opodatkowania nie jest tożsame z wystawieniem faktury korygującej. Stąd, z praktycznego punktu widzenia, proponowany zapis prowadzi</p>	j.w.

			<p>do sporego ryzyka zobowiązania nabywcy do korygowania deklaracji podatkowych oraz opłacenia odsetek z tytułu zawyżenia naliczonego podatku, jedynie na skutek wystawiania lub przesłania przez sprzedającego faktury korygującej w terminie późniejszym niż termin uzgodnienia warunków obniżenia podstawy opodatkowania zawartych na tejże fakturze. Innymi słowy, wprowadzony zapis jest wysoce niekorzystny z punktu widzenia nabywcy, w szczególności, że nie ma on żadnego wpływu na termin wystawienia faktury korygującej, tak więc od dobrej woli sprzedającego zależeć będzie ewentualność poniesienia przez nabywcę zwiększonych obciążeń z tytułu odsetek oraz nakładów pracy dotyczących sporządzenia korekty deklaracji podatkowych.</p> <p>Podsumowując, jednoznacznie należy stwierdzić, że zmiana art. 86 ust. 19a i 19b ustawy o VAT, o której mowa w art. 1 pkt 12 lit. b i c ustawy o zmianie jest zmianą negatywną z punktu widzenia przedsiębiorcy.</p> <p>Jednocześnie, zmiana art. 29a ust. 13 i ust. 15 pkt 4 ustawy o VAT, o której mowa w art. 1 pkt 3 lit. a i b ustawy o zmianie może być uznana za zmianę pozytywną z punktu widzenia przedsiębiorcy, ale tylko w przypadku, gdy nie będzie pociągać za sobą zmiany art. 86 ust. 19a i 19b ustawy o VAT, o której mowa w art. 1 pkt 12 lit. b i c ustawy o zmianie.</p>	
28.	Art. 1 pkt 3 lit. a-d (powinno być lit. c) i pkt 4 projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 13-16, ust. 17 i art. 30a ustawy o VAT)	Konfederacja Lewiatan	<p>I. Uwagi do art. 29a ust. 13: Zaproponowana treść przepisu w naszej ocenie jest nieostra i pozostawia wątpliwości interpretacyjne, przykładowo:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jak rozumieć „okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania określone na fakturze korygującej zostały uzgodnione”? Literalna interpretacja tego przepisu mogłaby doprowadzić do wniosku, że w przypadku, gdy rabat wynika z umowy podpisanej przed wystawieniem faktury pierwotnej, nabywca powinien dokonać zmniejszenia podatku naliczonego wcześniej niż zadeklarował VAT naliczony na podstawie faktury pierwotnej; - Czy w przypadku jeśli w ramach ustaleń umownych 	j.w.

		<p>przewidziany został rabat, który jednak skalkulowany został po wystawieniu faktury pierwotnej, nabywca powinien dokonać stosownej korekty podatku naliczonego jeszcze przed otrzymaniem faktury korygującej? (tj. samodzielnie powinien przedmiotowy rabat skalkulować dla celów prawidłowego ujęcia wysokości VAT naliczonego w deklaracji?);</p> <ul style="list-style-type: none"> - W jaki sposób należy postąpić w przypadku jeśli faktura pierwotna zawiera błąd kalkulacyjny? - Doprecyzowania wymaga, że faktura korygująca musi zostać wysłana przez sprzedawcę do nabywcy przed złożeniem deklaracji VAT-7 / VAT-7K za okres rozliczeniowy, w którym korekta jest wykazywana; przy czym uważamy, że należy odejść od sformułowania „do upływu terminu na złożenie deklaracji”, podatnicy bowiem często składają deklaracje VAT wcześniej niż 25 dzień miesiąca; - Rozumienie sformułowania „z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że uzgodnił z nabywcą towaru lub usługobiorcą warunki transakcji”. Naszym zdaniem, nowe przepisy powinny zawierać otwarty katalog „dokumentacji” potwierdzającej uzgodnienia dotyczące korekty in minus (np. korespondencja z kontrahentem o dokonaniu korekty danej transakcji, podpisanie aneksu do umowy o zmianie warunków transakcji, potwierdzenie odbioru faktury korygującej w przypadku braku innych dokumentów). <p>Ponadto, należy wskazać, że pojęcie „uzgodnienia” w uzasadnieniu rozumiane jest w sposób bardzo szeroki i w konsekwencji może prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych co do momentu ujęcia faktury korygującej in minus. Dodatkowo, uzgodnienia dotyczące cen są dokonywane w dużych podmiotach przez działy zakupowe (oderwane od działów księgowanych odpowiedzialnych za ujęcie faktur w księgach), w konsekwencji zaproponowane rozwiązanie spowoduje wzrost obciążenia o charakterze administracyjnym oraz konieczność wdrożenia nowych procedur wewnętrznych w przypadku konieczności ujęcia faktury korygującej przed jej fizycznym otrzymaniem.</p>	
--	--	--	--

		<p>Dodatkowo może przyczynić się do zwiększenia ilości korekt deklaracji VAT/ JPK z uwagi na konieczność wstecznego ujęcia korekty faktury.</p> <p>Z treści uzasadnienia (strona 9) wynika, że „jeżeli podatnik w konkretnym przypadku nie dysponuje dokumentami innymi niż sama faktura korygująca, to wystawiona faktura korygująca również na gruncie wprowadzanych przepisów będzie dokumentem, z którego wynikają nowe warunki transakcji (w przypadku możliwości potwierdzenia, że faktura została dostarczona do nabywcy)”. KL postuluje zatem usunięcie w projektowanym art. 29a ust. 13 zwrotu w zdaniu pierwszym „i faktura ta jest zgodna z posiadaną dokumentacją”.</p> <p>Ponadto skoro z perspektywy nabywcy otrzymanie faktury korygującej równoznaczne jest z momentem uzgodnienia warunków transakcji, w naszej ocenie racjonalnym byłoby, aby zasady dotyczące momentu korekty podatku naliczonego z perspektywy nabywcy zostały utrzymane w aktualnym brzmieniu (VAT naliczony podlega zmniejszeniu w momencie otrzymania faktury korygującej, chyba że podatek naliczony z faktury pierwotnej nie został jeszcze przez nabywcę odliczony).</p> <p>II. uwagi do art. 29a ust. 17: Dodanie regulacji precyzujących, w jakim okresie należy ujmować podatek należny w przypadku faktur korygujących in plus</p> <p>Proponowane rozwiązanie zawarte w dodawanym art. 29a ust. 17 zakłada, że</p> <p>„W przypadku gdy podstawa opodatkowania ulega zwiększeniu, korekty tej podstawy dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym zaistniała przyczyna zwiększenia podstawy opodatkowania”.</p> <p>Jednocześnie, uzasadnienie do projektu wskazuje jak należy interpretować ten przepis:</p> <p>„1) jeżeli korekta spowodowana jest przyczynami powstałymi już w momencie wystawienia faktury pierwotnej, to powinna ona zostać rozliczona w deklaracji podatkowej za</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przyjęte w projekcie rozwiązanie ma na celu określenie zasady postępowania w przypadku ujmowania faktur korygujących in plus.</p> <p>Należy też wskazać, że zaproponowane w projekcie rozwiązanie opiera się na wzorze niemieckich rozwiązań dotyczących ujmowania faktur korygujących zwiększających podstawę opodatkowania.</p>
--	--	--	---

		<p>okres, w którym została wykazana faktura pierwotna;</p> <p>2) w sytuacji, gdy korekta jest spowodowana przyczynami zaistniałymi po dokonaniu sprzedaży (przykładowo zaistniały nowe okoliczności transakcji skutkujące zwiększeniem podstawy opodatkowania), korekta powinna być dokonana w deklaracji podatkowej za miesiąc, w którym wystawiono fakturę korygującą. Taki przypadek będzie miał miejsce, gdy w fakturze pierwotnej podatek należny został wykazany w prawidłowej wysokości, natomiast przyczyna korekty powstała później i nie była możliwa do przewidzenia w momencie wystawienia faktury pierwotnej;</p> <p>3) późniejsze wykrycie błędu w fakturze pierwotnej, stanowi przyczynę zwiększenia podstawy opodatkowania rozliczanej w deklaracji podatkowej za okres, w którym została wykazana faktura pierwotna”.</p> <p>W ocenie KL, sposób rozumienia powyższego przepisu powinien wprost wynikać z ustawy o VAT. Jednocześnie, zasadne jest wskazanie precyzyjnych okoliczności, od których zależeć będzie uwzględnienie podatku należnego wstecz lub na bieżąco. Obecne wyjaśnienia nie rozstrzygają np. sytuacji, w której strony umowy przewidziały możliwość korekty in plus i określiły termin, ale wysokość korekty będzie zależała od czynników nieznanych na moment podpisania umowy/ dostawy towarów/wystawienia pierwotnej faktury.</p> <p>Mając na uwadze powyższe KL proponuje dodanie do art. 29a ust. 17 następujących zapisów:</p> <p>„Jeżeli korekta, o której mowa w zdaniu pierwszym spowodowana jest przyczynami powstałymi już w momencie wystawienia faktury pierwotnej, w szczególności spowodowana jest błędem lub inną oczywistą omyłką i na moment wystawienia faktury pierwotnej możliwe było określenie wysokości korekty, to korekta powinna zostać rozliczona w deklaracji podatkowej za okres, w którym została wykazana faktura pierwotna. Jeżeli korekta, o której mowa w zdaniu pierwszym spowodowana jest przyczynami powstałymi</p>	<p>Nie jest uzasadnione wprowadzenie bardziej rozbudowanych konstrukcji zapisu. Do rozwiązań Slim VAT Ministerstwo Finansów planuje wydanie objaśnień podatkowych wskazujących na przykłady stosowania proponowanych rozwiązań. W przygotowywanych objaśnieniach zostaną również opracowane informacje w zakresie zasad ujmowania faktur korygujących zwiększających podstawę opodatkowania.</p>
--	--	--	--

		<p>po wystawieniu faktury pierwotnej, w szczególności zaistniały nowe okoliczności transakcji skutkujące zwiększeniem podstawy opodatkowania lub kwota korekty została ustalona po wystawieniu faktury korygującej, korekta powinna być dokonana w deklaracji podatkowej za miesiąc, w którym wystawiono fakturę korygującą”.</p> <p>Dodanie regulacji wskazujących na moment powstania prawa do odliczenia podatku naliczonego w przypadku faktur korygujących in plus</p> <p>Zgodnie z art. 1 pkt 3 lit. d oraz art. 1 pkt 4 projektu, zakładane jest dodanie art. 29a ust. 17 dotyczącego ujmowania faktur korygujących in plus po stronie sprzedaży w zależności od przyczyny korekty, tj. momentu w którym zaistniała przyczyna zwiększenia podstawy opodatkowania.</p> <p>Mając na uwadze, że w ustawie nie ma regulacji dotyczących zasad ujmowania podatku naliczonego przez nabywcę towarów i usługi w przypadku otrzymania faktury korygującej in plus, proponowane jest również dodanie regulacji w omawianym zakresie.</p> <p>W praktyce bowiem w omawianym zakresie można spotkać dwa stanowiska organów podatkowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - możliwość uwzględnienia podatku naliczonego w rozliczeniu za okres otrzymania faktury lub też za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych - tak np. Dyrektor KIS w interpretacji indywidualnej z dnia z dnia 13 stycznia 2020 r. sygn. 0112-KDIL4.4012.548.2019.2.JK; - możliwość uwzględnienia podatku naliczonego wyłącznie w rozliczeniu za okres otrzymania faktury (tak np. Dyrektor KIS w interpretacji indywidualnej z dnia 14 marca 2018 r. 0111- KDIB3-1.4012.814.2017.2.IK). <p>Mając na uwadze powyższe KL proponuje dodanie w projekcie art. 86 ust. 19c w następującym brzmieniu:</p> <p>„W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 17, nabywca towaru lub usługi jest uprawniony do zwiększenia kwoty podatku naliczonego na zasadach</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Nie przewiduje się szczególnych zasad rozliczania przez nabywcę faktur korygujących zwiększających kwotę podatku naliczonego. Zastosowanie znajdą tu ogólne zasady dotyczące odliczania podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących nabycie towarów lub usług przewidziane w art. 86 ust. 10, 10b i 11 ustawy o VAT. Stosowanie dotychczasowych rozwiązań nie powinno budzić wątpliwości podatników.</p>
--	--	---	--

			<p>przewidzianych w art. 86 ust. 10, 10b i 11 ustawy”.</p> <p>Dodanie powyżej regulacji, pozwoli na uniknięcie wątpliwości, kiedy nabywcy towaru lub usługi otrzymującego fakturę korygującą in plus przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego.</p>	
29.	Art. 1 pkt 3) lit. d projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 17 ustawy o VAT).	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	<p>Art. 29a ust. 17 (ujmowanie faktur korygujących in plus)</p> <p>Przepis ten wprowadza zasadę korekty in plus za okres, w którym zaistniała przyczyna korekty. Zgodnie z uzasadnieniem do projektu przepis ten należy interpretować w ten sposób że:</p> <p>a) jeżeli korekta spowodowana jest przyczynami powstałymi już w momencie wystawienia faktury pierwotnej, to powinna ona zostać rozliczona w deklaracji podatkowej za okres, w którym została wykazana faktura pierwotna;</p> <p>b) w sytuacji, gdy korekta jest spowodowana przyczynami zaistniałymi po dokonaniu sprzedaży (przykładowo zaistniały nowe okoliczności transakcji skutkujące zwiększeniem podstawy opodatkowania), korekta powinna być dokonana w deklaracji</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przyjęcie proponowanego rozwiązania oznaczałoby możliwość ujmowania zwiększenia podstawy opodatkowania i podatku należnego w przypadku wystawienia faktury korygującej zwiększającej tę podstawę opodatkowania w okresie jej wystawienia, niezależnie od przyczyny korekty. Takie rozwiązanie jest niedopuszczalne, stanowiłoby ryzyko nadużyć w rozliczaniu podatku od towarów i usług.</p> <p>Proponowane rozwiązanie zawarte w dodawanym art. 29a ust. 17 w ustawie o VAT potwierdza dotychczasową praktykę stosowaną w odniesieniu do korekt zwiększających podstawę opodatkowania.</p> <p>Już obecnie podatnicy, w zależności od przyczyny korekty tj. momentu w którym zaistniała przyczyna zwiększenia podstawy opodatkowania, są zobowiązani do korekty podstawy opodatkowania w rozliczeniu za okres, w którym zaistniała</p>

			<p>podatkowej za miesiąc, w którym wystawiono fakturę korygującą.</p> <p>POPiHN proponuje, aby całkowicie odstąpić od rozróżniania przyczyn korekty i uzależniania od tego okresu, który należy korygować. Wydaje się, że uzasadnione jest - <i>niezależnie od przyczyn korekty</i> – korygowanie okresu, w którym wystawiona została faktura korygująca. Model taki znacznie uprościłby rozliczenia a jednocześnie byłby bezpieczny z punktu widzenia wpływów budżetowych; ułatwiłby też pełną automatyzację procesu.</p>	przyczyna zwiększenia podstawy opodatkowania.	
30.	Art. 1 pkt 3) lit. d projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 17 ustawy o VAT).	Biel Gandurski Tax & Legal Sp. z o.o.	<p>Art. 29a ust. 13 ustawy VAT (art. 1 pkt 3 lit. a projektu)</p> <p>Zgodnie z zapowiedziami MF w zakresie wystawiania faktur korygujących in minus (zmniejszenie podstawy opodatkowania) uproszczeniu miało podlegać ich sposób rozliczenia polegającym na odejściu od stosowania potwierdzenia odbioru faktury korygującej przez kontrahenta (odbiorcy faktury). Tym samym likwidacji miał ulec uciążliwy obowiązek przechowywania potwierżeń odbioru przez podatników a jednocześnie powstałaby możliwość rozliczenia faktury korygującej in minus w okresie, w którym taka faktura została wystawiona tzn. „na bieżąco”.</p> <p>Tym czasem projekt ustawy zastępuje ten obowiązek posiadaniem przez podatnika dokumentacji, która potwierdzałaby uzgodnienie z nabywcą towaru lub usługobiorcą warunki obniżenia ceny. Posiadanie takiej dokumentacji jest warunkiem koniecznym dla możliwości obniżenia podstawy opodatkowania w danym okresie rozliczeniowym.</p> <p>W naszej ocenie warunki takie jest tylko pozorną zmianą. Po pierwsze prowadzi do takich samych skutków prawnych jak ma się to obecnie w stanie prawnym. Po drugie ustawa nie zawiera definicji dokumentacji ani nie podaje żadnych przykładów takiej dokumentacji – podane są jedynie przykłady w uzasadnieniu do ustawy.</p> <p>Rodzi to zatem wątpliwości co do uznania co właściwie jest wystarczające dla zganiania za wymaganą dokumentację. Przepis w takiej formie niestety nie jest jednoznaczny i daje</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stanowisko Ministerstwa Finansów jak w odniesieniu do pozostałych uwag dotyczących proponowanej w projekcie zmiany art. 29a ust. 13 ustawy VAT.</p>	

			<p>duże pole do dowolnej interpretacji przez organy podatkowe.</p> <p>Dlatego też, aby powyższy przepis mógł stanowić faktyczne uproszczenie rozliczeń dla podatników – jego treść powinna brzmieć „13. W przypadkach, o których mowa w ust. 10 pkt 1-3, obniżenia podstawy opodatkowania, w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze z wykazaniem podatkiem, dokonuje się za okres rozliczeniowy, w którym podatnik wystawił fakturę korygującą.”</p>		
31.	Art. 1 pkt 3) lit. d projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 17 ustawy o VAT).	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	<p>Art. 29a ust. 17 wprowadza zasadę korekty in plus za okres, w którym zaistniała przyczyna korekty. Zgodnie z uzasadnieniem do projektu przepis ten należy interpretować w ten sposób, że:</p> <p>a) jeżeli korekta spowodowana jest przyczynami powstałymi już w momencie wystawienia faktury pierwotnej, to powinna ona zostać rozliczona w deklaracji podatkowej za okres, w którym została wykazana faktura pierwotna;</p> <p>b) w sytuacji, gdy korekta jest spowodowana przyczynami zaistniałymi po dokonaniu sprzedaży (przykładowo zaistniały nowe okoliczności transakcji skutkujące zwiększeniem podstawy opodatkowania), korekta powinna być dokonana w deklaracji podatkowej za miesiąc, w którym wystawiono fakturę korygującą.</p> <p>PIPC proponuje, aby całkowicie odstąpić od rozróżniania przyczyn korekty i uzależniania od tego okresu, który należy korygować. Wydaje się, że uzasadnione jest - niezależnie od przyczyn korekty – korygowanie okresu, w którym wystawiona została faktura korygująca. Model taki znacznie uprościłby rozliczenia a jednocześnie byłby bezpieczny z punktu widzenia wpływów budżetowych; ułatwiłby też pełną automatyzację procesu.</p>	Uwaga niezasadna.	Stanowisko jak do uwagi nr 28 i 29 w części dotyczącej proponowanego w projekcie art. 29a ust. 17 ustawy o VAT.
32.	Art. 1 pkt 3) lit. d projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 17 ustawy o VAT).	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	<p>W przypadku faktur korygujących in-plus ważne będzie natomiast czy fiskus nie będzie kwestionować, że korekta in plus na pewno wynika ze zdarzeń niezależnych. W ten sposób zamiast spodziewanej korzyści i ułatwienia nastąpi przeniesienie sporu na inną płaszczyznę.</p> <p>Z powyższymi zastrzeżeniami, Związek Przedsiębiorców i</p>	j.w.	

			Pracodawców ocenia zaproponowane w pakiecie slim VAT zmiany jako punktowo korzystnie. Jednakże, rynek oczekuje bardziej znaczących i systemowych zmian w zakresie prawa podatkowego w Polsce. Zaproponowane zmiany nie polegają na wprowadzeniu nowego, systemowego rozwiązania w podatku VAT, a raczej na szeregu drobnych ułatwień, które mają zapewnić przedsiębiorcom prostsze i łatwiejsze wywiązywanie się z obowiązków podatkowych. ZPP konsekwentnie zauważa, że konieczna jest głębsza reforma systemowa podatku od towarów i usług, systemu PIT oraz CIT.	
33.	Art. 1 pkt 3) lit. d projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 17 ustawy o VAT).	Polska Izba Paliw Płynnych	<p>Moment ujęcia korekty transakcji wewnątrzwspólnotowych.</p> <p>W proponowanym w projekcie ust. 17 do art. 29a ustawy o podatku od towarów i usług (art.1 pkt 3) lit. (d) projektu), wprowadzono zasadę, która przewiduje, by moment ujęcia faktury korygującej zwiększającej podstawę opodatkowania był uzależniony od momentu powstania przyczyny korekty.</p> <p>Z uwagi na neutralność rozliczeń dla transakcji wewnątrzwspólnotowych Izba proponuje, by dla wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów wszelkie korekty zwiększające podstawę opodatkowania ujmowane były na bieżąco – tj. w deklaracji wystawienia faktury korygującej.</p> <p>Podobnie w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów przez podatnika korzystającego z prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony w pełnej kwocie korekty, PIPP proponuje, by zarówno korekty zwiększające, jak i zmniejszające podstawę opodatkowania, jak i towarzysząca im korekta podatku naliczonego, odbywały się na bieżąco, tj. w deklaracji za okres rozliczeniowy wystawienia faktury korygującej, lub jeśli taka faktura wpłynęła do nabywcy w późniejszym okresie – w rozliczeniu za okres otrzymania faktury korygującej.</p> <p>Izba proponuje więc zmiany w ww. zakresie przez dodanie w art. 1 pkt 3) Projektu kolejnych jednostek redakcyjnych po</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Dotychczasowa praktyka ujmowania w rozliczeniu faktur korygujących zwiększających podstawę opodatkowania, pomimo braku dotychczas wyraźnych regulacji ustawowych, była stosowana również w przypadku WNT.</p> <p>W uzupełnieniu proponowanego zapisu w art. 29a ust. 17 ustawy o VAT, w odniesieniu do transakcji WNT w projekcie ustawy dokonuje się zmiany w przepisie art. 30a ust. 1 ustawy o VAT, polegającej na dodaniu odesłania do odpowiedniego stosowania przepisu art. 29a ust. 17. Skutkiem zmiany odesłania w art. 30a ust. 1 będzie jasne uregulowanie sposobu dokonywania korekt zwiększających podstawę opodatkowania w przypadku WNT, nie zmieniając przy tym zasad, które podatnicy już obecnie stosują w praktyce.</p> <p>Uwaga niezasadna.</p> <p>W odniesieniu do ujmowania podatku naliczonego z tytułu WNT wykazanego w fakturze korygującej zwiększającej podstawę opodatkowania – stanowisko odpowiednio jak w odniesieniu do uwagi nr 28.</p>

			lit. (d), w których zostałyby uregulowane wyżej proponowane zasady momentu ujęcia korekt transakcji wewnątrzwspólnotowych.	
34.	Art. 1 pkt 3) lit. d projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 17 ustawy o VAT).	Związek Pracodawców Business Centre Club (BCC)	<p>Projekt zakłada dodanie ust. 17 do art. 29a ustawy o VAT, zgodnie z którym w przypadku, gdy podstawa opodatkowania ulega zwiększeniu, korekty tej podstawy dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym zaistniała przyczyna zwiększenia podstawy opodatkowania. Jednocześnie w treści uzasadnienia do Projektu wskazuje się, iż projektowane rozwiązanie winno się interpretować w następujący sposób:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jeżeli korekta spowodowana jest przyczynami powstałymi już w momencie wystawienia faktury pierwotnej, to powinna ona zostać rozliczona w deklaracji podatkowej za okres, w którym została wykazana faktura pierwotna; 2) w sytuacji, gdy korekta jest spowodowana przyczynami zaistniałymi po dokonaniu sprzedaży (przykładowo zaistniały nowe okoliczności transakcji skutkujące zwiększeniem podstawy opodatkowania), korekta powinna być dokonana w deklaracji podatkowej za miesiąc, w którym wystawiono fakturę korygującą. <p>Taki przypadek będzie miał miejsce, gdy w fakturze pierwotnej podatek należny został wykazany w prawidłowej wysokości, natomiast przyczyna korekty powstała później i nie była możliwa do przewidzenia w momencie wystawienia faktury pierwotnej;</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) późniejsze wykrycie błędu w fakturze pierwotnej, stanowi przyczynę zwiększenia podstawy opodatkowania rozliczanej w deklaracji podatkowej za okres, w którym została wykazana faktura pierwotna. <p>W ocenie BCC na aprobatę zasługuje koncepcja przełożenia dotychczasowej praktyki w zakresie faktur korygujących in plus na kanwę regulacji ustawowych. Przy czym, przepis ustawowy zawiera bowiem niejako ogólną zasadę dotycząca ujęcia faktur korygujących in</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stanowisko jak w odniesieniu do uwagi nr 28 i 29.</p>

			<p>plus, która znajduje swoje uszczegółowienie w ww. części uzasadnienia. Wydaje się, iż mając na uwadze trudności interpretacyjne jakie sprawiało dotychczas podatnikom identyfikowanie momentu, w którym powinni ująć fakturę korygującą in plus, ww. szczegółowe rozwiązania wskazane w treści uzasadnienia powinny zostać umiejscowione w samej ustawie, a nie uzasadnieniu do jej Projektu.</p>	
35.	<p>Art. 1 pkt 3 lit. d) projektu – dodanie w art. 29a ust. 17 VAT (dot. art. 29a ustawy o VAT).</p>	<p>Biel Gandurski Tax & Legal Sp. z o.o.</p>	<p>Planowany art. 29a ust. 17 ustawy VAT (art. 1 pkt 3 lit. d projektu)</p> <p>Zakładając, że powyższy przepis ma na celu przynieść rzeczywiste uproszczenie rozliczeń podatnikom zwłaszcza w zw. ze stanem pandemii COVID-19 ale i być formą zakończenia wątpliwości interpretacyjnych które narosły w związku z rozliczeniem faktur in plus przepis powinien obejmować wszystkie przypadki wystawienia faktur in plus bez względu na przyczynę wystawienia takie faktury. Dotychczasowa praktyka organów podatkowych i sądów administracyjnych jest bardzo rozbudowana i wprost nieproporcjonalna w stosunku do wagi problemu. Bowiem błędne zdekodowanie przyczyny korekty, która wystąpiła może zrodzić powstanie odsetek od zaległości podatkowych.</p> <p>Ponadto podatnicy, którzy chcieliby wyszukać jakiego typu przesłanka (wsteczna czy bieżąca) ów wystąpiła musieliby przebrnąć przez interpretacje organów podatkowych jak i orzecznictwo sądów administracyjnych w tym zakresie, które niestety nie daje częstokroć jednoznacznych odpowiedzi.</p> <p>Podsumowując przepis projektu powinien brzmieć „W przypadku, gdy podstawa opodatkowania ulega zwiększeniu, korekty tej</p> <p>podstawy dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym faktura ta została wystawiona przez podatnika.”</p> <p>Dopiero ujednoczenie systemu rozliczania faktur korygujących przez podatników przyniesie rzeczywisty efekt uproszczenia rozliczeń a jednocześnie zakończy liczne spory interpretacyjne w tym zakresie.</p>	<p>Uwaga niezadana.</p> <p>Stanowisko jak do uwagi nr 28 i 29.</p>

			Adekwatne uwagi odnoszą się do proponowanych zmian w art. 86 ust. 19a VAT.	
36.	Art. 1 pkt 3 lit. d) projektu – dodanie w art. 29a ust. 17 VAT (dot. art. 29a ustawy o VAT).	Towarzystwo Obrotu Energią	Propozycja zmian powinna iść w kierunku ujednoczenia przepisów dotyczących rozliczania korekt w podatku VAT i podatkach dochodowych. Pojawi się niepotrzebna różnica pomiędzy rozliczaniem korekt w CIT (PIT), gdzie mowa jest o wystawieniu/otrzymaniu dokumentu, a nie powstaniu przyczyny (art.12 ust. 3j CIT, art. 14 ust. 1m PIT) a rozliczaniem korekt w VAT. To uciążliwa konieczność dokumentowania momentu powstania przyczyny, co będzie zdecydowanie utrudnione. Dodatkowy problem pomiędzy momentem wystawienia dokumentu korygującego (faktury) a momentem powstania przyczyny.	Uwaga niezasadna. Proponowane w projekcie ustawy rozwiązanie stanowi odzwierciedlenie dotychczasowej praktyki w rozliczaniu faktur korygujących zwiększających podstawę opodatkowania. Wprowadzenie proponowanego rozwiązania ma na celu zwiększenie pewności prawa dla podatników w zakresie rozliczania podatku od towarów i usług, przy jednoczesnym dążeniu do uniknięcia ryzyka nadużyć w rozliczaniu podatku od towarów i usług. Uzasadnienie częściowo jak do uwagi nr 28 i 29.
37.	Art. 1 pkt 3 lit. d oraz art. 1 pkt 4 projektu ustawy (dot. art. 29a oraz zmiana w art. 30a ust. 1 ustawy o VAT). –	Polska Izba Spedycji i Logistyki	Art. 1 pkt 3 lit. d oraz art. 1 pkt 4 ustawy nowelizującej (dodanie art. 29a ust. 17 i 18 oraz zmiana w art. 30a ust. 1 ustawy o VAT – ujmowanie faktur korygujących in plus). Proponowane rozwiązanie zawarte w dodawanym art. 29a ust. 17 w ustawie o VAT w odniesieniu do korekt zwiększających podstawę opodatkowania, w brzmieniu „w przypadku gdy podstawa opodatkowania ulega zwiększeniu, korekty tej podstawy dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym zaistniała przyczyna zwiększenia podstawy opodatkowania”, zostało zinterpretowane w uzasadnieniu do projektu w taki sposób, że: 1) jeżeli korekta spowodowana jest przyczynami powstałymi już w momencie wystawienia faktury pierwotnej, to powinna ona zostać rozliczona w deklaracji podatkowej za okres, w którym została wykazana faktura pierwotna; 2) sytuacji, gdy korekta jest spowodowana przyczynami zaistniałymi po dokonaniu sprzedaży (przykładowo zaistniały nowe okoliczności transakcji skutkujące zwiększeniem podstawy opodatkowania), korekta powinna być dokonana w deklaracji podatkowej za miesiąc,	Uwaga niezasadna. Uzasadnienie jak do uwagi nr 28 i 29.

			<p>w którym wystawiono fakturę korygującą. Taki przypadek będzie miał miejsce, gdy</p> <p>w fakturze pierwotnej podatek należny został wykazany w prawidłowej wysokości, natomiast przyczyna korekty powstała później i nie była możliwa do przewidzenia w momencie wystawienia faktury pierwotnej;</p> <p>3) późniejsze wykrycie błędu w fakturze pierwotnej, stanowi przyczynę zwiększenia podstawy opodatkowania rozliczanej w deklaracji podatkowej za okres, w którym została wykazana faktura pierwotna.</p> <p>Zdaniem PISiL dla jasności stanowienia prawa należałoby te trzy przypadki (wymienione w uzasadnieniu do projektu) ująć wprost w przepisach ustawy tak aby nie wymagały one dalszych interpretacji.</p>	
38.	Art. 1 pkt 3 lit. d projektu ustawy - nowy ust. 17 i 18 w art. 29a (dot. art. 29a ustawy o VAT).	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	<p>Projektowane przepisy stanowią potwierdzenie stosowanej, choć niekiedy budzącej wątpliwości praktyki - jak rozumieć „zaistnienie przyczyny zwiększenia podstawy opodatkowania”?</p> <p>W związku z powyższym warto wprowadzić otwarty katalog tych przyczyn, zgodnie z poglądami Ministerstwa Finansów („w szczególności...”). W ten sposób zostałyby wskazane przynajmniej najbardziej typowe sytuacje zastosowania przepisu.</p> <p>Celem doprecyzowania przepisu art. 29a ust 18 SKwP proponuje następujące jego brzmienie:</p> <p>„18. W przypadku eksportu towarów zwiększenie podstawy opodatkowania, o którym mowa w ust. 17, następuje w rozliczeniu za okres, w którym zaistniała przyczyna zwiększenia podstawy opodatkowania, nie wcześniej niż w deklaracji podatkowej składanej za okres rozliczeniowy, w którym wykazany został ten eksport.”</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stanowisko jak do uwag nr 28 i 29.</p> <p>Uwaga niezasadna. Zaproponowane w projekcie ustawy brzmienie zapisu jest precyzyjne.</p>

39.	Art. 1 pkt 3) lit. d projektu ustawy (dot. art. 29a ust. 17 i 18 ustawy o VAT).	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.	<p>Doprecyzowanie brzmienia art. 1 pkt 3 lit. d projektu.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Projekt przewiduje dodanie ust. 17 i 18 do art. 29a ustawy o VAT. Zawarte w propozycji rozwiązania budzą jednak wątpliwości interpretacyjne. Interpretacja przepisów przedstawiona w uzasadnieniu do projektu wydaje się nie znajdować pełnego odzwierciedlenia w propozycji przedmiotowych jednostek redakcyjnych przepisu. W szczególności wątpliwości interpretacyjne może budzić proponowany moment powstania przyczyny korekty zawinionej, który nie jest tożsamy z momentem powstania obowiązku podatkowego czy z momentem wystawienia faktury korygującej.</p> <p>Dodatkowo proponowany moment powstania przyczyny korekty w wyniku błędu na fakturze (moment wystawienia błędnej faktury) nie jest tożsamy z momentem powstania obowiązku podatkowego faktury pierwotnej. Należy rozważyć zmianę brzmienia powyższych przepisów w taki sposób, aby w pełni odzwierciedlały intencje Projektodawcy przedstawione w uzasadnieniu projektu.</p> <p>Wątpliwości budzi również fakt, że proponowany ust. 18 odnosi się wyłącznie do eksportu. W takim przypadku nie jest jasne czy korekty niezwiązane z eksportem powinny być rozliczane nawet wówczas, gdy nie została rozliczona faktura pierwotna. W celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości w tym zakresie, zasadne wydaje się uwzględnienie tej kwestii w projekcie.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Proponowane w projekcie ustawy rozwiązanie stanowi odzwierciedlenie dotychczasowej praktyki w rozliczaniu faktur korygujących zwiększających podstawę opodatkowania. Wprowadzenie proponowanego rozwiązania ma na celu zwiększenie pewności prawa dla podatników w zakresie rozliczania podatku od towarów i usług, przy jednoczesnym dążeniu do uniknięcia ryzyka nadużyć w rozliczaniu podatku od towarów i usług.</p>
40.	Art. 1 pkt 3 lit. d projektu ustawy - nowy ust. 18 w art. 29a (dot. art. 29a ustawy o VAT).	Związek Pracodawców Business Centre Club (BCC)	<p>W ocenie Projektodawcy, art. 29a ust. 17 ustawy o VAT w brzmieniu nadanym przez projekt pociąga za sobą konieczność doprecyzowania kwestii zwiększenia podstawy opodatkowania przy eksporcie. W efekcie projekt proponuje dodanie ust. 18 do art. 29a ustawy o VAT, zgodnie z którym w przypadku eksportu towarów zwiększenie podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 17, następuje nie wcześniej niż w deklaracji podatkowej składanej za okres rozliczeniowy, w którym wykazana została ta dostawa towarów.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Odpowiednio zmodyfikowano w projekcie ustawy propozycję brzmienia art. 29a ust. 18 ustawy o VAT.</p>

			<p>Wskazać przy tym należy, iż projektując odpowiednie regulacje dotyczące eksportu, zupełnie pominięto konsekwencje jakie wyniknąć mogą po wprowadzeniu ww. ust. 17 w kontekście stosowania art. 42 ust. 12 ustawy o VAT.</p> <p>Art. 42 ust. 12 ustawy o VAT przewiduje zasady raportowania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów w sytuacji, gdy w danym okresie rozliczeniowym dokonujący jej podatnik nie posiada dowodów warunkujących zastosowanie wobec przedmiotowej dostawy stawki 0%. Brak wymaganych dowodów w ramach czasowych zakreślonych rozpatrywanym przepisem, obliuguje podatnika do wykazania dokonanej dostawy ze stawką właściwą dla dostawy danego towaru na terytorium kraju.</p> <p>W konsekwencji, w ocenie BBC projektowany art. 29a ust. 18 ustawy o VAT wymaga stosowanego uzupełnienia w kontekście stosowania instytucji regulowanych art. 42 ust. 12 ustawy o VAT.</p>	
41.	Art. 1 pkt 5 projektu (dot. art. 31 a ustawy o VAT).	(osoba fizyczna)	<p>W art. 31a po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2d w brzmieniu:</p> <p>Jest: „2a. Kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania wyrażone w walucie obcej mogą być przeliczane przez podatnika na złote ...”</p> <p>Proponuje się treść:</p> <p>„ Podstawa opodatkowania wyrażona w walucie obcej może być przeliczana przez podatnika na złote ...”.</p>	<p>Uwaga legislacyjna - niezasadna.</p> <p>Art. 31a ustawy o VAT operuje sformułowaniem „kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania”. Wprowadzenie w proponowanych zapisach ust. 2a-2d w art. 31a ustawy o VAT innych sformułowań nie znajduje uzasadnienia, generowałoby trudności w interpretacji proponowanych rozwiązań.</p>
42.	Art. 1 pkt 5 projektu ustawy (dot. art. 31a ustawy o VAT).	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	<p>Co do zasady należy zgodzić się z częściowym (fakultatywnym) ujednocnieniem kursów dla celów VAT i podatków dochodowych.</p> <p>Trudno jednak uzasadnić obowiązek stosowania przyjętych przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy licząc od początku miesiąca, w którym podatnik je wybrał (ust. 2b), a w przypadku rezygnacji z tych zasad – jeszcze przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy... (ust. 2c).</p> <p>Przyjęcie w podatku VAT zasad przewidzianych w podatku</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Ze względu na charakter upraszczający zmiany nie nakłada się na podatników dodatkowych obowiązków informacyjnych związanych ze zmianą zasad przeliczania kursów walut.</p> <p>Przyjęcie w projektowanym ust. 2b i 2c w art. 31a ustawy o VAT rozwiązań mających na celu ustalenie horyzontu czasowego stosowania przez podatnika przyjętych metod przeliczania walut według kursów albo zgodnie z proponowanym ust. 2a albo zgodnie z obowiązującym w ustawie o VAT rozwiązaniem zawartym w ust.</p>

		<p>dochodowym raczej uzasadnia obowiązek stosowania zasad w okresie rozliczeniowym dla podatku dochodowego.</p> <p>Stąd propozycja, aby podatnik był zobowiązany stosować zasady tylko do końca bieżącego roku podatkowego przyjętego dla potrzeb podatku dochodowego:</p> <p><i>„2b. Podatnik, który wybrał zasady przeliczania, o których mowa w ust. 2a, jest obowiązany do ich stosowania do końca roku podatkowego przyjętego dla celów podatku dochodowego, w którym zastosował zasady przeliczania, o których mowa w ust.2a.</i></p> <p><i>2c. Przepis ust. 2b stosuje się w następnych latach podatkowych przyjętych dla celów podatku dochodowego.”.</i></p> <p>Ponadto SKwP proponuje ponowne przemyślenie dodanych w art. 31a ust. 2a-2d z uwagi na fakt, iż przepis nie znajdzie powszechnego zastosowania, a jedynie skomplikuje już stosowane przez podatników rozwiązania. Zatem, jak SKwP czyta w uzasadnieniu do projektu <i>„Dodanie w art. 31a ustawy proponowanych rozwiązań oznacza uproszczenia dla podatników zasad stosowania kursów do przeliczenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej.”</i> zdaje się sugerować, że ustawodawca w dalszym ciągu nie dostrzega problemu stosowania 2 różnych kursów dla rozliczeń podatkowych w jednej transakcji. Ponadto propozycja nie uwzględnia zasad fakturowania określonych w ustawie o podatku od towarów i usług. Przykład: usługa rozliczana w okresach rozliczeniowych, dla której zgodnie z ustawą VAT można wystawić fakturę wcześniej, niż data wykonania usługi - przepis nie do zastosowania, transakcja wymaga zastosowania 2 kursów; faktury obejmujące kilka dostaw towarów, zgodnie z propozycją nic się nie zmieni, nadal należałoby stosować kilka kursów, jeżeli faktura zostanie wystawiona po dokonaniu dostaw, w przewidzianym przepisami terminie nie później niż 15. dnia następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towarów.</p> <p>Zdaniem SKwP celem uproszczenia problematyki kursów walut obcych należy opracować zasadę wspólną dla prawa</p>	<p>1 lub 2 ww. art. 31a - ma na celu eliminację ryzyka nadużyć. Celem ww. zapisów jest uniknięcie możliwości wykorzystywania przez podatników bardziej korzystnych rozwiązań w odniesieniu do realizowanych transakcji. W tym zakresie uzupełniono uzasadnienie do projektowanych rozwiązań.</p> <p>Istotą projektowanych rozwiązań jest stworzenie podatnikom alternatywnej możliwości wyboru metody przeliczenia walut dla celów rozliczeń w VAT, w taki sposób aby ułatwić podatkowe rozliczanie transakcji podatnika.</p> <p>Nie jest zasadne odwoływanie się w ustawie o VAT do roku podatkowego dla celów rozliczeń w podatku dochodowym.</p> <p>Dodatkowe postulaty będą poddane odrębnym analizom.</p>
--	--	---	--

			bilansowego i podatkowego z uwzględnieniem przepisów dotyczących zasad fakturowania.	
43.	Art. 1 pkt 5 projektu ustawy (dot. w art. 31a ustawy o VAT).	Polska Izba Spedycji i Logistyki	<p>Art. 1 pkt 5 ustawy nowelizującej (dodanie w art. 31a ust. 2a-2d – spójne kursy walut dla celów rozliczeń VAT i podatku dochodowego).</p> <p>Dodano opcjonalne dla podatników rozwiązania co do przeliczania podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej na złote zgodnie z zasadami przeliczania przychodu wynikającymi z przepisów o podatku dochodowym, po wyborze opcji podatnik jest obowiązany do jej stosowania przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy licząc od początku miesiąca, w którym ją wybrał.</p> <p>Rozwiązanie takie byłoby niewątpliwie dużym ułatwieniem dla podatników gdyby nie przewidziano wyjątków. Projekt zakłada bowiem, że w przypadku, gdy w okresie stosowania przez podatnika (proponowanej do wprowadzenia) opcjonalnej metody przeliczania, podatnik dokona transakcji niepodlegającej przeliczeniu zgodnie z zasadami stosowanymi w podatku dochodowym, jest obowiązany do zastosowania dla tej transakcji dotychczasowych metod przeliczenia (przewidzianych w ust. 1 lub 2 art. 31a ustawy o VAT). Aby nastąpiło rzeczywiste uproszczenie co do stosowania jednolitych kursów walut należałoby wykreślić ust.2d - art. 1 pkt 5 ustawy nowelizującej (dodanie w art. 31a ust. 2a-2d w ustawie o VAT).</p> <p>Jeśli ust. 2d zostanie dodany powstaną nowe wątpliwości co do stosowania różnych kursów walut. Jak napisano w uzasadnieniu do projektu zróżnicowanie życia gospodarczego może również prowadzić do innych możliwych sytuacji, w których stosowanie zasad przeliczania przyjętych w podatku dochodowym nie będzie możliwe. Rodzi to obawy co do możliwości ustalenia przez podatnika, które z transakcji nie mogą być przeliczane zgodnie z zasadami przyjętymi w podatku dochodowym. Aby nie dopuścić do błędów w tym zakresie naszym zdaniem ustawodawca powinien enumeratywnie wymienić te transakcje.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Projektowany ust. 2d w art. 31a ustawy o VAT przewiduje, że w przypadku, gdy w okresie stosowania przez podatnika (proponowanej do wprowadzenia) opcjonalnej metody przeliczania, podatnik dokona transakcji niepodlegającej przeliczeniu zgodnie z zasadami stosowanymi w podatku dochodowym, jest obowiązany do zastosowania dla tej transakcji dotychczasowych metod przeliczenia (przewidzianych w ust. 1 lub 2 art. 31a ustawy).</p> <p>Przykładowo można wskazać na transakcje, które w podatku VAT są rozliczane przez nabywcę, np. wewnątrzspółnotowe nabycie towarów lub nabycie usług dla których zobowiązany do rozliczenia pozostaje nabywca. W przypadku takich nabyć podatnik nie będzie mógł zastosować zasad przewidzianych w przepisach o podatku dochodowym dla przeliczenia przychodu w związku z tym w podatku VAT zastosowanie dla tej transakcji znajdą podstawowe zasady przeliczania o których mowa w art. 31a ust 1 i 2.</p> <p>Ta sama zasada powinna być stosowana do innych transakcji, dla których nie nastąpi przeliczenie zgodnie z zasadami przyjętymi dla ustalenia przychodu w podatku dochodowym jak np. otrzymanych częściowych zaliczek, które podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT.</p> <p>Zróżnicowanie życia gospodarczego może również prowadzić do innych możliwych sytuacji, w których stosowanie zasad przeliczania przyjętych w podatku dochodowym nie będzie możliwe. Jako że przeliczenie na zasadach z podatku dochodowego może okazać się niemożliwe w każdym takim przypadku podatnik będzie zobowiązany do zastosowania dotychczasowej metody przeliczenia obowiązującej w podatku VAT.</p>

44.	Art. 1 pkt 5 projektu ustawy (dot. w art. 31a ustawy o VAT).	Konfederacja Lewiatan	<p>Proponowane rozwiązanie KL ocenia pozytywnie, z tym zastrzeżeniem, że projekt wprowadza opcję stosowania kursu walutowego CIT przez okres 12 miesięcy. Nie przewidziano odstępstw od tej zasady. KL proponuje rozważenie stosowania rozwiązania w pełni opcjonalnego - tak jak ma to miejsce w przypadku opcji stosowania kursu Europejskiego Banku Centralnego.</p> <p>KL poddaje także pod rozagę wprowadzenie obowiązku informowania nabywcy przez sprzedawcę w wystawionej fakturze o stosowaniu kursu CIT – będzie to przydatna informacja w celu weryfikacji przez nabywcę prawidłowości kwoty podatku VAT do odliczenia.</p> <p>Warto rozważyć także wprowadzenie szerszych zmian w zakresie stosowania kursów walutowych: kursy walutowe dla faktur korygujących i tzw. zbiorczych faktur korygujących (przyznany rabat).</p> <p>Praktyka orzecznicza w VAT pozwala na stosowanie kursu walutowego właściwego dla wystawionej faktury korygującej – tj. bieżący kursy walutowy. Jeden kurs walutowy (bieżący) można także stosować dla korekt zbiorczych. W wydawanych interpretacjach indywidualnych dla celów CIT organy podatkowe wskazują natomiast, że należy stosować kurs walutowy właściwy dla faktury</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Ze względu na charakter upraszczający zmiany nie nakłada się na podatników dodatkowych obowiązków informacyjnych związanych ze zmianą zasad przeliczania kursów walut.</p> <p>Przyjęcie w projektowanym ust. 2b i 2c w art. 31a ustawy o VAT rozwiązań mających na celu ustalenie horyzontu czasowego stosowania przez podatnika przyjętych metod przeliczania walut według kursów albo zgodnie z proponowanym ust. 2a albo zgodnie z obowiązującym w ustawie o VAT rozwiązaniem zawartym w ust. 1 lub 2 ww. art. 31a - ma na celu eliminację ryzyka nadużyć. Celem ww. zapisów jest uniknięcie możliwości wykorzystywania przez podatników bardziej korzystnych rozwiązań w odniesieniu do realizowanych transakcji. W tym zakresie uzupełniono uzasadnienie do projektowanych rozwiązań.</p> <p>Istotą projektowanych rozwiązań jest stworzenie podatnikom alternatywnej możliwości wyboru metody przeliczenia walut dla celów rozliczeń w VAT, w taki sposób aby ułatwić podatkowe rozliczanie transakcji podatnika.</p> <p>Wprowadzenie takich informacji na fakturze nie jest niedozwolone o ile nie zakłóci czytelności faktury.</p> <p>Nałożenie postulowanego obowiązku byłoby natomiast niezgodne z dyrektywą VAT, wykraczałoby poza zakres danych wymaganych/niezbędnych na fakturze.</p> <p>Dodatkowe postulaty będą poddane dodatkowej analizie Ministerstwa Finansów.</p>
-----	--	-----------------------	--	--

			pierwotnej/ faktur pierwotnych. Praktyka stosowania przepisów w VAT i CIT jest zatem inna, i wskazane jest uregulowanie także tego obszaru.	
45.	Art. 1 pkt 8 projektu ustawy (dot. art. 42b ustawy o VAT)	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	<p>Nie można zgodzić się z ograniczeniem wydawania WIS w zakresie przedmiotowym wniosku, który w dniu złożenia wniosku jest przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.</p> <p>WIS nie stanowi interpretacji przepisów prawa podatkowego (w przypadku interpretacji indywidualnych analogiczne ograniczenie ma uzasadnienie). Jest to stanowisko w zakresie klasyfikacji danego towaru i usługi wydane przez uprawniony organ i z tego powodu WIS powinna być kluczowym i obiektywnym dowodem w toczącej się sprawie.</p> <p>Wydanie WIS nie stanowi (i nie powinno stanowić) podstawy do wznowienia postępowania (art. 240 Ordynacji podatkowej), ale nie można także ograniczać wydania WIS w sytuacji rozstrzygnięcia innej sprawy w drodze decyzji lub postanowienia.</p> <p>Z powyższych powodów należy postulować rezygnację ze zmian w art. 42b.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Celem projektowanej regulacji jest ujednoczenie stosowania prawa podatkowego poprzez zapobieganie wydawania rozbieżnych rozstrzygnięć przez organy podatkowe.</p> <p>Podobne rozwiązanie funkcjonuje w ramach systemu indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego, wydawanych na podstawie art. 14b – 14s ustawy Ordynacja podatkowa. Rozwiązanie to wykazało swoją efektywność uniemożliwiając po wszczęciu kontroli lub postępowania podatkowego składanie wniosków w celu uzyskania interpretacji indywidualnej o treści sprzecznej z ustaleniami kontroli lub treścią decyzji albo postanowienia.</p> <p>WIS zawiera nie tylko wskazanie stosownej klasyfikacji towaru lub usługi według CN albo PKOB albo PKWiU, ale również stawkę podatku VAT właściwą dla tego towaru lub usługi, nie jest zatem zasadne twierdzenie, że WIS nie stanowi interpretacji przepisów prawa podatkowego.</p>
46.	Art. 1 pkt 9 projektu ustawy (dodanie art. 42ac do ustawy o VAT).	Biel Gandurski Tax & Legal Sp. z o.o.	<p>Planowany art. 42ca ustawy VAT (art. 1pkt 9 projektu)</p> <p>W naszej ocenie proponowana regulacja art. 42ca, która wyłącza możliwość stosowania mocy ochronnej wydanej WIS z uwagi na możliwość zastosowania przepisów o nadużyciu prawa w podatku VAT w rozumieniu art. 5 ust. 5 VAT – powinien zostać wykreślony z projektu ustawy. Przepis ten bowiem prowadzi do znacznego obniżenia mocy ochronnej WIS a także pozbawia podatnika posiadacza WIS jakiegokolwiek pewności co do stosowania przepisów prawa.</p> <p>Proponowana regulacja przyznaje organom skarbowym arbitralną możliwość derogowania z obrotu prawnego WIS</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zgodnie z proponowaną zmianą, w przypadku, gdy towar lub usługa, lub świadczenie kompleksowe będą elementem czynności będących przedmiotem decyzji wydanej w związku z wystąpieniem nadużycia prawa (z decyzji wydanej przez organ podatkowy będzie wynikało, że przedmiot WIS jest elementem transakcji, która została uznana za nadużycie prawa), wówczas podatnik nie będzie mógł korzystać z mocy ochronnej WIS. Nie ma bowiem uzasadnienia dla przyznania podatnikowi ochrony prawnej związanej z uzyskaniem WIS w przypadku stwierdzenia, że przedmiot WIS jest elementem transakcji gospodarczych, które zostały przez niego ukształtowane w celu uzyskania nienależnej</p>

			<p>na podstawie których podatnik układał swoje relacje handlowe czy nawet model prowadzenia działalności.</p> <p>Niezrozumiała jest celowość wprowadzenia tego przepisu w sytuacji, gdy podatnik zwraca się do organów skarbowych o dokonanie oceny prawnej zastosowania właściwej stawki VAT lub klasyfikacji towaru lub usługi w oparciu o zasadę zaufania do organów skarbowych. Skalę problemu pogłębia niezmiernie ogólna definicja nadużycia prawa w VAT, która daje duże pole do dowolnej interpretacji przez organy podatkowe. Dotychczasowa praktyka postępowań podatkowych pokazuje, że organy skarbowe nie potrafią właściwie stosować przepisów ustawy VAT o nadużyciu prawa.</p> <p>Z uwagi na aktualną praktykę organów w zakresie stosowania przepisów klauzuli o unikaniu opodatkowania zamieszczona w przepisach ustawy Ordynacja podatkowa (art. 119a Ordynacji) polegającym na instrumentalnym wykorzystywaniu tego przepisu do odmowy wydawania interpretacji indywidualnych przez organy – prowadzi do wniosku, że proponowany przepis art. 42ca VAT będzie w taki sam sposób wykorzystywany w przypadku WIS.</p>	<p>korzyści podatkowej, sprzecznej z celem przepisów podatkowych.</p> <p>Organy podatkowe są zatem zobowiązane do wykazania, że miało miejsce nadużycie prawa, a wydane przez nie decyzje w tym zakresie (tj. stwierdzające nadużycie prawa) będą podlegać kontroli sądów administracyjnych. Zarówno w postępowaniu podatkowym, jak również przed sądami administracyjnymi, podatnik będzie miał pełną możliwość obrony swojego stanowiska.</p> <p>Podobne rozwiązanie funkcjonuje w ramach systemu indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego, wydawanych na podstawie art. 14b – 14s ustawy Ordynacja podatkowa. W przypadku interpretacji indywidualnych, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że mogą one stanowić nadużycie prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy o VAT, odmawia się ich wydania (art. 14b § 5c), w przypadku zaś już wydanych interpretacji, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy o VAT, do takich interpretacji nie stosuje się odpowiednich przepisów o ochronie wynikającej z nich dla podatnika.</p> <p>W przypadku WIS jednak przepisy ustawy o VAT nie przewidują odmowy wydania WIS, w toku postępowania o wydanie WIS nie sposób powziąć uzasadnionych podejrzeń czy przedmiot WIS mógłby być elementem procedury nadużycia prawa.</p>
47.	Art. 1 pkt 10 projektu ustawy (dot. dodawanego art. 42ha do ustawy o VAT).	Polska Izba Paliw Płynnych	<p>Izba proponuje rezygnację ze zmiany wprowadzanej w art. 1 pkt 10 projektu.</p> <p>W ocenie Izby nie ma konieczności wprowadzania ograniczenia czasowego dla obowiązywania Wiążących Informacji Stawkowych (dalej: „WIS”).</p> <p>Przy wprowadzeniu trzyletniego okresu ważności WIS podatnicy, którzy uzyskiwaliby WIS dla swoich produktów, po upływie trzech lat ich obowiązywania i w sytuacji braku zmiany przepisów dotyczących stawki VAT lub klasyfikacji,</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zaproponowane w art. 42ha ustawy wprowadzenie 3-letniego terminu ważności WIS pozytywnie wpłynie na pewność obrotu gospodarczego oraz zwiększenie nadzoru nad wydanymi i obowiązującymi WIS.</p> <p>Podobne uregulowania funkcjonują na gruncie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U.L 269 z 10.10.2013, s. 1 z późn. zm.) w odniesieniu do decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT). Decyzje WIT są obecnie ważne przez okres 3 lat od dnia,</p>

			<p>wnosiliby kolejne wnioski o wydanie WIS o takiej samej treści jak poprzednie, a wnioski te musiałyby być merytorycznie rozpatrywane przez Krajową Informację Skarbową, co generowałoby dodatkowe obciążenie dla organów podatkowych.</p> <p>Zdaniem PIPP nie ma przeszkód, by WIS obowiązywały bezterminowo, dopóki nie zmieni się Nomenklatura Scalona w zakresie klasyfikacji dotyczącej towaru objętego daną WIS.</p>	<p>w którym stały się skuteczne (art. 33 ust. 3 unijnego kodeksu celnego). Przed 1 maja 2016 r. decyzje WIT były ważne przez 6 lat licząc od daty ich wydania, jednak uznano za uzasadnione skrócenie terminu ich ważności. Propozycja zatem wpisuje się w unijne standardy stosowania tego rodzaju instrumentów.</p> <p>Mając na uwadze, że instytucje WIS, WIA i WIT składają się na system wiążących informacji klasyfikacyjnych towarów opartych na CN, zasadne jest, aby rozwiązania w zakresie ważności tych aktów były uregulowane tak samo. W związku z tym, że WIT będzie stanowić dla WIS szeroką bazę informacji w zakresie dokonywania klasyfikacji towarów według CN (daleko bardziej rozwiniętą niż WIA, które dotyczą wyłącznie towarów akcyzowych), jest również instytucją o charakterze unijnym, uzasadnione jest, aby okres ważności WIS był jak najbardziej zbliżony do okresu ważności WIT. Podkreślić należy, że wprowadzenie proponowanego rozwiązania w zakresie WIS będzie korzystne zarówno dla podatników, jak i administracji podatkowej.</p> <p>Wprowadzenie okresu ważności WIS umożliwi podatnikom ponowne wystąpienie i otrzymanie decyzji WIS w tym samym zakresie, jednak z uwzględnieniem aktualnych uwarunkowań prawnych (które mogły zmienić się na przestrzeni 3 lat – np. zmiana linii orzeczniczej sądów administracyjnych).</p> <p>Wprowadzenie okresu obowiązywania decyzji WIS uzasadnione jest również stałym postępowaniem technologicznym mającym wpływ na gospodarkę w postaci zwiększającej się ilości i różnorodności dóbr i usług mogących być przedmiotem WIS, czego efektem może być dezaktualizacja niektórych WIS, które nadal będą pozostawały w obrocie prawnym. Wyszukiwanie zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej obowiązujących WIS i ich analizowanie przez podatników (innych niż adresaci WIS) będzie wymagało od nich znacznego nakładu czasu i pracy.</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że zmniejszy się również ryzyko długotrwałego błędnego posługiwania się WIS, która wygasła z mocy prawa z powodu zmiany przepisów (co mogło zostać niezauważone przez podatnika) lub posługiwania bezterminowo ważnym ale niekorzystnym dla podatnika WIS.</p>
--	--	--	---	--

				<p>Czasowa ważność WIS usprawni nadzór merytoryczny nad wydanymi i obowiązującymi WIS przez organy właściwe w sprawach WIS, ale będzie to miało wpływ na korzystanie z bazy WIS przez podatników, przełoży się bowiem na większą jednolitość rozstrzygnięć.</p> <p>Brak ograniczenia obowiązywania decyzji WIS w czasie mogłoby prowadzić w przyszłości do sytuacji, w której pierwotnie wydana WIS byłaby czasem nawet kilkakrotnie zmieniana (czy to z powodu błędu czy też zmian np. dotyczących CN), co niekorzystnie wpływałoby na transparentność WIS pozostających w obrocie prawnym.</p>
48.	Art. 1 pkt 10 projektu ustawy (dot. dodawanego art. 42ha do ustawy o VAT).	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	<p>Pomimo szerokiej argumentacji MF zawartej w uzasadnieniu projektu, należy postulować aby WIS nie miały ograniczonej ważności – projekt zakłada, by WIS była ważna tylko przez 3 lata od daty wydania.</p> <p>WIS, w przeciwieństwie do WIT i WIA, ma zastosowanie przede wszystkim w obrocie krajowym. W tej sytuacji, SKwP nie widzi racjonalnych podstaw, by podatnik, który uzyskał WIS w zakresie właściwej stawki podatku dla sprzedawanych towarów lub usług, miał po 3 latach ponownie występować z wnioskiem, mimo sprzedawania takich samych towarów lub usług.</p> <p>Projektowany przepis odbiera podatnikom i tak bardzo skromne udogodnienie przyznane w 2019 r.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zaproponowane w art. 42ha ustawy wprowadzenie 3-letniego terminu ważności WIS pozytywnie wpłynie na pewność obrotu gospodarczego oraz zwiększenie nadzoru nad wydanymi i obowiązującymi WIS.</p> <p>Podobne uregulowania funkcjonują na gruncie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U.L 269 z 10.10.2013, s. 1 z późn. zm.) w odniesieniu do decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT). Decyzje WIT są obecnie ważne przez okres 3 lat od dnia, w którym stały się skuteczne (art. 33 ust. 3 unijnego kodeksu celnego). Przed 1 maja 2016 r. decyzje WIT były ważne przez 6 lat licząc od daty ich wydania, jednak uznano za uzasadnione skrócenie terminu ich ważności. Propozycja zatem wpisuje się w unijne standardy stosowania tego rodzaju instrumentów.</p> <p>Mając na uwadze, że instytucje WIS, WIA i WIT składają się na system wiążących informacji klasyfikacyjnych towarów opartych na CN, zasadne jest, aby rozwiązania w zakresie ważności tych aktów były uregulowane tak samo. W związku z tym, że WIT będzie stanowić dla WIS szeroką bazę informacji w zakresie dokonywania klasyfikacji towarów według CN (daleko bardziej rozwiniętą niż WIA, które dotyczą wyłącznie towarów akcyzowych), jest również instytucją o charakterze unijnym, uzasadnione jest, aby okres ważności WIS był jak najbardziej</p>

				<p>zbliżony do okresu ważności WIT. Podkreślić należy, że wprowadzenie proponowanego rozwiązania w zakresie WIS będzie korzystne zarówno dla podatników, jak i administracji podatkowej.</p> <p>Wprowadzenie okresu ważności WIS umożliwi podatnikom ponowne wystąpienie i otrzymanie decyzji WIS w tym samym zakresie, jednak z uwzględnieniem aktualnych uwarunkowań prawnych (które mogły zmienić się na przestrzeni 3 lat – np. zmiana linii orzeczniczej sądów administracyjnych).</p> <p>Wprowadzenie okresu obowiązywania decyzji WIS uzasadnione jest również stałym postępem technologicznym mającym wpływ na gospodarkę w postaci zwiększającej się ilości i różnorodności dóbr i usług mogących być przedmiotem WIS, czego efektem może być dezaktualizacja niektórych WIS, które nadal będą pozostawały w obrocie prawnym. Wyszukiwanie zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej obowiązujących WIS i ich analizowanie przez podatników (innych niż adresaci WIS) będzie wymagało od nich znacznego nakładu czasu i pracy.</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że zmniejszy się również ryzyko długotrwałego błędnego posługiwania się WIS, która wygasła z mocy prawa z powodu zmiany przepisów (co mogło zostać niezauważone przez podatnika) lub posługiwania bezterminowo ważnym ale niekorzystnym dla podatnika WIS.</p> <p>Czasowa ważność WIS usprawni nadzór merytoryczny nad wydanymi i obowiązującymi WIS przez organy właściwe w sprawach WIS, ale będzie to miało wpływ na korzystanie z bazy WIS przez podatników, przełoży się bowiem na większą jednolitość rozstrzygnięć.</p> <p>Brak ograniczenia obowiązywania decyzji WIS w czasie mógłby prowadzić w przyszłości do sytuacji, w której pierwotnie wydana WIS byłaby czasem nawet kilkakrotnie zmieniana (czy to z powodu błędu czy też zmian np. dotyczących CN), co niekorzystnie wpływałoby na transparentność WIS pozostających w obrocie prawnym.</p> <p>Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem, że WIS stanowi skromne udogodnienie dla podatników. WIS będąc decyzją administracyjną, ma zdecydowanie większą moc ochronną niż</p>
--	--	--	--	--

				wszystkie dotychczasowe instrumenty interpretacyjne – WIS wiąże nie tylko podatnika ale również organy podatkowe.
49.	Art. 1 pkt 10 projektu ustawy (dot. dodawanego art. 42ha do ustawy o VAT).	Biel Gandurski Tax & Legal Sp. z o.o.	<p>Planowany art. 42ha ustawy VAT (art. 1pkt 10 projektu)</p> <p>Nieuzasadnione jest skrócenie okresu ważności WIS do 3 lat. W naszej ocenie, dotychczasowy model regulujący ważność – obowiązujący art. 42h VAT – jest rozwiązaniem optymalnym. Skrócenie okresu ważności WIS nie ma żadnego uzasadnienia w stosunku do podatku VAT. Niejednokrotnie bowiem podatnicy uzależniają planowanie swojego biznesu, działalności lub kontraktów właśnie od właściwej stawki podatku VAT. Wprowadzenie sztucznej granicy czasowej jest w tym momencie szkodliwe dla sytuacji podmiotów, które często pomimo potencjalnych braków zmian w matrycy stawek i stanu faktycznego będą zmuszone jeszcze raz zwracać się do organów o wydanie WIS – narażając się na arbitralność organów.</p> <p>W tym miejscu stwierdzić trzeba, iż wg planowanych założeń prowadzenia nowej matrycy stawek VAT w przypadku WIS miała być to instytucja służąca zarówno podatnikom jak i organom w celu zapewnienia stabilności przepisów prawa jak pewności obrotu gospodarczego. Niestety proponowany model obowiązywania WIS cofa podatników do stanu prawnego sprzed obowiązywania nowej matrycy stawek VAT.</p> <p>Wskazujemy, iż poruszany przez MF przykład Wiążących Informacji Taryfowych w przypadku obrotu celnego nie jest adekwatny.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zaproponowane w art. 42ha ustawy wprowadzenie 3-letniego terminu ważności WIS pozytywnie wpłynie na pewność obrotu gospodarczego oraz zwiększenie nadzoru nad wydanymi i obowiązującymi WIS.</p> <p>Podobne uregulowania funkcjonują na gruncie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U.L 269 z 10.10.2013, s. 1 z późn. zm.) w odniesieniu do decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT). Decyzje WIT są obecnie ważne przez okres 3 lat od dnia, w którym stały się skuteczne (art. 33 ust. 3 unijnego kodeksu celnego). Przed 1 maja 2016 r. decyzje WIT były ważne przez 6 lat licząc od daty ich wydania, jednak uznano za uzasadnione skrócenie terminu ich ważności. Propozycja zatem wpisuje się w unijne standardy stosowania tego rodzaju instrumentów.</p> <p>Mając na uwadze, że instytucje WIS, WIA i WIT składają się na system wiążących informacji klasyfikacyjnych towarów opartych na CN, zasadne jest, aby rozwiązania w zakresie ważności tych aktów były uregulowane tak samo. W związku z tym, że WIT będzie stanowić dla WIS szeroką bazę informacji w zakresie dokonywania klasyfikacji towarów według CN (daleko bardziej rozwiniętą niż WIA, które dotyczą wyłącznie towarów akcyzowych), jest również instytucją o charakterze unijnym, uzasadnione jest, aby okres ważności WIS był jak najbardziej zbliżony do okresu ważności WIT. Podkreślić należy, że wprowadzenie proponowanego rozwiązania w zakresie WIS będzie korzystne zarówno dla podatników, jak i administracji podatkowej.</p> <p>Wprowadzenie okresu ważności WIS umożliwi podatnikom ponowne wystąpienie i otrzymanie decyzji WIS w tym samym zakresie, jednak z uwzględnieniem aktualnych uwarunkowań prawnych (które mogły zmienić się na przestrzeni 3 lat – np.</p>

				<p>zmiana linii orzeczniczej sądów administracyjnych).</p> <p>Wprowadzenie okresu obowiązywania decyzji WIS uzasadnione jest również stałym postępem technologicznym mającym wpływ na gospodarkę w postaci zwiększającej się ilości i różnorodności dóbr i usług mogących być przedmiotem WIS, czego efektem może być dezaktualizacja niektórych WIS, które nadal będą pozostawały w obrocie prawnym. Wyszukiwanie zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej obowiązujących WIS i ich analizowanie przez podatników (innych niż adresaci WIS) będzie wymagało od nich znacznego nakładu czasu i pracy.</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że zmniejszy się również ryzyko długotrwałego błędnego posługiwania się WIS, która wygasa z mocy prawa z powodu zmiany przepisów (co mogło zostać niezauważone przez podatnika) lub posługiwania bezterminowo ważnym ale niekorzystnym dla podatnika WIS.</p> <p>Czasowa ważność WIS usprawni nadzór merytoryczny nad wydanymi i obowiązującymi WIS przez organy właściwe w sprawach WIS, ale będzie to miało wpływ na korzystanie z bazy WIS przez podatników, przełoży się bowiem na większą jednolitość rozstrzygnięć.</p> <p>Brak ograniczenia obowiązywania decyzji WIS w czasie mógłby prowadzić w przyszłości do sytuacji, w której pierwotnie wydana WIS byłaby czasem nawet kilkakrotnie zmieniana (czy to z powodu błędu czy też zmian np. dotyczących CN), co niekorzystnie wpływałoby na transparentność WIS pozostających w obrocie prawnym.</p> <p>WIS będąc decyzją administracyjną, ma zdecydowanie większą moc ochronną niż wszystkie dotychczasowe instrumenty interpretacyjne – WIS wiąże nie tylko podatnika ale również organy podatkowe.</p>
50.	Art. 1 pkt 10 projektu ustawy (dot. dodawanego art. 42ha do ustawy o	Związek Pracodawców Business Centre Club (BCC)	<p>W ramach projektu, ustawę o VAT poszerzono o art. 42ha, w świetle którego WIS będzie ważna przez okres 3 lat od dnia jej wydania.</p> <p>Wskazać należy przy tym, że ww. propozycja wzbudzać może uzasadnione kontrowersje.</p> <p>Po pierwsze, trudno wskazać co legło u podstaw</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zaproponowane w art. 42ha ustawy wprowadzenie 3-letniego terminu ważności WIS pozytywnie wpłynie na pewność obrotu gospodarczego oraz zwiększenie nadzoru nad wydanymi i obowiązującymi WIS.</p> <p>Podobne uregulowania funkcjonują na gruncie przepisów</p>

	VAT).		<p>zróżnicowania WIS oraz interpretacji indywidualnej – której walor ochronny nie jest limitowany czasowo.</p> <p>Warto zauważyć, iż powyższe zróżnicowanie prowadzić może w efekcie do absurdalnych sytuacji. Przykładowo, podatnik dokonujący refaktury mediów w wynajmowanym lokalu, chcąc uzyskać indywidualną interpretację prawa podatkowego w obszarze potencjalnego stosowania zwolnienia z ww. tytułu, może otrzymać indywidualną interpretację prawa podatkowego, której ważność nie została ograniczona ramami czasowymi. Natomiast tożsamy podatnik, rozpatrujący możliwość stosowania do refaktury mediów stawki obniżonej, wystąpić powinien o WIS, której ważność w świetle projektowanych regulacji wynosić będzie jedynie 3 lata.</p> <p>Powyższe nie tylko uwypukla niezasadność proponowanej zmiany, ale obrazuje też, że porównanie instytucji WIS do całkowicie odmiennych instytucji jakimi pozostają WIT i WIA – co czyni Projektodawca w uzasadnieniu Projektu – pozostaje chybione.</p> <p>Po drugie, wprowadzenie regulacji ograniczających ważność WIS do 3 lat od momentu wydania, stanowi niewątpliwie rozwiązanie, które uderza w zasady pewności prawa. Podatnik, który prowadzi działalność gospodarczą i stosuje określone stawki podatkowe w oparciu o otrzymany WIS, po 3 latach może zostać zmuszony do zmiany stawki VAT, tylko z uwagi na fakt, że przy powtórnym wniosku o WIS – w tej samej sprawie – organ powziąć może odmienną decyzję niż przy pierwszym.</p> <p>Poza rozpatrywanym brakiem pewności prawa, proponowane rozwiązania kreują wobec podatników kolejne obciążenie administracyjne, co sprzeczne jest z ideą pakietu SLIM VAT – zogniskowanego wszak na zmianach o charakterze upraszczającym i doprecyzującym.</p>	<p>rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U.L 269 z 10.10.2013, s. 1 z późn. zm.) w odniesieniu do decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT). Decyzje WIT są obecnie ważne przez okres 3 lat od dnia, w którym stały się skuteczne (art. 33 ust. 3 unijnego kodeksu celnego). Przed 1 maja 2016 r. decyzje WIT były ważne przez 6 lat licząc od daty ich wydania, jednak uznano za uzasadnione skrócenie terminu ich ważności. Propozycja zatem wpisuje się w unijne standardy stosowania tego rodzaju instrumentów.</p> <p>Mając na uwadze, że instytucje WIS, WIA i WIT składają się na system wiążących informacji klasyfikacyjnych towarów opartych na CN, zasadne jest, aby rozwiązania w zakresie ważności tych aktów były uregulowane tak samo. W związku z tym, że WIT będzie stanowić dla WIS szeroką bazę informacji w zakresie dokonywania klasyfikacji towarów według CN (daleko bardziej rozwiniętą niż WIA, które dotyczą wyłącznie towarów akcyzowych), jest również instytucją o charakterze unijnym, uzasadnione jest, aby okres ważności WIS był jak najbardziej zbliżony do okresu ważności WIT. Podkreślić należy, że wprowadzenie proponowanego rozwiązania w zakresie WIS będzie korzystne zarówno dla podatników, jak i administracji podatkowej.</p> <p>Wprowadzenie okresu ważności WIS umożliwi podatnikom ponowne wystąpienie i otrzymanie decyzji WIS w tym samym zakresie, jednak z uwzględnieniem aktualnych uwarunkowań prawnych (które mogły zmienić się na przestrzeni 3 lat – np. zmiana linii orzeczniczej sądów administracyjnych).</p> <p>Wprowadzenie okresu obowiązywania decyzji WIS uzasadnione jest również stałym postępem technologicznym mającym wpływ na gospodarkę w postaci zwiększającej się ilości i różnorodności dóbr i usług mogących być przedmiotem WIS, czego efektem może być dezaktualizacja niektórych WIS, które nadal będą pozostawały w obrocie prawnym. Wyszukiwanie zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej obowiązujących WIS i ich analizowanie przez podatników (innych niż adresaci WIS) będzie wymagało od nich znacznego nakładu czasu i pracy.</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że zmniejszy się również ryzyko</p>
--	-------	--	---	---

				<p>długotrwałego błędnego posługiwania się WIS, która wygasła z mocy prawa z powodu zmiany przepisów (co mogło zostać niezauważone przez podatnika) lub posługiwania bezterminowo ważnym ale niekorzystnym dla podatnika WIS.</p> <p>Czasowa ważność WIS usprawni nadzór merytoryczny nad wydanymi i obowiązującymi WIS przez organy właściwe w sprawach WIS, ale będzie to miało wpływ na korzystanie z bazy WIS przez podatników, przełoży się bowiem na większą jednolitość rozstrzygnięć.</p> <p>Brak ograniczenia obowiązywania decyzji WIS w czasie mógłby prowadzić w przyszłości do sytuacji, w której pierwotnie wydana WIS byłaby czasem nawet kilkakrotnie zmieniana (czy to z powodu błędu czy też zmian np. dotyczących CN), co niekorzystnie wpływałoby na transparentność WIS pozostających w obrocie prawnym.</p> <p>WIS będąc decyzją administracyjną, ma zdecydowanie większą moc ochronną niż wszystkie dotychczasowe instrumenty interpretacyjne, np. wskazane interpretacje indywidualne – WIS wiąże nie tylko podatnika ale również organy podatkowe.</p>
51.	Art. 1 pkt 10 projektu ustawy (dot. dodawanego art. 42ha do ustawy o VAT).	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	<p>Zmiany w zakresie wiążącej informacji stawkowej (WIS):</p> <p>Wprowadzenie 3-letniego okresu ważności WIS (art. 42ha) – zmiana negatywnie oceniono nie ma sensu wprowadzać dla WIS okresu ważności. I bez tego mogą być z urzędu uchylone przez Szefa KAS. Problem natury praktycznej - wystąpienie z kolejnym wnioskiem może być niemożliwe ze względu na wszczęcie postępowania/kontroli - w takiej sytuacji podatnik powinien mieć prawo korzystać z ochronnej mocy dotychczasowej WIS. Zatem naszym zdaniem:</p> <p>a) 3 letni okres ważności WIS jest zdecydowanie za krótki. Biorąc pod uwagę ilość szczegółowych danych jakie należy przedstawić do wniosku organ ma podstawy do właściwej klasyfikacji towaru bądź usługi.</p> <p>b) Tylko w przypadku gdy zmianie ulegną wskazane dane jak np. skład produktu, WIS powinna przestać</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zaproponowane w art. 42ha ustawy wprowadzenie 3-letniego terminu ważności WIS pozytywnie wpłynie na pewność obrotu gospodarczego oraz zwiększenie nadzoru nad wydanymi i obowiązującymi WIS.</p> <p>Podobne uregulowania funkcjonują na gruncie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U.L 269 z 10.10.2013, s. 1 z późn. zm.) w odniesieniu do decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT). Decyzje WIT są obecnie ważne przez okres 3 lat od dnia, w którym stały się skuteczne (art. 33 ust. 3 unijnego kodeksu celnego). Przed 1 maja 2016 r. decyzje WIT były ważne przez 6 lat licząc od daty ich wydania, jednak uznano za uzasadnione skrócenie terminu ich ważności. Propozycja zatem wpisuje się w unijne standardy stosowania tego rodzaju instrumentów.</p>

			<p>obowiązywać.</p> <p>c) WIS powinna być traktowana na równi z interpretacją przepisów podatkowych i być zmieniona tylko w przypadku zmiany stanu faktycznego czy też przepisów na podstawie, których została wydany</p> <p>Zostanie wykorzystana w transakcjach stanowiących nadużycie prawa (art. 42ca) musi być precyzyjnie zapisane, aby nie było nadużyć i dotyczyło tylko stosowania w podatku akcyzowym</p> <p>Wprowadzenie zasady niewydania WIS, gdy zakres przedmiotowy wniosku o jej wydanie pokrywa się z przedmiotem toczącego się postępowania lub sprawa została rozstrzygnięta w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego (art. 42b ust. 3a i 3b).- co stanie się kiedy rozstrzygnięcie organu jest skarżone w sądzie? Dlaczego nie można uzyskać WIS na przyszłość- przecież rozstrzygnięcie dotyczy przeszłości i możliwe że inne stanu faktycznego lub prawnego.</p>	<p>Mając na uwadze, że instytucje WIS, WIA i WIT składają się na system wiążących informacji klasyfikacyjnych towarów opartych na CN, zasadne jest, aby rozwiązania w zakresie ważności tych aktów były uregulowane tak samo. W związku z tym, że WIT będzie stanowić dla WIS szeroką bazę informacji w zakresie dokonywania klasyfikacji towarów według CN (daleko bardziej rozwiniętą niż WIA, które dotyczą wyłącznie towarów akcyzowych), jest również instytucją o charakterze unijnym, uzasadnione jest, aby okres ważności WIS był jak najbardziej zbliżony do okresu ważności WIT. Podkreślić należy, że wprowadzenie proponowanego rozwiązania w zakresie WIS będzie korzystne zarówno dla podatników, jak i administracji podatkowej.</p> <p>Wprowadzenie okresu ważności WIS umożliwi podatnikom ponowne wystąpienie i otrzymanie decyzji WIS w tym samym zakresie, jednak z uwzględnieniem aktualnych uwarunkowań prawnych (które mogły zmienić się na przestrzeni 3 lat – np. zmiana linii orzeczniczej sądów administracyjnych).</p> <p>Wprowadzenie okresu obowiązywania decyzji WIS uzasadnione jest również stałym postępem technologicznym mającym wpływ na gospodarkę w postaci zwiększającej się ilości i różnorodności dóbr i usług mogących być przedmiotem WIS, czego efektem może być dezaktualizacja niektórych WIS, które nadal będą pozostawały w obrocie prawnym. Wyszukiwanie zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej obowiązujących WIS i ich analizowanie przez podatników (innych niż adresaci WIS) będzie wymagało od nich znacznego nakładu czasu i pracy.</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że zmniejszy się również ryzyko długotrwałego błędnego posługiwania się WIS, która wygasła z mocy prawa z powodu zmiany przepisów (co mogło zostać niezauważone przez podatnika) lub posługiwania bezterminowo ważnym ale niekorzystnym dla podatnika WIS.</p> <p>Czasowa ważność WIS usprawni nadzór merytoryczny nad wydanymi i obowiązującymi WIS przez organy właściwe w sprawach WIS, ale będzie to miało wpływ na korzystanie z bazy WIS przez podatników, przełoży się bowiem na większą jednolitość rozstrzygnięć.</p>
--	--	--	--	---

				<p>Brak ograniczenia obowiązywania decyzji WIS w czasie mógłby prowadzić w przyszłości do sytuacji, w której pierwotnie wydana WIS byłaby czasem nawet kilkukrotnie zmieniana (czy to z powodu błędu czy też zmian np. dotyczących CN), co niekorzystnie wpływałoby na transparentność WIS pozostających w obrocie prawnym.</p> <p>Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem, że WIS stanowi skromne udogodnienie dla podatników. WIS będąc decyzją administracyjną, ma zdecydowanie większą moc ochronną niż wszystkie dotychczasowe instrumenty interpretacyjne – WIS wiąże nie tylko podatnika ale również organy podatkowe.</p> <p>W zakresie projektowanego art. 42b ust. 3a i 3b – uwaga niezasadna.</p> <p>Celem projektowanej regulacji jest ujednoczenie stosowania prawa podatkowego poprzez zapobieganie wydawania rozbieżnych rozstrzygnięć przez organy podatkowe.</p> <p>Podobne rozwiązanie funkcjonuje w ramach systemu indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego, wydawanych na podstawie art. 14b – 14s ustawy Ordynacja podatkowa. Rozwiązanie to wykazało swoją efektywność uniemożliwiając po wszczęciu kontroli lub postępowania podatkowego składanie wniosków w celu uzyskania interpretacji indywidualnej o treści sprzecznej z ustaleniami kontroli lub treścią decyzji albo postanowienia.</p>
52.	Art. 1 pkt 10 projektu ustawy (dot. dodawanego art. 42ha do ustawy o VAT).	Konfederacja Lewiatan	<p>Zgodnie z założeniem, wiążące informacje stawkowe miały wpływać na łatwiejsze identyfikowanie towarów i usług na potrzeby podatku VAT, co miało m.in. dawać podatnikom większą pewność co do prawidłowości zastosowanych stawek VAT. Z tej perspektywy wprowadzenie regulacji zakładającej ważność wydawanych WIS wyłącznie przez okres 3 lat w tym zakresie nie ma uzasadnienia. Propozycję tę uzasadniają następujące przesłanki:</p> <ul style="list-style-type: none"> - niezrozumiałe jest, jakie okoliczności miałyby zajść jedynie pod wpływem czasu, aby wpływały one na zmianę klasyfikacji towaru czy usługi do danego grupowania/ kodu po trzech latach, w sytuacji kiedy sam towar (usługa) nie uległ zmianie, i jego klasyfikacja również nie uległa zmianie. 	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zaproponowane w art. 42ha ustawy wprowadzenie 3-letniego terminu ważności WIS pozytywnie wpłynie na pewność obrotu gospodarczego oraz zwiększenie nadzoru nad wydanymi i obowiązującymi WIS.</p> <p>Podobne uregulowania funkcjonują na gruncie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U.L 269 z 10.10.2013, s. 1 z późn. zm.) w odniesieniu do decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT). Decyzje WIT są obecnie ważne przez okres 3 lat od dnia, w którym stały się skuteczne (art. 33 ust. 3 unijnego kodeksu</p>

		<p>Skoro towary czy usługi o określonych właściwościach, charakterystyce etc. zostały zaklasyfikowane do danego grupowania/ kodu, to nie ma jakiegokolwiek uzasadnienia, aby ten sam towar lub usługa mogły zostać zaklasyfikowane do innego grupowania po upływie 3 lat (co w konsekwencji mogłoby wpłynąć na zmianę stosowanej stawki podatku VAT w stosunku do tego samego towaru czy usługi, bez jakiegokolwiek zmiany stanu prawnego i jego właściwości etc.). Taka konstrukcja naruszałaby zasadę pewności prawa;</p> <p>- nie ma uzasadnienia, aby przyjmować taki sam termin ważności WIS, co wiążących informacji taryfowych z uwagi na odmiennosc obu instytucji. Przede wszystkim, WIT to decyzja w sprawie klasyfikacji towarów obowiązująca na terenie całej Unii Europejskiej, która określa właściwy kod taryfy celnej dla danego towaru na cele dokonywania zgłoszeń celnych w Unii Europejskiej. Wydany WIT obligatoryjnie wskazywany jest w zgłoszeniach celnych towaru objętego danym WITem dokonywanych w całej Unii Europejskiej. WIS obowiązuje natomiast wyłącznie w Polsce i jak wskazano powyżej idea wprowadzenia WIS była odmienna niż zastosowania WIT;</p> <p>- zgodnie z założeniami, WIS miał spełniać funkcję ochroną, podobną do interpretacji indywidualnych, których ważność nie jest określona czasowo. Stąd też okres ich mocy wiążącej powinien być taki sam, tj. co do zasady nieograniczony z góry. O zbieżności w konstrukcji tych przepisów świadczy np. proponowana zmiana art. 42b ust. 3a i 3b ustawy o VAT, zakładająca, że wnioskodawca występujący o wydanie WIS będzie składał oświadczenie – pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń – że w dniu złożenia wniosku, w zakresie przedmiotowym wniosku, nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa ani celno-skarbowa oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego. Podobne rozwiązanie funkcjonuje w ramach systemu</p>	<p>celnego). Przed 1 maja 2016 r. decyzje WIT były ważne przez 6 lat licząc od daty ich wydania, jednak uznano za uzasadnione skrócenie terminu ich ważności. Propozycja zatem wpisuje się w unijne standardy stosowania tego rodzaju instrumentów.</p> <p>Mając na uwadze, że instytucje WIS, WIA i WIT składają się na system wiążących informacji klasyfikacyjnych towarów opartych na CN, zasadne jest, aby rozwiązania w zakresie ważności tych aktów były uregulowane tak samo. W związku z tym, że WIT będzie stanowić dla WIS szeroką bazę informacji w zakresie dokonywania klasyfikacji towarów według CN (daleko bardziej rozwiniętą niż WIA, które dotyczą wyłącznie towarów akcyzowych), jest również instytucją o charakterze unijnym, uzasadnione jest, aby okres ważności WIS był jak najbardziej zbliżony do okresu ważności WIT. Podkreślić należy, że wprowadzenie proponowanego rozwiązania w zakresie WIS będzie korzystne zarówno dla podatników, jak i administracji podatkowej.</p> <p>Wprowadzenie okresu ważności WIS umożliwi podatnikom ponowne wystąpienie i otrzymanie decyzji WIS w tym samym zakresie, jednak z uwzględnieniem aktualnych uwarunkowań prawnych (które mogły zmienić się na przestrzeni 3 lat – np. zmiana linii orzeczniczej sądów administracyjnych).</p> <p>Wprowadzenie okresu obowiązywania decyzji WIS uzasadnione jest również stałym postępem technologicznym mającym wpływ na gospodarkę w postaci zwiększającej się ilości i różnorodności dóbr i usług mogących być przedmiotem WIS, czego efektem może być dezaktualizacja niektórych WIS, które nadal będą pozostawały w obrocie prawnym. Wyszukiwanie zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej obowiązujących WIS i ich analizowanie przez podatników (innych niż adresaci WIS) będzie wymagało od nich znacznego nakładu czasu i pracy.</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że zmniejszy się również ryzyko długotrwałego błędnego posługiwania się WIS, która wygasa z mocy prawa z powodu zmiany przepisów (co mogło zostać niezauważone przez podatnika) lub posługiwania bezterminowo ważnym ale niekorzystnym dla podatnika WIS.</p> <p>Czasowa ważność WIS usprawni nadzór merytoryczny nad</p>
--	--	--	--

			<p>indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego;</p> <p>- należy pamiętać, że art. 42h ust. 3 ustawy o VAT daje możliwość zmiany wydanej wiążącej informacji stawkowej przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej w określonych sytuacjach w tym np. gdy WIS nie jest zgodna z przepisami prawa w wyniku błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Powołany przepis przewiduje więc możliwość usunięcia z obrotu prawnego nieprawidłowych WIS.</p> <p>- w przypadku ustalenia trzyletniego okresu ważności WIS należy spodziewać się, że pomimo braku zmian przepisów podatkicy co 3 lata będą składać identycznie brzmiące wnioski o WIS, co niepotrzebnie obciążać będzie pracą administrację skarbową.</p> <p>W konsekwencji KL postuluje o odstąpieniu od propozycji wprowadzenia do ustawy o VAT art. 42ha, jako konstrukcji mogącej wpływać na ograniczenie stosowania wiążącej informacji stawkowej i zaburzenie zasady pewności prawa.</p> <p>Wprowadzenie regulacji zakładającej ważność WIS wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej przez okres 3 lat od daty wejścia w życie, również narusza zasadę pewności prawa oraz w szczególności narusza zasadę niedziałania prawa wstecz. Podatnicy otrzymujący WIS od czasu wejścia w życie WISów, działali w przekonaniu o ich bezterminowej mocy obowiązującej (w zgodzie z obowiązującym prawem na dzień uzyskania WIS). Stąd też wprowadzenie projektowanej regulacji zagraża pewności obrotu prawnego, ale także niesie za sobą ryzyko naruszenia zaufania podatników względem organów podatkowych.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, postulowane jest (w przypadku nieuwzględnienia postulatu wskazanego w pkt. 1.1. niniejszego pisma) usunięcie art. 7 z projektu.</p>	<p>wydanymi i obowiązującymi WIS przez organy właściwe w sprawach WIS, ale będzie to miało wpływ na korzystanie z bazy WIS przez podatników, przełoży się bowiem na większą jednolitość rozstrzygnięć.</p> <p>Brak ograniczenia obowiązywania decyzji WIS w czasie mógłby prowadzić w przyszłości do sytuacji, w której pierwotnie wydana WIS byłaby czasem nawet kilkakrotnie zmieniana (czy to z powodu błędu czy też zmian np. dotyczących CN), co niekorzystnie wpływałoby na transparentność WIS pozostających w obrocie prawnym.</p> <p>Zauważyć również należy, że w przypadku braku zmian w przepisach prawa, podatnik nie będzie musiał występować o nowy WIS, aktualna pozostanie bowiem klasyfikacja i stawka wskazana w posiadanym już przez niego WIS. Dodatkowo, podatnicy mogą korzystać z WIS wydanych dla innych podatników, umieszczonych w ogólnodostępnej bazie WIS. Podkreślić należy, że organy podatkowe nie mają podstaw do kwestionowania prawidłowo stosowanych przez podatników stawek VAT, nawet, gdy podatnicy ci nie posiadają WIS.</p>
53.	Art. 1 pkt 11 projektu (dot. art. 43 w ust. 1 ustawy o	(osoba fizyczna)	<p>W art. 43 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) dostawę produktów rolnych dokonywaną przez rolnika ryczałtowego oraz świadczenie usług rolniczych przez</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Wobec zawarcia w nowej definicji produktów rolnych (obowiązującej od 1 lipca 2020 r.) zastrzeżenia, że produkty te</p>

	VAT).		rolnika ryczałtowego;”; Tą zmianę należy ocenić negatywnie dlatego, że zapis taki stwarza możliwość zwolnienia z VAT rolników - handlujących produktami rolnymi zakupionymi od innych dostawców. Równocześnie inni podatnicy handlujący produktami rolnymi będą opodatkowani.	muszą pochodzić z własnej działalności rolniczej rolnika ryczałtowego bądź muszą spełniać warunki określone w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (produkty przetworzone) zastrzeżenie takie jest zbędne w art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT. Projektowana zmiana nie zmienia zakresu zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT.
54.	Art. 1 pkt 12 projektu ustawy (dot. art. 86 ust. 11 ustawy o VAT).	(osoba fizyczna)	W art. 86: a) ust. 11 otrzymuje brzmienie: „11. Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego w pierwszym okresie rozliczeniowym w którym przysługiwało mu to prawo, może obniżyć kwotę podatku należnego za jeden z trzech następujących okresów rozliczeniowych, a w przypadku podatnika o którym mowa w art. 99 ust. 2 i 3, za jeden z dwóch następujących okresów rozliczeniowych.”, Proponuje się treść: „11. Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego w pierwszym okresie rozliczeniowym w którym w rozliczeniu za pierwszy okres rozliczeniowy za który przysługiwało mu to prawo, może obniżyć kwotę podatku należnego za jeden z trzech następujących okresów rozliczeniowych, a w przypadku podatnika o którym mowa w art. 99 ust. 2 i 3, za jeden z dwóch następujących okresów rozliczeniowych.”, W projekcie ustawy w art. 86 ust. 11 treść „w pierwszym okresie rozliczeniowym” jest nieprecyzyjna ponieważ treść „obniżenia w okresie rozliczeniowym” może oznaczać np. miesiąc bieżący, w którym rozliczany VAT za miesiąc poprzedni.	Uwaga legislacyjna. Uwaga uwzględniona.
55.	Art. 1 pkt 12 lit. a) projektu – zmiana w art. 86 ust. 11 VAT (dot. art. 86 ust. 11 ustawy o	Towarzystwo Obrotu Energią	Wydłużenie terminu na dokonanie odliczenia VAT naliczonego „na bieżąco” do czterech miesięcy jest zbyt krótki i nie zredukuje, co jest celem tej nowelizacji, znacznej liczby dokonywanych korekt deklaracji VAT. TOE proponuje, aby wydłużyć okres na dokonanie odliczenia z 3 do 6 miesięcy co znacznie uprości rozliczenia. Poniżej	Uwaga nieuwzględniona. Proponowane do wprowadzenia w projekcie ustawy rozwiązanie jest pierwszym etapem w zakresie wydłużenia podatnikom okresu na dokonanie odliczenia podatku naliczonego „na bieżąco”. Rozwiązanie będzie poddawane dalszym analizom co do możliwości ewentualnego dalszego wydłużania okresu na

	VAT).		propozycja zmiany zapisu: „Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego w pierwszym okresie rozliczeniowym w którym przysługiwało mu to prawo, może obniżyć kwotę podatku należnego za jeden z pięciu następnych okresów rozliczeniowych, a w przypadku podatnika o którym mowa w art. 99 ust. 2 i 3, za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych.”	dokonanie odliczenia podatku naliczonego „na bieżąco”.
56.	Art. 1 pkt 12 lit. a) projektu – zmiana w art. 86 ust. 11 VAT (dot. art. 86 ust. 11 ustawy o VAT).	Biel Gandurski Tax & Legal Sp. z o.o.	Art. 86 ust. 11 VAT (art. 1 pkt 12 lit. a projektu) Zdecydowanie lepszym rozwiązaniem dla podatników, które nabrałyby prawdziwego waloru uproszczenia byłoby wydłużenie okresu w jakim podatnik mógłby dokonać obniżenia kwoty VAT należnego o kwotę VAT naliczonego bez – jeżeli nie dokonał tego w pierwszym okresie rozliczeniowym w którym przysługiwało mu prawo do odliczenia – o 12 następnych okresów rozliczeniowych zamiast 3.	j.w.
57.	Art. 1 pkt 12 lit. a) projektu – zmiana w art. 86 ust. 11 VAT (dot. art. 86 ust. 11 ustawy o VAT).	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.	Zwiększenie liczby okresów na dokonanie obniżenia kwoty podatku należnego. <u>Propozycja:</u> Zmiana brzmienia art. 1 pkt 12 lit. a projektu: „w art. 86: a) ust. 11 otrzymuje brzmienie: „11. Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego w pierwszym okresie rozliczeniowym w którym przysługiwało mu to prawo, może obniżyć kwotę podatku należnego za jeden z trzech sześciu następnych okresów rozliczeniowych, a w przypadku podatnika o którym mowa w art. 99 ust. 2 i 3, za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych.””. <u>Uzasadnienie</u> Wydaje się, że wydłużenie terminu na dokonanie odliczenia VAT naliczonego na bieżąco do trzech miesięcy jest okresem zbyt krótkim. W rezultacie przepis może nie zmniejszyć	j.w.

			<p>znacznej ilości dokonywanych korekt deklaracji VAT. Aby osiągnąć zakładany cel niniejszej propozycji, PGNiG poddaje pod rozważenie pomysł wydłużenia okresu na dokonanie odliczenia z trzech na sześć miesięcy. Takie rozwiązanie w znacznym stopniu ułatwiłoby dokonywanie rozliczeń.</p>	
58.	<p>Art. 1 pkt 12 lit. a) projektu – zmiana w art. 86 ust. 11 VAT (dot. art. 86 ust. 11 ustawy o VAT).</p>	<p>Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji</p>	<p>Wydłużenie terminu do odliczenia VAT naliczonego na bieżąco łącznie do 4 okresów rozliczeniowych, a w przypadku podatników rozliczających się kwartalnie, odliczanie na dotychczasowych zasadach, tj. do 3 okresów rozliczeniowych.</p> <p>Art.1 pkt.12 lit. a projektu - wydłużenie terminu na odliczenie podatku naliczonego z 3 do 4 miesięcy jest zbyt krótki by mówić o jakimkolwiek ułatwieniu dla podatników. Z tego względu rekomendujemy zdecydowanie dłuższy okres rozliczenia VAT rok lub przynajmniej 6 miesięcy.</p>	j.w.
59.	<p>Art. 1 pkt 12 lit. a) projektu – zmiana w art. 86 ust. 11 VAT (dot. art. 86 ust. 11 ustawy o VAT).</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>KL w pełni popiera propozycję wydłużenia okresu, w którym podatnik może odliczyć kwotę podatku naliczonego bez konieczności dokonywania korekty deklaracji za przeszły okres. Zważywszy jednak, iż ewentualnie „przesunięcie” w czasie odliczenia podatku naliczonego przez podatnika nie wiąże się z żadnymi negatywnymi konsekwencjami po stronie Skarbu Państwa, sugerujemy wydłużenie tego terminu do 6 kolejnych miesięcy, przypadających po miesiącu, w którym powstało prawo do odliczenia podatku naliczonego. W ocenie KL, takie rozwiązanie zmniejszy obciążenia administracyjne po stronie podatników w odniesieniu do faktur zakupowych, które z różnych przyczyn nie zostały rozliczone w terminie. Wydłużenie terminu do 6 miesięcy pozwoli na uniknięcie potencjalnych komplikacji związanych z terminowym przepływem dokumentacji, co ma szczególne znaczenie w dobie pandemii COVID-19, kiedy jest to utrudnione. Dodatkowo ustanowienie 6-miesięcznego okresu na skorzystanie z możliwości obniżenia kwoty podatku należnego zapewni spójność z innymi regulacjami odnoszącymi się do obiegu dokumentów na linii sprzedawca-nabywca, w szczególności art. 41 ust. 9a ustawy o VAT.</p> <p>Ponadto, należy doprecyzować art. 86 ust. 11 ustawy o VAT,</p>	j.w.

			<p>poprzez dodanie do niego odniesienia do art. 86 ust. 10b, przez co powinien otrzymać brzmienie: „Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych w ust. 10, 10b, 10d i 10e, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z trzech następujących okresów rozliczeniowych”.</p> <p>Obecne brzmienie art. 86 ust. 11 ustawy o VAT rodzi wątpliwości co do tego, czy jeśli podatnik otrzyma fakturę zakupową po upływie dwóch (po wprowadzeniu w życie projektu – trzech) miesięcy od powstania obowiązku podatkowego po stronie sprzedawcy, to czy nabywca będzie mógł ująć tę fakturę w miesiącu jej otrzymania, czy też powinien dokonać korekty deklaracji. Choć obecnie orzecznictwo podatkowe opowiada się za pierwszym rozwiązaniem, to jednak nie wynika ono wprost z przepisów ustawy o VAT, co powoduje stan niepewności po stronie podatników.</p>	<p>Uwaga niezrozumiała.</p> <p>Proponowana zmiana art. 86 ust. 11 ustawy o VAT w projekcie ustawy odnosi się wprost do rozliczenia za pierwszy okres rozliczeniowy, za który przysługiwało mu to prawo, nie odnosi się do przepisów ustawy. Proponowany w projekcie ustawy zapis jest bardziej czytelny od rozwiązania postulowanego w analizowanej uwadze.</p> <p>Uwaga niezrozumiała.</p> <p>Sposób postępowania podatnika w opisanym przykładzie wynika z literalnego brzmienia przepisu art. 86 ust. 11 ustawy o VAT zarówno w brzmieniu dotychczasowym jak i w brzmieniu proponowanym w projekcie.</p>
60.	Art. 1 pkt 12 projektu ustawy (dot. art. 86 ust. 11 ustawy o VAT).	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	<p>Ponieważ podatnicy rozliczający się kwartalnie mają na rozliczenie podatku naliczonego 2 kwartały, co oznacza 6 miesięcy, to podatnikom rozliczającym się miesięcznie należy również wydłużyć ten termin do 6 miesięcy. Dlatego SKwP proponuje w tym zakresie zmianę i wydłużenie okresu 3 miesięcy, o którym jest mowa w nowym brzmieniu ust. 11, do 6 miesięcy. Być może, warto byłoby rozważyć wprowadzenie braku ograniczenia czasowego dla rozliczeń podatku VAT naliczonego.</p> <p>SKwP proponuje następujące brzmienie art. 86 ust. 11:</p> <p>„11. Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego w pierwszym okresie rozliczeniowym w którym przysługiwało mu to prawo, może obniżyć kwotę podatku należnego za jeden z sześciu następujących okresów rozliczeniowych, a w przypadku podatnika, o którym mowa w art. 99 ust. 2 i 3, za jeden z dwóch następujących okresów rozliczeniowych.”</p>	Stanowisko jak do uwagi 55.

61.	Art. 1 pkt 12 lit. b) – zmiana w art. 86 ust. 19a) VAT (dot. art. 86 ustawy o VAT)	Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa	<p>W art. 1 pkt 12 lit. b ustawy nowelizującej (zmiana w art. 86 ust. 19a ustawy o VAT) zaproponowano rozwiązanie, zgodnie z którym nabywca towaru lub usługi zobowiązany będzie do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług określone w fakturze korygującej zostały uzgodnione. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu, w proponowanym rozwiązaniu nawiązuje się do faktury korygującej, która powinna być w posiadaniu nabywcy, ale co do zasady to nie moment otrzymania faktury korygującej, a moment uzgodnienia warunków obniżenia podstawy opodatkowania determinuje obowiązek korekty VAT naliczonego.</p> <p>W ocenie Kasy Krajowej rozwiązanie takie może spowodować znaczne utrudnienia dla nabywcy towaru lub usługi. W praktyce bowiem niejednokrotnie zdarzają się sytuacje, w których kontrahenci uzgadniają warunki transakcji w danym okresie rozliczeniowym, jednak faktura korygująca potwierdzająca te warunki, wpływa do nabywcy w okresie późniejszym tj, po terminie złożenia informacji JPK odnośnie okresu, w którym strony uzgodniły warunki korekty. W sytuacji takiej nabywca nie posiada faktury korygującej w rozliczeniu za okres, w którym strony ustaliły warunki transakcji. Tym samym, po stronie nabywcy mogą wystąpić trudności w ujęciu transakcji w ewidencji zakupu oraz sporządzeniu informacji JPK (m.in. ze względu na brak danych o fakturze korygującej). Proponowane rozwiązanie może zatem oznaczać dla nabywcy konieczność korygowania ewidencji zakupu oraz informacji JPK za miesiąc, w którym strony ustaliły warunki transakcji, po otrzymaniu faktury korygującej.</p> <p>Mając na uwadze fakt, iż ustawa nowelizująca ma za zadanie uprościć rozliczenia podatku od towarów i usług, Kasa Krajowa proponuje utrzymanie rozwiązania zbliżonego do dotychczasowego tj. powstania obowiązku obniżenia podatku naliczonego w okresie uzgodnienia warunków obniżenia</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stanowisko jak do uwagi 13 i 14.</p>

			<p>ceny, nie wcześniej jednak niż za okres, w którym nabywca otrzyma fakturę korygującą.</p> <p>Jednocześnie Krajowa Kasa zwraca uwagę na fakt, że nie wszystkie faktury korygujące mają swoje źródło w uzgodnieniu stron. Jest to dość powszechne np. w przypadku sprzedaży energii elektrycznej, o ile art. 29a ust. 15 zwalnia wystawców tych faktur z posiadania dokumentacji, o której mowa w zmienionym ust. 13 tegoż artykułu, o tyle sytuacja ta nie została uregulowana po stronie nabywcy, czyli w art. 86 ust. 19a. Co prawda, uzasadnienie projektu objaśnia, co może stanowić dokumentację uzgodnienia (wymienia w tym katalogu również samą fakturę), ale nie precyzuje, jaki moment należy uznać za „okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania (...) zostały uzgodnione”: czy jest to okres, w którym nabywca otrzymał fakturę korygującą, czy może okres, w którym faktura korygująca została wystawiona.</p>	
62.	Art. 1 pkt 12 lit. b) – zmiana w art. 86 ust. 19a VAT	Towarzystwo Obrotu Energią	<p>Uzasadnienie projektu wskazuje, że przez uzgodnienie nowych warunków rozumieć należy posiadanie odpowiedniej dokumentacji, nie jest to jednak wprost wskazane w projektowanych przepisach.</p> <p>Powyższa zmiana jest w praktyce bardzo trudna do zrealizowania i niesie ryzyka w jej różnym ustaleniu. W dużych przedsiębiorstwach czas od momentu osiągnięcia porozumienia pomiędzy stronami a służbami księgowo – podatkowymi niejednokrotnie może trwać kilka miesięcy – co w praktyce oznaczać będzie konieczność sporządzania ciągłych korekt deklaracji VAT, co do większości faktur korygujących zmniejszających. Ponieważ w procesie uzgodnień często bierze udział wiele osób trudno będzie też ustalić, kiedy nastąpił moment uzgodnienia nowych warunków (czy wcześniej był mail czy porozumienie ustne czy też pisemne itp.).</p> <p>Pojawić się mogą także wątpliwości interpretacyjne, co do momentu określenia warunków obniżenia podstawy opodatkowania pomiędzy stronami – czy wystarczające będą porozumienia ustne? Czy też konieczne jest podpisanie umów/aneksów? Co więcej – jak wynika z uzasadnienie dot.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stanowisko jak do uwagi 13 i 14.</p>

			<p>sprzedaży wystarczające będą także np. maile – czy w takim razie mail od szeregowego pracownika będzie wystarczający? Czy będzie to musiał być mail od osoby odpowiednio upoważnionej do zawierania porozumień? Na etapie sporządzania deklaracji podatkowych moment ten będzie bardzo trudny do ustalenia i wymagać będzie każdorazowej szczegółowej analizy poszczególnych umów, (np. warunki zmian porozumienia wyłącznie w formie podpisanych aneksów, maili lub brak takich zastrzeżeń) – następnie analiza e-maili innych pracowników i co ważne ich umocowań do zawierania takich uzgodnień.</p> <p>Biorąc pod uwagę zapisy uzasadnienia, które stanowią, że w przypadku braku innych dokumentów niż sama faktura zmniejszająca, będzie dokument, z którego wynikają nowe warunki, oznacza dla podatnika konieczność każdorazowej weryfikacji całego łańcucha procesu uzgodnień pomiędzy stronami i ustalenia daty uzgodnienia, która następnie może być odmiennie rozumiana i wyznaczona w trakcie kontroli.</p> <p>Podsumowując, zmiana przepisów w art.86 ust. 19a ustawy VAT nie jest korzystna dla podatników.</p> <p>TOE proponuje aby zapis brzmiał:</p> <p>„W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 13 i 14, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym fakturę korygującą otrzymał.”</p>	
63.	Art. 1 pkt 12 lit. b projektu ustawy (dot. art. 86 ust. 19a ustawy o VAT)	(osoba fizyczna)	<p>Proponuje się, aby art. 86 ust. 19a ustawy o podatku od towarów i usług otrzymał brzmienie: „W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 13 i 14, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług określone w fakturze korygującej zostały uzgodnione.”</p> <p>W uzasadnieniu wskazuje się, że:</p> <p>„W proponowanym rozwiązaniu nawiązuje się do faktury korygującej, która również powinna być w posiadaniu</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stanowisko jak do uwagi 13 i 14.</p>

		<p>nabywcy, ale co do zasady to nie moment otrzymania faktury, a moment uzgodnienia warunków obniżenia podstawy opodatkowania determinuje obowiązek korekty VAT naliczonego. Proponowane rozwiązanie zatem „odrywa” obowiązek pomniejszenia podatku naliczonego wynikającego z faktury korygującej in minus od obowiązku otrzymania przez nabywcę tej faktury korygującej i bazuje na podstawowym założeniu konstrukcji rozliczenia pomniejszenia podstawy opodatkowania określonej w proponowanym art. 29a ust. 13 ustawy o VAT, tj. obowiązku uzgodnienia przez podatnika z nabywcą warunków obniżenia podstawy opodatkowania.”</p> <p>Wskazać należy, że takie założenie jest nieprawidłowe, a planowane regulacje (analizowana oraz przepis art. 29a ust. 13 ww. ustawy) będą w tym układzie niespójne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dojdzie bowiem do sytuacji, w której obowiązek korekty podatku naliczonego powstanie przed obowiązkiem korekty podatku należnego. • co więcej, w wypadku średnich i dużych przedsiębiorców, gdzie działy zakupów i księgowości ulokowane są w różnych jednostkach, trudno będzie zapewnić odpowiedni przepływ informacji tak, aby dokonywać obniżenia w odpowiednim terminie. • warto również wspomnieć o praktycznych problemach, związanych z korektą podatku naliczonego, gdzie podstawą nie jest faktura korygująca (księgowanie, JPK, itp.). <p>Proponuję zatem następujące brzmienie przepisu:</p> <p>„W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 13 i 14, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym otrzymał fakturę korygującą, jednak nie później niż w rozliczeniu za okres następujący po okresie, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług określone w fakturze korygującej zostały uzgodnione.”</p> <p>W ten sposób, drogą swoistego kompromisu, podatnicy</p>	
--	--	---	--

			otrzymują okres czasu na rozliczenie w oparciu o fakturę korygującą.	
64.	Art. 1 pkt 12 lit. b projektu ustawy (dot. art. Art. 86 ust. 19a ustawy o VAT)	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	<p>Art. 86 ust 19a projektowanej ustawy wprowadza zasadę, że nabywca towaru lub usługi, w przypadku wystawienia przez jego kontrahenta faktury korygującej pomniejszającej podstawę opodatkowania (faktura korygująca in minus), jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania - dla dostawy towarów lub świadczenia usług określone w fakturze korygującej - zostały uzgodnione.</p> <p>W myśl art. 1 pkt 12 lit b) projektu ustawy, po jej wejściu w życie - art. 86 ust. 19a ustawy o VAT będzie brzmieć jak niżej:</p> <p>„W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 13 i 14, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług określone w fakturze korygującej zostały uzgodnione. Jeżeli podatnik nie obniżył kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego określonego w fakturze, której korekta dotyczy, a prawo do takiego obniżenia mu przysługuje, zmniejszenie kwoty podatku naliczonego uwzględnia się w rozliczeniu za okres, w którym podatnik dokonuje tego obniżenia”.</p> <p>Należy zaznaczyć, że powiązanie momentu korekty podatku naliczonego z innym dokumentem niż faktura może spowodować istotne komplikacje w prawidłowym rozliczeniu podatku naliczonego.</p> <p>PIPC dostrzega pewne problemy na gruncie biznesowym oraz rozliczeniowym między przedsiębiorcami, które w konsekwencji mogą prowadzić do rozbieżności interpretacyjnych oraz opóźnień w rozliczaniu transakcji.</p> <p>Należy zwrócić uwagę, iż nierzadko występują sytuacje w których sprzedawcy mogą zwlekać z wystawieniem faktury zmniejszającej wartość sprzedaży (nie będzie już bowiem przepisu nakazującego posiadanie potwierdzenia doręczenia</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stanowisko jak do uwagi 13 i 14.</p>

		<p>faktury korygującej). Co więcej, niezależnie od powyższego – po stronie nabywcy może powstać uprawnienie (obowiązek) skorygowania podatku naliczonego, którego praktyczna realizacja (bez faktury) będzie utrudniona.</p> <p>Zgodnie z fundamentalnymi zasadami prawa cywilnego, przedsiębiorcy mogą w sposób dowolny kształtować warunki umów handlowych z zachowaniem granic wyznaczonych przez ius cogens. Zwracamy uwagę, że w praktyce przedsiębiorcy często korzystają z powyższej zasady na potrzeby budowania relacji biznesowych. Dlatego nie wydają się również abstrakcyjne sytuacje, w których strony uzgodnią, że nabywcy będzie przysługiwał rabat w przypadku zapłaty w terminie 14 dni. Po czym zobowiązana strona zleci płatność w ostatnim dniu, która wpłynie do kontrahenta dopiero piętnastego dnia. W takim przypadku nabywca może wychodzić z założenia, że w myśl uzgodnień – ma prawo do skorygowania podatku naliczonego, a sprzedawca nie wystawi w takim przypadku faktury korygującej.</p> <p>W dużych organizacjach uzgadnianie warunków handlowych jest procesem długotrwałym i skomplikowanym. Pomiędzy kontrahentami dochodzi do wielu spotkań i ciągłej wymiany korespondencji. Taka mnogość podejmowanych działań, może prowadzić u jednej ze stron do przeświadczenia, że porozumienie jest osiągnięte. Tym samym dokona korekty podatku naliczonego (zgodnie z projektowanymi przepisami). Tymczasem może okazać się, że jednak druga strona inaczej interpretuje dotychczasowe uzgodnienia, w tym sensie, że w jej ocenie ostateczne porozumienie nie zostało jeszcze osiągnięte. Z tego więc powodu zaproponowane rozliczenie korekt, może generować błędy i zwiększać liczbę korekt.</p> <p>Dodatkowo należy dodać, że ewidencja faktur korygujących w znacznej ilości organizacji jest procesem zautomatyzowanym. Oznacza to, że konstrukcja zaproponowana w projekcie wymusi znaczne zmiany systemów informatyczno-księgowych, co oczywiście wygeneruje dodatkowe i znaczne koszty oraz doprowadzi do</p>	
--	--	--	--

			<p>wzmoczenia/ powrotu prac manualnych.</p> <p>Dlatego też PIPC uważa, że propozycja ta niepotrzebnie i znacząco utrudni rozliczenia podatkowe. Proponuje zatem, aby rozliczenie korekt podatku naliczonego następowało na podstawie otrzymanej faktury korygującej. Faktura bowiem jest dokumentem ostatecznym i potwierdzającym dokonane przez kontrahentów uzgodnienia. Ponadto, zgodnie z projektem, obniżenie podatku należnego jest uwarunkowane m.in. wystawieniem faktury. Regulacja po stronie nabywcy winna być symetryczna.</p> <p>Jednocześnie PIPC sugeruje nadanie przedmiotowemu przepisowi następującego brzmienia:</p> <p>„W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 13 i 14, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług określone w fakturze korygującej zostały uzgodnione, nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym nabywca otrzymał fakturę korygującą ... (...)”</p> <p>alternatywnie:</p> <p>„W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 13 i 14, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym nabywca otrzymał fakturę korygującą ... (...)”.</p>		
65.	Art. 1 pkt 12 lit. b projektu ustawy (dot. art. Art. 86 ust. 19a ustawy o VAT)	KGHM Miedź S.A	Polska	<p>Czuąc potrzebę minimalizacji lub całkowitego usunięcia praktycznych i biznesowych problemów wynikających z transakcji handlowych objętych podatkiem od towarów i usług postulujemy zmianę w art. 1 pkt 12 lit b) projektu ustawy, który po wejściu w życie zmieni art. 86 ust. 19a ustawy o VAT dotyczącej zmniejszenia kwoty podatku naliczonego, które winno następować w miesiącu otrzymania faktury korygującej (lub w następnych) lub nie wcześniej niż w miesiącu otrzymania faktury korygującej (lub w kolejnych).</p> <p>Jednoczenie uprzejmie sugerujemy nadanie przedmiotowemu</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stanowisko jak do uwagi 13 i 14.</p>

		<p>przepisowi następującego brzmienia:</p> <p>„W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 13 i 14, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług określone w fakturze korygującej zostały uzgodnione, nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym nabywca otrzymał fakturę korygującą ... (...)”</p> <p>alternatywnie:</p> <p>W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 13 i 14, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres,</p> <p>w którym nabywca otrzymał fakturę korygującą ... (...)”</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Należy również zwrócić uwagę, że w projekcie nowelizacji zaproponowano rezygnację z wymogu posiadania przez sprzedawcę potwierdzenia doręczenia faktury korygującej nabywcy (co wcześniej wymuszało jej wysłanie). Skutkiem powyższego jest wprowadzenie zasady, w myśl której - wynikający z zakupów podatek naliczony – winien podlegać korekcie niezależnie od otrzymania faktury od dostawcy.</p> <p>Jako KGHM Polska Miedź S.A., dostrzegamy jednak pewne problemy na gruncie biznesowym oraz rozliczeniowym między przedsiębiorcami, które w konsekwencji mogą prowadzić do rozbieżności interpretacyjnych oraz opóźnień w rozliczaniu transakcji. Należy zwrócić uwagę, iż nierzadko występują sytuacje w których sprzedawcy mogą zwlekać z wystawieniem faktury zmniejszającej wartość sprzedaży (nie będzie już bowiem przepisu nakazującego posiadanie potwierdzenia doręczenia faktury korygującej). Co więcej, niezależnie od powyższego – po stronie nabywcy może powstać uprawnienie (obowiązek) skorygowania podatku naliczonego, którego praktyczna realizacja (bez faktury) będzie utrudniona.</p> <p>Zgodnie z fundamentalnymi zasadami prawa cywilnego,</p>	
--	--	--	--

			<p>przedsiębiorcy mogą w sposób dowolny kształtować warunki umów handlowych z zachowaniem granic wyznaczonych przez ius cogens. Zwracamy uwagę, że w praktyce przedsiębiorcy często korzystają z powyższej zasady na potrzeby budowania relacji biznesowych. Dlatego nie wydają się również abstrakcyjne sytuacje, w których strony uzgodnią, że nabywcy będzie przysługiwał rabat w przypadku zapłaty w terminie 14 dni. Po czym zobowiązana strona zleci płatność w ostatnim dniu, która wpłynie do kontrahenta dopiero piętnastego dnia. W takim przypadku nabywca może wychodzić z założenia, że w myśl uzgodnień – ma prawo do skorygowania podatku naliczonego, a sprzedawca nie wystawi w takim przypadku faktury korygującej.</p>	
66.	Art. 1 pkt 12 lit. b projektu ustawy (dot. art. Art. 86 ust. 19a ustawy o VAT)	Polskie Górnictwo i Naftowe i Gazownictwo S.A.	<p>Usunięcie obowiązku zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania VAT w fakturze korygującej zostały uzgodnione.</p> <p><u>Propozycja:</u></p> <p>Usunięcie art. 1 pkt 12 lit. b projektu :</p> <p>„w art. 86 (...)</p> <p><i>b) w ust. 19a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</i></p> <p><i>„W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 13 i 14, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług określone w fakturze korygującej zostały uzgodnione.”</i>”.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Zawarta w projekcie propozycja zawiera wiele pojęć nieostrych, które będą budziły wątpliwości interpretacyjne. Co więcej jej zastosowanie doprowadzi do konieczności wprowadzenia kolejnych procedur, które pozwolą określić moment, od którego zależy obowiązek korekty. Z uwagi na powyższe należy rozważyć usunięcie powyższej propozycji i stosowanie zasad takich, jak dla pozostałych faktur</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stanowisko jak do uwagi 13 i 14.</p>

			korygujących.	
67.	Art. 1 pkt 12 lit. b projektu ustawy (dot. art. Art. 86 ust. 19a ustawy o VAT)	Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem	<p>Izba pragnie przedłożyć uwagę dotyczącą propozycji zmiany momentu ujęcia korekty in minus u odbiorcy na moment uzgodnienia warunków korekty, a nie otrzymania faktury korygującej.</p> <p>Propozycja rzeczowego momentu ujęcia korekty in minus zaproponowana jest w projekcie w art. 86 ust. 19a.</p> <p>Ustawa o VAT przewiduje, że nabywca towaru lub usługi, w przypadku wystawienia przez jego kontrahenta faktury korygującej pomniejszającej podstawę opodatkowania (faktura korygująca in minus), jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług określone w fakturze korygującej zostały uzgodnione.</p> <p>Natomiast w proponowanym rozwiązaniu nawiązuje się do faktury korygującej, która również powinna być w posiadaniu nabywcy, ale co do zasady to nie moment otrzymania faktury, a moment uzgodnienia warunków obniżenia podstawy opodatkowania determinuje obowiązek korekty VAT naliczonego. Proponowane rozwiązanie zatem „odrywa” obowiązek pomniejszenia podatku naliczonego wynikającego z faktury korygującej in minus od obowiązku otrzymania przez nabywcę tej faktury korygującej i bazuje na podstawowym założeniu konstrukcji rozliczania pomniejszenia podstawy opodatkowania określonej w proponowanym art. 29a ust. 13 ustawy o VAT, tj. obowiązku uzgodnienia przez podatnika z nabywcą warunków obniżenia podstawy opodatkowania.”</p> <p>Z praktycznego odniesienia, może się zdarzyć, że zgodnie z posiadaną dokumentacją, dla każdej ze stron będzie to inny moment. Ponadto taka struktura wymusza dodatkowe korekty deklaracji VAT, gdyż dochodzi do sytuacji, że faktury korygujące przychodzą do księgowości odbiorcy po złożeniu deklaracji za miesiąc, w którym nastąpiło</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stanowisko jak do uwagi 13 i 14.</p>

			<p>uzgodnienie korekty in minus.</p> <p>Zmiana ta wymusi też dodatkowe śledzenie przez księgowość momentu, kiedy nastąpiły uzgodnienia handlowe (wymiana korespondencji np. emailowej), aby poprawnie rozpoznać moment ujęcia korekty do VAT.</p> <p>Zgodnie z powyższym IPHGZ proponuje, aby ujęcie do VAT faktury korygującej na minus u odbiorcy nastąpiło w momencie otrzymania faktury, nie później niż w trzecim okresie rozliczeniowym od momentu podjętych uzgodnień dotyczących tejże korekty.</p>	
68.	Art. 1 pkt 12 lit. b projektu ustawy (dot. art. Art. 86 ust. 19a ustawy o VAT)	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	<p>Art. 86 ust 19a (ujmowanie korekty in minus przez nabywcę).</p> <p>Proponowany przepis wprowadza zasadę, że nabywca towaru lub usługi, w przypadku wystawienia przez jego kontrahenta faktury korygującej pomniejszającej podstawę opodatkowania (<i>faktura korygująca in minus</i>), jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania - dla dostawy towarów lub świadczenia usług określone w fakturze korygującej - zostały uzgodnione.</p> <p>Należy zaznaczyć, że powiązanie momentu korekty podatku naliczonego z innym dokumentem niż faktura może spowodować istotne komplikacje w prawidłowym rozliczeniu podatku naliczonego. W dużych przedsiębiorstwach uzgadnianie warunków handlowych jest procesem długotrwałym i skomplikowanym. Pomiędzy kontrahentami dochodzi do wielu spotkań i ciągłej wymiany korespondencji. Taka mnogość podejmowanych działań, może prowadzić u jednej ze stron do przeświadczenia, że porozumienie jest osiągnięte. Tym samym dokona korekty podatku naliczonego (<i>zgodnie z projektowanymi przepisami</i>). Tymczasem może okazać się, że jednak druga strona inaczej interpretuje dotychczasowe uzgodnienia, w tym sensie, że w jej ocenie ostateczne porozumienie nie zostało jeszcze osiągnięte. Z tego więc powodu zaproponowane rozliczenie korekt, może generować błędy i zwiększać liczbę korekt.</p> <p>Dodatkowo należy dodać, że ewidencja faktur korygujących</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stanowisko jak do uwagi 13 i 14.</p>

			<p>w znacznej ilości organizacji jest procesem zautomatyzowanym. Oznacza to, że konstrukcja zaproponowana w projekcie wymusi znaczne zmiany systemów informatyczno-księgowych, co oczywiście wygeneruje dodatkowe i znaczne koszty oraz doprowadzi do wzmożenia/powrotu prac manualnych.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, wydaje się, że propozycja resortu niepotrzebnie i znacząco utrudni rozliczenia podatkowe. Proponujemy zatem, aby rozliczenie korekt podatku naliczonego następowało na podstawie otrzymanej faktury korygującej. Faktura bowiem jest dokumentem ostatecznym i potwierdzającym dokonane przez kontrahentów uzgodnienia. Ponadto, zgodnie z projektem, obniżenie podatku należnego jest uwarunkowane m.in. wystawieniem faktury. Regulacja po stronie nabywcy winna być symetryczna.</p>	
69.	Art. 1 pkt 13 projektu ustawy (dot. art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT)	Polska Izba Paliw Płynnych	<p>Odliczenie VAT przy nabyciu usług noclegowych i gastronomicznych z przeznaczeniem do ich dalszej odsprzedaży.</p> <p>Zgodnie z rozumieniem Izby, zmiana w postaci dodania w art. 88 ust. 1 pkt 4 lit. c, na podstawie którego możliwe będzie odliczenie podatku naliczonego przy nabywaniu usług noclegowych w celu ich odsprzedaży, była podyktowana wyrokiem TSUE w sprawie o sygn. C-225/18. Sprawa dotyczyła jednak nie tylko usług noclegowych, ale i gastronomicznych, zatem w ocenie PIPP w art. 88 ust. 2 pkt 4 lit. c po słowach „usług noclegowych” należałoby dodać „i gastronomicznych”.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Nie przewiduje się wprowadzenia takiego rozwiązania w odniesieniu do usług gastronomicznych. Wynika to z innej specyfiki tych świadczeń oraz ze skutków budżetowych, jakie generowałoby uwzględnienie postulatu. Nie bez znaczenia w obecnej sytuacji jest również sytuacja finansowo-gospodarcza kraju, jak i przedsiębiorców w związku z COVID-19.</p> <p>Wprowadzone w projekcie rozwiązanie umożliwiające odliczenie VAT przy nabyciu usług noclegowych nabywanych w celu ich odsprzedaży stanowi odpowiedź na postulaty przedsiębiorców.</p> <p>Wprowadzane rozwiązanie nie dotyczy usług nabywanych przez podatników dla bezpośredniej korzyści turysty (rozliczanych obligatoryjnie w systemie VAT-marża, w tym także zakup i odsprzedaż pakietów turystycznych). W tym przypadku zastosowanie znajduje wyłączenie z możliwości odliczenia na podstawie art. 119 ust. 4 VAT.</p> <p>Projektowana zmiana polega na umożliwieniu odliczania VAT naliczonego od usług noclegowych nabytych przez podatników wyłącznie w celu ich odsprzedaży tj. po nabyciu usługi w celu</p>

				przeniesienia jej na kolejnego nabywcę (tj. w związku z tzw. refakturą usługi). Pozostałe nabycie usług noclegowych – tj. w przypadku nabycia przez podatnika do celów jego działalności i „konsumowanych” w tej działalności nadal nie będzie generowało prawa do odliczenia.
70.	Art. 1 pkt 13 projektu ustawy (dot. art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT)	Konfederacja Lewiatan	<p>KL postuluje ograniczenie w zakresie możliwości skorzystania z prawa do obniżenia kwoty podatku należnego z tytułu nabywanych usług noclegowych i gastronomicznych do usług rozliczanych z zastosowaniem art. 8 ust. 2a (refakturowanych) na rzecz możliwości odliczenia VAT w razie odsprzedaży przedmiotowych usług, niezależnie od tego, w jakiej formie ona następuje.</p> <p>Część podatników nabywa usługi noclegowe czy gastronomiczne w celu świadczenia własnych usług kompleksowych. Tym samym, częstym zjawiskiem będzie umieszczenie na fakturze nazwy usługi kompleksowej polegającej np. na organizacji konferencji, zamiast refakturowania nabywanych usług noclegowych i gastronomicznych. Sytuacja podatnika nabywającego omawiane usługi na cele świadczenia usług „własnych”, o charakterze odmiennym od noclegowych i gastronomicznych dzięki uzupełnieniu o inne świadczenia, w praktyce nie powinna różnić się od sytuacji podatników bezpośrednio „odsprzedających” nabywane usługi noclegowe i gastronomiczne bez uzupełnienia ich o inne świadczenia. Tym samym, jednolita powinna być ich sytuacja prawna w zakresie prawa do obniżenia kwoty podatku należnego.</p> <p>Ponadto analogicznie należały potraktować usługi gastronomiczne. Podejście do usług gastronomicznych i hotelowych powinno być analogiczne, tym bardziej, że często usługi te współwystępują na fakturze.</p>	j.w.
71.	Art. 1 pkt 13 projektu ustawy (dot. art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy o	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	SKwP proponuje rozważenie, aby w art. 88 w ust. 1 w pkt 4 lit. c, usługi noclegowe uzupełnić dodatkowo o usługi gastronomiczne. Jest to odpowiedź na potrzeby rynku oraz wyrok trybunału C-225/18, Grupa Lotos S.A. v. Minister Finansów - Wyrok Trybunału Sprawiedliwości. Opublikowano: www.eur-lex.europa.eu , LEX nr 2651218.	J.w.

	VAT)		<p>Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 2 maja 2019 r. C-225/18.</p> <p>Podatnik świadczący usługi turystyki ma prawo do odliczenia VAT naliczonego od nabycia usług noclegowych i gastronomicznych, które podatnik ten refakturuje na rzecz innych podatników w ramach świadczenia usług turystyki.</p>	
72.	Art. 1 pkt 13 projektu ustawy (dot. art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT)	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	<p>Wprowadzenie możliwości odliczania podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących nabycie usług noclegowych w celu ich odsprzedaży.</p> <p>W tym też gastronomicznych i innych, od których jest zakaz odliczania Przepis powinien być ogólny i dotyczyć wszelkich refaktur (refakturującemu powinno przysługiwać prawo do odliczenia).</p>	j.w.
73.	Art. 1 pkt 15 i art. 4 projektu ustawy (dot. art. 96b ustawy o VAT)	Związek Banków Polskich	<p>Problematyka przekazywania za pośrednictwem STIR do Szefa KAS informacji o rachunkach, o których mowa w art. 119zh pkt 2-9 Ordynacji podatkowej (uwaga uzgodniona z Krajowa Izba Rozliczeniowa S.A.)</p> <p>W ocenie sektora bankowego oraz KIR wątpliwości interpretacyjne budzi zaproponowana w projekcie regulacja dotycząca przekazywania za pośrednictwem STIR do Szefa KAS informacji o rachunkach, o których mowa w art. 119zh pkt 2-9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 325, z późn. zm.).</p> <p>W art. 1 pkt 15 lit. b Projektu (dodawany ust. 3b w art. 96b ustawy o VAT) literalnie wskazano, że przekazaniu podlegają informacje o numerach rachunków bankowych:</p> <p>„3b. Informacje o numerach rachunków rozliczeniowych, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, lub imiennych rachunkach w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której podmiot jest członkiem, otwartych w związku z prowadzoną przez członka działalnością gospodarczą, będących rachunkami, o których mowa w art. 119zh pkt 2-9 Ordynacji podatkowej, są przekazywane do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przy wykorzystaniu STIR w rozumieniu art. 119zg pkt 6 Ordynacji podatkowej. Przepisy</p>	<p>Uwaga zasadna - przepis zostanie poprawiony poprzez dodanie, że informacje będą zawierać również dane, które zostały określone w art. 119 zr § 1 i 2 Ordynacji podatkowej pozwalające na ustalenie posiadacza rachunku.</p> <p>Analogicznie zostanie w tym zakresie doprecyzowany również art. 4 oraz uzasadnienie do ustawy.</p>

		<p>art. 119zp § 1 pkt 1, § 2 pkt 1 lit. a i b oraz art. 119zq pkt 1 Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.”</p> <p>Analogicznie wskazano w art. 4 projektu:</p> <p>„Art. 4. Informacje o numerach rachunków rozliczeniowych, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, lub imiennych rachunkach w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której podmiot jest członkiem, otwartych w związku z prowadzoną przez członka działalnością gospodarczą, będących rachunkami, o których mowa w art. 119zh pkt 2-9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.), mogą być przekazywane do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przy wykorzystaniu STIR w rozumieniu art. 119zg pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, w terminie wcześniejszym niż dzień 1 czerwca 2021 r. Przepisy art. 119zp § 1 pkt 1, § 2 pkt 1 lit. a i b oraz art. 119zq pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.”.</p> <p>Także w uzasadnieniu do Projektu wskazano, że informacja przekazywana za pośrednictwem STIR Szefowi KAS „będzie zawierać tylko dane o numerze rachunków będących rachunkami o których mowa w art. 119zh pkt 2-9 Ordynacji podatkowej”.</p> <p>Cytowane powyżej przepisy Projektu wskazują na odpowiednie stosowanie przepisów art. 119zp § 1 pkt 1, § 2 pkt 1 lit. a i b oraz art. 119zq pkt 1 Ordynacji podatkowej, brak jest natomiast odwołania do odpowiednich przepisów Ordynacji podatkowej, określających zakres informacji o rachunku, które mają podlegać raportowaniu. Z wykładni literalnej art. 1 pkt 15 lit. b i art. 4 Projektu wynikałoby, że raportowaniu podlegać miałyby wyłącznie numery rachunków, bez jakichkolwiek danych pozwalających na ustalenie ich posiadacza. W takim przypadku potwierdzenie przy wykorzystaniu STIR numerów rachunków wskazanych w zgłoszeniu identyfikacyjnym lub zgłoszeniu aktualizacyjnym nie spełniałoby swej roli - możliwe byłoby bowiem jedynie potwierdzenie faktu prowadzenia rachunku</p>	
--	--	---	--

		<p>przez dany bank/SKOK, bez możliwości ustalenia czy dany rachunek należy do podmiotu, który wskazał ten rachunek w zgłoszeniu identyfikacyjnym lub zgłoszeniu aktualizacyjnym.</p> <p>Zasadnym byłoby zatem doprecyzowanie w projektowanych przepisach zakresu danych o rachunkach podlegających raportowaniu, poprzez odwołanie do odpowiednich przepisów Ordynacji podatkowej. W ocenie sektora bankowego i KIR, zakres informacji o rachunkach, o których mowa w art. 119zh pkt 2-9 Ordynacji podatkowej, powinien pokrywać się z zakresem informacji o rachunkach podlegających raportowaniu do STIR na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej.</p> <p>Dodawany w art. 96b ustawy o VAT nowy ust. 3b, wskazujący na konieczność raportowania do STIR informacji o numerach rachunków rozliczeniowych, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, lub imiennych rachunkach w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której podmiot jest członkiem, otwartych w związku z prowadzoną przez członka działalnością gospodarczą, będących rachunkami, o których mowa w art. 119zh pkt 2-9 Ordynacji podatkowej, w zaproponowanym brzmieniu nie jest zgodny z przyjętą metodyką zasilania i walidacji danych w STIR, przez co jego implementacja zarówno po stronie banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo- kredytowych, jak i KIR, oprócz konieczności zbudowania nowego przepływu danych, nastręczyłaby problemów w zabezpieczeniu odpowiedniej kompletności i jakości danych. Z uwagi na powyższe, zasadnym jest dokonanie zmiany brzmienia projektowanego przepisu, tak aby możliwe było przekazywanie do STIR informacji o rachunkach, o których mowa w art. 119zh pkt 2-9 Ordynacji podatkowej, w zakresie i formacie dotychczas już wykorzystywanym, co zapewni pełną walidację kompletności i jakości danych.</p> <p>ZBB proponujemy zatem uzupełnienie projektowanych regulacji o obowiązek odpowiedniego stosowania przepisu art. 119zr § 1 i 2 Ordynacji podatkowej:</p>	
--	--	---	--

		<p>1) art. 1 pkt 15 lit. b projektu ustawy (dodawany ust. 3b w art. 96b ustawy o VAT):</p> <p>„3b. Informacje o numerach rachunków rozliczeniowych, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, lub imiennych rachunkach w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której podmiot jest członkiem, otwartych w związku z prowadzoną przez członka działalnością gospodarczą, będących rachunkami, o których mowa w art. 119zh pkt 2-9 Ordynacji podatkowej, są przekazywane do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przy wykorzystaniu STIR w rozumieniu art. 119zg pkt 6 Ordynacji podatkowej. Przepisy art. 119zp § 1 pkt 1, § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz art. 119zq pkt 1 oraz art. 119zr § 1 i 2 Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>2) art. 4 projektu ustawy:</p> <p>„Art. 4. Informacje o numerach rachunków rozliczeniowych, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, lub imiennych rachunkach w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której podmiot jest członkiem, otwartych w związku z prowadzoną przez członka działalnością gospodarczą, będących rachunkami, o których mowa w art. 119zh pkt 2-9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z-2019 poz. 900 2020 poz. 1325, z późn. zm.), mogą być przekazywane do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przy wykorzystaniu STIR w rozumieniu art. 119zg pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, w terminie wcześniejszym niż dzień 1 czerwca 2021 r. Przepisy art. 119zp § 1 pkt 1, § 2 pkt 1 lit. a i b, oraz art. 119zq pkt 1 oraz art. 119zr § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.”.</p> <p>Mając jednocześnie na uwadze, iż analizowany projekt zakłada wprowadzenie zmian w procesie raportowania przez banki informacji do STIR, do rozważenia przez Ministerstwo Finansów ZBB poddaje kwestię wprowadzenia ewentualnych zmian w ustawie - Ordynacja Podatkowa - w zakresie rozstrzygnięcia opisanej poniżej wątpliwości powstałej na tle</p>	
--	--	--	--

			<p>stosowania ustawy - Ordynacja podatkowa.</p> <p>Wątpliwość budzi kwestia rozumienia określenia zawartego w art. 119zh pkt 6 ustawy - Ordynacja podatkowa tj.: „rachunki Skarbu Państwa”. Banki mają w praktyce problem z kwalifikacją podmiotów należących do tej kategorii. Skutkuje to m.in. tym, że część rachunków nie była zgłaszana do STIR przez banki, co w konsekwencji powodowało komplikacje dla dłużników tych podmiotów (np. brak możliwości potwierdzenia, czy rachunek wskazany na fakturze przez określony podmiot jest w wykazie podatników VAT).</p> <p>Jednocześnie podnieść należy, iż w przypadku uwzględnienia zaproponowanej powyżej zmiany w zakresie uzupełnienia wskazanych przepisów projektu o obowiązek odpowiedniego stosowania przepisu art. 119zr § 1 i 2 Ordynacji podatkowej w zakresie raportowania do STIR informacji o numerach rachunków, o których mowa w art. 119zh pkt 2-9 Ordynacji podatkowej, opisana powyżej wątpliwość będzie mieć znacznie mniejsze, praktyczne znaczenie.</p>	
74.	Dodatkowo Art. 1 pkt 15 projektu ustawy (dotyczy art. 96b ustawy o VAT)	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	<p>Art. 96b – zmiany w tym zakresie nie budzą zastrzeżeń.</p> <p>W przypadku tzw. białej listy SKwP przedstawia propozycję wykraczającą poza zakres projektu – wprowadzenie przedstawionej koncepcji uczyniłoby VAT zdecydowanie bardziej „slim”.</p> <p>Rachunki rozliczeniowe uwzględnione w wykazie na podstawie art. 96b ust. 3 pkt 13:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obecne przepisy przewidują ujęcie w wykazie rachunków określonego rodzaju, o ile zostały przez podatnika wskazane w zgłoszeniu identyfikacyjnym lub aktualizacyjnym. Rachunki i tak są potwierdzane poprzez system STIR. Podatnik ma obowiązek informowania organów podatkowych o otwarciu lub zamknięciu rachunku (pod rygorem odpowiedzialności karnej skarbowej) – a organy podatkowe i tak wiedzą o tych zdarzeniach posiadają; - alternatywnie można wprowadzić zasadę, iż informacja o otwarciu lub zamknięciu wszystkich rachunków, do których 	<p>Propozycja niezasadna.</p> <p>System STIR jest kanałem komunikacji wykorzystywanym do sprawdzania zgłaszanych przez podatników na odpowiednim formularzu NIP rachunków związanych z prowadzoną działalnością celem wyeliminowania przypadków zamieszczania w wykazie podatników VAT rachunków ROR.</p>

			odnosi się pkt 13 trafia automatycznie do wykazu (i do baz danych administracji skarbowej), bez konieczności dokonywania zgłoszenia przez podatnika. Takie podejście stanowiłoby istotne ułatwienie dla podatników.	
75.	Art. 1 pkt 19 projektu ustawy (dot. art. 106e ust. 1 pkt 18a ustawy o VAT).	Polska Izba Paliw Płynnych	Zmiana redakcyjna art.1 pkt 19) projektu. W art. 1 pkt 19) Projektu konieczna jest poprawka redakcyjna, tj. zdanie wprowadzające powinno brzmieć „19) w art. 106e ust. 1 pkt 18a otrzymuje brzmienie: (...)”	Uwaga zasadna - zmieniono zapis.
76.	Art. 1 pkt 20 projektu ustawy (dot. zmiany w art. 108a ust. 1a ustawy o VAT)	Konfederacja Lewiatan	Należy doprecyzować przepis poprzez wskazanie, że obowiązek zastosowania mechanizmu podzielonej płatności dotyczy podatników będących przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.). Podatnicy VAT, którzy nie są przedsiębiorcami, nie będą mieli możliwości spełnienia obowiązku nałożonego tym przepisem, z powodu nieposiadania rachunku rozliczeniowego, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 z późn. zm.). W szczególności biorąc pod uwagę fakt, iż nie mają nawet możliwości założenia takiego rachunku, ponieważ instytucje finansowe umożliwiają otwarcie takich rachunków wyłączenie podatnikom prowadzącym działalność gospodarczą. KL proponuje rozważenie wprowadzenia analogicznego doprecyzowania w art. 15d ustawy o CIT, celem zachowania spójności obu regulacji.	Uwaga nieuwzględniona - przyjęcie propozycji prowadziłyby do zawężenia obowiązkowej formy mechanizmu podzielonej płatności.
77.	Art. 1 pkt 20 projektu ustawy (dot. zmiany w art. 108a ust. 1a ustawy o VAT)	Związek Banków Polskich	Problematyka związana z terminem wejścia w życie ustawy w zakresie art. 1 pkt 20 projektu Proponowany art. 1 pkt 20 projektu wprowadza nowe zasady przeliczania na złote kwot wyrażonych na fakturze w walucie obcej. Proponuje się, aby w takim przypadku stosować zasady analogiczne jak w przypadku przeliczania kwot dla celów określania podstawy opodatkowania, tj. zasady określone w art. 31a ustawy o podatku od towarów i usług z	Uwaga nieuwzględniona - już obecnie do przeliczania kwot podatku wykazanego na fakturach celem weryfikacji stosowania mechanizmu podzielonej płatności stosuje się zasady określone w art. 106e ust. 11 ustawy o VAT, który odsyła do zasad przeliczania dla celów określania podstawy opodatkowania. takie wyjaśnienia znalazły się w Objasnieniach podatkowych z dnia 23 grudnia 2019 r. w sprawie stosowania mechanizmu podzielonej płatności. Nie ma zatem uzasadnienia do przesunięcia w tym zakresie

			<p>dnia 11 marca 2004 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 106, dalej jako: „ustawa o VAT”).</p> <p>Obecnie obowiązują inne zasady przeliczania wynikające z art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292). W myśl tego przepisu, transakcje w walutach obcych przelicza się na złote według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień dokonania transakcji.</p> <p>Należy zwrócić uwagę na fakt, iż w przypadku dużych podmiotów (takich jak banki), które na masową skalę dokonują weryfikacji kwot w walucie obcej, proces przeliczania jest zautomatyzowany, a mechanizm przeliczania kwot w walucie obcej na złote został wbudowany w system weryfikacji faktur. Przedmiotowa zmiana wymusi na bankach zmiany systemu teleinformatycznego, co uzasadnia postulat racjonalnego vacatio legis.</p> <p>Zgodnie z treścią art. 10 projektu, powyższy przepis miałby wejść w życie z dniem 1 stycznia 2021 r. W ocenie sektora bankowego czas ten jest zdecydowanie zbyt krótki, aby banki w przedmiotowym terminie mogły prawidłowo przygotować, przetestować i wdrożyć odpowiednie rozwiązania systemowe.</p> <p>Przyjęcie zatem zbyt krótkiego vacatio legis może skutkować niedostosowaniem się niektórych banków do ustawowych zmian.</p> <p>Wobec powyższego ZBB wnioskuję o rozważenie wydłużenia terminu wejścia w życie tego przepisu do 1 marca 2021 r., co umożliwi bankom prawidłowe dostosowanie swoich systemów do proponowanych zmian.</p>	wejścia w życie opiniowanej ustawy.
78.	Art. 1 pkt 21 projektu ustawy (dot. art. 108b	Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa	<p>Uwaga redakcyjna: art. 1 pkt 21 ustawy nowelizującej (dodanie ust. 9 w art. 108b ustawy o VAT).</p> <p>W art. 108b ustawy o VAT dodaje się m.in. ust. 9, którego</p>	Uwaga niezasadna - zgodnie z art. 3 ust. 3 pkt 2 ustawy o podatku od towarów i usług Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa--Śródmieście, zwany jest „naczelnikiem drugiego urzędu skarbowego”. Zatem w dalszych przepisach ustawy o

	ustawy o VAT).		<p>pkt 2 ma następujące brzmienie:</p> <p>„2) pkt 2, właściwym organem podatkowym jest naczelnik drugiego urzędu skarbowego”.</p> <p>Mając na uwadze uzasadnienie projektu ustawy, wydaje się, że w przedmiotowym ust. 9 pkt 2 zabrakło doprecyzowania, że w opisanej sytuacji właściwym jest naczelnik drugiego urzędu skarbowego Warszawa-Śródmieście.</p>	<p>podatku od towarów i usług należy posługiwać się określeniem "naczelnik drugiego urzędu skarbowego".</p>
79.	Art. 1 pkt 21 projektu ustawy (dot. art. 108b ustawy o VAT).	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.	<p>Doprecyzowanie zakresu podmiotów uprawnionych do wystąpienia z wnioskiem.</p> <p><u>Propozycja:</u></p> <p>Zmiana brzmienia art. 1 pkt 21 projektu:</p> <p>„w art. 108b dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:</p> <p>„8. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, może wystąpić również podmiot:</p> <p>1) posiadający środki na rachunku VAT, inny niż podatnik wskazany w ust. 1; przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio;”.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Powyższa propozycja wpływa m.in. na właściwość urzędu skarbowego, do którego należy składać wniosek o zwrot środków. Warto zauważyć, że podatnik wskazany w ust. 1 to również podmiot posiadający środki na rachunku VAT. Z tego względu w przypadku takiego podatnika nie jest jasne, który ustęp jest właściwy jako podstawa wystąpienia z wnioskiem o zwrot środków na rachunek bankowy. Z uwagi na powstałe wątpliwości PGNiG proponuje wprowadzenie doprecyzowania przedmiotowego postanowienia.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Dokonano dookreślenia jednakże w innym miejscu niż wskazane przez PGNiG. Zmodyfikowany przepis brzmi:</p> <p>21) w art. 108b dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:</p> <p>„8. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, może wystąpić również podmiot niebędący podatnikiem.”</p>
80.	Dodatkowe do projektu ustawy (dot. propozycji dodania ust. 5a do art. 108b ustawy o	Związek Banków Polskich	<p>Propozycja zmiany ustawy o VAT w zakresie uregulowania kwestii uruchamiania środków VAT przeksięgowanych na rachunek techniczny (art. 108b ustawy o VAT).</p> <p>W związku z tym, iż projekt w art. 2 zakłada zmiany w zakresie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe w zakresie art. 62b oraz art. 62e, ZBB chciałoby powrócić do kwestii uregulowania uruchamiania środków</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona – w zakresie uwalniania środków z rachunku technicznego podjęte zostały inne kroki.</p>

	<p>VAT zmieniany w art. 1 pkt 21 w związku z art. 2 projektu ustawy).</p>		<p>VAT przeksięgowanych na rachunek techniczny. Problematyka ta była już podnoszona przez ZBB w pismach.</p> <p>Do ZBB napływają ze strony banków coraz liczniejsze sygnały, świadczące o konieczności pilnej interwencji w powyższej sprawie.</p> <p>Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 62e ust. 3 pkt 2 Prawa bankowego w przypadku niewskazania przez posiadacza rachunku VAT innego rachunku VAT prowadzonego w tym samym banku, bank przed zamknięciem rachunku VAT: (...) dokonuje przekazania środków pieniężnych, zgromadzonych na rachunku VAT na dzień zamknięcia tego rachunku, na prowadzony w tym samym banku wyodrębniony rachunek niebędący rachunkiem rozliczeniowym, służący identyfikacji posiadacza rachunku VAT (rachunek techniczny) - jeżeli na dzień rozwiązania umowy rachunku rozliczeniowego, dla którego prowadzony jest ten rachunek VAT, nie posiada informacji o postanowieniu, o której mowa w art. 108b ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.</p> <p>Wobec powyższego, sektor bankowy ponownie podnosi zasadność dodania w art. 108b ustawy o VAT ust. 5a, który zakłada odpowiednie stosowanie przepisów art. 108b ust. 1-5 do sytuacji, o której mowa w art. 62e ust. 3 pkt 2 Prawa bankowego.</p> <p>Wskazywana powyżej zmiana umożliwi bankom udostępnianie klientowi środków z rachunku technicznego na podstawie informacji o postanowieniu naczelnika urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem, iż wyłączony byłby wymóg przekazania tych środków na rachunek bankowy lub bankowy rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, z którym był powiązany wcześniej rachunek VAT. Przedmiotowe wyłączenie uzasadnione jest faktem, iż rachunek bankowy lub bankowy rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej został już zamknięty. Wobec tego, w ocenie sektora bankowego, udostępnienie klientowi uwalnianych środków z rachunku technicznego powinno następować w trybie uzgodnionym przez bank i klienta tj. na rachunek bankowy wskazany przez klienta bądź</p>	
--	--	--	---	--

		<p>też w formie wypłaty gotówkowej (pod warunkiem, iż klient nie posiada żadnego rachunku bankowego).</p> <p>„Art. 108b ustawy o VAT:</p> <p>1. Na wniosek podatnika naczelnik urzędu skarbowego wydaje, w drodze postanowienia, zgodę na przekazanie środków zgromadzonych na wskazanym przez podatnika rachunku VAT na wskazany przez niego rachunek bankowy albo rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej. dla których jest prowadzony ten rachunek VAT.</p> <p>2. Podatnik we wniosku określa wysokość środków zgromadzonych na rachunku VAT, jaka ma zostać przekazana.</p> <p>3. Naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku. W postanowieniu naczelnik urzędu skarbowego określa wysokość środków, jaka ma zostać przekazana.</p> <p>4. Naczelnik urzędu skarbowego przekazuje, przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej, informację o postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, bankowi albo spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, które prowadzą rachunek VAT wskazany we wniosku. Informacja zawiera dane niezbędne do realizacji postanowienia, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer rachunku VAT, o którym mowa w ust. 1; 2) numer rachunku bankowego albo rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo- kredytowej, o których mowa w ust. 1; 3) wysokość środków, o których mowa w ust. 3. <p>5. Naczelnik urzędu skarbowego odmawia, w drodze decyzji, wydania zgody na przekazanie środków zgromadzonych na rachunku VAT:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku posiadania przez podatnika zaległości podatkowej w podatku - w wysokości odpowiadającej zaległości podatkowej w podatku wraz z odsetkami za 	
--	--	---	--

			<p>zwłokę, istniejącej na dzień wydania decyzji;</p> <p>2) w przypadku gdy zachodzi uzasadniona obawa, że:</p> <p>a) zobowiązanie podatkowe z tytułu podatku nie zostanie wykonane, w szczególności gdy podatnik trwale nie uiszcza wymagalnych zobowiązań z tytułu podatku lub dokonuje czynności polegających na zbywaniu majątku, które mogą utrudnić lub udaremnić egzekucję zobowiązań z tytułu podatku, lub</p> <p>b) wystąpi zaległość podatkowa w podatku lub zostanie ustalone dodatkowe zobowiązanie podatkowe.</p> <p>5a. Do wydania zgody na udostępnienie podatnikowi środków pieniężnych przekazanych przez bank na rachunek, o którym mowa w art. 62e ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, przepisy ust.1-5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>6. Podatnik będący państwową jednostką budżetową dysponuje środkami zgromadzonymi na rachunkach VAT prowadzonych dla rachunków rozliczeniowych, o których mowa w art. 196 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669 i 1693), na podstawie przepisów tej ustawy. ”</p>	
81.	Art. 1 pkt 25 projektu ustawy (dot. zmiany w art. 112b ustawy VAT)	Konfederacja Lewiatan	<p>Przepis ten dotyczy dodatkowego zobowiązania podatkowego. W obecnym brzmieniu przepis mówi o dodatkowym zobowiązaniu od "kwoty zniżenia zobowiązania podatkowego albo kwoty zwyżenia zwrotu różnicy podatku...". Ustawa zmieniająca zastępuje słowo "albo" przecinkiem, co oznacza, że dodatkowe zobowiązanie będzie ustalane i od zniżonego zobowiązania, i od zwyżonego zwrotu.</p> <p>KL postuluje o pozostanie przy dotychczasowym brzmieniu przepisu.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Proponowana zmiana ma usunąć wątpliwości interpretacyjne tak by jednoznacznie realizować cel przepisu jakim jest objęcie sankcją pełnej kwoty nieprawidłowości stwierdzonych przez organ podatkowy. Pozostawienie dotychczasowego brzmienia nie jest w związku z tym uzasadnione.</p>
82.	Uwaga generalna dot. art. 127	Związek Pracodawców Business Centre	<p>System TAX FREE</p> <p>– restrykcje w stosunku do pośredników</p> <p>Kluczowymi założeniami Projektu w zakresie TAX FREE są</p>	<p>Uwaga dotyczy obowiązku uzyskiwania co 2 lata zaświadczenia. Poza zakresem projektu. Poddana zostanie dalszym analizom.</p>

	ustawy o VAT	Club (BCC)	<p>wprowadzenie elektronicznego obiegu dokumentów TAX FREE oraz elektronicznego potwierdzania wywozu towarów. Zmiany te zasługują na pełną aprobatę.</p> <p>Jednocześnie funkcjonujące dotychczas (i utrzymywane przez Projekt) obostrzenia nakładane na pośredników funkcjonujących w systemie TAX FREE mogą niekorzystnie wpłynąć na efektywność funkcjonowania systemu TAX FREE w Polsce.</p> <p>Rozwiązania te (art. 127 ustawy o VAT):</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ sprowadzają się do nakładania dodatkowych utrudnień administracyjnych na podmioty, w których interesie pozostaje zwalczanie wyłudzeń VAT w systemie TAX FREE, ☐ dotyczą podmiotów, które zobowiązane są do wpłaty kaucji gwarancyjnej w wysokości 5 mln złotych, ☐ stwarzają ryzyko przypadkowej, nieoczekiwanej eliminacji pośrednika z obrotu – co wprost przekłada się na ryzyko utraty przez sprzedawców możliwości realizacji transakcji w systemie TAX FREE, ☐ nie znajdują analogii w rozwiązaniach legislacyjnych innych Państw Członkowskich UE. <p>Dążąc do zapewnienia przejrzystych i stabilnych warunków funkcjonowania dla pośredników oraz sprzedawców uczestniczących w systemie TAX FREE – prawodawca powinien rozważyć ograniczenie obostrzeń nakładanych na pośredników, zwłaszcza tych o charakterze stricte administracyjnym (w żaden sposób nieprzekładających się na ograniczenia wyłudzeń VAT w systemie TAX FREE).</p> <p>Powyższe mogłoby w praktyce znaleźć odzwierciedlenie w wyeliminowaniu wymogu potwierdzania – co 2 lata – braku zaległości podatkowych (określanych w myśl projektu według niejasnych zasad związanych z teoretycznie korzystnym 3% progiem dla zaległości).</p> <p>Już obecnie funkcjonujące unormowania, przewidujące administracyjne obostrzenia dla pośredników w systemie</p>	
--	--------------	------------	--	--

			TAX FREE, powinny zostać zmodyfikowane. Kierunek zmian zaproponowanych w Projekcie koliduje jednak z oczekiwaniami przedsiębiorców (pośredników, jak i sprzedawców), niewspółmiernie i niecelowo zwiększając restrykcje formalne dla pośredników.	
83.	Uwaga generalna dot. TAX Free oraz kas online.	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	<p>TAX FREE -wprowadzenie elektronicznego obiegu dokumentów</p> <p>Proponuje się, aby obecnie obowiązująca procedura wystawiania, potwierdzania i rozliczania dokumentów TAX FREE, była realizowana za pośrednictwem elektronicznego obiegu dokumentów TAX FREE, rejestrowanych w krajowym systemie teleinformatycznym służącym do obsługi dokumentów, będących podstawą dokonania zwrotu podatku VAT podróżnym, na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo – Celnych (PUESC).</p> <p>Zamiast dokumentu Tax Free wystarczyłoby umieszczenie numeru paszportu na paragonie (analogicznie do numeru NIP). Projekt zakłada możliwość udostępnienia podróżnemu dokumentu Tax Free elektronicznie, przy czym pozostawia obowiązek wydruku formularza podróżnemu na jego żądanie. W tym przypadku można byłoby zastąpić powyższe rozwiązanie obowiązkiem wydruku paragonu, który zawierałby również numer paszportu (w miejsce numeru NIP – obecnie istniejąca obowiązkowa funkcjonalność kasy) i oznaczenie tax free jeśli musi być na paragonie. Dane, które powinien zawierać formularz zostałyby i tak wprowadzone do systemu PUESC, lecz zamiast osobnego wydruku, podróżny dostawałby tylko paragon zaktualizowany o ww. informacje. Posiadanie przez pracownika Służby Celnej dostępu do systemu PUSC jest równoznaczne z posiadaniem dostępu do zebranych przez sprzedawcę pełnych danych</p> <p>Wprowadzenie obowiązków stosowania kas on-line przez podatników stosujących TAX FREE. Zmiana ta spowoduje konieczność wymiany dziesiątek tysięcy kas (na pewno masz dane ile kas mamy jako branża) w branży handlowej. Wynika to z faktu iż:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie jest jasne czy podatnik, który ma TAX FREE musi 	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Propozycja nie odnosi się do zaproponowanej w projekcie koncepcji tylko jest propozycją całkiem nowego podejścia. Na obecnym etapie nie jest możliwe uwzględnienie, gdyż wymagałoby dogłębnych analiz i całkowitej zmiany wypracowanej już koncepcji.</p> <p>Uwaga niezasadna.</p>

			<p>wymienić wszystkie kasy na online czy tylko te, które są w sklepach stosujących TAX FREE,</p> <ul style="list-style-type: none"> - część sieci stosuje TAX FREE we wszystkich sklepach, więc oni i tak musieliby wymienić wszystkie kasy na online, <p>Nawet jeśli obowiązek byłby ograniczony tylko do kas na których sprzedajemy towary TAX FREE to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ze względów IT trzeba by i tak wymienić wszystkie kasy w danym sklepie - trudno byłoby tak zorganizować sprzedaż żeby tylko na niektórych kasach klienci mogliby uzyskiwać uprawnienia to TAX FREE <p>co oznacza, że i tak zawsze wymianie podlegałyby wszystkie kasy w sklepie.</p> <p>Należy przypomnieć, że ideą wprowadzania kas online było ich rozłożenie w czasie, tak aby wymianie (poza kilkoma wybranymi branżami) podlegały kasy w miarę ich naturalnego zużycia. Zmiana związana z TAX FREE spowodowuje konieczność jednorazowej bardzo dużej wymianie tysięcy kas w całej branży handlowej. Oznacza to z pewnością kłopoty z dostępnością kas, serwisantów do montażu, a w konsekwencji istotne podwyżki cen kas i usług.</p> <p>W naszej ocenie wystarczającym warunkiem byłoby stosowanie kas z elektronicznym zapisem pamięci dla tego typu usług. Ewentualnie rozważenie obowiązkowych kas online ale tylko dla nowych punktów sprzedaży od 1 stycznia 2022</p>	<p>Propozycja wprowadzenia obowiązku wprowadzenia kas on-line dla podatników stosujących TAX FREE jest elementem uszczelnienia systemu podatkowego.</p>
84.	Uwaga generalna dot. TAX FREE	Konfederacja Lewiatan	<p>Założenia Projektu w zakresie TAX FREE</p> <p>Na pełną aprobatę zasługują kluczowe założenia Projektu w zakresie TAX FREE, a w szczególności propozycja wprowadzenia elektronicznego obiegu dokumentów TAX FREE oraz elektronicznego potwierdzania wywozu towarów.</p>	Brak uwagi.
85.	Art. 127 ustawy o VAT	Konfederacja Lewiatan	Restrykcje dotyczące pośredników działających w systemie TAX FREE (art. 127 ustawy o VAT)	Jak w pkt 82.

		<p>Funkcjonujące dotychczas (i utrzymywane przez Projekt) obostrzenia nakładane na pośredników funkcjonujących w systemie TAX FREE mogą niekorzystnie wpłynąć na efektywność funkcjonowania systemu TAX FREE w Polsce.</p> <p>Rozwiązania te (art. 127 ustawy o VAT):</p> <ul style="list-style-type: none"> - sprowadzają się do nakładania dodatkowych utrudnień administracyjnych na podmioty, w których interesie pozostaje zwalczanie wyłudzeń VAT w systemie TAX FREE, - dotyczą podmiotów, które zobowiązane są do wpłaty kaucji gwarancyjnej w wysokości 5 mln złotych, - stwarzają ryzyko przypadkowej, nieoczekiwanej eliminacji pośrednika z obrotu – co wprost przekłada się na ryzyko utraty przez sprzedawców możliwości realizacji transakcji w systemie TAX FREE, - nie znajdują analogii w rozwiązaniach legislacyjnych innych Państw Członkowskich UE. <p>Dążąc do zapewnienia przejrzystych i stabilnych warunków funkcjonowania dla pośredników oraz sprzedawców uczestniczących w systemie TAX FREE – prawodawca powinien rozważyć ograniczenie obostrzeń nakładanych na pośredników, zwłaszcza obostrzeń o charakterze stricte administracyjnym (w żaden sposób nieprzekładających się na ograniczenia wyłudzeń VAT w systemie TAX FREE).</p> <p>Powyższe mogłoby w praktyce znaleźć odzwierciedlenie w wyeliminowaniu wymogu potwierdzania</p> <ul style="list-style-type: none"> - co 2 lata – braku zaległości podatkowych (określanych w myśl Projektu według niejasnych zasad związanych z teoretycznie korzystnym 3% progiem dla zaległości). <p>Już obecnie funkcjonujące unormowania przewidujące administracyjne obostrzenia dla pośredników w systemie</p>	
--	--	---	--

			TAX FREE powinny zostać zmodyfikowane. Kierunek zmian zaproponowanych w Projekcie koliduje jednak z oczekiwaniami przedsiębiorców w tym zakresie, niewspółmiernie i niecelowo zwiększając restrykcje formalne dla pośredników.	
86.	Art. 1 pkt 28 lit. a projektu ustawy zmiana tiret drugie w art. 127 ust. 4 (dot. art. 127 ustawy o VAT)	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	<p>b) w lit. a tiret drugie otrzymuje brzmienie:</p> <p>- pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) zapewnić podróżnym możliwość wyboru sposobu zwrotu podatku, w tym także podmiotu, o którym mowa w ust. 8.”.</p> <p>Proponowana zmiana ma na celu przyznanie podróżnemu prawa wyboru zwrotu podatku (przez sprzedawcę albo operatora) i prawo wyboru tego operatora. W projektowanym stanie prawnym podróżny nie ma możliwości dokonania swobodnego wyboru podmiotu prowadzącego działalność w zakresie zwrotu podatku.</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że proponowana zmiana koresponduje z rozwiązaniami zaproponowanymi w projekcie, tj. rezygnacją z obowiązków: składania przez sprzedawcę do naczelnika urzędu skarbowego informacji na piśmie o rozpoczęciu sprzedaży w systemie TAX FREE oraz przedkładania kopii umów zawartych z podmiotami dokonującymi zwrotu podatku podróżnym.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Podróżny ma możliwość wyboru w przypadku gdy nabywa towar u sprzedawcy, który sam dokonuje zwrotu i korzysta z podmiotu pośredniczącego.</p> <p>Nie jest jednak możliwe aby podróżny sam wybierał podmiot pośredniczący, u którego otrzymałby zwrot podatku gdyż zwrot przez podmiot pośredniczący jest możliwy tylko od zakupów dokonanych u sprzedawców, z którymi ma podpisaną umowę. Rozliczenia między podmiotem dokonującym zwrotu a sprzedawcą towaru regulują zawarte przez nich umowy.</p>
87.	Dodatkowe do projektu ustawy dot. art. 127 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT	Związek Pracodawców Business Centre Club (BCC)	<p>Funkcjonujące w chwili obecnej regulacje wskazują (art. 127 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT), iż podmioty uczestniczące w systemie TAX FREE są zobowiązane do informowania podróżnych o zasadach zwrotu VAT w określonych ustawowo językach (polskim, angielskim, niemieckim i rosyjskim).</p> <p>Aktualnie obowiązujące w tym zakresie regulacje mają charakter archaiczny – obecnie nie istnieją uzasadnione podstawy, by ustawodawca ingerował w kwestię tego, w jakich językach sprzedawca decyduje się na poinformowanie podróżnych o zasadach systemu TAX FREE. Nie ulega</p>	<p>Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.</p> <p>Należy jednak zauważyć, że obecny przepis w tym zakresie nie zabrania przygotowania takiej informacji dodatkowo w innych niż wskazane językach.</p>

			<p>bowiem wątpliwości, że to poszczególni sprzedawcy posiadają najszerszą wiedzę odnośnie tego, jakim językiem posługują się nabywcy i konsekwentnie jakie języki są potrzebne w danej placówce.</p> <p>Zasadne jest zatem, aby regulacje określające wymóg języków informacji odnośnie zasad systemu TAX FREE zostały zniesione w ramach omawianej nowelizacji ustawy o VAT.</p>	
88.	Dodatkowe do projektu ustawy dot. art. 127 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT	Konfederacja Lewiatan	<p>Język pisemnej informacji o zasadach zwrotu podatku</p> <p>Funkcjonujące w chwili obecnej regulacje wskazują (art. 127 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT), iż podmioty uczestniczące w systemie TAX FREE są zobowiązane do informowania podróżnych o zasadach zwrotu VAT w określonych ustawowo językach (polskim, angielskim, niemieckim i rosyjskim).</p> <p>Aktualnie obowiązujące w tym zakresie regulacje mają charakter archaiczny – obecnie nie istnieją uzasadnione podstawy, by ustawodawca ingerował w kwestię tego, w jakich językach sprzedawca decyduje się na poinformowanie podróżnych o zasadach systemu TAX FREE. Nie ulega bowiem wątpliwości, że to poszczególni sprzedawcy posiadają najszerszą wiedzę odnośnie tego, jakim językiem posługują się nabywcy i konsekwentnie jakie języki są potrzebne w danej placówce.</p> <p>Zasadne jest zatem, aby regulacje określające wymóg języków informacji odnośnie zasad systemu TAX FREE zostały zniesione w ramach omawianej nowelizacji ustawy o VAT.</p>	Jak w pkt 87.
89.	Dodatkowe do projektu ustawy dot. art. 127 ustawy o VAT	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	<p>Pracodawcy RP poddają pod rozważenie wprowadzenie w procedowanym projekcie następujących modyfikacji:</p> <p>1) W projektowanym art. 1 w pkt 28:</p> <p>a) przed lit. a dodaje się pkt w brzmieniu:</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Co do zasady podmiot pośredniczący dokonuje zwrotu podatku ze swoich środków a dopiero później rozlicza się ze sprzedawcą. Rozliczenia między podmiotem dokonującym zwrotu a sprzedawcą towaru regulują zawarte przez nich umowy. Nie jest zatem jednak możliwe aby podróżny sam wybierał podmiot</p>

			<p>„...”) w ust. 1 uchyla się pkt 3;”;</p> <p>Proponowana zmiana usuwa obowiązek zawierania przez sprzedawcę umowy z podmiotem, którego przedmiotem działalności jest dokonywanie zwrotu podatku dla podróżnych.</p> <p>Pracodawcy RP stoją na stanowisku, że podróżnemu powinno przysługiwać prawo wyboru operatora zwrotu podatku, spośród tego typu podmiotów dopuszczonych do działalności na rynku. Brak wymogu zawierania tego typu umów przyczyniłby się do znaczącego wzrostu liczby sprzedawców korzystających z elektronicznego systemu TAX FREE, a w konsekwencji do wzrostu zainteresowania wśród podróżnych procedurą TAX FREE.</p>	pośredniczący, u którego otrzymałby zwrot podatku.
90.	Dodatkowe do projektu ustawy dot. art. 127 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT.	Global Blue Polska spółka z o. o.	<p>Funkcjonujące w chwili obecnej regulacje wskazują (art. 127 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT), iż podmioty uczestniczące w systemie TAX FREE są zobowiązane do informowania podróżnych o zasadach zwrotu VAT w określonych ustawowo językach (polskim, angielskim, niemieckim i rosyjskim).</p> <p>Spółka stoi na stanowisku, że obowiązujące aktualnie w tym zakresie regulacje mają charakter archaiczny – obecnie nie istnieją uzasadnione podstawy, by ustawodawca ingerował w kwestię tego, w jakich językach sprzedawca decyduje się na poinformowanie podróżnych o zasadach systemu TAX FREE. Nie ulega bowiem wątpliwości, że to poszczególni sprzedawcy posiadają najszerszą wiedzę odnośnie tego, jakim językiem posługują się nabywcy i konsekwentnie jakie języki są potrzebne w danej placówce.</p> <p>Co również istotne, z praktycznego punktu widzenia obligatoryjne uwzględnianie języka polskiego jest w ocenie Spółki wysoce niepraktyczne – bowiem obywatele Polski co do zasady nie są uprawnieni do korzystania z systemu TAX FREE (choć jest to teoretycznie możliwe).</p> <p>Spółka proponuje konsekwentnie, by regulacje określające wymóg języków informacji odnośnie zasad systemu TAX</p>	Jak w pkt 87

			FREE zostały zniesione w ramach omawianej nowelizacji ustawy o VAT.	
91.	Dodatkowe do projektu ustawy dot. art. 127 ust. 5 zdanie pierwsze ustawy o VAT.	Global Blue Polska spółka z o. o.	<p>Obowiązek dokonywania zwrotów wyłącznie w walucie polskiej.</p> <p>Projekt nie wprowadza zmian w art. 127 ust. 5 zd. pierwsze ustawy o VAT, tj. pozostawia warunek, aby zwrot podatku na rzecz podróżnego następował w walucie polskiej (dosł. „w złotych”).</p> <p>W ocenie Spółki jest to jednak wymóg problematyczny. Jakkolwiek nie budzi wątpliwości obowiązek rozliczenia dokonanego zwrotu pomiędzy organem podatkowym a sprzedawcą, który dokonał zwrotu w walucie polskiej, tak obowiązek rozliczania się pomiędzy sprzedawcą a podróżnym tudzież pośrednikiem oraz pomiędzy pośrednikiem a podróżnym również w walucie polskiej nie znajduje uzasadnienia.</p> <p>W szczególności Spółka wskazuje, że podróżny po wywiezieniu towarów poza granice Polski może zwrócić się z wnioskiem o zwrot VAT do dowolnego punktu refundacyjnego zlokalizowanego w dowolnym kraju, w którym znajduje się przedstawicielstwo spółki z grupy Global Blue.</p> <p>W takich sytuacjach zwrot podatku w walucie polskiej może być utrudniony. Przykładowo, jeżeli podróżny po wywiezieniu towarów z Polski zwróci się do punktu refundacyjnego położonego w Chinach, istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że waluta polska będzie dla niego niedostępna. Ponadto systemy Pośredników są połączone z najpopularniejszymi serwisami w Chinach, takimi jak AliPay i WeChat, wysyłając zwrot bezpośrednio w walucie chińskiej Renminbi. Poza tym, przy zwrocie dokonywanym w innym państwie niż Polska waluta polska jest zwyczajnie nieprzydatna, gdyż podróżny i tak musi ją wymienić na inną walutę.</p> <p>Tym samym, w ocenie Spółki nie ma konieczności</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zniesienie obowiązku dokonywania zwrotu w złotych może być niekorzystne dla sprzedawców dokonujących zwrotu podatku, w szczególności w gotówce, gdyż podróżni będą mogli domagać się zwrotu podatku we wskazanej przez nich walucie.</p>

			rozliczania się z podróżnym w konkretnie wskazanej walucie, albowiem w sposób istotny ogranicza to możliwość korzystania z systemu TAX FREE oraz wprowadza niepotrzebne i niepraktyczne obostrzenia, które nie mają miejsca w innych krajach Unii Europejskiej.	
92.	Dodatkowe do projektu ustawy dot. art. 127 ust. 5.	Związek Pracodawców Business Centre Club (BCC)	<p>Obowiązek dokonywania zwrotów wyłącznie w walucie polskiej</p> <p>Nie budzi wątpliwości obowiązek rozliczenia dokonanego zwrotu pomiędzy organem podatkowym a sprzedawcą, który dokonał zwrotu w walucie polskiej, jednak obowiązek rozliczania się pomiędzy sprzedawcą a podróżnym tudzież pośrednikiem oraz pomiędzy pośrednikiem a Podróżnym również w walucie polskiej nie znajduje uzasadnienia.</p> <p>Otóż podróżny po wywiezieniu towarów poza granice Polski może zwrócić się z wnioskiem o zwrot VAT do dowolnego punktu refundacyjnego zlokalizowanego w dowolnym kraju, w którym znajduje się przedstawicielstwa pośredników. W takich sytuacjach zwrot podatku w walucie polskiej może być utrudniony.</p> <p>Tym samym, nie ma konieczności rozliczania się z podróżnym w konkretnie wskazanej walucie, albowiem w sposób istotny ogranicza to możliwość korzystania z systemu TAX FREE oraz wprowadza niepotrzebne i niepraktyczne obostrzenia, które nie mają miejsca w innych krajach Unii Europejskiej.</p>	Jak w pkt 94.
93.	Dodatkowe do projektu ustawy dot. art. 127 ust. 5	Konfederacja Lewiatan	<p>Obowiązek dokonywania zwrotów wyłącznie w walucie polskiej (art. 127 ust. 5 ustawy o VAT)</p> <p>Nie budzi wątpliwości obowiązek rozliczenia dokonanego zwrotu pomiędzy organem podatkowym a sprzedawcą, który dokonał zwrotu w walucie polskiej, tak obowiązek rozliczania się pomiędzy sprzedawcą a podróżnym tudzież pośrednikiem oraz pomiędzy pośrednikiem a Podróżnym również w walucie polskiej nie znajduje uzasadnienia.</p>	Jak w pkt 94.

			<p>Otóż podróżny po wywiezieniu towarów poza granice Polski może zwrócić się z wnioskiem o zwrot VAT do dowolnego punktu refundacyjnego zlokalizowanego w dowolnym kraju, w którym znajduje się przedstawicielstwa pośredników. W takich sytuacjach zwrot podatku w walucie polskiej może być utrudniony.</p> <p>Tym samym, nie ma konieczności rozliczania się z podróżnym w konkretnie wskazanej walucie, albowiem w sposób istotny ogranicza to możliwość korzystania z systemu TAX FREE oraz wprowadza niepotrzebne i niepraktyczne obostrzenia, które nie mają miejsca w innych krajach Unii Europejskiej.</p>	
94.	Dodatkowe do art. 1 pkt 28 do lit c (dot. art. 127 ust. 8 ustawy o VAT).	Global Blue Polska spółka z o. o.	<p>Spółka pragnie podkreślić, że możliwość pełnienia funkcji pośrednika w systemie TAX FREE jest w chwili obecnej obwarowana szeregiem bardzo restrykcyjnych wymogów.</p> <p>W szczególności, zgodnie z kolejnymi punktami art. 127 ust. 8 ustawy o VAT, funkcję pośrednika w systemie TAX FREE mogą pełnić wyłącznie podmioty, które:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) są co najmniej od 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wydanie zaświadczenia, o którym mowa w pkt 6, zarejestrowanymi podatnikami podatku; 2) zawiadomiły na piśmie naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze rozpoczęcia działalności w zakresie zwrotu podatku podróżnym; 3) co najmniej od 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wydanie zaświadczenia, o którym mowa w pkt 6, nie mają zaległości w podatkach stanowiących dochody budżetu państwa oraz zaległości z tytułu składek wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych; 4) uchylony; 5) złożyły w urzędzie skarbowym kaucję gwarancyjną w wysokości 5 mln zł: <ol style="list-style-type: none"> a) depozytu pieniężnego, b) gwarancji bankowych, 	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Projekt zawiera liberalizację tego przepisu. Brak uzasadnienia do likwidacji tego warunku.</p>

			<p>c) obligacji Skarbu Państwa co najmniej o trzyletnim terminie wykupu;</p> <p>6) uzyskały od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zaświadczenie stwierdzające spełnienie łącznie powyższych warunków (w myśl ust. 11b – zaświadczenie takie wydawane jest na okres nie dłuższy niż 2 lata).</p> <p>Przy czym zgodnie z art. 127 ust. 11b ustawy o VAT w aktualnym brzmieniu - warunek, o którym mowa w ust. 8 pkt 3, uważa się za spełniony również w przypadku gdy podmioty posiadały zaległości w podatkach stanowiących dochody budżetu państwa lub zaległości z tytułu składek wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i uregulowały te zaległości wraz z odsetkami za zwłokę w terminie 30 dni od dnia powstania tych zaległości.</p> <p>W praktyce, zarówno obecne, jak i projektowane obostrzenia, są nieadekwatne do modelu biznesowego działania pośredników takich jak Spółka i w praktyce w zasadzie uniemożliwiają efektywne kontynuowanie przez nich działalności gospodarczej (obejmującej także działania inwestycyjne, rozwojowe).</p>	
95.	Dodatkowe do projektu uwaga dot. art. 127 ust. 8 pkt 5 ustawy o VAT.	Global Blue Polska spółka z o. o.	<p>Odnosząc się do funkcjonujących obecnie regulacji oraz zmian proponowanych przez Projekt – Spółka ponownie podkreśla, iż zgodnie z art. 127 ust. 8 pkt 5 ustawy o VAT warunkiem prowadzenia przez nią działalności w ramach systemu TAX FREE jest wpłata zabezpieczenia w postaci kaucji gwarancyjnej w wysokości 5 mln zł.</p> <p>Spółka wskazuje, iż wysokość tej kaucji istotnie przewyższa roczny poziom wszystkich zobowiązań publicznoprawnych Spółki.</p> <p>Zdaniem Spółki, wpłata tak wysokiej kaucji gwarancyjnej:</p> <p>(i) całkowicie zabezpiecza interesy budżetu państwa,</p> <p>(ii) wskazuje, iż podmiot funkcjonujący jako pośrednik w systemie TAX FREE jest podmiotem zdolnym do ponoszenia istotnej odpowiedzialności, a jego działalność w obszarze TAX FREE nie ma charakteru incydentalnego.</p>	Propozycja wyeliminowaniu wymogu potwierdzenia – co dwa lata – braku zaległości podatkowych poza zakresem projektu. Będzie poddawana dalszym analizom.

		<p>Uwzględniając powyższe, w ocenie Spółki – zmiany w obszarze działania pośredników w systemie TAX FREE powinny raczej skupiać się na minimalizowaniu obecnych i proponowanych dalszych obostrzeń dla pośredników, które mogą w praktyce skutkować nieoczekiwanym wyeliminowaniem pośrednika z rynku, a co za tym idzie – istotnymi utrudnieniami dla sprzedawców korzystających z jego usług (wykluczającymi sprzedaż w systemie TAX FREE).</p> <p>Powyższy postulat jest tym bardziej uzasadniony faktem, iż dodatkowe administracyjne obciążenia dla pośredników – w żaden pozytywny sposób nie przekładają się na ograniczenie ryzyk wyłudzeń VAT w procedurze TAX FREE.</p> <p>Wprost przeciwnie – jak wskazano powyżej, ewentualne wyeliminowanie pośrednika z udziału w rozliczeniach TAX FREE będzie równoznaczne z wyeliminowaniem podmiotu, w którego interesie pozostaje zwalczanie zjawiska wyłudzeń VAT w TAX FREE (co znajduje odzwierciedlenie chociażby w zasobach personalnych, technicznych i informatycznych angażowanych przez pośredników w tym celu).</p> <p>Stąd też – dążąc do zapewnienia przejrzystych i stabilnych warunków funkcjonowania dla pośredników oraz sprzedawców uczestniczących w systemie TAX FREE – zdaniem Spółki, prawodawca powinien rozważyć ograniczenie obostrzeń nakładanych pośrednikom, zwłaszcza obostrzeń o charakterze stricte administracyjnym (w żaden sposób nieprzekładających się na ograniczenia wyłudzeń VAT w systemie TAX FREE).</p> <p>Powyższe mogłoby w praktyce znaleźć odzwierciedlenie w wyeliminowaniu wymogu potwierdzania – co dwa lata – braku zaległości podatkowych (określanych w myśl Projektu według niejasnych zasad związanych z teoretycznie korzystnym 3% progiem dla zaległości).</p> <p>Wymóg ten jawi się jako szczególnie nieuzasadniony, zwłaszcza w kontekście obowiązku wpłacenia przez pośrednika kaucji gwarancyjnej w wysokości 5 mln złotych.</p> <p>Przy czym – o ile kaucja gwarancyjna (w kwocie 5 mln</p>	
--	--	--	--

			<p>złotych) stanowi realny instrument zabezpieczający interesy budżetu państwa, to dodatkowy wymóg potwierdzania co dwa lata braku zaległości podatkowych jawi się raczej jako kolejne obostrzenie administracyjne (niekorespondujące z charakterem działalności pośrednika w systemie TAX FREE, bez żadnego związku ze zjawiskiem wyłudzeń VAT w systemie TAX FREE).</p> <p>Jak wynika z powyższych uwag, wraz z wejściem w życie zmian w proponowanym kształcie, niepewność Spółki co do prawa do świadczenia usług pośrednika będzie jeszcze większa niż ma to miejsce obecnie. Nie oznacza to jednak, iż aktualnie obowiązujące regulacje zasługują na aprobatę.</p> <p>W ocenie Spółki, już obecnie funkcjonujące unormowania przewidujące administracyjne obostrzenia dla pośredników w systemie TAX FREE powinny zostać zmodyfikowane. Kierunek zmian zaproponowanych w Projekcie koliduje jednak z oczekiwaniami przedsiębiorców (zarówno pośredników, jak i sprzedawców), niewspółmiernie i niecelowo zwiększając restrykcje formalne dla pośredników.</p>	
96.	Dodatkowe do projektu ustawy - uwaga dot. art. 127 ust. 8 pkt 6 ustawy o VAT.	Global Blue Polska spółka z o. o.	<p>Dodatkowe ryzyko dla pośredników.</p> <p>Obecne uregulowania oraz proponowana redakcja art. 127 ust. 11b ustawy o VAT – w powiązaniu z art. 127 ust. 8 pkt 6 – może być podstawą pozbawienia pośrednika prawa do wykonywania działalności gospodarczej w przypadku ujawnienia zaległości publicznoprawnych (przekraczających relatywnie niewielkie wartości) po upływie 30 dni od daty ich powstania.</p> <p>Powoduje to ogromną niepewność prowadzenia działalności pośredników, a jednocześnie kontrastuje z warunkami prowadzenia tej samej działalności, jakie są zapewnione sprzedawcom dokonującym zwrotu podatku bezpośrednio na rzecz podróżnych – i to pomimo nieposiadania przez nich takich narzędzi i procedur weryfikacyjnych jak u pośredników.</p> <p>W szczególności Spółka podkreśla, że większość zobowiązań publicznoprawnych (w tym z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych, podatku od towarów i usług, podatku</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Proponowana zmiana w art.127 ust. 8 pkt 3 i ust. 11b ma na celu liberalizację w stosunku do obecnie obowiązujących warunków , które muszą spełniać pośrednicy.</p>

			<p>dochodowego od osób fizycznych, składek na ubezpieczenia społeczne) powstaje z mocy prawa. Stąd w razie ewentualnej kontroli przeprowadzonej przez uprawniony organ administracji publicznej (np. podatkowy), podczas której dojdzie do ujawnienia nieprawidłowości w rozliczaniu podatków lub składek na ubezpieczenia społeczne, bądź w razie wydania decyzji określającej zobowiązanie w prawidłowej wysokości, ewentualna zaległość podatkowa zostanie określona z mocą wsteczną, tj. z chwilą upływu terminu płatności danego podatku lub składki na ubezpieczenia społeczne.</p> <p>Należy podkreślić, że kontrole podatkowe i postępowania podatkowe (jak również kontrole prowadzone przez ZUS) najczęściej są wszczynane później niż 30 dni od daty upływu terminu płatności i na ogół trwają co najmniej kilka miesięcy. W takiej sytuacji Spółka – nawet jeżeli dobrowolnie skoryguje swoje rozliczenia podatkowe i uiszczy zaległość wraz z odsetkami za zwłokę – jest de facto automatycznie eliminowana z rynku, ponieważ nie może prowadzić działalności gospodarczej w związku z niespełnieniem wymogu uprawniającego ją do uzyskania zaświadczenia o którym mowa w art. 127 ust. 8 pkt 6.</p> <p>Obecna i proponowana konstrukcja przepisów nie pozwala więc Spółce popełnić żadnego błędu związanego z rozliczeniami podatkowymi i z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, co wydaje się zbyt rygorystyczne zwłaszcza w kontekście wysokiego stopnia skomplikowania przepisów podatkowych, niezwykle częstych nowelizacji oraz nierzadko rozbieżnych linii orzeczniczych i wykładni prezentowanych przez organy podatkowe.</p> <p>Już w chwili obecnej – biorąc pod uwagę treść aktualnie obowiązujących regulacji – działalność Spółki jest obciążona istotnym ryzykiem jej zaprzestania ze względu na najmniejsze nieprawidłowości w rozliczeniach.</p>	
97.	Dodatkowe Art. 1 pkt 28 do lit c (dot.	Global Blue Polska spółka z o. o.	<p>W praktyce, zarówno obecne, jak i projektowane obostrzenia, są nieadekwatne do modelu biznesowego działania pośredników takich jak Spółka i w praktyce w zasadzie uniemożliwiają efektywne kontynuowanie przez nich</p>	<p>Uwaga uwzględniona poprzez zmodyfikowanie projektowanej zmiany w art. 127 ust.11b ustawy o VAT.</p>

	<p>art. 127 ust. 11b ustawy o VAT).</p>	<p>działalności gospodarczej (obejmującej także działania inwestycyjne, rozwojowe).</p> <p>Otóż, zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 127 ust. 11b ustawy o VAT – warunek, o którym mowa w ust. 8 pkt 3, uważa się również za spełniony, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmioty uregulowały, wraz z odsetkami za zwłokę, zaległości przekraczające odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3% kwoty należnych składek na ubezpieczenie społeczne i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach, w terminie 30 dni od dnia powstania tych zaległości; 2) uregulowanie zaległości zgodnie z pkt 1 w ostatnich 12 miesiącach nie dotyczyło więcej niż dwóch okresów rozliczeniowych, odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku. <p>Już w chwili obecnej – biorąc pod uwagę treść aktualnie obowiązujących regulacji – działalność Spółki jest obciążona istotnym ryzykiem jej zaprzestania ze względu na najmniejsze nieprawidłowości w rozliczeniach.</p> <p>Co więcej, brzmienie nowo projektowanego art. 127 ust. 11b pkt 1 i 2 zawęża margines dopuszczalnego błędu do poziomu, który nie został przewidziany dla żadnego typu przedsiębiorstw (także dla przedstawicieli podatkowych, którzy mogą mieć np. zaległości w składkach na ubezpieczenie społeczne). W efekcie, powstanie niezawinionej zaległości podatkowej lub składkowej u pośredników jest karane najgorszą z możliwych sankcji - polegającą na utracie prawa do wykonywania działalności gospodarczej, co może wiązać się z utratą przez lata zdobywanego rynku, zaprzestaniem obsługi istotnej grupy sprzedawców, roszczeniami ze strony sprzedawców z powodu niemożności wykonania z nimi zawartych umów (w tym umów zawieranych globalnie pomiędzy grupami kapitałowymi), a w konsekwencji szkodą cywilnoprawną dotyczącą także pozbawienia pośrednika możliwości uzyskania przyszłych korzyści.</p>	
--	--	--	--

			<p>Powyższej oceny nie zmienia proponowany w Projekcie dopuszczalny 3% próg dla zaległości podatkowych (por. znowelizowaną treść art. 127 ust. 8 pkt 3 oraz ust. 11b).</p> <p>Proponowana redakcja wskazanych przepisów powoduje dodatkowe komplikacje związane z oceną, czy dany podmiot posiada zaległości mieszczące się w nowym limicie, czy też limit ten został przekroczony. Z jednej bowiem strony istnieje konieczność porównania kwoty zaległości do kwoty należnych składek lub należnego podatku, poprzez sprawdzenie czy zaległość przekracza 3% kwot należnych – odrębnie dla każdego podatku czy należności składkowej, z drugiej zaś należy weryfikować, czy taka zaległość nie powstała więcej niż 2 razy (tj. czy dotyczyła więcej niż dwóch okresów rozliczeniowych) w ostatnich 12 miesiącach. Jednocześnie nie jest do końca jasne, od jakiego momentu należy liczyć okres „ostatnich 12 miesięcy”. Taka redakcja omawianych przepisów utrudni realizację podstawowego prawa pośredników, jakim jest prawo do wykonywania działalności gospodarczej.</p>	
98.	Dodatkowe Art. 1 pkt 28 do lit c (dot. art. 127 ust. 11a-11c ustawy o VAT).	Global Blue Polska spółka z o. o.	<p>Brak związku pomiędzy restrykcjami nakładanymi na pośredników, a rzeczywistym ograniczeniem wyłudzeń podatku VAT</p> <p>Spółka zwraca uwagę, iż nakładane na pośredników restrykcje przewidziane w szczególności przez art. 127 ust. 8 pkt 3, 6 ust. 11a-11c ustawy o VAT, odpowiednio modyfikowane przez Projekt, nie mają żadnego, choćby pośredniego wpływu na ograniczenie zjawiska wyłudzeń podatku VAT.</p> <p>Gdyby powyższe obostrzenia przekładały się na ograniczenia zjawiska wyłudzeń podatku VAT, obostrzenia te byłyby zapewne stosowane także wobec sprzedawców, ponieważ to właśnie sprzedawcom przysługuje prawo do uzyskiwania zwrotu podatku VAT lub prawo zmniejszenia wartości zobowiązania podatkowego w związku ze sprzedażą dokonaną na rzecz podróżnych. Prawo to nie przysługuje natomiast pośrednikom.</p> <p>Z tytułu uczestnictwa w systemie TAX FREE pośrednicy</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.

			<p>nigdy nie występują o zwrot podatku VAT z urzędu skarbowego ani o obniżenie własnego zobowiązania o wartość zwracanego podatku VAT.</p> <p>Pośrednicy rozliczają się wyłącznie z podróżnymi oraz ze sprzedawcami, z którymi zawarli stosowne umowy współpracy. Jednocześnie, jak wskazano powyżej, rozliczenie pośredników z podróżnymi ma miejsce zawsze przed dokonaniem rozliczenia ze sprzedawcami co powoduje, że pośrednicy nigdy nie dysponują podatkiem VAT zwróconym przez organy podatkowe (kwotę zwrotu refundowaną podróżnym pośrednicy pokrywają z własnych środków).</p> <p>Jedynie na marginesie, Spółka zauważa, iż opisany powyżej model funkcjonowania pośredników w systemie TAX FREE zupełnie nie koresponduje z zasadami działania przedstawiciela podatkowego. Za chybione należy zatem uznać wprowadzanie analogicznych rozwiązań w odniesieniu do tych dwóch grup podmiotów – pełniących różne funkcje, operujących na całkowicie odmiennych zasadach.</p>	
99.	Art. 1 pkt 30 lit. c projektu ustawy (dot. art. 128 ust. 3-5 ustawy o VAT)	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	<p>W projektowanym art. 1 w pkt 30:</p> <p>a) w lit. c projektowany ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Urząd celno-skarbowy potwierdza wywóz towarów w systemie TAX FREE, po sprawdzeniu zgodności danych dotyczących podróznego zawartych w dokumencie elektronicznym TAX FREE z danymi zawartymi w udostępnionym paszporcie lub innym dokumencie stwierdzającym tożsamość. Na żądanie podróznego urząd celno-skarbowy potwierdza wywóz towarów pieczęcią „Polska-Cło” również na wydruku dokumentu elektronicznego TAX FREE.”;</p> <p>b) w lit. c projektowany ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. W przypadku towarów nabytych przez podróznego na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, urząd celno-skarbowy potwierdza wywóz towarów z terytorium Unii Europejskiej w formie elektronicznej lub pieczęcią „Polska-Cło”, po sprawdzeniu zgodności danych</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Proponowane w projekcie przepisy nie ograniczają możliwości posługiwania się elektronicznym paszportem. Przepisy te nakładają obowiązek na USC sprawdzenia na podstawie paszportu lub innego dokumentu tożsamości, czy podrózny przedstawiający towary do wywozu jest tym podróznym, który nabył te towary i jest wskazany na dokumencie TAX FREE.</p>

			<p>dotyczących podróznego zawartych w dokumencie z danymi zawartymi w udostępnionym paszporcie lub innym dokumencie stwierdzającym tożsamość".</p> <p>Proponowane zmiany mają na celu umożliwienie udostępniania paszportu lub innego dokumentu tożsamości również w formie elektronicznej. Zgodnie z brzmieniem zaproponowanym w projekcie podróżny może uzyskać elektroniczne potwierdzenie wywozu towarów w systemie TAX FREE wyłącznie poprzez fizyczne przedstawienie paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość. Zmiany wpisują się w cyfryzację procedury zwrotu podatku dla podróżnych i będą stanowiły podstawę prawną dla elektronicznego uwierzytelniania dokumentów stwierdzających tożsamość podróżnych.</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że obecnie co raz więcej państw wdraża tego typu narzędzia informatyczne, jak chociażby portugalski system RAPID — Automatyczny System Rozpoznania Pasażerów Legitymujących się Dokumentami. Elektroniczna analiza paszportu i innych dokumentów tożsamości staje się powszechną metodą kontroli pasażerów, która uważana jest za zdecydowanie dokładniejszą pod kątem wykrywania fałszerstw niż fizyczny sprawdzenie dokumentu przez funkcjonariusza służb celno-skarbowej.</p> <p>Mając na uwadze powyższe w procedowanym projekcie, zmiany te pozwalają wykorzystać unowocześnienie procedury zwrotu podatku podróżnym do zwiększenia powszechności tego systemu. W wyniku zaproponowanych zmian do systemu TAX FREE włączona zostanie większa liczba przedsiębiorców, a pasażerowie mając możliwość skorzystania z oferty dowolnego operatora oraz wielu punktów sprzedaży zwiększą nakłady na towary kupowane podczas wizyty w Polsce.</p>	
--	--	--	--	--

100.	Art. 1 pkt 31 lit c projektu ustawy (dot. art. 129 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT).	Global Blue Polska spółka z o. o	<p>Projektowana treść art. 129 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o VAT wymaga, aby w przypadku rozliczenia gotówkowego sprzedawcy posiadali dokumenty na których podróźny potwierdził „własnoręcznym czytelnym podpisem” otrzymanie zwrotu kwoty podatku, ze wskazaniem daty otrzymania zwrotu.</p> <p>Spółka wskazuje – nie negując jednocześnie słuszności wprowadzenia wymogu posiadania dokumentów potwierdzających dokonanie zwrotu – iż wymóg składania własnoręcznego czytelnego podpisu w wielu przypadkach będzie bardzo trudny lub wręcz niemożliwy do spełnienia.</p> <p>Warto pamiętać, że z systemu TAX FREE korzystają obywatele wielu państw, którzy posługują się zupełnie innymi systemami alfabetycznymi, jak choćby obywatele Chin, Japonii, krajów arabskich czy Gruzji. W przypadku takich osób weryfikacja „czytelności” podpisów będzie w praktyce niemożliwa, a będzie rodzić negatywne konsekwencje dla branży, w tym Spółki.</p> <p>Tym samym wymóg posiadania własnoręcznego czytelnego podpisu podróźnego jest nadmiernie uciążliwy i kreuje realne ryzyko dla sprzedawców, które może w sposób całkowity uniemożliwić im skorzystanie ze zwolnienia przewidzianego w art. art. 146 ust. 1 lit. b) w zw. z art. 147 Dyrektywy VAT.</p> <p>Z powyższych względów Spółka proponuje, aby z treści art. 129 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o VAT wykreślić słowo „czytelnym”, pozostawiając jedynie wymóg, aby podpis podróźnego był podpisem własnoręcznym.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Proponowany w projekcie własnoręczny czytelny podpis dotyczy potwierdzenia przez podróźnego otrzymania zwrotu podatku w formie gotówkowej. Nałożony na sprzedawcę obowiązek uzyskania prawidłowego zarówno pod względem formalnym, jak i materialnym potwierdzenia otrzymania przez podróźnego (który dokonał u tego sprzedawcy zakupu towaru w systemie TAX FREE) zwrotu, ma umożliwić organowi podatkowemu kontrolę rzeczywistego dokonania wypłaty kwoty zwrotu VAT danemu podróźnemu, i w konsekwencji – warunkować prawo sprzedawcy do zastosowania obniżonej stawki VAT od sprzedaży dokonanej w systemie TAX FREE danemu konkretnemu podróźnemu. Zatem zasadne jest pozostawienie czytelnego podpisu.</p>
101.	Art. 1 pkt 31 lit. c projektu ustawy (dot. art. 129 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT).	Związek Pracodawców Business Centre Club (BCC)	<p>Wymóg złożenia własnoręcznego „czytelnego” podpisu przez podróźnego otrzymującego zwrot gotówkowy.</p> <p>W chwili obecnej, regulacje ustawy o VAT nie zakładają przesłanki posiadania przez sprzedawcę dokumentów, na których otrzymanie zwrotu przez podróźnego zostało potwierdzone poprzez jego własnoręczny, czytelny podpis.</p> <p>W praktyce, wymóg składania własnoręcznego czytelnego podpisu w wielu przypadkach będzie bardzo trudny lub</p>	Jak w pkt 103.

			<p>wręcz niemożliwy do spełnienia. Z systemu TAX FREE korzystają obywatele wielu państw, którzy posługują się zupełnie innymi systemami alfabetycznymi, jak choćby obywatele Chin, Japonii, krajów arabskich czy Gruzji. W przypadku takich osób weryfikacja „czytelności” podpisów będzie w praktyce niemożliwa.</p> <p>Wymóg posiadania własnoręcznego czytelnego podpisu podróznego jest nadmiernie uciążliwy i kreuje realne ryzyko dla sprzedawców, które może w sposób całkowity uniemożliwić im skorzystanie z TAX FREE.</p> <p>Z powyższych względów, należy rozważyć, wykreślenie słowa „czytelnym” z treści art. 129 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o VAT, pozostawiając jedynie wymóg, aby podpis podróznego był podpisem własnoręcznym.</p>	
102.	Art. 1 pkt 31 lit. c projektu ustawy (dot. art. 129 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT).	Konfederacja Lewiatan	<p>Wymóg złożenia własnoręcznego „czytelnego” podpisu przez podróznego otrzymującego zwrot gotówkowy (art. 129 ustawy o VAT)</p> <p>W praktyce, wymóg składania własnoręcznego czytelnego podpisu w wielu przypadkach będzie bardzo trudny lub wręcz niemożliwy do spełnienia. Z systemu TAX FREE korzystają obywatele wielu państw, którzy posługują się zupełnie innymi systemami alfabetycznymi, jak choćby obywatele Chin, Japonii, krajów arabskich czy Gruzji. W przypadku takich osób weryfikacja „czytelności” podpisów będzie w praktyce niemożliwa.</p> <p>Wymóg posiadania własnoręcznego czytelnego podpisu podróznego jest nadmiernie uciążliwy i kreuje realne ryzyko dla sprzedawców, które może w sposób całkowity uniemożliwić im skorzystanie z TAX FREE.</p> <p>Z powyższych względów, należy rozważyć, wykreślenie słowa „czytelnym” z treści art. 129 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o VAT, pozostawiając jedynie wymóg, aby podpis podróznego był podpisem własnoręcznym.</p>	Jak w pkt 103.

103.	Art. 1 pkt 34 do lit c (dot. art. 145b ustawy VAT).	Global Blue Polska spółka z o. o. (zob. uwagę w BCC i Lewiatanie)	<p>Spółka wskazuje, że proponowana zmiana art. 145b ustawy o VAT, polegająca na wprowadzeniu obowiązku stosowania kas fiskalnych online przez wszystkich sprzedawców biorących udział w systemie TAX FREE, może spowodować kolejne ograniczenie w możliwości uzyskania zwrotu VAT przez podróżnych.</p> <p>Z uwagi na konieczność wymiany kas fiskalnych (co w przypadku sprzedawców posiadających wiele punktów sprzedaży będzie dotyczyło relatywnie dużej liczby urzędzeń), część sprzedawców, którzy nie sprostają tym wymogom, zostanie wyeliminowana z systemu TAX FREE.</p> <p>W konsekwencji planowana regulacja doprowadzi do spadku obrotów sprzedawców z uwagi na spadek atrakcyjności zakupów niegwarantujących podróżnym możliwości odzyskania podatku VAT zawartego w cenie towarów.</p> <p>Niewątpliwie w sytuacji, gdy punkty sprzedażowe – zlokalizowane w największych polskich miastach (Warszawa, Gdańsk, Kraków, Wrocław, Poznań etc.), uznawanych za najbardziej atrakcyjne destynacje dla zagranicznych turystów z USA, Ameryki Łacińskiej, Dalekiego Wschodu, krajów Zatoki Perskiej, Japonii i wielu innych krajów świata – ze względu na nieposiadanie kasy online nie będą oferowały możliwości uzyskania zwrotu VAT przez podróżnych, znacznemu obniżeniu ulegnie atrakcyjność Polski jako destynacji turystycznej.</p> <p>Niemniej, w ocenie Spółki nie ulega wątpliwości, iż wymóg posiadania kas online przez niektóre podmioty uczestniczące w systemie TAX FREE – m.in. sprzedawcy osiągnący znaczący obrót w systemie zwrotów VAT dla podróżnych (np. ze względu na przygraniczną lokalizację, atrakcyjną dla przyjezdnych odwiedzających Polskę wyłącznie w celu zrobienia zakupów i powrotu do kraju) – jest zasadny i nie powinien być pomijany.</p> <p>W przypadku niektórych podmiotów inwestycja w kasy online nie będzie bowiem stanowiła przeszkody w prowadzeniu działalności, a nawet będzie zwiększała ich atrakcyjność dla przyjezdnych.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Odnosząc się do art. 145b ustawy o VAT, należy zwrócić uwagę, że dla przedsiębiorców wskazanych w tym przepisie (wymieniających kasy „stare” na kasy online) przewidziano ulgę na zakup nowych kas w wysokości 700 zł. W związku z tym koszt zakupu nowych kas jest w pewnym stopniu rekompensowany przez budżet państwa. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że wprowadzenie kas online jest niezbędne, aby mogły skutecznie działać projektowane uproszczenia i ma na celu uszczelnienie systemu TAX FREE.</p> <p>Jest to rozwiązanie długofalowe i przyniesienie korzyści w długim okresie.</p>
------	---	---	--	--

			<p>W świetle powyższego zasadne jest, aby obowiązek zastosowania kas fiskalnych online dla podmiotów stosujących system TAX FREE uwarunkowany był na przykład poprzez obrót brutto generowany przez sprzedaż w ramach TAX FREE (takie rozwiązanie jest stosowane na świecie w niektórych krajach na świecie).</p> <p>Rozwiązanie to pozwoliłoby małym sprzedawcom / sprzedawcom, u których obrót w ramach TAX FREE nie odgrywa znaczącej roli, na uniknięcie obowiązkowej wymiany kasy rejestrującej na kasę online wyłącznie z tytułu sporadycznych zwrotów VAT na rzecz podróży.</p> <p>Nowe regulacje – w ramach alternatywy do obowiązku stosowania kas fiskalnych online – mogłyby również umożliwiać sprzedawcom korzystanie ze świadczonych przez pośredników usług, polegających na przekazywaniu do Ministerstwa Finansów danych paragonowych w ich imieniu – za pomocą posiadanych zintegrowanych systemów informatycznych.</p> <p>Co więcej, zdaniem Spółki – uwzględniając aktualną specyficzną sytuację gospodarczą (spowodowaną pandemią COVID-19) – zasadne jest aby obowiązek stosowania kas fiskalnych online w systemie TAX FREE został dodatkowo odroczone. Takie rozwiązanie, z pewnością ułatwiłoby przedsiębiorcom zmagającym się z niekorzystnymi następstwami pandemii, dostosowanie się do nowych obowiązków (wymagających pod kątem finansowym i organizacyjnym).</p>	
104.	Art. 1 pkt 34 do lit c (dot. art. 145b ustawy o VAT).	Związek Pracodawców Business Centre Club (BCC) (Zob. uwagę w Global Blue Polska i Konfederacji Lewiatan)	<p>Obowiązek stosowania kas online w systemie TAX FREE</p> <p>Projekt przewiduje, że podmioty (sprzedawcy oraz pośrednicy) partycypujący w systemie TAX FREE będą musieli stosować kasy online. W przypadku niektórych podmiotów inwestycja w kasy online nie będzie stanowiła przeszkody w prowadzeniu działalności, a nawet będzie zwiększała ich atrakcyjność dla przyjezdnych.</p> <p>Niemniej, z uwagi na konieczność wymiany kas fiskalnych (co w przypadku sprzedawców posiadających wiele punktów sprzedaży będzie dotyczyło relatywnie dużej liczby</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Odnosząc się do art. 145b ustawy o VAT, należy zwrócić uwagę, że dla przedsiębiorców wskazanych w tym przepisie (wymieniających kasy „stare” na kasy online) przewidziano ulgę na zakup nowych kas w wysokości 700 zł. W związku z tym koszt zakupu nowych kas jest w pewnym stopniu rekompensowany przez budżet państwa. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że wprowadzenie kas online jest niezbędne, aby mogły skutecznie działać projektowane uproszczenia. I ma na celu uszczelnienie systemu TAX FREE.</p>

		<p>urządzeń), część sprzedawców, którzy nie sprostają tym wymogom, zostanie wyeliminowana z systemu TAX FREE. W konsekwencji, planowana regulacja doprowadzi do spadku obrotów sprzedawców z uwagi na spadek atrakcyjności zakupów niegwarantujących podróżnym możliwości odzyskania podatku VAT zawartego w cenie towarów.</p> <p>Niewątpliwie w sytuacji, gdy punkty sprzedażowe – zlokalizowane w największych polskich miastach (Warszawa, Gdańsk, Kraków, Wrocław, Poznań etc.), uznawanych za najbardziej atrakcyjne destynacje dla zagranicznych turystów z USA, Ameryki Łacińskiej, Dalekiego Wschodu, krajów Zatoki Perskiej, Japonii i wielu innych krajów świata – ze względu na nieposiadanie kasy online nie będą oferowały możliwości uzyskania zwrotu VAT przez podróżnych, znacznemu obniżeniu ulegnie atrakcyjność Polski jako destynacji turystycznej.</p> <p>W świetle powyższego zasadne jest, aby obowiązek zastosowania kas fiskalnych online dla podmiotów stosujących system TAX FREE uwarunkowany był przykładowo poprzez obrót brutto generowany przez sprzedaż w ramach TAX FREE (takie rozwiązanie jest stosowane w niektórych krajach na świecie).</p> <p>Rozwiązanie to pozwoliłoby małym sprzedawcom / sprzedawcom, u których obrót w ramach TAX FREE nie odgrywa znaczącej roli, na uniknięcie obowiązkowej wymiany kasy rejestrującej na kasę online wyłącznie z tytułu sporadycznych zwrotów VAT na rzecz podróżnych.</p> <p>Nowe regulacje – w ramach alternatywy do obowiązku stosowania kas fiskalnych online – mogłyby również umożliwiać sprzedawcom korzystanie ze świadczonych przez pośredników usług, polegających na przekazywaniu do Ministerstwa Finansów danych paragonowych w ich imieniu za pomocą posiadanych zintegrowanych systemów informatycznych.</p> <p>Co więcej – uwzględniając aktualną specyficzną sytuację gospodarczą (spowodowaną pandemią COVID-19) – zasadne</p>	<p>Jest to rozwiązanie długofalowe i przyniesienie korzyści w długim okresie.</p>
--	--	---	---

			jest, aby obowiązek stosowania kas fiskalnych online w systemie TAX FREE został dodatkowo odroczone. Takie rozwiązanie z pewnością ułatwiłoby przedsiębiorcom zmagającym się z niekorzystnymi następstwami pandemii dostosowanie się do nowych obowiązków (wymagających pod kątem finansowym i organizacyjnym).	
105.	Art. 1 pkt 34 do lit c (dot. art. 145b ustawy o VAT).	Konfederacja Lewiatan (Zob. uwagę w Global Blue Polska i BCC)	<p>TAX FREE a kasy fiskalne online (art. 145 ustawy o VAT)</p> <p>W przypadku niektórych podmiotów inwestycja w kasy online nie będzie stanowiła przeszkody w prowadzeniu działalności, a nawet będzie zwiększała ich atrakcyjność dla przyjezdnych.</p> <p>Niemniej, z uwagi na konieczność wymiany kas fiskalnych (co w przypadku sprzedawców posiadających wiele punktów sprzedaży będzie dotyczyło relatywnie dużej liczby urzędzeń), część sprzedawców, którzy nie sprostają tym wymogom, zostanie wyeliminowana z systemu TAX FREE.</p> <p>W konsekwencji, planowana regulacja doprowadzi do spadku obrotów sprzedawców z uwagi na spadek atrakcyjności zakupów niegwarantujących podróżnym możliwości odzyskania podatku VAT zawartego w cenie towarów.</p> <p>Niewątpliwie w sytuacji, gdy punkty sprzedażowe – zlokalizowane w największych polskich miastach (Warszawa, Gdańsk, Kraków, Wrocław, Poznań etc.), uznawanych za najbardziej atrakcyjne destynacje dla zagranicznych turystów z USA, Ameryki Łacińskiej, Dalekiego Wschodu, krajów zatoki Perskiej, Japonii i wielu innych krajów świata – ze względu na nieposiadanie kasy online nie będą oferowały możliwości uzyskania zwrotu VAT przez podróżnych, znacznemu obniżeniu ulegnie atrakcyjność Polski jako destynacji turystycznej.</p> <p>W świetle powyższego zasadne jest, aby obowiązek zastosowania kas fiskalnych online dla podmiotów stosujących system TAX FREE uwarunkowany był na</p>	Jak w pkt 107.

			<p>przykład poprzez obrót brutto generowany przez sprzedaż w ramach TAX FREE (takie rozwiązanie jest stosowane na świecie w niektórych krajach na świecie).</p> <p>Rozwiązanie to pozwoliłoby małym sprzedawcom / sprzedawcom, u których obrót w ramach TAX FREE nie odgrywa znaczącej roli, na uniknięcie obowiązkowej wymiany kasy rejestrującej na kasę online wyłącznie z tytułu sporadycznych zwrotów VAT na rzecz podróży.</p> <p>Nowe regulacje – w ramach alternatywy do obowiązku stosowania kas fiskalnych online – mogłyby również umożliwiać sprzedawcom korzystanie ze świadczonych przez pośredników usług, polegających na przekazywaniu do Ministerstwa Finansów danych paragonowych w ich imieniu – za pomocą posiadanych zintegrowanych systemów informatycznych.</p> <p>Co więcej – uwzględniając aktualną specyficzną sytuację gospodarczą (spowodowaną pandemią COVID-19) – zasadne jest aby obowiązek stosowania kas fiskalnych online w systemie TAX FREE został dodatkowo odroczone. Takie rozwiązanie, z pewnością ułatwiłoby przedsiębiorcom zmagającym się z niekorzystnymi następstwami pandemii, dostosowanie się do nowych obowiązków (wymagających pod kątem finansowym i organizacyjnym).</p>	
106.	Art. 2 pkt 1 lit. a projektu ustawy	Polska Izba Spedycji i Logistyki	<p>Art. 2 projektu -zmiany w zakresie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe</p> <p>W związku ze zmianą w art. 62b w ust. 2 poprzez dodanie pkt 3a polegającą na możliwości dokonywania płatności z rachunku VAT importera kwoty odpowiadającej kwocie podatku z tytułu importu towarów i należności celnych na rzecz przedstawicieli celnych(pośrednich i bezpośrednich), którzy realizują te płatności do urzędu skarbowego, PISiL proponuje dodanie w ustawie podatku od towarów i usług zapisów dotyczących sytuacji gdy dokonane zgłoszenie zostanie np. unieważnione. W przypadku unieważnienia zgłoszenia celnego lub dokonania przelewu na konto urzędu skarbowego w kwocie wyższej niż kwota podatku z tytułu</p>	Uwaga nieuwzględniona – kwestia ta pozostaje do rozważenia, wymaga przeprowadzenia analizy w kierunku technicznych możliwości jej realizowania.

			importu towarów wynikająca ze zgłoszenia celnego, jeżeli płatność była dokonana z wydzielonego rachunku VAT przez przedstawiciela pośredniego lub bezpośredniego, zwrot nadpłaconej lub nienależnie przekazanej kwoty powinien być dokonany na wydzielony rachunek VAT przedstawiciela.	
107.	Art. 2 pkt 1 (dot. art. 62b ust. 2 i art. 62e ust. 3 ustawy - Prawo bankowe)	TOYOTA TSUSHO EUROPE SA	<p>Projekt zawiera również zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. W zakresie tej ustawy proponuje się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zmiany o charakterze techniczno-legislacyjnym mające na celu uniknięcie stosowania definicji nawiasowej w przypadku stosowania pojęcia „rachunek techniczny”; - zmianę polegającą na wprowadzeniu możliwości dokonywania płatności z rachunku VAT kwoty odpowiadającej kwocie podatku z tytułu importu towarów czy też należności celnych na rzecz agencji celnych. <p>Uwagi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Przy odprawach celnych, np. przy korzystaniu ze specjalnych pozwoleń celnych, mamy często wpłaty na konta urzędów celno-skarbowych z tytułu zabezpieczeń celnych. <p>Są to kwoty równe (lub mniejsze przy zgodzie UCS) naliczanym w późniejszym okresie cłom i podatkom.</p> <p>Nie można ich dokonywać z konta VAT. Myślę, że to błąd. Transakcja jest bezpieczna, pieniądze są na kontach UCS, nie ma powodu, żeby je wykluczać z katalogu możliwych płatności z konta VAT.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Firmy mają konta bankowe w różnych bankach. Niestety nie można dokonywać przelewu z jednego rachunku VAT na rachunek VAT w innym banku. To duże utrudnienie dla przedsiębiorców, niemające żadnego uzasadnienia. 	<p>Uwaga nr 1 – nieuwzględniona</p> <p>Na chwilę obecną nie planuje się rozszerzenia możliwości wydatkowania środków z rachunku VAT. Wszelkie zmiany w tym zakresie wymagają zmian w systemie bankowym realizującym płatności z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności, co w obecnej sytuacji nie jest możliwe.</p> <p>Uwaga nr 2 – nieuwzględniona</p> <p>Uzasadnieniem do obowiązywania takiej regulacji (możliwość przesyłania środków między rachunkami VAT wyłącznie w ramach jednego banku) jest szczelność systemu mechanizmu podzielonej płatności.</p>
108.	Art. 10 pkt 3 projektu ustawy – do terminu	Global Blue Polska Sp. z o. o.	<p>Analizując projekt należy zwrócić uwagę także na kwestię terminu wejścia w życie nowelizacji regulacji – w szczególności podstawowej zmiany w postaci wprowadzenia elektronicznego obiegu dokumentów stosowanych w ramach</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Długie vacatio legis (roczne) powinno umożliwić przygotowanie</p>

	wejścia w życie regulacji w zakresie TAX FREE.		<p>systemu TAX FREE.</p> <p>Spółka stoi bowiem na stanowisku, iż rozpoczęcie obowiązywania przepisów wraz z rozpoczęciem roku (tj. od 1 stycznia 2022 r.), a zatem w okresie sprzyjającym wizytom podróżnych w kraju (choćby ze względu na święta Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku), może okazać się terminem niepraktycznym i negatywnie wpływającym na wizerunek Polski jako destynacji atrakcyjnej dla odwiedzających ją osób z zagranicy.</p> <p>Jak pokazuje wieloletnie doświadczenie Spółki, zakończenie / przełom roku jest okresem, w którym zakupy dokonywane przez podróżnych – którzy potencjalnie skorzystają z systemu zwrotów VAT w ramach TAX FREE – dokonywane są ze znacznie większą częstotliwością. Ze względu na istniejące okoliczności sprzyjające dokonywaniu dużych nabyć towarów i usług, zakupy w tym okresie są istotne również pod względem kwotowym.</p> <p>Konsekwentnie, w przypadku problemów natury technicznej po stronie sprzedawców lub pośredników (wynikających np. z niedostatecznego okresu na przetestowanie nowych systemów obiegu i przesyłu dokumentacji), podróżni mogą zostać pozbawieni możliwości uzyskania zwrotu - co niewątpliwie przełoży się na brak zainteresowania odwiedzeniem kraju w przyszłości.</p> <p>W rezultacie Spółka wskazuje, iż uzasadnionym jest, by wdrożenie zmian tak istotnych z perspektywy podmiotów uczestniczących w systemie zwrotów VAT dla podróżnych zostało przesunięte np. do 30 stycznia 2022 r.</p> <p>Przesunięcie terminu wejścia w życie zmian pozwoli na skuteczniejsze przygotowanie się podmiotów do spełniania nowych obowiązków w zakresie TAX FREE.</p>	się podmiotów do spełnienia nowych obowiązków.
109.	Art. 10 projektu ustawy – dot. wejścia w życie przepisów w	Związek Pracodawców Business Centre Club (BCC)	Rozpoczęcie obowiązywania przepisów wraz z rozpoczęciem roku (tj. od 1 stycznia 2022 r.), a zatem w okresie sprzyjającym wizytom podróżnych w kraju (choćby ze względu na święta Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku), może okazać się terminem niepraktycznym i negatywnie wpływającym na wizerunek Polski jako destynacji	Jak w pkt 111.

	zakresie TAX FREE		<p>atrakcyjnej dla odwiedzających ją osób z zagranicy.</p> <p>Zakończenie / przełom roku jest okresem, w którym zakupy dokonywane przez podróżnych – którzy potencjalnie skorzystają z systemu zwrotów VAT w ramach TAX FREE – dokonywane są ze znacznie większą częstotliwością. Ze względu na istniejące okoliczności sprzyjające dokonywaniu dużych nabyć towarów i usług, zakupy w tym okresie są istotne również pod względem kwotowym.</p> <p>Konsekwentnie, w przypadku problemów natury technicznej po stronie sprzedawców lub pośredników (wynikających np. z niedostatecznego okresu na przetestowanie nowych systemów obiegu i przesyłu dokumentacji), podróżni mogą zostać pozbawieni możliwości uzyskania zwrotu – co niewątpliwie przełoży się na brak zainteresowania odwiedzeniem kraju w przyszłości.</p> <p>W rezultacie uzasadnionym jest, by wdrożenie zmian tak istotnych z perspektywy podmiotów uczestniczących w systemie zwrotów VAT dla podróżnych zostało przesunięte np. do 30 stycznia 2022 r.</p>	
110.	Art. 10 projektu ustawy – dot. wejścia w życie przepisów w zakresie TAX FREE	Konfederacja Lewiatan	<p>Moment wejścia w życie proponowanych zmian</p> <p>Rozpoczęcie obowiązywania przepisów wraz z rozpoczęciem roku (tj. od 1 stycznia 2022 r.), a zatem w okresie sprzyjającym wizytom podróżnych w kraju (choćby ze względu na święta Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku), może okazać się terminem niepraktycznym i negatywnie wpływającym na wizerunek Polski jako destynacji atrakcyjnej dla odwiedzających ją osób z zagranicy.</p> <p>Zakończenie / przełom roku jest okresem, w którym zakupy dokonywane przez podróżnych – którzy potencjalnie skorzystają z systemu zwrotów VAT w ramach TAX FREE – dokonywane są ze znacznie większą częstotliwością. Ze względu na istniejące okoliczności sprzyjające dokonywaniu dużych nabyć towarów i usług, zakupy w tym okresie są istotne również pod względem kwotowym.</p> <p>Konsekwentnie, w przypadku problemów natury technicznej po stronie sprzedawców lub pośredników (wynikających np.</p>	Jak w pkt 111.

			<p>z niedostatecznego okresu na przetestowanie nowych systemów obiegu i przesyłu dokumentacji), podróżni mogą zostać pozbawieni możliwości uzyskania zwrotu - co niewątpliwie przełoży się na brak zainteresowania odwiedzeniem kraju w przyszłości.</p> <p>W rezultacie uzasadnionym jest, by wdrożenie zmian tak istotnych z perspektywy podmiotów uczestniczących w systemie zwrotów VAT dla podróżnych zostało przesunięte np. do 30 stycznia 2022 r.</p>	
Dodatkowe postulaty				
111.	<p>Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Moment powstania zobowiązania podatkowego w przypadku refaktury.</p> <p>Przepisy ustawy o VAT i przepisy wykonawcze, dotyczące teŹ ustawy, nie zawierają szczególnych regulacji w zakresie obowiązku podatkowego związanego w refakturowaniem usług. Samo nawet słowo nie pojawia się de facto w tych przepisach. Wobec braku przepisów szczególnych podatnicy stosują się do istniejących przepisów i wykształconej wokół nich linii orzeczniczej oraz podejścia organów wyrażonego m.in. w interpretacjach indywidualnych.</p> <p>Problemem jaki KL dostrzegła, oraz który był sygnalizowany przez inne podmioty działające na rynku, jest moment powstania obowiązku podatkowego w odniesieniu do refakturowanych usług. W obecnie obowiązującym stanie prawnym dominującym poglądem w odniesieniu do ustalenia momentu powstawania obowiązku podatkowego jest odwołanie do ogólnej zasady określonej w art. 19a ust. 1 ustawy o VAT. Zgodnie z regulacją tego artykułu obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wydania towaru lub wykonania usługi. Konsekwentnie podatek, który ma refakturować usługę powinien wystawiając refakturę na finalnego beneficjenta stosując tę samą wartości usługi oraz stawkę jaka została zastosowana wobec niego. W tym miejscu powstają problemy, w konsekwencji których podatek jest zmuszony do składania korekt deklaracji za okresy minione. Często sytuacją są opóźnienia w przesyłaniu faktur. KL</p>	

		<p>opisuje przykładową sytuację. Usługa została wykonana w czerwcu, jednak podatnik chcący refakturować usługę nie otrzymał przed zamknięciem rozliczenia VAT za czerwiec faktury od świadczącego usługę, a nie wie dokładnie ile będzie wynosiła jej wartość, a więc nie jest w stanie wykazać świadczonej usługi w rozliczeniu za czerwiec. Faktura przychodzi do podatnika w połowie sierpnia, jednak została ona błędnie wystawiona, a więc podatnik nie może jej użyć do refakturowania ani rozliczenia. Poprawną fakturę otrzymuje on dopiero we wrześniu i przy uwzględnieniu konieczności rozpoznania obowiązku podatkowego spójnie z pierwotnie wyświadczoną usługą koryguje wstecz rozliczenie za czerwiec w zakresie podatku należnego, przy braku możliwości rozpoznania w tym okresie wartości podatku naliczonego. Taka sytuacja powoduje u podatnika komplikacje i angażowanie czasu pracowników na przygotowanie korekt, a następnie przesyłane korekty angażują pracowników Urzędów Skarbowych, którzy muszą sprawdzić czy parametry deklaracji zgadzają się po korekcie i czy są zbieżne ze skorygowaną ewidencją JPK.</p> <p>Propozycją KL na przeciwdziałanie pojawiającym się problemom jest:</p> <p>a) uzależnienie momentu powstania obowiązku podatkowego w przypadku refakturowanych usług od chwili wystawienia refaktury; bądź</p> <p>b) powiązanie momentu powstania obowiązku w przypadku refakturowanych usług z momentem otrzymania faktury przez refakturowującego ją podatnika.</p> <p>Ad. A. Dzięki uzależnieniu momentu powstania obowiązku od chwili wystawienia refaktury podatnik będzie mógł rozliczać zobowiązanie podatkowe na bieżąco. W ten sposób podatnicy oraz organy administracji Państwowej zostaną odciążone z dodatkowych zadań do wykonania podczas gdy Skarb Państwa w żaden sposób finalnie nie utraci wpływów z tytułu VAT, gdyż takie same wartości podatku należnego i naliczonego zostaną zadeklarowane.</p> <p>Ad. B. W przypadku powiązania momentu powstania</p>	
--	--	---	--

			<p>obowiązku podatkowego z momentem otrzymania faktury od pierwotnego usługodawcy konsekwencje takiej regulacji są podobne do opisanych w odniesieniu do punktu A, czyli usprawnienie pracy zarówno po stronie podatnika jak i Urzędu Skarbowego jak i nie wpłynie w żaden sposób na wpływy Skarbu Państwa.</p>	
112.	<p>Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Moment powstania zobowiązania w przypadku importu usług</p> <p>W przypadku momentu powstania obowiązku podatkowego w odniesieniu do importu usług również co do zasady stosuje się zasadę ogólną określoną w art. 19a ust. 1 ustawy o VAT. Podatnik więc winien ustalić powstanie obowiązku podatkowego na okres wykonania usługi. W praktyce dużych podatników często napotykaną okolicznością jest opóźnianie się przez podmioty zagraniczne, w przesyłaniu faktur lub do przypadków przesłania zbiorczego dokumenty rozliczeniowego za wiele okresów rozliczeniowych. Sytuacje te dotyczą w głównej mierze usług nabywanych z jurysdykcji w których standard i formalizm dokumentacji podatkowej odbiega od polskiego. W konsekwencji opisanej praktyki kontrahenta polski podatnik nie wie jaka będzie dokładnie wartość otrzymanej usługi, a więc wstrzymuje się z rozliczeniem VAT do chwili wystawienia przez zagranicznego usługodawcę i otrzymania przez podatnika faktury VAT. To może powodować potrzebę wykonania znacznej ilości korekt deklaracji oraz ewidencji za okresy przeszłe, co z pewnością angażuje zarówno podatnika, jego pracowników jak i pracowników Urzędu Skarbowego. Powyższe wiązać się może również z cyklicznym i niezawinionym przez nabywcę powstawaniem zaległości podatkowej zarówno w przypadku podmiotów nie mających prawa do odliczenia podatku naliczonego, jak i w sytuacji gdy moment powstania prawa do odliczenia ulega przesunięciu zgodnie z regulacjami ustawy.</p> <p>KL chciałyby zaproponować dwa możliwe rozwiązania powstającego problemu:</p> <p>a) Powiązanie momentu powstania obowiązku podatkowego z chwilą otrzymania faktury od podmiotu zagranicznego;</p>	<p>Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.</p>

			<p>bądź</p> <p>b) W przypadku gdy pomimo braku faktury od usługodawcy podatnik dokonał samodzielnie oszacowania i opłacił podatek VAT w okresie gdy usługa została wykonana, a po otrzymaniu opóźnionej faktury okazało się, że jej wartość była inna, podatnik będzie mógł rozliczyć różnicę w okresie, w którym nastąpiło otrzymanie faktury od podmiotu zagranicznego.</p> <p>Ad. A. Powiązanie momentu powstania obowiązku podatkowego u podatnika z chwilą otrzymania faktury od podmiotu zagranicznego pozwoliłoby na bieżąco wykazywać usługę do opodatkowania. To uchroniłoby przed dokonywaniem znacznej liczby korekt deklaracji za okresy przeszłe, co obciąża cały system rozliczania się z podatkiem VAT.</p> <p>Ad. B. Podatnik może w niektórych przypadkach dokonać próby oszacowania wartości usługi świadczonej wobec niego. W takim przypadku podatnik opiera się na umowie wiążącej go z usługodawcą bądź na wartości dotychczas świadczonych usług między podmiotami. Taką też oszacowaną wartość dokonując samo naliczenia deklaruje on do opodatkowania podatkiem VAT w okresie kiedy usługa została wykonana. Często jednak składowe wynagrodzenia usługodawcy są zmienne, wykonano świadczenia jedynie jakiejś części usługi albo należało dokonać obniżenia bądź podwyższenia wartości świadczenia z innych powodów. Dlatego też wartość ostatecznie usługi, która ostatecznie znalazła się na opóźnionej fakturze, najczęściej będzie różniła się od wartości zastosowanej do samonaliczenia.</p>	
113.	Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród propozycji zmian	Konfederacja Lewiatan	<p>Propozycja uregulowania kwestii opodatkowania tzw. rabatów pośrednich i zwrotów z kart prepaid</p> <p>KL proponuje dodatnie do art. 29a ust. 10, punktu 5 stanowiącego, że podstawę opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 13, obniża się o wartość zwróconych kwot należności za towar lub usługę nabywcy niebędącemu bezpośrednim kontrahentem podatnika. Wątpliwości związane z opodatkowaniem rabatów pośrednich są przedmiotem</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.

	zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT		<p>wyjaśnień dokonywanych w drodze interpretacji indywidualnych prawa podatkowego albo orzecznictwa sądowego. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą podatnicy mają prawo do pomniejszenia podstawy opodatkowania z tytułu tzw. rabatów pośrednich. Podobnych rozstrzygnięć nie ma w przypadku wątpliwości związanych ze zwrotami z tytułu rozliczenia kart podarunkowych i voucherów o charakterze bonów SPV.</p> <p>Przyjęcie propozycji do art. 29a ust. 10 wymaga odpowiedniej zmiany, którą uwzględniając uwagę w części I uwaga 3, proponujemy dodać w art. 86 ust. 19d: „W przypadku gdy nabywca towaru lub usługi otrzymał od podmiotu innego niż bezpośredni kontrahent zwrot kwoty należności za towar lub usługę, jest on obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego o tę kwotę w rozliczeniu za okres, w którym tę kwotę otrzymał, nie wcześniej niż w okresie, w którym skorzystał z prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego.”</p>	
114.	Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT	Konfederacja Lewiatan	<p>Ujednolicenie zasad korygowania eksportu oraz WDT</p> <p>W ocenie KL, niezasadne jest utrzymywanie różnych zasad zastosowania stawki 0% VAT w przypadku nieotrzymania dokumentów potwierdzających wywóz towarów do nabywcy w UE i poza UE w miesiącu dostawy i wykazania tych transakcji najpierw ze stawką krajową. Obecnie bowiem przepisy stanowią, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w przypadku eksportu, zgodnie art. 41 ust. 9 ustawy o VAT - „Otrzymanie przez podatnika dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej w terminie późniejszym niż określony w ust. 6 i 7 upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument”. - w przypadku WDT, w myśl art. 42 ust. 12a ustawy o VAT – „W przypadkach, o których mowa w ust. 12, otrzymanie dowodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, upoważnia podatnika do wykazania wewnątrzwspólnotowej dostawy 	

			<p>towarów ze stawką 0% w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za okres rozliczeniowy, w którym dostawa ta została dokonana, i dokonania korekty deklaracji podatkowej oraz odpowiednio informacji podsumowującej, o której mowa w art. 100 ust. 1”.</p> <p>W ocenie KL, niezasadne jest więc utrzymywanie zasady wykazywania transakcji ze stawką 0% VAT na bieżąco w przypadku eksportu oraz wstecznego wykazywania w przypadku WDT.</p> <p>KL sugeruje więc, aby art. 42 ust. 12a ustawy o VAT otrzymał brzmienie: –„W przypadkach, o których mowa w ust. 12, otrzymanie dowodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, upoważnia podatnika do wykazania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów ze stawką 0% w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał te dowody, i dokonania w deklaracji podatkowej za ten okres korekty podatku należnego oraz do wykazania jej w informacji podsumowującej, o której mowa w art. 100 ust. 1, za okres dokonania dostawy”.</p>	
115.	<p>Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Propozycja w zakresie art. 42b ust. 4 ustawy VAT</p> <p>Wskazana regulacja daje podatnikom możliwość zawarcia we wniosku o wydanie Wiążącej informacji stawkowej (WIS) żądania sklasyfikowania towaru lub usługi na potrzeby stosowania przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. Jednakże, przepis ten nie dopuszcza wprost możliwości zawarcia wyżej wskazanego żądania w przypadku, gdy ma ono służyć celom innym niż określenie stawki podatku przez podatnika.</p> <p>KL postuluje zmianę, poprzez usunięcie fragmentu: „oraz przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, innych niż dotyczące określenia stawki podatku”.</p> <p>Zabieg ten przyczyni się do usunięcia wątpliwości, czy przedmiotem WIS mogą być żądania sklasyfikowania towaru lub usługi również w celach innych niż określenie stawki podatku, jak na przykład prawidłowe zidentyfikowanie obowiązku stosowania mechanizmu podzielonej płatności. W</p>	<p>Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.</p>

			<p>obecnym stanie prawnym, wnioski o wydanie WIS dla potrzeb innych niż określenie stawki, pozostawiane są bez rozpatrzenia. Działa to na ogólną niekorzyść (zarówno po stronie podatników, jak i administracji skarbowej), ponieważ potencjalnie może pomniejszać poprawność i pewność klasyfikacji dokonywanych przez podatników na potrzeby inne, niż określenie stawek podatku, w tym prowadzić do niedokonania płatności za pośrednictwem mechanizmu podzielonej płatności, mimo takiego obowiązku. Zmiana przyczyni się więc wręcz do „uszczelnienia” systemu podatkowego.</p> <p>Problemem związanym z wydawaniem WIS jest także fakt uchylania się administracji od wydawania WISów dotyczących bardziej skomplikowanych sytuacji – świadczeń kompleksowych lub dostaw towarów złożonych. Organ nie podejmuje oceny, czy dane świadczenie złożone albo dostawa złożona faktycznie powinny być objęte jedną stawką VAT (tak dzieje się np. w przypadku sprzedaży produktów w zestawach, np. w limitowanych świątecznych edycjach, gdzie w kartonie zapakowane jest kilka towarów razem, albo też dołączona jest dodatkowo zabawka, gadżet). Nie można tu uzyskać realnej ochrony, gdyż klasyfikacja takich przypadków pod kątem zestawu z punktu widzenia CN jest rozbieżna z orzecznictwem TS UE w sprawie dostaw złożonych.</p>	
116.	Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM	Konfederacja Lewiatan	<p>Dostawa budynków, budowli lub ich części – oświadczenie o rezygnacji ze zwolnienia w akcie notarialnym</p> <p>Zgodnie z art. 43 ust. 10 ustawy o VAT, dla rezygnacji ze zwolnienia dostawy budynków, budowli lub ich części wynikającego z art. 43 ust. 1 pkt 10) (zwolnienie ze względu na upływ dwóch lat od “pierwszego zasiedlenia”) niezbędne jest m. in. złożenie przez strony transakcji odpowiedniego oświadczenia właściwemu naczelnikowi US (najpóźniej w przeddzień dostawy).</p> <p>Konieczność składania omawianego oświadczenia naczelnikowi US budzi poważne wątpliwości co do zgodności z prawem wspólnotowym – sądy administracyjne (np. wyrok NSA z 14.03.2018r. sygn. I FSK 854/16) uznają,</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.

	VAT		<p>że jest to nieproporcjonalne obciążenie formalne.</p> <p>KL proponuje uproszczenie polegające na wprowadzeniu zasady (poprzez odpowiednią zmianę art. 43 ust. 10), że ww. oświadczenie składać się będzie, zamiast naczelnikowi US, notariuszowi sporządzającemu akt notarialny dokumentujący czynność stanowiącą dostawę (np. umowę sprzedaży), o ile dostawa będzie następować w ramach czynności dokumentowanej notarialnie (a nie w postępowaniu egzekucyjnym). Właściwy naczelnik US nie będzie przy tym pozbawiony informacji o rezygnacji ze zwolnienia – notariusz jest bowiem zobowiązany przekazać mu odpis aktu notarialnego.</p>	
117.	<p>Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Propozycja w zakresie art. 86 ust. 10b pkt 2) lit. b oraz ust. 3 oraz art. 86 ust. 10i ustawy VAT</p> <p>W ocenie KL, podstawowym założeniem projektu mającego na celu uproszczenie rozliczeń w zakresie podatku VAT powinien być powrót do neutralnego rozliczania WNT, importu usług oraz dostawy towarów w ramach odwrotnego obciążenia.</p> <p>Przepisy nakładające na podatników dodatkowe obciążenia w przypadku prawidłowego wykazania podatku należnego wynikającego z tego typu transakcji w terminie późniejszym niż 3 miesiące, licząc od upływu miesiąca, w którym powstał obowiązek podatkowy, uważamy za zbyt restrykcyjne i niemające uzasadnienia merytorycznego. Transakcje takie z samego założenia powinny być dla podatników neutralne i obarczanie tej neutralności jakimikolwiek wymogami niewynikającymi z Dyrektywy VAT należy uznać za nieuzasadnione.</p> <p>W tym miejscu warto zwrócić uwagę, iż od momentu wejścia w życie przedmiotowych regulacji ich zgodność z Dyrektywą VAT (w szczególności zaś z zasadą neutralności VAT) była wielokrotnie kwestionowana przez sądy administracyjne. Wątpliwości te doprowadziły do skierowania przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (sygn. I SA/Gl 495/19) pytania prejudycjalnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w tej sprawie do</p>	<p>Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.</p>

			<p>Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.</p> <p>Biorąc pod uwagę przedmiotowe wątpliwości oraz przyświecającą ustawodawcy chęć uproszczenia rozliczeń VAT, KL sugeruje powrót do poprzedniego brzmienia analizowanych przepisów.</p> <p>Propozycja przepisu</p> <p>Ust. 10b</p> <p>Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w przypadkach, o których mowa w:</p> <p>(...)</p> <p>2) ust. 2 pkt 4 lit. c – powstaje zgodnie z ust. 10, pod warunkiem, że podatnik:</p> <p>(...)</p> <p>b) uwzględni kwotę podatku należnego z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć ten podatek;</p> <p>(...)</p> <p>3) ust.2 pkt 4 lit. a, b i d – powstaje zgodnie z ust. 10, pod warunkiem że podatnik uwzględni kwotę podatku należnego z tytułu tych transakcji w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć ten podatek.</p>	
118.	Dodatkowe do projektu ustawy – uwzględnienie w projekcie zmiany w zakresie uchylenia ust. 10i w art. 86 ustawy o VAT	Związek Banków Polskich	<p>Mając na uwadze, iż projekt zakłada wprowadzenie rozwiązań w zakresie uproszczenia rozliczania przez podatników podatku od towarów i usług - tzw. pakiet Slim VAT {Simple Local And Modern VAT), zasadne wydaje się zwrócenie uwagi na zmiany, które weszły w życie w 2017 r., a które wpłynęły na uciążliwość systemu podatkowego dla podatników. Chodzi o nowelizację wprowadzoną ustawą z dnia 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016 r. poz. 2024).</p> <p>Wprowadzone zmiany na gruncie ustawy o VAT przesunęły w czasie prawo do odliczenia podatku naliczonego do</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.

		<p>momentu rozliczenia podatku należnego przez podatnika, jeżeli upłynął kwalifikowany okres 3 miesięcy dla wybranych grup transakcji. Zdaniem sektora bankowego, tego typu mechanizm w regulacji dotyczących rozliczania VAT wpływa na brak symetrii pomiędzy rozliczeniem podatku należnego i odliczeniem podatku naliczonego. Z sytuacją tą może się także wiązać konieczność zapłaty odsetek za zwłokę w związku ze zidentyfikowanymi zaległościami, co poddaje pod wątpliwość dopuszczalność takiego rozwiązania legislacyjnego względem fundamentalnych zasad konstytuujących rozliczenie VAT.</p> <p>Wprowadzony w 2017 r. termin na dokonanie korekty deklaracji (art. 86 ust. 10b pkt 3 ustawy o VAT) w opinii ZBB narusza zasadę proporcjonalności i neutralności poprzez nadmiernie utrudnienie wykonywania prawa do odliczenia, bądź wręcz jego uniemożliwienie oraz jest nieadekwatny do celu, jaki ma osiągnąć (walka z oszustwami podatkowymi). Równocześnie należy podkreślić, że ten rodzaj nałożonej sankcji jest sprzeczny z interpretacją art. 273 Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, dalej jako: „Dyrektywa 112”.</p> <p>Ponadto jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy nowelizującej, wprowadzone zmiany miały za zadanie zapobiegać występowaniem nieprawidłowości w deklarowaniu przez niektóre podmioty wewnątrzspółnotowych nabyć towarów i innych transakcji, w których co do zasady podatek należny równy jest podatkowi naliczonemu. Dodatkowo zwrócono uwagę, iż proponowana zmiana pozwoli sprawniej kontrolować takie obszary jak handel wewnątrzspółnotowy czy krajowe odwrócone obciążenie w VAT.</p> <p>Należy zauważyć, iż potrzeba kontroli obszarów objętych odwrotnym obciążeniem, jak również prewencyjność działań wobec uczciwych podatników, nie powinna być przedkładana nad najważniejsze zasady podatku VAT, mające swoją podstawę w Dyrektywie 112, jakimi są zasada neutralności i proporcjonalności.</p>	
--	--	--	--

			<p>Podejście uniemożliwiające symetryczne rozpoznanie podatku należnego i naliczonego stanowi dodatkowe utrudnienie prowadzonej działalności skutkując koniecznością dodatkowej korekty podatku naliczonego w okresie bieżącym rodząc ewentualną konieczność uiszczenia odsetek od zaległości.</p> <p>Odsetki te stanowią nieuzasadnioną dolegliwość ekonomiczną dla podatników, stosowaną niezależnie od wagi i skali naruszenia wymogów formalnych oraz niezależnie od nieistnienia w określonych przypadkach ryzyka oszustw, wyłudzeń czy świadomego zaniżania zobowiązań podatkowych. Przepisy te nie dają żadnej możliwości miarkowania skali naruszenia obowiązków podatkowych, przyczyn tego naruszenia oraz stwierdzenia czy podatnik w jakikolwiek sposób przyczynił się do tego naruszenia lub mógł mu w jakikolwiek sposób zapobiec. Nie -wykazują więc proporcji do założonego celu, jakim jest terminowe i rzetelne wypełnianie obowiązków podatkowych.</p> <p>Wobec powyższego, ZBB proponuje uchylenie art. 86 ust. 10i ustawy o VAT.</p>	
119.	Dodatkowe postulaty	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	<p>Przywrócenie możliwości korygowania podatku naliczonego VAT za jednej z wybranych przez podatnika okresów, w których występowało to prawo do odliczenia (art. 86 ust.13 ustawy VAT). Od 2014 roku zamieniono słowo „występowało” na „powstało” co w nieuzasadniony sposób ograniczyło wybór podatnika wyłącznie do miesiąca/kwartalu otrzymania faktury/towaru. W praktyce ewidencjonując fakturę po okresie 3 miesięcy od daty jej otrzymania trzeba korygować wyłącznie miesiąc w którym ona wpłynęła do firmy a nie np. jeden z dwóch kolejnych miesięcy</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.
120.	Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród	Konfederacja Lewiatan	<p>Propozycja w zakresie art. 86 ust. 13 ustawy o VAT</p> <p>Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w terminach, o których mowa w ust. 10, 10d, 10e i 11, może on obniżyć kwotę podatku należnego przez dokonanie korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym powstało prawo do obniżenia</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.

	<p>propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT</p>	<p>kwoty podatku należnego, nie później jednak niż w ciągu 5 lat, licząc od początku roku, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, z zastrzeżeniem ust. 13a.</p> <p>W ocenie KL, poza samym wydłużeniem terminu na odliczenie podatku naliczonego, proponowanym przez projektodawcę, pożądana jest również zmiana przepisu, który w przypadku upływu tego terminu zmusza podatnika do korekty okresu rozliczeniowego, w którym powstało prawo do odliczenia. Obecne brzmienie przepisu nie daje podatnikowi (po upływie terminu na odliczenie podatku naliczonego) żadnej swobody w zakresie jego wykazania. Brzmienie takie wydaje się być zbyt restrykcyjne i niejednokrotnie zmusza podatników wykazujących „przeterminowane” faktury zakupowe do korygowania deklaracji za wiele przeszłych okresów. KL postuluje uelastycznienie analizowanego przepisu, tak aby pozwalał on na uwzględnienie „przeterminowanej” faktury zakupowej w deklaracji za dowolny okres rozliczeniowy, w którym podatnikowi przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego. Takie brzmienie przepisu pozwoli uniknąć wielu zbędnych korekt (poprzez umożliwienie uwzględnienia w korekcie deklaracji za wybrany okres rozliczeniowy faktur, dla których prawo do odliczenia powstało w kilku różnych okresach). Jednocześnie, przedmiotowa zmiana nie będzie miała żadnego negatywnego wpływu na Skarb Państwa.</p> <p>Ograniczanie prawa do korekty tylko do okresu, w którym powstało prawo do odliczenia jest nieuzasadnione, ponieważ wskazuje na niekonsekwencję ustawodawcy – wybór miesiąca w którym dokonane zostanie odliczenie podatku naliczonego jest możliwy w przypadku „bieżącego” rozliczania podatku naliczonego (art. 86 ust. 11 ustawy o VAT), a jest niedozwolony w przypadku korygowania wcześniejszych rozliczeń (art. 86 ust. 13 i ust. 13a ustawy o VAT). Bez wyraźnej przyczyny omawiane regulacje różnicują więc sytuacje podatników jedynie w zależności od tego, czy wykazują oni podatek naliczony „na bieżąco” w deklaracji pierwotnej, czy składają korektę deklaracji za poprzednie okresy, choć w obydwu przypadkach wykonują</p>	
--	---	---	--

			<p>to samo prawo, czyli uprawnienie do odliczenia podatku naliczonego.</p> <p>Z tego powodu KL proponuje wprowadzenie następującym zmian art. 86 ust. 13 oraz 13a:</p> <p>„Art. 86</p> <p>13. Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w terminach, o których mowa w ust. 10, 10b, 10d, 10e i 11, może on obniżyć kwotę podatku należnego przez dokonanie korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego lub za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych, nie później jednak niż w ciągu 5 lat, licząc od początku roku, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, z zastrzeżeniem ust. 13a”.</p> <p>13a. Jeżeli podatnik w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów oraz świadczenia usług, dla których zgodnie z art. 17 podatnikiem jest nabywca towarów lub usług, nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w terminach, o których mowa w ust. 10 i 11, może on obniżyć kwotę podatku należnego przez dokonanie korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego lub za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych, nie później jednak niż w ciągu 5 lat, licząc od końca roku, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego”.</p>	
121.	Dodatkowe postulaty	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	<p>Zniesienie warunków odliczenia VAT od WNT (posiadanie faktury i wykazanie podatku należnego w terminie 3 m-cy) i od importu usług (wykazanie podatku należnego w terminie 3 m-cy).</p> <p>Obecne zasady wiążą się ze wzrostem ilości korekt deklaracji i generują dodatkowe nakłady administracyjne zarówno po stronie podatnika, jak i administracji skarbowej. Postulowany jest powrót do regulacji, które obowiązywały do końca 2013</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.

			roku.	
122.	Dodatkowe postulaty do projektu ustawy – dot. wprowadzenia zmiany w art. 86a ust. 10 ustawy o VAT	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.	<p>Wprowadzenie możliwości spełnienia wymagań dla pojazdów samochodowych jedynie na podstawie dodatkowego badania technicznego.</p> <p><u>Propozycja:</u></p> <p>Dodanie art. 1 pkt 12a Projektu w brzmieniu:</p> <p>„w art. 86a ust. 10 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1) pkt 1 i 2 stwierdza się na podstawie dodatkowego badania technicznego przeprowadzonego przez okręgową stację kontroli pojazdów, potwierdzonego zaświadczeniem wydanym przez tę stację, oraz lub dowodu rejestracyjnego pojazdu zawierającego odpowiednią adnotację o spełnieniu tych wymagań.”.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Przedmiotowy przepis dotyczy obowiązku pozyskiwania dokumentów potwierdzających prawo do odliczenia 100% VAT na wydatki poniesione na pojazdy samochodowe, inne niż samochody osobowe. W obecnym brzmieniu ustawa VAT wymaga posiadania zarówno zaświadczenia wydanego przez okręgową stację kontroli pojazdów, jak i wpisu w dowodzie rejestracyjnym. Należy zauważyć, że w praktyce pozyskiwanie powyższych dokumentów nastręcza trudności. W przypadku posiadania tymczasowego dowodu rejestracyjnego można pojechać z pojazdem na okręgową stację kontroli pojazdów w celu przeprowadzenia dodatkowego badania technicznego. Pracownicy stacji dokonują oględzin pojazdu i na tej podstawie wydają zaświadczenie z wpisem VAT-1 lub VAT-2 potwierdzające, że pojazd spełnia wymogi konstrukcyjne wymagane ustawą o VAT. Po takiego zaświadczenia możliwe jest otrzymanie we właściwym urzędzie odpowiedniej adnotacji w dowodzie rejestracyjnym. Warto zauważyć, że urzędnik nie dokonuje oględzin pojazdu, a jedynie dokonuje czynności formalnej polegającej na wprowadzeniu adnotacji na podstawie przedłożonego zaświadczenia ze stacji. Zaistniały w praktyce</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.

			<p>problem polega na tym, że czas oczekiwania na wydanie stałego dowodu rejestracyjnego, który jest konieczny do pozyskania wymaganego wpisu znacznie się wydłużył z uwagi m.in. na sytuację epidemiczną w kraju i trwa nawet do kilku tygodni. Sytuacja taka jest niezależna od podatnika. O ile pozyskanie zaświadczenia ze stacji kontroli pojazdów nie sprawia problemów natury praktycznej, o tyle uzyskanie odpowiedniej adnotacji w dowodzie rejestracyjnym jest procesem długotrwałym związanym z koniecznością uzyskania stałego dowodu rejestracyjnego. Podatnicy w momencie nabycia pojazdu nie są w stanie przewidzieć ile czasu potrwa pozyskiwanie stałego dowodu rejestracyjnego. Natomiast na ewentualne zgłoszenie pojazdu na formularzu VAT-26 w celu odliczenia 100% VAT w przypadku braku wymaganego zaświadczenia oraz dowodu z wpisem podatnik ma zaledwie 7 dni. Takie rozwiązanie powoduje niepewność pod stronie podatnika co do możliwości dokonania prawidłowego rozliczenia w przewidzianym prawem terminie.</p> <p>Z uwagi na powyższe trudności, zasadne wydaje się umożliwienie dokonania odpowiednich rozliczeń jedynie na podstawie dodatkowego badania technicznego.</p>	
123.	<p>Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Skrócenie terminu zwrotu VAT do 15 dni oraz maksymalny termin na załatwienie sprawy.</p> <p>W świetle obecnie obowiązujących rozwiązań podatnik może żądać zwrotu nadwyżki VAT naliczonego nad VAT należnym w terminie 60 dni. Przyspieszony 25-dniowy termin zwrotu dotyczy podatników, u których zwrot wynika m.in. z faktur opłaconych przelewem bankowym, spełniających dodatkowe warunki zwrotu (art. 87 ust. 6 ustawy o VAT) lub podatników żądających zwrotu na rachunek VAT (art. 87 ust. 6a ustawy o VAT).</p> <p>Zgodnie z art. 87 ust. 2 ustawy o VAT w przypadku, gdy zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, wskazany termin może zostać przedłużony do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanej w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego.</p>	<p>Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.</p>

			<p>Praktyka pokazuje, że organy podatkowe bardzo często korzystają z przesłanki „konieczności dodatkowego zweryfikowania”, jako przesłanki mającej uzasadnić wydłużenie terminu zwrotu. Postulujemy, aby w myśl zasady SLIM VAT (simple, local and modern) skrócić termin zwrotu VAT z obecnych 25 do 15 dni od dnia złożenia rozliczenia w przypadku spełnienia ustawowych przesłanek oraz z obecnych 60 do 30 dni w innych przypadkach.</p> <p>Korzystnym i przełomowym rozwiązaniem byłoby również wprowadzenie ograniczenia możliwości przedłużania weryfikacji zasadności zwrotu np. do jednego razu, i to z zastrzeżeniem np. uprawdopodobnienia popełnienia przestępstwa karnoskarbowego jako okoliczności wstrzymującej zwrot. W tym zakresie bowiem występuje obszar największych nadużyć w działaniach organów podatkowych, które przez takie (często nieuzasadnione) działania są negatywnie oceniane i odbierane przez przedsiębiorców, co w efekcie skutkuje brakiem wzajemnego zaufania na linii organ podatkowy – przedsiębiorca.</p> <p>Wprowadzenie zasady jednokrotności przedłużania załatwiania sprawy zwrotów VAT ograniczałoby „patologie” polskiego systemu fiskalnego, gdzie zwrot VAT za dany miesiąc następuje często po upływie ponad roku od dnia złożenia stosownych deklaracji i dokumentów.</p>	
124.	<p>Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Propozycja w zakresie art. 89a ust. 2 pkt 1-3 ustawy o VAT – tzw. ulga na złe długi</p> <p>Możliwość skorzystania z ulgi na złe długi pozwala wierzycielom, którzy wykonali usługę lub dostarczyli towar, ale nie dostali za nie zapłaty, skorygować podstawę opodatkowania VAT i podatek należny po upływie 90 dni od upływu terminu płatności. Jest to bardzo ważne uprawnienie podatnika (szczególnie w dobie pandemii koronawirusa), gdyż pozwala w przypadku całkowitego lub częściowego braku zapłaty, pomniejszyć podstawę opodatkowania o wartość niezapłaconej należności, i w konsekwencji odzyskać podatek VAT uiszczony do urzędu skarbowego od nieuregulowanej faktury.</p>	<p>Postulat wykracza poza zakres projektowanych rozwiązań.</p>

		<p>Należy zauważyć, że w polskim porządku prawnym możliwość skorzystania z ulgi na złe długi jest obwarowana licznymi warunkami, które w naszej ocenie stanowią istotną przeszkodę dla możliwości skorzystania z powołanej instytucji. Jesteśmy świadomi, iż postanowieniem NSA z dnia 6 grudnia 2018 r., sygn. akt I FSK 2261/15 do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostało skierowane pytanie prejudycjalne w zakresie ulgi na złe długi. Jak jednak zauważyła Rzecznik Generalna J. Kokott w przedstawionej opinii, w zakresie w jakim pytania zadane przez sąd krajowy dotyczą okoliczności, w których dłużnik nie jest w chwili dokonania korekty zarejestrowany jako podatnik VAT czynny, pytania te mają charakter hipotetyczny, i w konsekwencji są niedopuszczalne (zgodnie ze stanem faktycznym przedstawionym Trybunałowi dłużnik Spółki był zarejestrowany jako podatnik VAT czynny zarówno w chwili wykonywania świadczenia, jak również w chwili złożenia wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej). Z tego powodu prawdopodobne jest, że również TSUE nie odniesie się do tych kwestii.</p> <p>KL zwraca jednak uwagę na wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 maja 2019 r. sygn. C-127/18 w sprawie A-PACK CZ S.R.O. v. ODVOLACÍ FINANČNÍ ŘEDITELSTVÍ, w którym TSUE zauważył, że:</p> <p>„Artykuł 90 dyrektywy Rady 2006/112/WE z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej - dalej dyrektywa 2006/112 - należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują, że podatnik nie może dokonać korekty podstawy opodatkowania podatkiem od wartości dodanej w przypadku całkowitego lub częściowego niewywiązania się z płatności przez dłużnika kwoty należnej z tytułu transakcji podlegającej temu podatkowi, jeżeli dłużnik ten nie jest już podatnikiem VAT”.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, KL postuluje usunięcie art. 89a ust. 2 pkt. 3 lit. a) w zakresie w jakim wymaga on, aby dłużnik na dzień poprzedzający dzień złożenia deklaracji</p>	
--	--	--	--

			<p>podatkowej, był podatnikiem zarejestrowanym jako podatnik VAT czynny. Tezy komentowanego orzeczenia TSUE powinny być interpretowane bowiem w taki sposób, aby zezwolić na zastosowanie ulgi na złe długi, tak na gruncie prawa polskiego, czeskiego, jak i innych przepisów krajowych, zawsze wtedy, kiedy wierzytelność jest nieściągalna, niezależnie od spełnienia innych formalnych warunków, w tym w szczególności w zależności od statusu kontrahenta, jako zarejestrowanego podatnika VAT w momencie korzystania z ulgi. Jak podkreślono, ostateczne wykreślenie dłużnika z rejestru VAT, co było przedmiotem sporu, jest tylko kolejnym dowodem na nieściągalność wierzytelności, a nie warunkiem, który może uniemożliwić korektę rozliczeń.</p> <p>Ponadto w ocenie KL należy zrezygnować z wyłączenia możliwości stosowania przedmiotowej ulgi w odniesieniu do sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz znieść 2-letni terminu na skorzystanie z ulgi.</p> <p>KL postuluje także uwzględnienie opinii Rzecznika Generalnego TSUE z dnia 4 czerwca 2020 r. (C-335/19), zgodnie z którą wyłączenie możliwości skorzystania z ulgi ze względu na fakt, że w chwili wykonania świadczenia lub w chwili dokonania korekty odbiorca świadczenia jest już w trakcie postępowania upadłościowego lub w likwidacji, jest niezgodne z prawem unijnym.</p>	
125.	Dodatkowe do projektu ustawy–	Polska Izba Paliw Płynnych	<p>Ulga na złe długi</p> <p>Izba postuluje uchylenie pkt 3 w art. 89a ust. 2 ustawy o</p>	Postulat wykracza poza zakres projektowanych rozwiązań.

	wprowadzenie zmian w art. 89a ust. 2 pkt 3 ustawy o VAT.		<p>podatku od towarów i usług.</p> <p>W ocenie Izby niezbędne jest podjęcie natychmiastowych kroków, by dopracować zasady udzielania ulgi na złe długi. Zmiany powinny uwzględnić również orzecznictwo TSUE, zgodnie z którym:</p> <ol style="list-style-type: none"> i. Formalności, jakie mają spełnić podatnicy, by skorzystać z ulgi, powinny ograniczać się do formalności umożliwiających wykazanie, że po zawarciu transakcji zapłata części lub całości wynagrodzenia ostatecznie nie zostanie otrzymana (por. wyrok w sprawie C-242/18, p. 39); ii. Przepisy, które przewidują, że podatnik nie może skorzystać z ulgi na złe długi, jeżeli na moment korekty dłużnik nie jest już podatnikiem VAT, są niezgodne z art. 90 Dyrektywy VAT (por. sentencja wyroku w sprawie C-127/18). 	
126.	Dodatkowe do projektu ustawy – wprowadzenie zmian w art. 89a ust. 2 pkt 3 ustawy o VAT.	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	<p>Ulga na złe długi</p> <p>Stan epidemii COVID-19 wpłynął negatywnie na płynność finansową przedsiębiorców. Dostawcy towarów bądź usług napotykać problemy w ściąganiu należności od kontrahentów, co często wiąże się z zawieszaniem lub zakończeniem działalności gospodarczej lub postawieniem w stan likwidacji. Instrumentem pozwalającym na łagodzenie tych skutków jest ulga na złe długi, o której mowa w art. 89a ustawy o VAT, jednak w ocenie POPiHN instytucja ulgi na złe długi jest w obecnym kształcie środkiem zdecydowanie niewystarczającym, w szczególności w dobie kryzysu spowodowanego stanem epidemii. Wobec tego w naszej ocenie niezbędne jest podjęcie natychmiastowych kroków, w celu zmiany przesłanek korzystania przez podatników z ulgi na złe długi.</p> <p>Obecnie przed TSUE toczy się sprawa o sygn. C-335/19 w dotycząca polskich przepisów o uldze na złe długi. Niemniej w ocenie POPiHN, nieuzasadnione byłoby w obecnych okolicznościach oczekiwanie na wyrok TSUE. Należy zauważyć, że w tej sprawie została już wydana opinia</p>	Postulat wykracza poza zakres projektowanych rozwiązań.

			<p>Rzecznika (z 4 czerwca 2020 r.), z której wynika, że jeśli na moment korekty wobec nabywcy toczy się postępowanie upadłościowe, postępowanie restrukturyzacyjne lub nabywca jest w trakcie likwidacji, tym bardziej należy przyjąć za uprawdopodobnione, że brak zapłaty ma charakter ostateczny, co w świetle orzecznictwa TSUE jest, obok weryfikacji braku zapłaty, podstawową przesłanką zastosowania ulgi na złe długi.</p> <p>W konsekwencji POPiHN postuluje uchylene pkt 3 w art. 89a ust. 2 ustawy o VAT. W szczególności mając na uwadze opinię Rzecznika oraz nieodwracalne skutki dla przedsiębiorców, których kontrahenci nie regulują bieżących zobowiązań z powodu trudnej kondycji finansowej, konieczne i uzasadnione jest niezwłoczne znowelizowanie instytucji ulgi na złe długi.</p>	
127.	<p>Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Zaokrąglenie proporcji do 0%” – likwidacja lub podwyższenie limitu 2%</p> <p>Zgodnie z art. 90 ust. 10 pkt 2) ustawy o VAT, w przypadku gdy proporcja nie przekroczyła 2% – podatnik ma prawo uznać, że proporcja ta wynosi 0%. Ograniczenie możliwości “zaokrąglenia proporcji do 0%” limitem 2% jest uciążliwe dla wielu podatników z branż, w których proporcja nieznacznie przekracza 2%. Problem ten dotyczy np. bankowości spółdzielczej, pośrednictwa ubezpieczeniowego i kredytowego, edukacji i szkoleń, j. s. t. Podatnicy z tych branż zasadniczo wykonują czynności zwolnione z VAT, jednak nieznaczna część ich działalności przypada na czynności inne niż zwolnione. Występuje wiele przypadków, w których osiągnięcie proporcji na poziomie 3% zmuszało podatników do poniesienia znacznych dodatkowych kosztów (oprogramowanie, personel) w związku z koniecznością identyfikacji zakupów dotyczących działalności “mieszanej” i wyodrębniania z każdej faktury zakupowej (mieszanej) kwoty 3%. Te dodatkowe koszty znacznie przewyższały uzyskiwaną przez podatników korzyść w postaci możliwości odliczenia 3% podatku naliczonego.</p>	<p>Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.</p>

			<p>Podatnicy muszą ponieść ww. nakłady nawet w sytuacji, gdy – co często ma miejsce - dla uproszczenia nie skorzystają z przysługującego im prawa do odliczenia 3% podatku naliczonego VAT. Objęta prawem do odliczenia kwota 3% podatku naliczonego VAT musi bowiem zostać wyłączona z kosztów podatkowych w podatku dochodowym.</p> <p>KL proponuje zatem likwidację omawianego limitu, poprzez wykreślenie z art. 90 ust. 10 pkt 2) oraz dodanie w art. 90 nowego ust. 10c w brzmieniu: “Podatnik ma prawo uznać, że proporcja ustalona zgodnie z ust. 2-8 wynosi 0%”. Alternatywnie, gdyby MF nie było skłonne zaakceptować ww. propozycji, proponuję podwyższenie limitu 2% do np. 5%.</p> <p>Powyższa zmiana nie spowoduje uszczerbku dla budżetu. Przeciwnie, wpływy do budżetu mogą nawet wzrosnąć, w związku z rezygnacją części podatników z odliczania podatku naliczonego od zakupów “mieszanych”.</p>	
128.	<p>Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Jednoznaczne uregulowanie procedury wykreślenia podatnika VAT z rejestru podatników</p> <p>Wskutek nowelizacji art. 96 ustawy o VAT został całkowicie wyeliminowany obowiązek zawiadomienia podatnika o wykreśleniu go z rejestru VAT. Z perspektywy podatnika zawiadomienie było istotne, gdyż pozwalało na podjęcie przez niego kontroli sądowej zasadności wykreślenia z rejestru VAT. Braki w tym zakresie są eliminowane w drodze wykładni prokonstytucyjnej prezentowanej przez sądy administracyjne (zob. np. wyroki WSA: w Gdańsku: z 4 czerwca 2019 r., I SA/Gd 558/19; z 28 maja 2019 r., I SA/Gd 392/19; we Wrocławiu z 5 marca 2019 r., I SA/Wr 1164/19, wszystkie w CBOSA). Z tego względu zasadne jest przywrócenie instytucji zawiadomienia. Warto byłoby również rozważyć jednoznaczne określenie prawnej formy wykreślenia podatnika z rejestru (czynność materialno-techniczna, czy decyzja administracyjna). Obecnie formę prawną wyprowadza się w drodze wykładni. Część sądów administracyjnych prezentuje pogląd o potrzebie wydania decyzji administracyjnej, gdyż czynność wykreślenia kształtuje sytuację prawną podatnika (zob. np. wyrok NSA z</p>	<p>Postulat nieuzasadniony.</p> <p>Art. 96 ust. 6 ustawy o VAT dotyczy obowiązku zgłoszenia naczelnikowi us informacji o zaprzestaniu wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu VAT, tak więc nieuzasadnione jest wprowadzanie obowiązku pisemnego informowania podatnika (w drodze decyzji) o jego wykreśleniu z rejestru podatników VAT, skoro wykreślenie to jest dokonywane na jego wniosek. Samo wykreślenie podmiotu z rejestru podatników VAT w sytuacjach, gdy np. zakończył prowadzenie działalności gospodarczej (nawet jeżeli tego nie zgłosił do US na formularzu VAT-Z) jest czynnością materialnotechniczną. W przypadku wykreślenia na podstawie art. 96 ust. 8 ustawy o VAT urząd musi mieć dowody, że podatnik zakończył działalność gospodarczą podlegającą opodatkowaniu VAT w postaci informacji z CEIDG lub KRS o zakończeniu wykonywania działalności gospodarczej.</p> <p>Również w przypadku wykreślenia podmiotu z rejestru na podstawie art. 96 ust. 9 ustawy o VAT, tj. w sytuacji gdy podatnik nie istnieje (podatnik nie prowadzi działalności gospodarczej pod wskazanymi adresami, nie ma z nim, ani z jego pełnomocnikami kontaktu), nie jest zasadne powiadamianie podatnika, czy</p>

			<p>8 czerwca 2016 r., I FSK 293/15; wyrok WSA w Warszawie z 13 lipca 2018 r., III SA/Wa 3158/17, wszystkie w CBOSA). Wydaje się, że przyjęcie decyzji administracyjnej jako prawnej formy wykreślenia byłoby najbardziej właściwe, ponieważ gwarantowałyby poszanowanie prawa podatnika do obrony jego interesu prawnego na drodze prawnie uregulowanej procedury.</p>	<p>wydawanie decyzji. Przed wykreśleniem podmiotu z rejestru urząd podejmuje wszelkie działania aby skontaktować się (co najmniej dwie udokumentowane próby) z podmiotem w celu złożenia przez niego stosownych wyjaśnień. Przy próbach kontaktu podmiot jest informowany, że brak tych wyjaśnień skutkować będzie wykreśleniem z rejestru podatników VAT. W przypadku, gdy podatek nie istnieje lub podał nieprawidłowe dane przy rejestracji i urząd nie mógł skontaktować się z firmą pomimo udokumentowanych starań - wykreślenie z rejestru nie wymaga zawiadomienia go o tym, gdyż skoro podmiot nie istnieje trudno zawiadomić go o wykreśleniu, czy też wydać decyzję.</p>
129.	<p>Dodatkowe do projektu ustawy – wprowadzenie zmian w art. 106e ust. 5 pkt 3 ustawy o VAT.</p>	<p>Polska Izba Paliw Płynnych</p>	<p>Rozwiązanie problemu faktur uproszczonych – priorytet dla Izby.</p> <p>Izba postuluje zmianę regulacji definiujących fakturę uproszczoną, poprzez dodanie nazwy nabywcy jako obowiązkowego elementu faktury uproszczonej. Przykładowo, Izba proponuje, by w art. 106e ust. 5 pkt 3 ustawy o podatku od towarów i usług wprowadzić następującą zmianę:</p> <p>5. Faktura może nie zawierać:</p> <p>(...)</p> <p>3) w przypadku gdy kwota należności ogółem nie przekracza kwoty 450 zł albo kwoty 100 euro, jeżeli kwota ta określona jest w euro - danych określonych w ust. 1 pkt 3 dotyczących nabywcy adresu nabywcy i danych określonych w ust. 1 pkt 8, 9 i 11-14, pod warunkiem że zawiera dane pozwalające określić dla poszczególnych stawek podatku kwotę podatku.</p> <p>W ocenie Izby, powyższa propozycja jest w pełni zgodna z art. 226b Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U.UE.L.2006.347.1, dalej: „Dyrektywa VAT”), który wyznacza minimalny zakres danych umieszczanych na fakturach uproszczonych i jednocześnie pozwala państwom członkowskim na wprowadzenie obowiązku umieszczania na fakturach uproszczonych dodatkowych danych, pod warunkiem, że będą to dane, o których mowa w art. 226, 227</p>	<p>Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.</p>

			<p>i 230 Dyrektywy VAT (pełna nazwa lub nazwisko nabywcy lub usługobiorcy do takich danych należy).</p> <p>Proponowane rozwiązanie będzie stanowiło odpowiedź na aktualne problemy związane z próbami odmowy zwrotu podatku akcyzowego od oleju napędowego wykorzystywanego w działalności rolnej, wystawianiem faktur zbiorczych, ujmowaniem paragonów z NIP nabywcy w plikach JPK (nie będzie wątpliwości, że takie paragony będą mogły znaleźć się w pozycjach zbiorczych dla sprzedaży ewidencjonowanej na kasach rejestrujących) czy ryzykiem podwójnego fakturowania i sankcji z art. 108 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług.</p>	
130.	<p>Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Propozycja w zakresie art. 106j ust. 3 – wystawianie zbiorczych faktur korygujących</p> <p>Nie ulega wątpliwości, że sama idea „zbiorczej” faktury korygującej jest godna uznania i możliwość wystawiania tego rodzaju dokumentu oceniamy pozytywnie.</p> <p>Wprowadzone jednak w ustawie o VAT wymogi dotyczące „zbiorczej” faktury korygującej nijak mają się do idei upraszczania rozliczeń i ograniczania obowiązków administracyjnych po stronie podatników. Zgodnie bowiem z obowiązującym brzmieniem przepisu, wystawiając „zbiorczą” fakturę korygującą podatnik musi „dodatkowo” (poza wymogami przewidzianymi w ustawie dla każdej faktury) wskazać okres, którego taka korekta dotyczy, zaś jedyne ułatwienia przewidziane w tym zakresie ograniczają się do możliwości pominięcia numeru VAT nabywcy, daty dokonania poszczególnych dostaw/ usług dokumentowanych fakturą pierwotną oraz nazwy towaru lub usługi objętych korektą.</p> <p>W praktyce oznacza to, że podatnik wystawiając fakturę korygującą dotyczącą wszystkich dostaw/ usług na rzecz jednego odbiorcy w danym okresie rozliczeniowym powinien umieścić na fakturze korygującej numery oraz daty wystawienia wszystkich faktur pierwotnych objętych korektą. W dobie sprawozdawczości JPK (dzięki której organy mogą bez większych trudności ustalić faktury</p>	<p>Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.</p>

			<p>dokumentujące wszystkie dostawy/ usługi na rzecz danego kontrahenta w danym okresie) taki wymóg, sprawiający podatnikom wiele problemów, wydaje się być zupełnie nieuzasadniony.</p> <p>Co więcej, KL nie widzi powodu, dla którego możliwość wystawienia zbiorczej faktury korygującej miałyby być zarezerwowana wyłącznie dla udzielanych opustów lub obniżek cen – w obrocie gospodarczym powszechne są obecnie również podwyżki cen dotyczące wszystkich dostaw/ usług wykonanych na rzecz danego kontrahenta w danym okresie rozliczeniowym. W konsekwencji, przepisy ustawy o VAT powinny wprost przewidywać możliwość wystawienia „zbiorczej” faktury korygującej również w odniesieniu do takich przypadków.</p> <p>Propozycja przepisu</p> <p>W przypadku gdy podatnik dokonuje zmiany ceny, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2 lub 5, w odniesieniu do wszystkich dostaw towarów lub usług dokonanych lub świadczonych na rzecz jednego odbiorcy w danym okresie, faktura korygująca, o której mowa w ust. 2:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) powinna zawierać dodatkowo wskazanie okresu, do którego odnosi się zmiana ceny; 2) może nie zawierać danych określonych w art. 106e ust. 1 pkt 1, 2, 5 i 6 oraz nazwy (rodzaju) towaru lub usługi objętych korektą. 	
131.	<p>Dodatkowe do projektowanej ustawy – wprowadzenie zmian w art. 108 ust. 5 ustawy o VAT oraz zmiana rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 1</p>	<p>Polska Izba Paliw Płynnych</p>	<p>Alternatywna propozycja PIPP - wprowadzenie następujących zmian, polegających na:</p> <ol style="list-style-type: none"> i. Dodaniu w art. 108 ustawy o VAT ustępu 5 o poniższej (lub analogicznej) treści: <p><i>Ust. 1 nie stosuje się, jeśli podatnik w momencie sprzedaży wystawi fakturę na podstawie paragonu spełniającego wymogi, o których mowa w art. 106e ust. 5 pkt 3, pod warunkiem, że ten paragon zostanie w momencie sprzedaży zwrócony temu podatnikowi.</i></p> ii. Zmianie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 1 	<p>Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.</p> <p>Planuje się także wydanie objaśnień podatkowych w przedmiotowym zakresie.</p>

<p>kwietnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w deklaracjach podatkowych i w ewidencji w zakresie podatku od towarów i usług</p>		<p>kwietnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w deklaracjach podatkowych i w ewidencji w zakresie podatku od towarów i usług przez wskazanie, że podatnicy bezterminowo nie muszą wykazywać odrębnie w nowym JPK_VAT paragonów fiskalnych traktowanych jako faktury uproszczone.</p> <p>Jeśli więc nie byłoby możliwe odejście od traktowania paragonów do 450 zł lub 100 EUR z NIP nabywcy jako faktur uproszczonych, powyższe propozycje w ocenie Izby są niezbędne dla zapewnienia pewności i bezpieczeństwa obrotu przedsiębiorców i zapobiegania nadmiernym obciążeniom administracyjnym, co jak rozumiemy jest głównym celem rewizji przepisów w ramach SLIM VAT.</p> <p>PIPP pragnie podkreślić trzy kluczowe jej zdaniem kwestie:</p> <ol style="list-style-type: none"> i. Po pierwsze, wielu przedsiębiorców prowadzących na większą skalę sprzedaż paragonową nie jest w stanie – bez ponoszenia wysokich kosztów – zmienić ustawień systemów kasowych i sprzedażowych tak, by pomijać wystawianie paragonu w sytuacji, gdy sprzedaż ma być udokumentowana później fakturą VAT; warto przypomnieć, że na moment, gdy przedsiębiorcy przygotowywali swoje systemy kasowe na nowy wymóg – umieszczanie NIP na paragonie, nie było jeszcze znane ostateczne i jednoznaczne stanowisko Ministerstwa Finansów dotyczące statusu paragonów z NIP nabywcy jako faktur uproszczonych – zatem ci, którzy ponieśli wydatek na dostosowanie systemu do nowych przepisów, musieliby obecnie zrobić to jeszcze raz. ii. W konsekwencji, przedsiębiorcy, którzy ze względu na brak możliwości finansowych lub technicznych pozostaną przy dokumentowaniu transakcji jednocześnie paragonem z NIP nabywcy i fakturą będą narażeni na ryzyko bardzo wysokich, zdaniem Izby niewspółmiernych sankcji, w postaci dodatkowego zobowiązania podatkowego nakładanego na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, a także potencjalnie także 	
---	--	---	--

			<p>ryzyko sankcji karnoskarbowych.</p> <p>i. Końcowo, jeśli chodzi o wykazywanie faktur uproszczonych będących paragonami w odrębnych wierszach JPK, warto mieć także na uwadze, że sektor paliwowy, który reprezentuje Izba, korzysta już w większości z kas online, z których wkrótce zaczną korzystać wszystkie inne branże. W związku z tym wszelkie szczegółowe informacje dotyczące transakcji są lub będą w niemal rzeczywistym czasie przesyłane do Centralnego Repozytorium Kas, a organy podatkowe będą miały pełny dostęp do ww. danych. W związku z tym Izba nie widzi potrzeby dodatkowego wyłączenia z pozycji zbiorczych transakcji dokumentowanych paragonami o statusie faktur uproszczonych i ujmowania ich w odrębnych pozycjach - działanie to wydaje się niepotrzebne, a dodatkowo generuje ryzyko błędów i niedokładności przy wprowadzeniu kolejnej funkcjonalności programów kasowych.</p> <p>Propozycje opisane w niniejszym pkt nie rozwiązują problemu, jakim jest brak możliwości wystawiania faktur zbiorczych na podstawie paragonów z NIP nabywcy, wobec tego podatnicy w dalszym ciągu będą napotykać trudności w prowadzeniu sprzedaży.</p>	
132.	Dodatkowe do projektowanej ustawy – wprowadzenie zmian w art. 108 ust. 5 ustawy o VAT	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	<p>Dodatkowy postulat dotyczący definicji faktury uproszczonej, który wymaga uregulowania w ustawie</p> <p>POPiHN wielokrotnie sygnalizował Ministerstwu, że temat paragonów z NIP do 450 zł lub 100 EUR, które zgodnie z aktualnym podejściem organów podatkowych uznawane są za faktury uproszczone, do których nie powinno się wystawiać pełnej faktury, spowodował liczne problemy praktyczne, ogromne utrudnienia zarówno po stronie sprzedawców jak i nabywców oraz niejednolitą praktykę na rynku.</p> <p>Aktualne podejście utrudnia również klientom stacji paliw występowanie o faktury zbiorcze za wszystkie zakupy dokonane w danym okresie rozliczeniowym, które to</p>	<p>Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.</p> <p>Planuje się także wydanie objaśnień podatkowych w przedmiotowym zakresie.</p>

		<p>rozwiązanie funkcjonowało w obiegu gospodarczym i które stanowiło znaczne udogodnienie dla klientów stacji paliw, będących przedsiębiorcami, którzy do celów rozliczeń VAT stosowali jeden zbiorczy dokument zamiast kilku, kilkunastu paragonów z NIP.</p> <p>POPiHN rozumie, że w obszarze paragonów z NIP do 450 zł lub 100 EUR uznawanych za faktury uproszczone zostaną wydane objaśnienia podatkowe. Niezależnie od tych objaśnień, w naszej ocenie w celu skutecznego rozwiązania powyższych problemów praktycznych, postulujemy zmianę regulacji definiujących fakturę uproszczoną, poprzez dodanie nazwy nabywcy jako obowiązkowego elementu faktury uproszczonej.</p> <p>Alternatywnie, proponujemy wprowadzenie następujących zmian, polegających na:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dodaniu w art. 108 ustawy o VAT ustępu 5 o poniższej treści: <p>Ust. 1 nie stosuje się, jeśli podatnik wystawi fakturę na podstawie paragonu spełniającego wymogi, o których mowa w art. 106e ust. 5 pkt 3, pod warunkiem, że ten paragon zostanie zwrócony temu podatnikowi.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zmianie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 1 kwietnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w deklaracjach podatkowych i w ewidencji w zakresie podatku od towarów i usług przez wskazanie, że podatnicy bezterminowo nie muszą wykazywać odrębnie w nowym JPK_VAT paragonów fiskalnych traktowanych jako faktury uproszczone. <p>Powyższe zmiany są konieczne w celu zapewnienia pewności prawa oraz zapobieżenia nadmiernym obciążeniom administracyjnym. Zwracamy dodatkowo uwagę, że brak uwzględnienia powyższych postulatów spowoduje, iż wielu przedsiębiorców prowadzących na większą skalę sprzedaż paragonową będzie zmuszona ponieść wysokie koszty IT w obszarze dostosowania systemów kasowych i sprzedażowych tak, by pomijać wystawianie paragonu w sytuacji, gdy sprzedaż ma być udokumentowana później fakturą VAT.</p>	
--	--	---	--

			<p>Warte podkreślenia jest to, że na moment, gdy przedsiębiorcy przygotowywali swoje systemy kasowe na nowy wymóg – umieszczanie NIP na paragonie, nie było jeszcze znane ostateczne i jednoznaczne stanowisko Ministerstwa Finansów dotyczące statusu paragonów z NIP nabywcy jako faktur uproszczonych. W konsekwencji, przedsiębiorcy, którzy ponieśli już wydatki na dostosowanie systemu do nowych przepisów, będą zmuszeni zrobić to jeszcze raz. Dodatkowo wskazujemy, że przeprowadzenie odpowiednich zmian w systemach kasowych wymaga odpowiedniego czasu.</p> <p>Przedsiębiorcy, którzy ze względu na brak możliwości finansowych lub technicznych pozostaną przy dokumentowaniu transakcji jednocześnie paragonem z NIP nabywcy i fakturą będą narażeni na ryzyko bardzo wysokich, w ocenie członków POPiHN niewspółmiernych sankcji, w postaci dodatkowego zobowiązania podatkowego nakładanego na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, a także potencjalne ryzyko sankcji karnoskarbowych.</p> <p>W konsekwencji, zasadnym rozwiązaniem jest w naszej ocenie wprowadzenie powyższych zmian do przepisów VAT w zakresie paragonu z NIP do 450 zł lub 100 EUR przy okazji wprowadzania uproszczeń SLIM VAT.</p>	
133.	Dodatkowe-Pakiet zmian o charakterze doprecyzującym i upraszczającym	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	<p>Dodanie art. 109 ust. 3l spowoduje, że poprzez wskazanie, że do kar pieniężnych przewidzianych w ustawie o VAT stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej. Naszym zdaniem konieczne doprecyzowanie które przepisy Ordynacji Podatkowej mogą mieć zastosowanie</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stosuje się przepisy Działu IV ustawy- Ordynacja podatkowa dotyczące postępowania podatkowego.</p>
134.	Dodatkowe – do projektu rozporządzenia MF.	Global Blue Polska Sp. z o. o.	<p>Konsultacje dotyczące planowanego modelu systemu informatycznego TAX FREE.</p> <p>Spółka rozumie, iż metodologia funkcjonowania oraz specyfikacja systemu TAX FREE i związanego z nim systemu informatycznego – z perspektywy technicznej – zostanie opisana w rozporządzeniu Ministra Finansów, które</p>	<p>Dokument techniczny opisujący warunki i zasady integracji zostanie udostępniony na PUESC z wyprzedzeniem aby przedsiębiorcy mogli dostosować się do systemu.</p>

		<p>będzie towarzyszyło wejściu w życie Projektu.</p> <p>Jak zostało wskazane powyżej Spółka, jako podmiot o charakterze globalnym, odpowiedzialny za początkowe wdrożenie oraz w dalszej kolejności za bieżącą obsługę systemów TAX FREE w wielu krajach, pragnie zaoferować swój udział w konsultowaniu modelu informatycznego, za pomocą którego obsługiwany będzie system TAX FREE po nowelizacji. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż wieloletnie doświadczenie zdobywane na wielu rynkach na całym świecie pozwoli na zaproponowanie i ewentualne uzupełnienie rozporządzenia o efektywne rozwiązania. Dotychczasowo Spółka występowała jako ekspert pomagający we wdrożeniu elektronicznego obiegu dokumentów w ramach TAX FREE m.in. we Włoszech, Francji, Hiszpanii, Portugalii, Finlandii, w Singapurze oraz innych krajach.</p> <p>Doświadczenie pokazuje, że tego rodzaju praktyczna analiza proponowanych rozwiązań, dokonywana przez podmiot bezpośrednio zaangażowany w obsługę systemu, znający potrzeby sprzedawców i podróżnych, może stanowić nieocenione wsparcie dla prawodawcy w procesie legislacyjnym.</p> <p>Co kluczowe, weryfikacja i zgłoszenie ewentualnych spostrzeżeń powinno odbyć się na jak najwcześniejszym etapie prac legislacyjnych – tak, by zainteresowane podmioty występujące w charakterze ekspertów mogły odpowiednio wcześniej zasygnalizować konieczność wprowadzenia ewentualnych zmian w proponowanych rozwiązaniach w zakresie specyfikacji systemu informatycznego.</p> <p>Odpowiednio wczesne udostępnienie treści projektu rozporządzenia z pewnością będzie rozwiązaniem korzystnym dla wszystkich uczestników systemu TAX FREE, pozwalającym na przygotowanie i wdrożenie bardziej efektywnego systemu – właśnie z perspektywy technicznej.</p>	
--	--	---	--

135.	Dodatkowe - Pakiet zmian o charakterze doprecyzowu- jącym i upraszczają- cym	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	<p>Zmiany załącznika nr 15 i w art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. f i g ustawy o VAT – doprecyzowano w związku przełożeniem objętych tą regulacją grupowań towarów w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (dalej: PKWiU) 2008 na PKWiU 2015 r. Dodatkowo, w projekcie doprecyzowano brzmienie art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. g ustawy o VAT. Zgodnie z projektem ze zwolnienia podmiotowego w VAT wyłączone są zarówno części i akcesoria do pojazdów samochodowych i motocykli.</p> <p>Pozytywnie należy ocenić odejście od zwolnienia z obowiązku zapłaty w MPP w przypadku dokonywania potrąceń tylko wynikających z art. 498 k.c. Obecnie jakiegokolwiek potrącenia są dopuszczalne jako alternatywa dla MPP.</p>	Brak uwagi.
136.	Dodatkowe postulaty	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	<p>Uproszczenie obowiązku oznaczanie MPP w JPK VAT</p> <p>Wnosimy o brak obowiązku oznaczania w JPK VAT dokumentów MPP, względnie aby zaznaczeniu podlegały tylko zapłacone metodą split lub tak oznakowane przez sprzedawcę na fakturze (symbol MPP). Likwidacja funkcji kontrolnej, jaką pełni nabywca w przypadku zapłaty za towary/usługi objęte obowiązkowym MPP. Preferowane zmiany wg kolejności</p> <p>a) Oznaczanie na fakturze transakcji podlegających MPP powinno być bezwzględnym obowiązkiem sprzedawcy. Odbiorca faktury w swoim JPK oznaczałby tylko faktury oznakowane przez sprzedawcę MPP. To sprzedawca zna przedmiot sprzedaży i jest zobowiązany właściwie oznaczyć transakcję MPP na fakturze jak i w JPK VAT. Sytuacja jest podobna do podawania na fakturze właściwej stawki VAT - to sprzedawca za to odpowiada a nabywca nie ponosi konsekwencji rozliczenia VAT po błędnej stawce VAT (zachowuje prawo do odliczenia i nie ponosi z tego tytułu kar)</p> <p>b) Zamiast oznaczać w JPK obowiązkowe MPP bez względu na to czy będą w takiej formie opłacane, lepszym rozwiązaniem dla przedsiębiorców była by możliwość oznaczania wszystkich transakcji płaconych metodą MPP.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Ministerstwo Finansów informuje, że ilość oznaczeń wprowadzonych w nowym JPK_VAT została zminimalizowana tylko do niezbędnych. Zgodnie z par. 10 ust. 4 pkt 13 rozporządzenia z dnia 15 października 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w deklaracjach podatkowych i w ewidencji w zakresie podatku od towarów i usług (Dz. U. poz. 1988) – ewidencja VAT zawiera oznaczenie transakcji objętej obowiązkiem stosowania mechanizmu podzielonej płatności - „MPP”.</p> <p>Niezrozumiałe jest stanowisko POHiD przedstawione w lit. a). Obowiązujące przepisy nakładają obowiązek oznaczania przez sprzedawcę faktur podlegających MPP, nie ma w tym zakresie dowolności. Jeżeli sprzedawca nie oznaczy faktury, mimo takiego obowiązku musi liczyć się z konsekwencjami z tego tytułu.</p> <p>Trudno zgodzić się również ze stwierdzeniem, że tylko sprzedawca zna przedmiot sprzedaży i tylko on powinien ponosić konsekwencje w przypadku niewywiązania się z nałożonych obowiązków. Nabywca jako druga strona transakcji też wie jakiego typu towary czy usługi kupuje, ma również pełną świadomość przedmiotu transakcji. Z uwagi na specyfikę</p>

			<p>Będzie to dodatkowa zachęta dla firm aby regulować tą metodą wszystkie płatności lub ich większość i unikać tym samym kosztownej administracji tematu. Dzięki temu więcej pieniędzy zostanie w obiegu zamkniętym na kontach VAT.</p> <p>c) Przeniesienie oznaczenia MPP ze struktury JPK VAT7M do struktury faktur JPK FA, które byłyby generowane na żądanie organu w przypadku uzasadnionych wątpliwości. Ułatwiło by to comiesięczne przygotowanie obowiązkowej struktury JPK VAT7 a jednocześnie MF dalej posiadało by narzędzie do kontroli MPP poprzez np. strukturę JPK FA</p> <p>.</p>	<p>mechanizmu podzielonej płatności (inicjowanie płatności w tym mechanizmie przez nabywcę) nie ma uzasadnienia to zrównania tej sytuacji z błędnie zastosowaną stawką VAT.</p> <p>Przyjęcie stanowiska wskazanego w lit. b), że oznaczane byłyby wszystkie faktury zapłacone w mechanizmie podzielonej płatności (czyli również te opłacone dobrowolnie) zniekształciłoby obraz i z uwagi na ilość oznaczeń w znacznym stopniu utrudniło weryfikację poprawności wywiązywania się z nałożonych obowiązków. Należy bowiem pamiętać, że JPK pełni funkcje kontrolną, zatem przyjęcie proponowanego rozwiązania w znacznym stopniu ograniczyłoby skuteczność weryfikacji.</p>
137.	Dodatkowe postulaty	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	<p>Przesunięcie obowiązku posiadania kas online na 1.1.2022 (w tym przesunięcie terminu dla usług gastronomicznych na 1.1.2022). Do rozważania pozytywne zachęty dla podatników, którzy zdecydują się na wymianę wcześniej.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Obowiązek wymiany kas „starych” na kasy online m.in. dla branży gastronomicznej został przesunięty do końca grudnia 2021 r. na podstawie rozporządzenia MF z dnia 10 czerwca 2020 r. w sprawie przedłużenia terminów prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii (poz. 1059). Ponadto należy zauważyć, że przewidziano dla tej grupy podatników pozytywną zachętę w postaci możliwości odliczenia 700 zł kosztu zakupu kasy online od podatku VAT.</p>
138.	Dodatkowe postulaty	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	<p>Likwidacja wyłączenia ze zwolnienia rejestracji na kasie (materia rozporządzenia):</p> <p>a) sprzętu radiowego, telewizyjnego i telekomunikacyjnego, z wyłączeniem lamp elektronowych i innych elementów elektronicznych oraz części do aparatów i urządzeń do operowania dźwiękiem i obrazem, anten (PKWiU ex 26 i ex 27.90),</p> <p>b) sprzętu fotograficznego, z wyłączeniem części i akcesoriów do sprzętu i wyposażenia fotograficznego (PKWiU ex 26.70.1),</p> <p>c) części i akcesoriów do pojazdów silnikowych (z wyłączeniem motocykli), gdzie indziej niesklasyfikowanych (PKWiU 29.32.30.0),</p> <p>Obowiązek rejestracji tych akurat towarów wprowadzony</p>	<p>Uwaga nie dotyczy procedowanego projektu ustawy.</p> <p>Ministerstwo Finansów informuje, że obecnie trwają prace dotyczące dostosowania rozporządzenia MF z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących (poz. 2519) do nowej Nomenklatury scalonej CN, w związku z tym będą w tym rozporządzeniu wprowadzane zmiany. Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom publicznym i podmioty będą mogły zgłaszać do niego uwagi.</p>

			ponad 10 lat temu jest obecnie niepotrzebny i nieuzasadniony.	
139.	Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT	Konfederacja Lewiatan	<p>Wprowadzenie zasady przekazania środków z rachunku VAT na żądanie</p> <p>Wobec wprowadzenia do polskiego systemu podatkowego mechanizmu podzielonej płatności (MPP, split payment) nastąpiła konieczność technicznego wyodrębnienia oddzielnego rachunku bankowego od bieżącego rachunku rozliczeniowego firm. Taki rachunek jest tworzony przez bank automatycznie, jako dodatkowe konto do każdego rachunku rozliczeniowego (firmowego). Stąd też pod rachunek rozliczeniowy „podpięty jest” rachunek VAT, na który trafiają środki stanowiące kwotę VAT z danej transakcji wykonanej z zastosowaniem MPP. Zgodnie z obecnymi rozwiązaniami możliwość dokonywania operacji z rachunku VAT jest dosyć mocno ograniczona do zapłat należności publicznoprawnych, należności do ZUS itd. Katalog ten i tak uległ rozszerzeniu, co należy ocenić pozytywnie.</p> <p>KL proponuje kolejne rozszerzenie możliwości wykorzystywania środków zgromadzonych na koncie VAT poprzez wprowadzenie zasady przekazania środków z rachunku VAT na żądanie na dowolny cel wskazany przez podatnika. Nie ulega przecież wątpliwości, że chodzi o środki pozostające jego własnością. Niektórzy przedsiębiorcy wykonujący wiele transakcji z zastosowaniem MPP nie są w stanie wydatkować całości kwot zgromadzonych na tym rachunku na cel wskazany wprost w Prawie bankowym, a jednocześnie mają potrzebę sfinansowania innych celów firmowych takich jak np. wypłata wynagrodzeń pracowniczych czy zapłata podwykonawcom. Co za tym idzie na rachunku VAT tworzą się ogromne nadwyżki.</p> <p>Obecne przepisy przewidują procedurę wystąpienia do naczelnika urzędu skarbowego z wnioskiem o uwolnienie środków zgromadzonych na rachunku VAT, czyli przekazanie środków na podstawowy rachunek rozliczeniowy. Naczelnik US może odmówić przekazania</p>	<p>Propozycja wprowadzenia zasady przekazania środków z rachunku VAT na żądanie na dowolny cel wskazany przez podatnika nie znajduje uzasadnienia.</p> <p>Jak słusznie wskazano obecnie istnieje możliwość uwolnienia nagromadzonych środków z rachunku VAT celem ich swobodnej dyspozycji podatnika. Takie uwolnienie następuje na wniosek podatnika i jest zależne od uzyskania zgody naczelnika urzędu skarbowego. Rozpatrywanie tego typu wniosków trwa dość krótko wobec czego szybko i w bezpieczny sposób (zarówno dla podatnika jak i budżetu państwa) można przeznaczyć te środki przykładowo na wypłatę wynagrodzeń.</p> <p>Dodatkowo Konfederacja proponuje aby przy rozpatrywaniu możliwości uwolnienia środków organ podatkowy nie badał, czy podatnik posiada zaległości podatkowe. Rezygnacja z tej przesłanki również nie znajduje uzasadnienia. Należy bowiem pamiętać, że jednym z celów wprowadzenia mechanizmu podzielonej płatności było również zabezpieczenie należności budżetowych.</p>

			<p>środków, mimo, że te cały czas należą do przedsiębiorcy.</p> <p>Zasadna jest zmiana koncepcji przesunięć środków między rachunkami należącymi do podatnika. Przedsiębiorca w myśl postulowanej koncepcji oraz w myśl zasady SLIM VAT, występowałby do naczelnika z wnioskiem o uwolnienie środków, a naczelnik US nie mógłby na takie przesunięcie kwot się nie zgodzić, o ile: nie byłaby prowadzona kontrola/postępowanie podatkowe w stosunku do podatnika (1) lub nie zaszczyłyby uzasadnione podejrzenie przestępstwa karnoskarbowego (2). Przesunięcie środków między rachunkami podatnika powinno mieć charakter urzędowego wykonania dyspozycji właściciela środków, z zastrzeżeniem możliwości ingerencji w treść tej dyspozycji poprzez odmowę naczelnika umotywowaną przesłankami, o których mowa powyżej.</p>	
140.	<p>Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Możliwość obniżenia kwoty podatku naliczonego, w związku otrzymaniem faktury korygującej, w trzech kolejnych okresach rozliczeniowych</p> <p>W przypadku jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego w okresie, w którym powstał obowiązek podatkowy, na podstawie art. 86 ust. 11 ustawy o VAT może on dokonać obniżenia kwoty podatku w rozliczeniu za jeden z dwóch, a zgodnie z projektem zmian w przepisach trzech, następujących okresach rozliczeniowych.</p> <p>Nie jest natomiast przewidziana taka możliwość w odniesieniu do podatku naliczonego, a konsekwentnie taka sama sposobność powinna być możliwa. Często zdarza się, że takie zmiany wynikają z otrzymanych faktur korygujących. Zmiana ta nie będzie miała wpływu na wartość finalnie odprowadzonego przez podatnika podatku VAT, gdyż jest to jedynie przesunięcie w czasie momentu obniżenia kwoty podatku naliczonego.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Stanowisko jak do uwagi nr 28.</p>
141.	<p>Dodatkowy postulat do projektu ustawy -</p>	<p>Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.</p>	<p>Usunięcie trzymiesięcznego okresu, w którym należy rozliczyć podatek należny.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Zgodnie z uzasadnieniem projektu jego celem jest</p>	<p>Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.</p>

			<p>uproszczenie rozliczeń VAT. Z tego względu należy rozważyć usunięcie jednego z wymagań zawartych w ustawie VAT tworzących liczne trudności - uzależnienia dokonania odliczenia VAT, w niektórych przypadkach, od trzymiesięcznego okresu, w którym powinien być rozliczony podatek należny.</p> <p>W 2017 r. został wprowadzony trzymiesięczny termin warunkujący odliczenie podatku VAT w danym okresie. Dotyczy on nabywcy zobowiązanego do rozliczenia podatku VAT z tytułu zakupu towarów czy usług. Aby móc odliczyć podatek VAT w tym samym okresie, w którym zostanie on naliczony, podatnik jest zobowiązany do wykazania podatku VAT należnego w deklaracji nie później niż w terminie trzech miesięcy. Okres ten jest liczony od końca miesiąca, w którym powstał obowiązek podatkowy. Jeżeli termin trzech miesięcy minie, podatnik w dalszym ciągu będzie musiał wykazać VAT należny w dacie powstania obowiązku podatkowego, ale prawo do odliczenia VAT zyska dopiero w bieżącej deklaracji VAT. Powyższe rozwiązanie nie tylko komplikuje rozliczenia (wymaga dodatkowych procedur na ustalanie terminu odliczenia w takim przypadku), ale również tworzy konsekwencje finansowe z uwagi na fakt, że dana transakcja przestaje być neutralna, wymaga wpłaty podatku należnego oraz odsetek od zaległości podatkowych w sytuacji gdy nie został dotrzymany wspomniany trzymiesięczny okres. Biorąc pod uwagę wskazany cel projektu, warto rozważyć dodanie kolejnego uproszczenia rozliczenia VAT, o którym mowa niniejszej uwadze.</p>	
142.	<p>Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Transakcje łańcuchowe w eksporcie i WDT - ujednoczenie zasad przypisania transakcji ruchomej</p> <p>Obecnie kwestia przypisania transportu w transakcjach łańcuchowych międzynarodowych jest uregulowana w art. 22 ust. 2a (transport z Polski poza UE), art. 22 ust. 2b (przemieszczenia wewnątrzspółnotowe). Zasady dla transakcji eksportowych i unijnych różnią się.</p> <p>Do rozważenia podjęcie rozmów z MF, aby ujednoczyć zasady przypisania transportu w obu przypadkach – w</p>	<p>Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.</p>

	projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT		szczegółności wprowadzenie definicji pośrednika dla transakcji eksportowych oraz możliwości powołania się przez pośrednika na polski numer identyfikacji podatkowej.					
143.	Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT	Konfederacja Lewiatan	<p>Faktura dokumentująca WNT wystawiona przed dostawą.</p> <p>W wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, nie później niż 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towaru.</p> <p>Kwestią problematyczną dla podatników dokonujących WNT są faktury wystawione przez dostawców na miesiąc, dwa miesiące lub więcej przed dostawą towarów. Jak wykazać WNT w takiej sytuacji – czy po dostawie wykazać WNT wg daty faktury (co łączy się z korektą VAT-7), czy może obowiązek podatkowy rozpoznać 15 dnia miesiąca po dostawie towarów (a zatem „na bieżąco” i bez korekty minionych okresów).</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.				
144.	Dodatkowe uwagi i postulaty, które powinny w ocenie KL znaleźć się wśród propozycji zmian zawartych w projekcie nowelizacji, tzw. SLIM VAT	Konfederacja Lewiatan	<p>Zakres załącznika nr 15 dotyczący branży motoryzacyjnej</p> <p>W analizowanym Projekcie, jak również w opublikowanych przez Ministerstwo Finansów objaśnieniach podatkowych z 23 grudnia 2019 r. w sprawie mechanizmu podzielonej płatności, nie rozstrzygnięto wątpliwości, w jaki sposób należy rozumieć zakres załącznika nr 15 ustawy o VAT w odniesieniu do towarów z branży motoryzacyjnej.</p> <p>W ww. załączniku wskazującym, które towary/ usługi są objęte obowiązkiem zapłaty w reżimie podzielonej płatności wymieniono zarówno szerszą kategorię obejmującą sprzedaż detaliczną jak i hurtową części i akcesoriów, jak również poszczególne (wybrane) typy części i akcesoriów do pojazdów. Przykładowo, powstaje wątpliwość odnośnie dostawy filtrów samochodowych, które nie są objęte wprost kategorią wskazaną w załączniku nr 15 do ustawy o VAT, jednak ich dostawa dokonywana jest w ramach sprzedaży hurtowej albo detalicznej objętej załącznikiem nr 15, wskazującym w szczególności na:</p> <table border="1" data-bbox="689 1385 1355 1431"> <tr> <td>145</td> <td>45.31.1</td> <td>45.31</td> <td>Sprzedaż hurtowa</td> </tr> </table>	145	45.31.1	45.31	Sprzedaż hurtowa	<p>Uwaga nieuwzględniona – w przypadku wątpliwości w konkretnym stanie faktycznym zainteresowany podatnik może zwrócić się o wydanie interpretacji indywidualnej.</p> <p>Dodatkowo w wyniku zaproponowanej zmiany w art. 42a ustawy o VAT wprowadzona zostanie możliwość otrzymania WIS.</p>
145	45.31.1	45.31	Sprzedaż hurtowa					

					części i akcesoriów do pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli	akcesoriów do pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli
			146	45.32.1	Sprzedaż detaliczna części i akcesoriów do pojazdów samochodowych (z wyłączeniem motocykli) prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach	
			147	45.32.2	Pozostała sprzedaż detaliczna części i akcesoriów do pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli	
			148	ex 45.40.10.0	Sprzedaż hurtowa motocykli oraz części i akcesoriów do nich - wyłącznie sprzedaż części i akcesoriów do motocykli	
			149	ex 45.40.20.0	Sprzedaż detaliczna motocykli oraz części i akcesoriów do	

					nich prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach - wyłącznie sprzedaż części i akcesoriów do motocykli
			150	ex 45.40.30.0	Pozostała sprzedaż detaliczna motocykli oraz części i akcesoriów do nich - wyłącznie sprzedaż detaliczna części i akcesoriów do motocykl
<p>W praktyce powstają więc istotne wątpliwości, jaka jest relacja klasyfikacyjna pomiędzy konkretnie wskazanymi kategoriami towarów z branży motoryzacyjnej a kategoriami pojęciowymi dotyczącymi de facto rodzaju działalności polegającej na detalicznej albo hurtowej sprzedaży części i akcesoriów, która obejmuje niektóre części i akcesoria do pojazdów i motocykli nie wymienione bezpośrednio w innych pozycjach załącznika nr 15.</p> <p>Jak KL rozumie, intencją ustawodawcy było objęcie obligatoryjnym mechanizmem split payment poszczególnych towarów/ usług wrażliwych na wyłudzenia VAT, podczas gdy w wyniku wskazania w załączniku opisanych kategorii sprzedaży hurtowej/ detalicznej doszło do objęcia mechanizmem podzielonej płatności całej dostawy realizowanej przez podmioty zajmujące się hurtową / detaliczną sprzedażą części i akcesoriów motoryzacyjnych, bez względu na przedmiot konkretnej dostawy. Tym samym, można dojść do wniosku, że zakres załącznika nr 15 w</p>					

			<p>omawianym przypadku ma charakter de facto podmiotowo – przedmiotowy. Bez wątplenia, nie to było natomiast intencją ustawodawcy, który w uzasadnieniu do ustawy wprowadzającej obligatoryjny split payment wskazuje, że „Oczywiście obowiązek stosowania tego mechanizmu będzie dotyczył wyłącznie konkretnych towarów i usług, enumeratywnie wymienionych w załączniku (...)”. Co więcej omawiana konstrukcja nie jest zgodna z zasadą racjonalnego ustawodawcy, skoro kategoria hurtowej/detalicznej sprzedaży części i akcesoriów odnosząca się do rodzaju działalności jest pojęciem szerszym, tym samym nie byłoby w ogóle konieczne enumeratywne wymienienie w załączniku dodatkowo poszczególnych kategorii towarów z branży motoryzacyjnej.</p> <p>W kontekście powyższych rozważań, zasadne jest więc ustosunkowanie się Ministerstwa Finansów, (w tym poprzez doprecyzowanie przepisów ustawy) do problemu kwalifikacji poszczególnych części oraz pozycji z załącznika nr 15 w ramach obowiązkowego split paymentu, bowiem zakres załącznika jest niejasny i budzi istotne wątpliwości podmiotów z branży motoryzacyjnej. Należałoby naszym zdaniem rozważyć usunięcie z załącznika omawianej kategorii sprzedaży hurtowej / detalicznej (poz. 145-150 załącznika nr 15). Warto wskazać, że problem ten dotyczy nie tylko producentów części samochodowych, ale również wszystkich podmiotów w łańcuchu ich dostawy (przez dystrybutorów/ pośredników hurtowych, po podmioty dokonujące sprzedaży detalicznej). Co więcej, omawiana kwestia dotyka istotnie nie tylko podatników VAT z siedzibą w Polsce, ale również zarejestrowanych na VAT w Polsce podatników zagranicznych oraz ich polskich klientów – podatników VAT, po których stronie ciąży ewentualny obowiązek dokonania zapłaty w ramach split paymentu oraz sankcje z tym związane.</p>	
145.	Dodatkowe postulaty	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Uproszczenie korekty z tyt. złych długów dla nabywcy- postulat aby nabywca, który nie zapłacił faktury do końca miesiąca, w którym przypada 90 dzień od terminu płatności i	Postulat wykracza poza zakres projektowanych rozwiązań.

			nie skorzystał do tego czasu z prawa do odliczenia podatku (choć mu przysługiwało), nabywa prawo do odliczenia podatku naliczonego VAT w miesiącu faktycznej zapłaty za fakturę (oczywiście o ile do tego czasu u sprzedawcy powstał obowiązek, a nabywca otrzymał fakturę). Takie rozwiązanie byłoby korzystne z pkt widzenia fiskusa (brak finansowania podatku przez okres od miesiąca w którym powstało prawo odliczenia na zasadach ogólnych do miesiąca korekty in minus). Po stronie sprzedającego nie trzeba by nic zmieniać.	
146.	Dodatkowe	Mazowieckie Centrum Hodowli i Rozrodu Zwierząt Sp. z o.o. w Łowiczu	Prośba o podjęcie działań mających na celu wydanie stosowanych przepisów przywracających obniżoną stawkę VAT 8% na nasienie zwierząt hodowlanych w szczególności na nasienie bydłecze i trzody chlewnej.	Zgodnie przepisami <i>rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 sierpnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie towarów i usług, dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług, oraz warunków stosowania stawek obniżonych</i> (Dz. U. poz. 1487) od 31 sierpnia 2020 r. stawka obniżona 8% ma zastosowanie m.in. do dostaw nasienia zwierząt objętych poz. 7 załącznika nr 3 do ustawy oraz poz. 2 załącznika nr 10 do ustawy (m.in. bydło, trzoda chlewna, kozy, owce, ryby itd.) sklasyfikowanego w CN 0511.
147.	Dodatkowe	Biuro Rachunkowe	<p>Rozważenie przez MF propozycji ustalenia jednolitego terminu podatkowego do wpłaty podatków VAT, PIT, CIT itp. na dzień ostatni np. 28-31 miesiąca następnego po okresie rozrachunkowym/ sprawozdawczym.</p> <p>Terminy przesyłania JPK oraz deklaracji powinny pozostać do dnia 25-go następnego m-ca , a podatki do dnia ostatniego następnego m-ca.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Podatnicy mają obowiązek zafakturowania swoich dostaw i usług do 14-go następnego m-ca po m-cu wykonania usługi i dostawy. Warunki płatności najczęściej to okres od 7 do 21 lub 30 dni.</p> <p>Przyjmując 14 dniowy okres spływu środków pieniężnych na konto i 14 dniowy okres opóźnienia wystawiania i spływu faktur daje nam to 28 dniowy okres obrotu środków pieniężnych.</p> <p>Dlatego uważamy iż wprowadzenie jednolitego terminu podatkowego odebrane by było przez Przedsiębiorców z uznaniem</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.

148.	Dodatkowe	AmRest Sp. z o.o.	<p>Projekt ustawy odnosi się zatem do wielu obszarów podatku od towarów i usług, pomijając jednak istotną kwestię jaką jest stawka VAT właściwa dla dostaw produktów spożywczych dokonywanych przez podmioty prowadzące działalność restauracyjną w ramach tejże działalności. Niezależnie bowiem od rodzaju dostarczanego towaru, charakteru dostawy oraz okoliczności towarzyszących, bazując na obecnym brzmieniu przepisów organy podatkowe zajmują stanowisko, zgodnie z którym dostawy towarów dokonywane w ramach usługi gastronomicznej powinny podlegać opodatkowaniu 8% stawką VAT, właściwą dla usług związanych z wyżywieniem (PKWiU 56).</p> <p>W myśl art. 41 ust. 2a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 106; dalej: ustawa o VAT), dla towarów i usług wymienionych w załączniku nr 10 do ustawy, innych niż klasyfikowane według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w grupowaniu usługi związane z wyżywieniem (PKWiU 56), stawka podatku wynosi 5%. Ponadto, w myśl art. 41 ust. 12f, stawkę podatku w wysokości 8% stosuje się do dostawy towarów i świadczenia usług klasyfikowanych według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w grupowaniu usługi związane z wyżywieniem (PKWiU 56), z wyłączeniem sprzedaży w zakresie: 1) napojów innych niż wymienione w załączniku nr 3 lub załączniku nr 10 do ustawy lub w przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie, w tym ich przygotowania i podania; 2) towarów nieprzetworzonych przez podatnika, innych niż wymienione w załączniku nr 3 lub załączniku nr 10 do ustawy lub w przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie; 3) posiłków, których składnikiem są towary wskazane jako wyłączone z grupowań wymienionych w poz. 2 i 11 załącznika nr 10 do ustawy.</p> <p>Powołany przepis art. 41 ust. 12f ustawy o VAT wskazuje zatem, że niezależnie od tego, jak dana czynność będzie traktowana w świetle przepisów dotyczących podatku od</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.

		<p>towarów i usług (tj. czy jako dostawa towarów, czy jako świadczenie usług), tak długo jak będzie ona sklasyfikowana w dziale 56 PKWiU, pod warunkiem braku wystąpienia wyłączeń wynikających z art. 41 ust. 12f ustawy o VAT, będzie do niej miała zastosowanie stawka tego podatku w wysokości 8%. Przedmiotowa stawka podatku będzie miała również zastosowanie niezależnie od faktu, iż przedmiotem dostawy będą towary wymienione w załączniku nr 10 do ustawy o VAT, do których w innych przypadkach zastosowanie znajduje niższa, 5% stawka VAT.</p> <p>Propozycje zmian:</p> <p>Wprowadzane uproszczenia dla podatników w zakresie rozliczania podatku od towarów i usług oraz doprecyzowania dotyczące tego podatku nie uwzględniają zmian dotyczących opodatkowania produktów spożywczych sprzedawanych przez podmioty prowadzące działalność restauracyjną. W ocenie Spółki zasadnym jest wprowadzenie przepisów zmierzających do usankcjonowania zasady zgodnie z którą podobne towary i usługi dostarczane przez restauracje podlegają takiemu samemu obciążeniu podatkowemu jak produkty sprzedawane w punktach sprzedaży niebędących restauracjami, bez względu na długość łańcucha produkcji i dystrybucji.</p> <p>W celu wprowadzenia powyższych zmian, zdaniem Spółki zmianie mógłby ulec przepis art. 41 ust. 2a ustawy o VAT, tak aby jego brzmienie było następujące:</p> <p>„2a. Dla towarów i usług wymienionych w załączniku nr 10 do ustawy stawka podatku wynosi 5%.”</p> <p>Dodatkowo, w ocenie Spółki zmianie winien ulec również przepis art. 41 ust. 12f ustawy o VAT, tak aby jego brzmienie było następujące:</p> <p>„12f. Stawkę podatku, o której mowa w ust. 2, stosuje się do dostawy towarów i świadczenia usług klasyfikowanych według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w grupowaniu usługi związane z wyżywieniem (PKWiU 56), z wyłączeniem sprzedaży w zakresie:</p>	
--	--	---	--

			<p>1) napojów innych niż wymienione w załączniku nr 3 do ustawy lub w przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie, w tym ich przygotowania i podania;</p> <p>2) towarów nieprzetworzonych przez podatnika, innych niż wymienione w załączniku nr 3 lub załączniku nr 10 do ustawy lub w przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie;</p> <p>3) posiłków, których składnikiem są towary wskazane jako wyłączone z grupowań wymienionych w poz. 2 i 11 załącznika nr 10 do ustawy.”</p> <p>Spółka pragnie w tym miejscu zauważyć, iż w ramach prowadzonej działalności dokonuje dostaw produktów spożywczych, w tym dostaw napojów do bezpośredniej konsumpcji (zarówno na miejscu, jak i na wynos). Wśród napojów serwowanych przez Spółkę zarówno w systemie „na miejscu” jak i „na wynos” (bądź z dowozem do klienta), są takie które wymienione są w Załączniku nr 10 do ustawy o VAT. Zasadniczo, biorąc pod uwagę zasadę neutralności VAT, ich dostawa powinna być opodatkowana analogicznie jak dostawa podobnych produktów żywnościowych dokonywana w placówkach detalicznych, tj. stawką 5% VAT. Dotyczy to w szczególności sprzedaży w systemie „na wynos” w przypadku której konsument nie korzysta z infrastruktury placówki gastronomicznej. Tymczasem biorąc pod uwagę literalne brzmienie art. 41 ust. 12f pkt 1 ustawy o VAT, sprzedaż tychże produktów opodatkowana jest wyższą, 8% stawką VAT.</p> <p>Opodatkowanie jednych produktów inną stawką VAT niż dostaw podobnych lub konkurencyjnych do nich produktów powinno zostać w ocenie Spółki uznane za sprzeczne z zasadą neutralności podatkowej oraz zasadą równego opodatkowania towarów.</p>	
149.	Dodatkowe	AmRest Sp. z o.o.	<p>Dodatkowo dodany winien zostać przepis art. 41 ust 12g w następującym brzmieniu:</p> <p>„12g. Stawkę podatku, o której mowa w ust. 2a, stosuje się</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			<p>do dostawy towarów i świadczenia usług klasyfikowanych według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w grupowaniu usługi związane z wyżywieniem (PKWiU 56) wymienionych w Załączniku na 10 do ustawy.”</p> <p>W ocenie Spółki zaproponowana zmiana sprawi, iż regulacje ustawy o VAT w przedmiotowym zakresie będą zgodne z zasadą neutralności VAT oraz wynikającym z niej pryncypium nienaruszania warunków konkurencji poprzez stosowanie odmiennych stawek VAT dla dostaw podobnych towarów. Dodatkowo, wprowadzenie przedmiotowej zmiany doprowadziłoby do pełnej zgodności polskich regulacji z unijnymi przepisami dotyczącymi przedmiotowej kwestii.</p> <p>W ocenie Spółki, opodatkowanie dostarczanych przez nią produktów stawką 8% VAT narusza zasadę neutralności VAT, bowiem występują w obrocie gospodarczym produkty substytucyjne do produktów Spółki, które są opodatkowane obniżoną stawką VAT w wysokości 5%.</p>	
150.	Dodatkowe	(osoba fizyczna)	<p>Rozważenie wprowadzenia zapisu: <i>Nie uznaje się za podatnika jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w artykule 9 pkt 2-3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych.</i></p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.
151.	Dodatkowe	(osoba fizyczna)	<p>Postulat rozważenia pomysłu uporządkowania podatku VAT w jednostkach samorządu terytorialnego. Poniżej przesyłam propozycję zmian ustawowych:</p> <p>Celem niniejszego projektu jest uporządkowanie zagadnień dotyczących podmiotowości podatkowej niektórych jednostek sektora finansów publicznych.</p> <p>Projekt ustawy z dnia..... o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług przez niektóre jednostki sektora finansów publicznych</p> <p>Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 o podatku od towarów i usług art. 15 ustęp 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Nie uznaje się za podatnika jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w artykule 9 pkt 1-3, 7-9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych.</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.

			<p>Art. 2. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych w artykule 14, wyrazy: „- mogą być wykonywane przez samorządowe zakłady budżetowe” zastępuje się wyrazami „, - są wykonywane przez samorządowe zakłady budżetowe”.</p> <p>Art. 3. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 roku o gospodarce komunalnej w artykule 2 skreśla się wyrazy „w szczególności”.</p> <p>Art. 4. Traci moc ustawa z dnia 5 września 2016 r. o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz dokonywania zwrotu środków publicznych przeznaczonych na realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub od państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu przez jednostki samorządu terytorialnego .</p> <p>Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.</p>	
152.	Dodatkowe	Polska Rada Centrów Handlowych	<p>Polska Rada Centrów Handlowych poddaje pod rozważenie wprowadzenie do projektowanej ustawy przepisów przewidujących rozszerzoną możliwość korzystania przez podatników VAT z metody kasowej.</p> <p>Na gruncie obecnie obowiązujących przepisów z metody kasowej korzystać mogą jedynie przedsiębiorcy posiadający status małego podatnika VAT, co istotnie ogranicza korzystanie z niej przez inne – niespełniające tego kryterium – podmioty.</p> <p>W aktualnej sytuacji gospodarczej przyznanie przedsiębiorcom uprawnienia do rozliczania należnego podatku VAT dopiero w momencie uzyskania płatności od klienta byłoby rozwiązaniem bardzo pożądanym. Wielu przedsiębiorców, zarówno tych posiadających status małego podatnika, jak i pozostałych, boryka się obecnie z przejściowymi problemami finansowymi i zaburzeniami płynności, co z kolei negatywnie oddziałuje na ich bezpośrednich kontrahentów, zwłaszcza tych, którzy rozliczają się przy wykorzystaniu metody memoriałowej.</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu. Postulaty będą poddane odrębnej analizie.

			<p>Problem ten jest szczególnie dostrzegalny w branży nieruchomości handlowych, w tym centrów i galerii handlowych, z którymi związani są również mali i średni przedsiębiorcy.</p> <p>W naszej branży podatnicy w zasadzie całkowicie korzystają z metody memoriałowej, która – w obliczu aktualnych problemów gospodarczych – bardzo często generuje dodatkowe trudności związane z koniecznością uiszczenia należnego podatku od transakcji jeszcze nierozliczonych. Polska Rada Centrów Handlowych zwraca też uwagę, że dla podmiotów działających na rynku nieruchomości (np. wynajmujących) pojawia się konieczność samodzielnego sfinansowania odprowadzania VAT na zasadach ogólnych, gdy usługobiorcy (np. najemcy) obecnie często płacą tym podmiotom wynagrodzenie z dużym opóźnieniem lub wcale. Taka sytuacja pogarsza istotnie płynność usługodawców.</p> <p>Warto również zauważyć, że wprowadzenie takiej możliwości nie wpłynie negatywnie na sytuację budżetu państwa. Rozszerzenie stosowania metody kasowej jedynie przesuwa w czasie konieczność naliczenia należnego podatku, nie wpływając na jego wysokość i samą konieczność uiszczenia.</p> <p>Jako Stowarzyszenie - Polska Rada Centrów Handlowych apelowała do Ministerstwa Rozwoju o wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania także na etapie projektowania rozwiązań pomocowych dla przedsiębiorców w ramach tzw. tarczy antykryzysowej.</p> <p>Polska Rada Centrów Handlowych chce ponownie zaapelować o rozważenie – chociażby tymczasowe do końca 2021 roku – rozszerzenia możliwości wykorzystywania metody kasowej przez podatników VAT.</p>	
153.	Dodatkowe uwagi do projektu w zakresie Nowej Matrycy Stawek VAT	Konfederacja Lewiatan	<p>Jedna stawka VAT na suplementy diety</p> <p>Wprowadzenie nowej matrycy stawek VAT w założeniu Ministerstwa Finansów miało służyć eliminacji istniejących niekonsekwencji i nieracjonalności w stawkach VAT. Projektodawca w uzasadnieniu nowelizacji założył, że przy budowie nowego systemu w zakresie stawek VAT posłuży się jedną stawką VAT dla całych – w miarę możliwości i</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			<p>przy racjonalności systemu – działów Nomenklatury Scalonej (CN). W odniesieniu do wielu grup produktów tak się stało.</p> <p>W przypadku suplementów diety zasada jednolitości stawek VAT dla danej grupy produktów nie ma jednak zastosowania i przyporządkowanie odpowiedniej stawki VAT zostało uzależnione nie tylko od kodu CN ale też od dodatkowych czynników (np. zawartość soku w płynie).</p> <p>Prawodawca nie zdecydował się także na rozwiązanie analogiczne jak dla produktów leczniczych lub wyrobów medycznych, gdzie kod CN nie ma znaczenia, ważny jest natomiast status legalny danego produktu.</p> <p>Suplementy diety głównie klasyfikowane są do kodów CN 2106 i CN 2202, i mogą podlegać opodatkowaniu VAT wg stawki 23%, 8% lub 5% w zależności od kodu CN i spełnienia dodatkowych wymogów.</p> <p>KL postuluje wprowadzenie jednej stawki VAT dla suplementów diety w wysokości 8% lub 5% bez względu na kod CN: „bez względu na CN – suplementy diety, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia”.</p>	
154.	Dodatkowe uwagi do projektu w zakresie Nowej Matrycy Stawek VAT	Konfederacja Lewiatan	<p>Produkcja i sprzedaż lodów</p> <p>Możliwość stosowania dotychczas różnych stawek podatku VAT na swoje wyroby (lody) w zależności od kanałów dystrybucji: sprzedaż lodów do hurtowników, do sieci handlowych, do rynku Horeca (hotele, restauracje, itp.) tzw. familijnych, czyli sprzedawanych w pojemnikach 0,5L, 1L i 5L ze stawką podatku VAT 5%.</p> <p>Sprzedaż lodów na gałki, porcje, w deserach sprzedawane w lodziarniach firmowych głównie w centrach handlowych ze stawką podatku VAT 8% - sprzedaż traktowana przez MF jako usługa gastronomiczna.</p> <p>Od 01 lipca 2020 r. - dalej pozostają dwie stawki VAT dla tych samych lodów. Podobnie sytuacja wygląda ze sprzedażą sałatek, które w marketach są na 5% VAT, a w cukierniach na 8% VAT i niezależnie od tego czy klient kupuje na</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			wynos, czy też konsumuje na miejscu. KL postuluje o wprowadzenie jednej obniżonej stawki VAT na lody, niezależnie od sposobu ich produkcji i dystrybucji.	
155.	Dodatkowe uwagi do projektu w zakresie Nowej Matrycy Stawek VAT	Konfederacja Lewiatan	<p>Produkcja i sprzedaż ciast, ciasteczek tortów</p> <p>Sprzedaż ciast, ciasteczek i wyrobów cukierniczych PKWiU 10.71 była objęta stawką 8% i 23% w zależności od terminu przydatności. Od 1 lipca 2020 r. po ujednoczeniu stawek na ciasta, ciasteczka i wyroby cukiernicze kod CN 1 905 90 - wg przepisów podatkowych stawka VAT wynosi 5 %. Pomimo wprowadzenia zmiany mającej na celu ujednoczenie stawek podatku VAT na te same towary problematyczna pozostaje nadal ich sprzedaż w sieci lodziarnio-kawiarni. Przy sprzedaży ciasteczek, porcji tortów w lokalu, niezależnie od tego, czy klient spożywa je na miejscu czy zabiera ze sobą - firmy, w celu uniknięcia ewentualnych sporów z US stosują 8%. Przy sprzedaży ciast całych, tortów w tym robionych na zamówienie oraz ciasteczek owsianych sprzedawanych w jednostkowych opakowaniach spółka stosuje - 5% podatku VAT.</p> <p>Od lipca 2020 r. nadal są dwie stawki podatku VAT na te same ciasta, ciasteczka. W cukierni, piekarni kupione na wynos mają 5% w lodziarni, kawiarni lub innym punkcie gastronomicznych podane do spożycia lub na wynos 8%.</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.
156.	Dodatkowe uwagi do projektu w zakresie Nowej Matrycy Stawek VAT	Konfederacja Lewiatan	<p>Sprzedaż soków z owoców</p> <p>Po wprowadzeniu nowej Matrycy stawek VAT pojawiły się wątpliwości czy soki przygotowane w kawiarniach/ lokalach i rozlewane do pojemników, opatrzone banderolą, przeznaczone do sprzedaży na miejscu lub na wynos są sprzedażą towarów CN 2009 3191 objętą stawką 5%, czy usługą gastronomiczną opodatkowaną 8% stawką podatku VAT.</p> <p>KL postuluje wprowadzenie jednej stawki podatku VAT na artykuły spożywcze i gastronomię. Dopóki sprzedaż w lokalach gastronomicznych będzie miała inną stawkę podatku VAT niż większość artykułów spożywczych, kwalifikacja sprzedaży na towar/ usługę będzie dla podatnika</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			problematyczna i będzie nastęczała wiele kłopotów min. sporów z urzędem skarbowy.	
157.	Dodatkowe uwagi do projektu w zakresie Nowej Matrycy Stawek VAT	Konfederacja Lewiatan	<p>Produkty z dodatkiem kakao powinny zostać objęte stawkami obniżonymi</p> <p>Nie znajduje uzasadnienia, dlaczego artykuły spożywcze z dodatkiem kakao, nie mogą być objęte obniżoną stawką podatku VAT. Kakao jako produkt zdrowy, będący źródłem magnezu i lecytyny, zalecany do spożycia przez lekarzy, powinno podlegać opodatkowaniu stawką obniżoną. Obecnie w każdym przypadku dodania kakao do innych produktów spożywczych, jak np. dżemów, powideł, produktów zbożowych, powoduje automatycznie wzrost stawki VAT na te wyroby do 23%.</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.
158.	Dodatkowe uwagi do projektu w zakresie Nowej Matrycy Stawek VAT	Konfederacja Lewiatan	<p>Stawka VAT na „Homary i ośmiornice oraz inne skorupiaki, mięczaki i bezkręgowce wodne oraz przetwory z nich, kawior oraz namiastki kawioru, jak również sprzedawane w różnego rodzaju placówkach gastronomicznych posiłki, których składnikiem są ww. produkty.</p> <p>Niezrozumiałe jest odrębne opodatkowanie dań z ww. produktami i wyłączenie z możliwości stosowania podstawowej stawki dla usług gastronomicznych tj. 8%. Proponujemy usunięcie z ustawy w art. 41 pkt 12f ppkt 3 – posiłków, których składnikiem są towary wskazane jako wyłączone z grupowań wymienionych w poz. 2 i 11 załącznika nr 10 do ustawy.</p>	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.
159.	Dodatkowe uwagi do projektu w zakresie Nowej Matrycy Stawek VAT	Konfederacja Lewiatan	Ustanowienie jednej obniżonej stawki VAT dla dań gotowych na poziomie 5%.	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.

160.	Dodatkowe uwagi do projektu w zakresie Nowej Matrycy Stawek VAT	Konfederacja Lewiatan	Wprowadzenie jednolitej 5% stawki VAT dla wszystkich warzyw i owoców - brak uzasadnienia dla wyłączenia np.: imbiru (korzeń), tymianku, kurkumy, liści laurowych.	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.
------	---	-----------------------	---	---

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Z uwagi na zakres projektu nie zasięgnięto opinii oraz nie dokonywano konsultacji i uzgodnień z organami oraz instytucjami Unii Europejskiej.

3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem ww. ustawy.

Tabela uwag zgłoszonych w ramach opiniowania do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo bankowe (numer w wykazie UD118)

1.	Art. 1 pkt 2 lit. a projektu ustawy (dot. art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy o VAT).	Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców	<p>Postulat podwyższenia limitu wartości prezentów niskiej wartości, zawartego w art. 7 ust. 4 art. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, był przedmiotem wcześniejszego wystąpienia Rzecznika MSP z dnia 17 marca 2019, skierowanego do Ministra Finansów, toteż Rzecznik MŚP popiera kierunek proponowanej zmiany.</p> <p>Podwyższenie limitu z 10 do 20 zł w opinii Rzecznika jest jednak niewystarczające i nie przyczyni się do realnej poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców.</p> <p>W świetle powyższego Rzecznik postuluje podwyższenie przedmiotowej kwoty co najmniej do 45 złotych (równowartości ok. 10 euro).</p> <p>Odpowiednio z podwyższeniem kwoty prezentów nieewidencjonowanych zasadnym byłoby podwyższenie kwoty prezentów ewidencjonowanych co najmniej do 150 zł (równowartości ok. 30 euro).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Jednocześnie w związku ze zgłoszoną uwagą stosownie uzupełniono uzasadnienie o wyjaśnienie przyczyny niepodwyższenia ewidencjonowanego limitu na prezenty o małej wartości.</p> <p>Przyjęte w art. 7 ust. 3 i 4 ustawy o VAT rozwiązania w zakresie wyłączenia od opodatkowania VAT przekazywania prezentów o małej wartości (i próbek), jeżeli następuje to na cele związane z działalnością podatnika, stanowią implementację do polskiego porządku prawnego art. 16 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347, z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.) zwanej dalej „dyrektywą VAT”.</p> <p>Wskazany przepis dyrektywy VAT pozostawia państwom członkowskim Unii Europejskiej pewien zakres swobodnego zdefiniowania pojęcia prezentu o małej wartości, pod warunkiem, że przyjęte rozwiązanie uwzględnia cel dyrektywy VAT.</p> <p>Decyzje dotyczące progów (limitów kwotowych) dla prezentów o małej wartości wyznaczane są przez poszczególne państwa członkowskie, m.in. na podstawie ich sytuacji gospodarczej, średnich cen oraz przeciętnej wysokości dochodów. Dlatego też wartości te są zróżnicowane w poszczególnych państwach członkowskich.</p> <p>Wprowadzenie podwyższenia limitu nieewidencjonowanego na prezenty o małej wartości do kwoty 20 zł przybliży Polskę do poziomu średniej wartości prezentów w UE.</p> <p>Należy przy tym wskazać, że w większości państw członkowskich nie rozróżnia się limitów przewidzianych dla prezentów o małej wartości, dla których prowadzona jest ewidencja oraz tych, dla których takiej ewidencji podatnicy nie prowadzą. Istnieją również Państwa Członkowskie, w których wartość jest w ogóle niezdefiniowana albo zdefiniowana i warunkowana dodatkowymi kryteriami. Wysokość ewidencjonowanego limitu na prezenty o małej wartości w Polsce w kwocie 100 zł mieści się w poziomie średniej wartości prezentów w UE, mimo że większość krajów tych wartości nie rozróżnia w sposób taki, jak ma to miejsce w Polsce.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że wiele państw członkowskich nie wprowadziło w ogóle rozwiązań dotyczącego prezentów ewidencjonowanych, takiego jak w art. 7 ust. 4 pkt 1 ustawy o VAT w Polsce.</p> <p>Wskazuje się również, że po proponowanym w projekcie ustawy podwyższeniu nieewidencjonowanego limitu na prezenty małej wartości do kwoty 20 zł, w Ministerstwie Finansów dokonywane będą oceny skali przekazania prezentów i ich realne skutki budżetowe. Ministerstwo Finansów oceni zasadność dalszego podwyższania limitów na prezenty o małej wartości w kolejnych nowelizacjach ustawy o podatku od towarów i usług. Nie bez znaczenia w obecnej sytuacji jest również</p>
----	--	--	--	---

				sytuacja finansowo-gospodarcza kraju, jak i przedsiębiorców w związku z COVID-19.
2.	Art. 1 pkt 2 lit. b projektu ustawy (dot. art. 7 ust. 8 ustawy o VAT).	Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców	<p>Rzecznik MŚP zdecydowanie negatywnie ocenia projekt uchylecia przepisu art. 7 ust 8 ustawy o VAT, nie zgadzając się z tym, że przepis ten ma charakter nadregulacyjny i jego usunięcie byłoby zmianą o charakterze porządkowym.</p> <p>Rzecznik MŚP przychyła się raczej do stanowiska przeciwnego, to znaczy ewentualne uchycenie rzezonego przepisu uważa za stojące w sprzeczności z zasadą pogłębiania zaufania do władz publicznych oraz zasadą pewności prawa, wywodzonymi między innymi z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., bowiem jest to jedyny przepis prawa, w którym określono całościowo skutki prawne tak zwanych „transakcji łańcuchowych”, stosowanych powszechnie w obrocie gospodarczym. Takie <i>ratio legis</i> przepisu zostało wielokrotnie potwierdzone przez orzecznictwo, w tym, między innymi, w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 września 2018 r., w którego uzasadnieniu sąd stwierdził, że: <i>Uregulowania zawarte w art. 7 ust. 8 ustawy o podatku od towarów i usług służą uproszczeniu i przyspieszeniu obrotu gospodarczego, a nie sankcjonowaniu fakturowania czynności, które nie zostały dokonane. O ile bowiem opisane w ww. przepisie transakcje łańcuchowe są całkowicie legalnym mechanizmem obrotu gospodarczego, to niezbędnym elementem ich skuteczności w rozliczeniu podatków od towarów i usług jest rzeczywisty charakter faktur wystawianych przez poszczególne ogniwa łańcucha, czego na gruncie niniejszej sprawy organy nie kwestionowały.</i></p> <p>Wobec powyższego uchycenie art. 7 ust 8 ustawy o VAT i wywodzenie zawartej w nim normy z generalnych zasad dotyczących opodatkowania towarów może przyczynić się do pogorszenia bezpieczeństwa prawnego przedsiębiorców.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>W ocenie Ministerstwa Finansów usunięcia przedmiotowego przepisu jest zasadne uwzględniając doświadczenia innych państw członkowskich UE. Zbliżone do art. 7 ust. 8 ustawy o VAT rozwiązania obowiązywało w niemieckiej ustawie o VAT do 31 grudnia 1996 r. (§ 3 Abs.2 UStG stara wersja). Na gruncie uchylonych przepisów UStG przyjmowano fikcje prawną zgodnie z którą dostawa do ostatniego klienta w łańcuchu była uznawana za dokonaną w tym samym czasie co dostawy każdego przedsiębiorcy w łańcuchu. Zgodnie z tym przepisem uznawano że wszystkie dostawy były realizowane w tym samym czasie i miejscu. Należy zauważyć, że obecnie przepisy UStG nie zawierają szczególnych rozwiązań w zakresie transakcji łańcuchowych analogicznych do art. 7 ust. 8 ustawy o VAT.</p> <p>Odnosząc się do kwestii możliwej niepewności po stronie podatników należy zauważyć, że konsekwencje podatkowe transakcji łańcuchowych były przedmiotem rozbudowanego orzecznictwa TSUE (przykładowo wyroki TSUE w sprawach: C-245/04 EMAG Handel Eder OHG lub C-430/09 Euro Tyre Holding BV).</p>
3.	Art. 1 pkt 9 projektu ustawy (dodanie art. 42ac do ustawy o VAT).	Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców	<p>Art. 1 pkt 9</p> <p>Rzecznik MŚP uważa, iż przedmiotowa propozycja stanowi przejaw nadregulacji i jest niekorzystna dla uczciwych przedsiębiorców. W celu zabezpieczenia interesu budżetu państwa przed ewentualnymi nadużyciami dokonywanymi przez nieuczciwych podatników, którzy mogą wykorzystywać otrzymany WIS w transakcjach stanowiących nadużycie prawa, nie są konieczne zmiany w proponowanym zakresie.</p> <p>W opinii Rzecznika MŚP zastosowanie klauzuli nadużycia prawa, zawartej w art. 5 ust. 5 ustawy o VAT w obecnym brzmieniu, jest wystarczającą podstawą do ubezskutecznienia WIS uzyskanej przez nieuczciwego podatnika. W związku z powyższym brak jest konieczności wprowadzenia dodatkowej regulacji w tym zakresie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zgodnie z proponowaną zmianą, w przypadku, gdy towar lub usługa, lub świadczenie kompleksowe będą elementem czynności będących przedmiotem decyzji wydanej w związku z wystąpieniem nadużycia prawa (z decyzji wydanej przez organ podatkowy będzie wynikało, że przedmiot WIS jest elementem transakcji, która została uznana za nadużycie prawa), wówczas podatnik nie będzie mógł korzystać z mocy ochronnej WIS. Nie ma bowiem uzasadnienia dla przyznania podatnikowi ochrony prawnej związanej z uzyskaniem WIS w przypadku stwierdzenia, że przedmiot WIS jest elementem transakcji gospodarczych, które zostały przez niego ukształtowane w celu uzyskania nienależnej korzyści podatkowej, sprzecznej z celem przepisów podatkowych.</p> <p>Organy podatkowe są zatem zobowiązane do wykazania, że miało miejsce nadużycie prawa, a wydane przez nie decyzje w tym zakresie</p>

			<p>Nie można zgodzić się, iż rozwiązanie podobne do projektowanego znajduje się w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, dotyczących systemu indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego. Należy bowiem zauważyć, iż na podstawie art. 14b § 5c Ordynacji podatkowej, organ uprawniony do wydania interpretacji podatkowej zwraca się do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o opinię, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wydanie interpretacji indywidualnej może stanowić nadużycie prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy o VAT. Proponowana nowelizacja zakłada, iż pozbawienie podatnika ochrony w zakresie posiadanej WIS miałyby odbywać się w trybie decyzji wydawanej przez organ podatkowy, z pominięciem konieczności wystąpienia do Szefa KAS o opinię. W ocenie Rzecznika MŚP, pomimo tego, że decyzje takie będą podlegały kontroli sądów administracyjnych, istnieje wysokie ryzyko, iż konstrukcja pozbawiania ochrony wynikającej z WIS może być przedmiotem nadużyć ze strony organów podatkowych i celno-skarbowych, zwłaszcza zważywszy na fakt, że czas trwania postępowań sądownoadministracyjnej liczony jest w latach, toteż możliwość wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję organu należy uznać za niewystarczające zabezpieczenie praw przedsiębiorców.</p> <p>Wobec powyższego Rzecznik MŚP postuluje rezygnację z wprowadzenia projektowanej zmiany.</p>	<p>(tj. stwierdzające nadużycie prawa) będą podlegać kontroli sądów administracyjnych. Zarówno w postępowaniu podatkowym, jak również przed sądami administracyjnymi, podatnik będzie miał pełną możliwość obrony swojego stanowiska.</p> <p>Podobne rozwiązanie funkcjonuje w ramach systemu indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego, wydawanych na podstawie art. 14b – 14s ustawy Ordynacja podatkowa. W przypadku interpretacji indywidualnych, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że mogą one stanowić nadużycie prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy o VAT, odmawia się ich wydania (art. 14b § 5c), w przypadku zaś już wydanych interpretacji, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy o VAT, do takich interpretacji nie stosuje się odpowiednich przepisów o ochronie wynikającej z nich dla podatnika.</p> <p>W przypadku WIS jednak przepisy ustawy o VAT nie przewidują odmowy wydania WIS, w toku postępowania o wydanie WIS nie sposób powziąć uzasadnionych podejrzeń czy przedmiot WIS mógłby być elementem procedury nadużycia prawa.</p>
4.	<p>Art. 1 pkt 10 projektu ustawy (dot. dodawanego art. 42ha do ustawy o VAT).</p>	<p>Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców</p>	<p>Wprowadzenie terminu ważności Wiążącej Informacji Stawkowej zdaniem Rzecznika MŚP należy ocenić negatywnie. Przede wszystkim, temporalne ograniczenie obowiązującego instytucji prawa podatkowego, w szczególności mającej dla podatników walor ochronny, stanowi naruszenie zasady pewności prawa, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, zgodnie z którą <i>Organ bez uzasadnionej przyczyny nie odstępuje od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym</i>. Za „ważną przyczynę”, w opinii Rzecznika MŚP, nie można zdecydowanie uznać samego upływu czasu. Obecne przepisy, stanowiące, że, zgodnie z art. 42h ust. 1 ustawy o VAT, <i>WIS wygasa z mocy prawa w przypadku zmiany przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku odnoszących się do towaru albo usługi będących jej przedmiotem, w wyniku której WIS staje się niezgodna z tymi przepisami</i>, zdaniem Rzecznika MŚP są wystarczającym zabezpieczeniem przed tym, by przedsiębiorcy nie posługiwali się nieaktualną WIS.</p> <p>Należy ponadto dodać, że konieczność ponownego wystąpienia o wydanie WIS wiąże się dla przedsiębiorcy z realnymi obciążeniami, takimi jak konieczność poniesienia opłaty za</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Jednocześnie zostało uzupełnione uzasadnienie do projektu w taki sposób, aby wyjaśnić wątpliwości zgłaszane przez Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców.</p> <p>Propozycja rezygnacji z wprowadzenia 3-letniego terminu ważności WIS nie może być jednak – z przyczyn przedstawionych szczegółowo w uzasadnieniu – uwzględniona.</p> <p>Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy zaproponowane w art. 42ha ustawy wprowadzenie 3-letniego terminu ważności WIS pozytywnie wpłynie na pewność obrotu gospodarczego oraz zwiększenie nadzoru nad wydanymi i obowiązującymi WIS.</p> <p>Podobne uregulowania funkcjonują na gruncie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U.L 269 z 10.10.2013, s. 1 z późn. zm.) w odniesieniu do decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT). Decyzje WIT są obecnie ważne przez okres 3 lat od dnia, w którym stały się skuteczne (art. 33 ust. 3 unijnego kodeksu celnego). Przed 1 maja 2016 r. decyzje WIT były ważne przez 6 lat licząc od daty ich wydania, jednak uznano za</p>

			<p>wydanie WIS, wynoszącej, na podstawie art. 42d ust. 1 i 2 ustawy o VAT, 40 zł za każdy towar oraz usługę składające się, w ocenie wnioskodawcy, na jedną czynność podlegającą opodatkowaniu, czy konieczność uiszczenia opłaty z tytułu przeprowadzonych badań lub analiz, w przypadku gdy rozpatrzenie wniosku o wydanie WIS wymaga przeprowadzenia badania lub analizy, na podstawie art. 42e ust. 1 ustawy o VAT. Ponadto przedsiębiorca będzie zmuszony ponownie oczekiwać na wydanie WIS przez organ, co zgodnie z art. 42g ust. 1 ustawy o VAT, może trwać nawet do 3 miesięcy. Chybionym, ze względu na sporą odmienność instytucji, jest argument powołujący się na obowiązujący okres ważności Wiążących Informacji Taryfowych oraz projektowaną zmianę w zakresie okresu ważności Wiążących Informacji Akcyzowych. Należy zgodzić się, że WIS, WIA i WIT składają się na system wiążącej informacji klasyfikacyjnych towarów opartych na klasyfikacji CN, niemniej jednak nie jest to system, w którym poszczególne jego komponenty mają identyczny charakter, zastosowanie, czy tryb uzyskania. Z tego względu argument ujednolicenia ważności tych instrumentów nie znajduje uzasadnienia nawet w proponowanych zmianach, które przewidują rozbieżne terminy ważności: 3 lata dla WIS, 5 lat dla WIA oraz 3 lata dla WIT.</p> <p>Należy ponadto zauważyć, że indywidualne interpretacje prawa podatkowego, wydawane na podstawie art. 14b § 1 Ordynacji Podatkowej, nie są ograniczone terminem ich obowiązywania. Wobec powyższego propozycję wprowadzenia ograniczenia czasowego obowiązywania WIS, zdaniem Rzecznika MŚP należy uznać za bezprzedmiotową i niekorzystną szczególnie dla mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców, dla których będzie się wiązała ze wzrostem kosztów prowadzenia działalności oraz przyczyni się do zmniejszenia ich bezpieczeństwa prawnego, wobec czego nie powinna znaleźć się w ostatecznym tekście projektowanej ustawy.</p> <p>W związku z powyższym za zbędny należy również uznać przepis art. 7 projektu ustawy, zawierający przepis przejściowy, zgodnie z którym dotychczas wydane WIS pozostaną ważne przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy.</p>	<p>uzasadnione skrócenie terminu ich ważności. Propozycja zatem wpisuje się w unijne standardy stosowania tego rodzaju instrumentów. Mając na uwadze, że instytucje WIS, WIA i WIT składają się na system wiążących informacji klasyfikacyjnych towarów opartych na CN, zasadne jest, aby rozwiązania w zakresie ważności tych aktów były uregulowane tak samo. W związku z tym, że WIT będzie stanowić dla WIS szeroką bazę informacji w zakresie dokonywania klasyfikacji towarów według CN (daleko bardziej rozwiniętą niż WIA, które dotyczą wyłącznie towarów akcyzowych), jest również instytucją o charakterze unijnym, uzasadnione jest, aby okres ważności WIS był jak najbardziej zbliżony do okresu ważności WIT. Podkreślić należy, że wprowadzenie proponowanego rozwiązania w zakresie WIS będzie korzystne zarówno dla podatników, jak i administracji podatkowej. Wprowadzenie okresu ważności WIS umożliwi podatnikom ponowne wystąpienie i otrzymanie decyzji WIS w tym samym zakresie, jednak z uwzględnieniem aktualnych uwarunkowań prawnych (które mogły zmienić się na przestrzeni 3 lat – np. zmiana linii orzeczniczej sądów administracyjnych).</p> <p>Wprowadzenie okresu obowiązywania decyzji WIS uzasadnione jest również stałym postępem technologicznym mającym wpływ na gospodarkę w postaci zwiększającej się ilości i różnorodności dóbr i usług mogących być przedmiotem WIS, czego efektem może być dezaktualizacja niektórych WIS, które nadal będą pozostawały w obrocie prawnym. Wyszukiwanie zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej obowiązujących WIS i ich analizowanie przez podatników (innych niż adresaci WIS) będzie wymagało od nich znacznego nakładu czasu i pracy.</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że zmniejszy się również ryzyko długotrwałego błędnego posługiwania się WIS, która wygasa z mocy prawa z powodu zmiany przepisów (co mogło zostać niezauważone przez podatnika) lub posługiwania bezterminowo ważnym ale niekorzystnym dla podatnika WIS.</p> <p>Czasowa ważność WIS usprawni nadzór merytoryczny nad wydanymi i obowiązującymi WIS przez organy właściwe w sprawach WIS, ale będzie to miało wpływ na korzystanie z bazy WIS przez podatników, przełoży się bowiem na większą jednolitość rozstrzygnięć.</p> <p>Brak ograniczenia obowiązywania decyzji WIS w czasie mógłby prowadzić w przyszłości do sytuacji, w której pierwotnie wydana WIS byłaby czasem nawet kilkakrotnie zmieniana (czy to z powodu błędu czy też zmian np. dotyczących CN), co niekorzystnie wpływałoby na transparentność WIS pozostających w obrocie prawnym.</p> <p>Odnosząc się do kwestii dodatkowego kosztu dla podatnika w związku z wygaśnięciem WIS po 3 latach należy zauważyć, że nie zawsze taki koszt się pojawi. W przypadku braku zmian w przepisach prawa, podatnik nie będzie musiał występować o nowy WIS, aktualna pozostanie bowiem klasyfikacja i stawka wskazana w posiadanym już przez niego WIS. Dodatkowo, podatnicy mogą korzystać z WIS wydanych dla innych podatników, umieszczonych w ogólnodostępnej bazie WIS. Podkreślić należy, że organy podatkowe nie mają podstaw</p>
--	--	--	--	---

				<p>do kwestionowania prawidłowo stosowanych przez podatników stawek VAT, nawet, gdy podatnicy ci nie posiadają WIS.</p> <p>Natomiast w przypadku zmian w przepisach VAT, powodujących wygaśnięcie WIS, podatnik, który będzie chciał mieć WIS, będzie musiał wystąpić o nowy WIS i ponieść z tego tytułu koszty.</p> <p>Wysokość opłaty w kwocie 40 zł za instrument o tak wielkiej mocy ochronnej jak WIS nie wydaje się wygórowana.</p>
5.	Art. 1 pkt 28 lit. d projektu ustawy (dot. art. 127 ust. 11b ustawy o VAT)	Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców	<p>Rzecznik MŚP negatywnie odnosi się po projektowanej propozycji, przewidzianej w tekście projektowanego pkt 2 ust. 11b art. 127 ustawy o VAT. Zgodnie bowiem z uzasadnieniem projektu ustawy, zmiana ust. 8 i 11b art. 127 ustawy o VAT ma mieć na celu <i>liberalizację warunków, jakie muszą spełniać przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie zwrotu podatku VAT podróжным</i>. Temu celowi niewątpliwie służy uznanie posiadania zaległości w wysokości 3% kwoty należnych składek na ubezpieczenie społeczne i należnych zobowiązań podatkowych za nienaruszające wymogu nieposiadania zaległości w podatkach stanowiących dochody budżetu państwa lub zaległości z tytułu składek wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, proponowane w nowym brzmieniu ust. 8 oraz ust. 11b pkt 1 art. 127 ustawy o VAT, które to zmiany Rzecznik MŚP popiera.</p> <p>Z tym celem zdecydowanie jednak sprzeczna jest propozycja dodania w projektowanym pkt 2 ust. 11b art. 127 ustawy o VAT dodatkowego warunku co do uznania, że podmiot nie posiada zaległości w podatkach stanowiących dochody budżetu państwa lub zaległości z tytułu składek wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeśli zaległości te zostały uregulowane wraz z odsetkami za zwłokę w terminie 30 dni od dnia powstania tych zaległości, który to warunek ma polegać na tym, że uregulowanie tych zaległości we wskazanym terminie nie będzie mogło dotyczyć więcej niż dwóch okresów rozliczeniowych. W istocie może to przyczynić się do znacznego zaostrzenia warunków, jakie muszą spełniać przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie zwrotu podatku VAT podróжным.</p> <p>Wobec powyższego Rzecznik MŚP postuluje, by z projektu wykreślić propozycje dodania pkt 2 w ust. 11b art. 127 ustawy o VAT, w związku z czym art. 1 pkt 28 lit. d projektu powinien otrzymać następujące brzmienie:</p> <p><i>ust. 11b otrzymuje brzmienie:</i></p> <p><i>„11b. Warunek, o którym mowa w ust. 8 pkt 3, uważa się również za spełniony, jeżeli podmioty uregulowały, wraz z odsetkami za zwłokę, zaległości przekraczające odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3% kwoty należnych składek na ubezpieczenie społeczne i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach, w terminie 30 dni od dnia powstania tych zaległości lub od dnia doręczenia prawomocnej decyzji podatkowej lub decyzji w zakresie składek na ubezpieczenia społeczne.”.</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Zmieniony został projektowany przepis art.127 ust. 11b w ten sposób, że wykreślony został warunek zawarty w pkt 2.</p>

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW,
FUNDUSZY I POLITYKI REGIONALNEJ¹⁾

z dnia

w sprawie prowadzenia ewidencji TAX FREE

Na podstawie art. 109 ust. 15 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, 568, 1065, 1106, 1747 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób prowadzenia przez sprzedawców, o których mowa w art. 127 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zwanej dalej „ustawą”, ewidencji TAX FREE, o której mowa w art. 109 ust. 11f ustawy;
- 2) szczegółowe dane, jakie powinna zawierać ewidencja TAX FREE.

§ 2. 1. Sprzedawca jest obowiązany prowadzić ewidencję TAX FREE rzetelnie i w sposób niewadliwy.

2. Za niewadliwą uważa się ewidencję TAX FREE prowadzoną zgodnie z art. 193 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 i 1423). Za rzetelną uważa się ewidencję TAX FREE, jeżeli dokonywane w niej zapisy odzwierciedlają stan rzeczywisty.

§ 3. Ewidencja TAX FREE, o której mowa w art. 109 ust. 11f ustawy, powinna zawierać co najmniej:

- 1) dane dokumentu elektronicznego, o którym mowa w art. 127a ustawy;
- 2) status dokumentu, o którym mowa w art. 127a ustawy;

¹⁾ Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej (Dz. U. poz. 1719).

3) data wywozu towarów:

a) z dokumentu, o którym mowa w art. 127a ustawy,

b) w przypadku, o którym mowa w art. 128 ust. 4 ustawy - z wydruku dokumentu;

4) kraj wywozu towarów - w przypadku wywozu towarów z terytorium Unii Europejskiej z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju;

5) kwota zwrotu dokonanego podróżnemu;

6) data dokonania zwrotu podróżnemu.

§ 4. Dane, o których mowa w § 3 pkt 1-3 lit. a, automatycznie uzupełniane są w ewidencji TAX FREE przez system TAX FREE, o którym mowa w art. 2 pkt 46 ustawy.

§ 5. Sprzedawca obowiązany jest do uzupełnienia ewidencji TAX FREE o dane, o których mowa § 3 pkt 3 lit. b i pkt 4-6, nie później niż w terminie 7 dni licząc od dnia dokonania zwrotu podatku.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

**MINISTER FINANSÓW, FUNDUSZY
I POLITYKI REGIONALNEJ**

U Z A S A D N I E N I E

Projektowane rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie prowadzenia ewidencji TAX FREE wydaje się na podstawie art. 109 ust. 15 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT”, w związku z rozwiązaniami wprowadzonymi ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo bankowe (Dz. U. poz. ...).

Konieczność wydania projektowanego rozporządzenia podyktowana jest potrzebą realizacji wprowadzonego w art. 109 ust. 11f ustawy o VAT, obowiązku prowadzenia przez sprzedawców uczestniczących w systemie TAX FREE elektronicznej ewidencji TAX FREE, w krajowym systemie teleinformatycznym służącym do obsługi dokumentów będących podstawą do dokonania zwrotu podatku podróznym na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych (w elektronicznym systemie TAX FREE na platformie PUESC).

Projektowane rozporządzenie jest wydawane na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 109 ust. 15 ustawy o VAT, zgodnie z którą minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia szczegółowe dane, które powinna zawierać elektroniczna ewidencja TAX FREE oraz sposób jej prowadzenia uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego rozliczenia podatników prowadzących sprzedaż towarów podróznym w systemie TAX FREE oraz możliwości kontroli obowiązków podatników przez organ podatkowy.

Projektowane rozporządzenie określa elementy, które musi zawierać ewidencja prowadzona elektronicznie przez sprzedawcę, w elektronicznym systemie TAX FREE zamieszczonym na platformie PUESC. Ewidencji podlegają dane o sprzedaży towarów dokonanych przez sprzedawcę podróznym zawarte w wystawionych w elektronicznym systemie TAX FREE dokumentach TAX FREE oraz informacje dotyczące kwot zwrotu podatku VAT wypłaconych podróznym przez sprzedawcę.

Elektroniczna ewidencja TAX FREE będzie stanowiła kompletny rejestr wszystkich wystawionych przez sprzedawcę dokumentów TAX FREE, uzupełniany przez sprzedawcę o dane dotyczące kwot zwrotu podatku VAT wypłaconych podróznemu oraz, w przypadku wywozu przez podróznego towarów zakupionych u danego sprzedawcy przez inne niż polskie przejścia graniczne, również o informacje dotyczące potwierdzenia wywozu tych towarów.

Regulacja zawarta w § 2 projektowanego rozporządzenia określa sposób prowadzenia ewidencji. Ewidencja TAX FREE prowadzona przez sprzedawcę jest księgą podatkową w rozumieniu art. 193 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.), która może stanowić dowód podatkowy jedynie wówczas, gdy jest prowadzona prawidłowo, czyli rzetelnie i w sposób niewadliwy. Oznacza to, że zapisy dokonywane w ewidencji TAX FREE powinny odzwierciedlać transakcje dokonane w rzeczywistości, a ewidencja TAX FREE powinna być prowadzona zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

W § 3 projektowanego rozporządzenia określone zostały dane, które powinna zawierać ewidencja TAX FREE. Wpisy w ewidencji TAX FREE będą dokonywane na podstawie posiadanych przez sprzedawcę dokumentów potwierdzających dokonanie wypłaty podróżnemu kwoty zwrotu podatku VAT oraz w przypadku, gdy podróżny wyjeżdża z terytorium Unii Europejskiej przez inne niż polskie przejście graniczne - dokumentów TAX FREE w formie papierowej, zawierających potwierdzeniem wywozu towarów z terytorium Unii Europejskiej przez właściwy organ celny.

Przepis § 4 projektu rozporządzenia reguluje, że obowiązek uzupełniania ewidencji TAX FREE w zakresie danych wprowadzonych przez sprzedawców do systemu TAX FREE przy wystawianiu dokumentów TAX FREE oraz danych wprowadzanych przez funkcjonariuszy granicznych urzędów celno-skarbowych, będzie w praktyce realizowany przez elektroniczny system TAX FREE.

Oznacza to, że wprowadzane przez sprzedawcę przy wystawianiu dokumentu TAX FREE wymienione w § 3 pkt 1-3 lit. a projektowanego rozporządzenia:

- dane identyfikacyjne zarówno podróżnego, jak i sprzedawcy,
- informacje dotyczące dokonanej sprzedaży, tj. wartość sprzedaży i podatku VAT wraz z numerem unikatowym kasy rejestrującej, na której została zaewidencjonowana dana sprzedaż, numerem paragonu fiskalnego potwierdzającym dokonaną sprzedaż, z podaniem daty tej sprzedaży i wskazaniem osoby wystawiającej dokument TAX FREE,
- informacje dotyczące wybranej przez podróżnego formy, w jakiej sprzedawca dokona podróżnemu wypłaty kwoty zwrotu podatku VAT oraz
- dane identyfikujące wystawiony dokument TAX FREE: numer dokumentu TAX FREE nadawany przez sprzedawcę oraz nadawany automatycznie przez system TAX FREE unikalny numer systemowy dokumentu TAX FREE,

uzupełniane będą w ewidencji TAX FREE przez system TAX FREE bez udziału sprzedawcy.

W odniesieniu do danych podróżnego będą to jedynie dane niezbędne do jego identyfikacji.

Dodatkowo, bez udziału sprzedawcy, w ewidencji TAX FREE umieszczane będą również informacje dotyczące potwierdzenia wywozu towarów z danego dokumentu TAX FREE, w przypadku gdy podróżny wyjeżdża z terytorium Unii Europejskiej przez polskie przejście graniczne.

W praktyce, sprzedawca będzie zobowiązany do uzupełnienia w ewidencji TAX FREE jedynie informacji o kwocie zwrotu podatku VAT wypłaconej podróżnemu i dacie dokonania tego zwrotu (§ 3 pkt 5 i 6), oraz w przypadku, gdy podróżny wyjeżdża z terytorium Unii Europejskiej przez inne niż polskie przejście graniczne – daty wywozu towarów (§ 3 pkt 3 lit. b) i kraju wywozu towarów (§ 3 pkt 4).

W § 5 projektowanego rozporządzenia doprecyzowano jednocześnie termin, w którym sprzedawca powinien uzupełnić ewidencję TAX FREE – tj. nie później niż w ciągu 7 dni od dnia dokonania zwrotu podatku.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., i jest to data skorelowana z datą wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo bankowe, wprowadzającej zmiany w przepisach regulujących system zwrotu podatku VAT podróżnym.

Oceniając wpływ projektowanych przepisów rozporządzenia na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, należy wskazać, że wprowadzenie regulacji jest elementem uszczelniających system podatkowy, co ograniczy nieprawidłowości w rozliczaniu podatku VAT i przyczyni się do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej przez mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Proponowane rozwiązanie pozwoli na ograniczenie działań podatników zaangażowanych w nieuczciwą działalność, a tym samym przyczyni się do ograniczenia nieuczciwej konkurencji.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie prowadzenia ewidencji TAX FREE</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jan Sarnowski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Bartłomiej Kołodziej, Zastępca Dyrektora Departamentu Podatku od Towarów i Usług tel. (022) 694-36-49; bartlomiej.kolodziej@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 2020-10-16</p> <p>Źródło Art. 109 ust. 15 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, z późn. zm.)</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia zawartego w art. 109 ust. 15 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT”, w związku z rozwiązaniami wprowadzonymi ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo bankowe (Dz. U. poz. ...), dotyczącymi systemu zwrotu podatku podróżnym (TAX FREE).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Określenie elementów, które musi zawierać ewidencja wystawionych dokumentów TAX FREE prowadzona elektronicznie przez sprzedawcę, w elektronicznym systemie TAX FREE zamieszczonym na platformie PUESC. Ewidencji podlegają dane o sprzedaży towarów dokonanych przez sprzedawcę podróżnym zawarte w wystawionych w elektronicznych systemie TAX FREE dokumentach TAX FREE oraz informacje dotyczące kwot zwrotu podatku VAT wpłaconych podróżnym przez sprzedawcę.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy z zakresu TAX FREE	Ponad 6,9 tysięcy firm	Dane IAS za 2016 rok	Bezpośrednie – podatnicy dokonujący sprzedaży towarów z zastosowaniem dokumentów TAX FREE będą zobowiązani do prowadzenia elektronicznej ewidencji wystawionych dokumentów TAX FREE w elektronicznym systemie TAX FREE na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo – Celnych (PUESC)
Pracownicy Krajowej Administracji Skarbowej i funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej	Osoby zajmujące się kontrolą sprzedawców oraz funkcjonariusze w granicznych OC obsługujący TAX FREE.	Dane własne KAS	Bezpośrednie – ułatwienie czynności analitycznych i kontrolnych poprzez wykorzystanie elektronicznej ewidencji.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom publicznym z następującymi podmiotami: Business Centre Club, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Krajową Izbą Biegłych Rewidentów, Krajową Radą Doradców Podatkowych, Krajową Izbą

Gospodarczą, Stowarzyszeniem Księgowych w Polsce, Konfederacją Lewiatan, Krajową Radą Radców Prawnych, Polską Radą Biznesu, Polską Izbą Handlu, Polską Izbą Biur Rachunkowych i Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Z uwagi na charakter projektowanych zmian, wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na finanse publiczne, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu projektu na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe.							
	osoby niepełnosprawne i starsze								
Niemierzalne									

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wprowadzenie rozwiązań mających na celu uszczelnienie systemu podatkowego, a tym samym ograniczenie nieprawidłowości w rozliczaniu podatku VAT przyczyni się do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej przez mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Proponowane rozwiązanie pozwoli na ograniczenie działań podatkników zaangażowanych w nieuczciwą działalność, a tym samym przyczyni się do ograniczenia nieuczciwej konkurencji.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy z uwagi na charakter zmian zaproponowanych w rozporządzeniu.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne: ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia został określony na dzień 1 stycznia 2022 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot projektu rozporządzenia nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW,
FUNDUSZY I POLITYKI REGIONALNEJ¹⁾

z dnia

w sprawie określenia wzoru znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, oraz określenia danych, które powinien zawierać dokument elektroniczny TAX FREE będący podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym oraz wydruk tego dokumentu

Na podstawie art. 130 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, z późn.zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór znaku informującego podróżnych, o których mowa w art. 126 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zwanej dalej „ustawą”, o możliwości zakupu towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług;
- 2) szczegółowe dane, które powinien zawierać dokument będący podstawą do dokonania zwrotu podatku od towarów i usług podróżnym;
- 3) szczegółowe dane, które powinien zawierać wydruk dokumentu, o którym mowa w art.127a ustawy.

1) Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej (Dz. U. poz. 1719).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 568, 1065, 1106, 1747 i

§ 2. Wzór znaku informującego podróżnych, o których mowa w art. 126 ust. 1 ustawy, o możliwości zakupu towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Dokument, o którym mowa w art. 127a ustawy, powinien zawierać:

- 1) kolejny numer nadany w ramach jednej lub więcej serii, który w sposób jednoznaczny identyfikuje dokument;
- 2) unikalny numer systemowy dokumentu z kodem kreskowym w standardzie GS1-128 nadawany automatycznie przez system TAX FREE;
- 3) dane sprzedawcy:
 - a) nazwę,
 - b) adres,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podatnika;
- 4) adres miejsca prowadzenia działalności, w którym dokonano sprzedaży towaru,
- 5) nazwisko i imię podróżnego;
- 6) data urodzenia podróżnego;
- 7) numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość podróżnego oraz nazwę kraju, który wydał paszport lub inny dokument stwierdzający tożsamość podróżnego;
- 8) nazwę sprzedanego towaru pozwalającą na jednoznaczną jego identyfikację, miarę i ilość towaru, cenę jednostkową netto towaru, wartość netto towaru, stawkę i kwotę podatku od towarów i usług, wartość brutto towaru, kwotę podatku od towarów i usług ogółem oraz wartość brutto towarów ogółem;
- 9) formę dokonania zwrotu podatku zadeklarowaną przez podróżnego: wypłata gotówkowa lub bezgotówkowa;
- 10) numer rachunku bankowego, karty płatniczej lub innego środka wypłaty bezgotówkowej podróżnego - w przypadku gdy podróżny zadeklarował zwrot podatku w formie bezgotówkowej;
- 11) numer unikatowy kasy rejestrującej, na której zaewidencjonowano sprzedaż towaru i numer paragonu fiskalnego potwierdzającego dokonanie tej sprzedaży oraz data tej sprzedaży;
- 12) unikalny identyfikator ID SISC osoby wystawiającej dokument uzyskany przy rejestracji na Platformie PUESC.

§ 4. Wydruk dokumentu, o którym mowa w art. 127a ustawy, oprócz danych o których mowa w § 3, powinien zawierać co najmniej:

- 1) oznaczenie „TAX FREE FOR TOURISTS”;
- 2) miejsce na potwierdzenie przez organ celny wywozu towarów przez podróżnego poza terytorium Unii Europejskiej;
- 3) w przypadku gdy zwrot podatku ma zostać dokonany w formie wypłaty gotówkowej, należy zamieścić napis: „Zwrot podatku w kwocie zł gr otrzymałem(-łam)”, a pod nim wskazać miejsce na wstawienie daty otrzymanego zwrotu podatku oraz własnoręczny czytelny podpis podróżnego;
- 4) miejsce na uwagi urzędowe.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.³⁾

**MINISTER FINANSÓW, FUNDUSZY
I POLITYKI REGIONALNEJ**

- 3) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie określenia wzorów: znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, oraz stempla potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej, a także określenia niezbędnych danych, które powinien zawierać dokument będący podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 521), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy - Prawo bankowe (Dz. U. poz. ...).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów, Funduszy
i Polityki Regionalnej
z dnia
(poz.)

WZÓR ZNAKU DO OZNACZANIA PUNKTÓW SPRZEDAŻY TOWARÓW, INFORMUJĄCEGO PODRÓŻNYCH
O MOŻLIWOŚCI ZAKUPU TOWARÓW, OD KTÓRYCH PRZYSŁUGUJE ZWROT PODATKU
OD TOWARÓW I USŁUG

Opis:

Znak TAX FREE wykonany jest w formie naklejki samoprzylepnej o wymiarach 120 x 120 mm.

Tło: kolor biały.

Ramka i napis „TAX FREE FOR TOURISTS”: kolor zielony Panteone 355C, CMYK 85 10 100 25, RGB 0 130 60, HEX 00823C, RAL 6037. Wysokość ramki 96 mm, liter w napisie „TAX FREE” 16 mm, natomiast w „FOR TOURISTS” 4,6 mm.

Identyfikacja wizualna oraz pliki graficzne dostępne są na stronie internetowej Platformy Usług Elektronicznych Służb Celno-Skarbowych.

U Z A S A D N I E N I E

Projektowane rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie określenia wzoru znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, oraz określenia danych, które powinien zawierać dokument elektroniczny TAX FREE będący podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym oraz wydruk tego dokumentu wydaje się na podstawie art. 130 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT”, w związku z rozwiązaniami wprowadzonymi ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo bankowe (Dz. U. poz. ...).

Projektowane rozporządzenie określa wzór znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, oraz określa szczegółowe dane, które powinien zawierać dokument elektroniczny TAX FREE będący podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym oraz wydruk tego dokumentu.

W § 2 projektowanego rozporządzenia określony został wzór znaku do oznaczania punktów sprzedaży towarów, informującego podróżnych, o których mowa w art. 126 ust. 1 ustawy o VAT, o możliwości zakupu towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

Regulacja zawarta w § 3 projektowanego rozporządzenia określa jakie dane powinien zawierać dokument elektroniczny TAX FREE będący podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnemu (o którym jest mowa w art. 127a ust. 1 ustawy o VAT). Dokument ten powinien zawierać:

- kolejny numer nadany w ramach jednej lub więcej serii, który w sposób jednoznaczny identyfikuje dokument;
- unikalny numer systemowy dokumentu z kodem kreskowym w standardzie GS1-128 nadawany automatycznie przez system TAX FREE;
- dane sprzedawcy (nazwę, adres, numer identyfikacji podatkowej (NIP));
- adres miejsca prowadzenia działalności, w którym dokonano sprzedaży towaru;

- nazwisko, imię i datę urodzenia podróżnego oraz numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość podróżnego oraz nazwę kraju, który wydał paszport lub inny dokument stwierdzający tożsamość podróżnego;
- nazwę sprzedanego towaru pozwalającą na jednoznaczną jego identyfikację, miarę i ilość towaru, cenę jednostkową netto towaru, wartość netto towaru, stawkę i kwotę podatku od towarów i usług, wartość brutto towaru, kwotę podatku od towarów i usług ogółem oraz wartość brutto towarów ogółem;
- formę dokonania zwrotu podatku zadeklarowana przez podróżnego: wypłata gotówkowa lub bezgotówkowa;
- numer rachunku bankowego, karty płatniczej lub innego środka wypłaty bezgotówkowej podróżnego - w przypadku gdy podróżny zadeklarował zwrot podatku w formie bezgotówkowej;
- numer unikatowy kasy rejestrującej, na której zaewidencjonowano sprzedaż towaru i numer paragonu fiskalnego potwierdzającego dokonanie tej sprzedaży oraz data tej sprzedaży;
- unikalny identyfikator ID SISC osoby wystawiającej dokument uzyskany przy rejestracji na Platformie PUESC.

Większość danych, jakie ma zawierać dokument elektroniczny TAX FREE jest analogiczna jak w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie określenia wzorów: znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, oraz stempla potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej, a także określenia niezbędnych danych, które powinien zawierać dokument będący podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 521).

Nowy dokument elektroniczny TAX FREE w porównaniu z dokumentem będącym obecnie podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym będzie dodatkowo zawierać:

- unikalny numer systemowy dokumentu z kodem kreskowym w standardzie GS1-128 nadawanym automatycznie przez system TAX FREE,
- datę urodzenia podróżnego,
- numer unikatowy kasy rejestrującej, na której zaewidencjonowano sprzedaż towaru i numer paragonu fiskalnego potwierdzającego dokonanie tej sprzedaży oraz data tej sprzedaży;

- unikalny identyfikator ID SISC osoby wystawiającej dokument uzyskany przy rejestracji na Platformie PUESC w miejsce obecnego czytelnego podpisu sprzedającego.

Natomiast proponuje się zrezygnować w nowym dokumencie elektronicznym TAX FREE z adresu podróznego.

W przypadku wydruku dokumentu elektronicznego TAX FREE, w § 4 projektowanego rozporządzenia, przewidziano, że oprócz danych niezbędnych do prawidłowego udokumentowania dostawy towarów (dane określone w § 3), wydruk dokumentu elektronicznego TAX FREE zawierał będzie także oznaczenie „TAX FREE FOR TOURISTS”, miejsce na potwierdzenie przez organ celny wywozu towarów przez podróznego poza terytorium Unii Europejskiej oraz napis: „Zwrot podatku w kwocie zł gr otrzymałem(-łam)”, a pod nim wskazać miejsce na wstawienie daty otrzymanego zwrotu podatku oraz własnoręczny czytelny podpis podróznego jeżeli zwrot ma być dokonany w gotówce.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r. Data ta jest skorelowana z datą wejścia w życie zmian w przepisach regulujących system zwrotu podatku VAT podróznym wprowadzonych ustawą o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo bankowe.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie określenia wzoru znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, oraz określenia danych, które powinien zawierać dokument elektroniczny TAX FREE będący podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym oraz wydruk tego dokumentu</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jan Sarnowski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Bartłomiej Kołodziej, Zastępca Dyrektora Departamentu Podatku od Towarów i Usług tel. (022) 694-36-49; bartlomiej.kolodziej@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 2020-10-16</p> <p>Źródło Art. 130 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, z późn. zm.)</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem dla którego projektowane rozporządzenie jest opracowywane jest wykonanie upoważnienia zawartego w art. 130 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT”, w związku z rozwiązaniami wprowadzonymi ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo bankowe (Dz. U. poz. ...), dotyczącymi systemu zwrotu podatku podróżnym (TAX FREE).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Opracowanie wzoru znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, oraz określenie szczegółowych danych, które powinien zawierać dokument elektroniczny TAX FREE będący podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym oraz wydruk tego dokumentu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy z zakresu TAX FREE	Ponad 6,9 tysięcy firm	Dane IAS za 2016 rok	Bezpośrednie – podatnicy dokonujący sprzedaży towarów z zastosowaniem dokumentów TAX FREE będą zobowiązani do wystawiania dokumentów TAX FREE w elektronicznym systemie TAX FREE na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo – Celnych (PUESC) i w pewnych przypadkach do wydawania wydruków tych dokumentów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom publicznym z następującymi podmiotami: Business Centre Club, Fundacją Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Krajową Izbą Biegłych Rewidentów, Krajową Radą Doradców Podatkowych, Krajową Izbą Gospodarczą, Stowarzyszeniem Księgowych w Polsce, Konfederacją Lewiatan, Krajową Radą Radców Prawnych, Polską Radą Biznesu, Polską Izbą Handlu, Polską Izbą Biur Rachunkowych i Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Z uwagi na charakter projektowanych zmian, wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na finanse publiczne, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		Skutki							Łącznie (0-10)				
		0	1	2	3	5	10						
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
	(dodaj/usuń)												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu projektu na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe.											
	osoby niepełnosprawne i starsze												
Niemierzalne													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Z uwagi na charakter projektowanych zmian nie będzie wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość											

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy z uwagi na charakter zmian zaproponowanych w rozporządzeniu.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne: ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia został określony na dzień 1 stycznia 2022 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot projektu rozporządzenia nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. KPDPUE.920.864.2020.RW(6)

dot.: RM-10-83-20 z 19.10.2020 r.

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo bankowe, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Sekretarzu,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
*/podpisano kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/*

Do wiadomości:

Pan Tadeusz Kościński

Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej